

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2013/2014. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 119. ÉVÉBEN

2014. JÚLIUS HÓ

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

← Első borító

A ZALAEGRSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2013/2014. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 119. ÉVÉBEN

2014. JÚLIUS HÓ

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA
KISS ZSOLT

Korrektor:
Stárics Roland

Műszaki szerkesztő:
Juhász Tibor
Képszerkesztés, retusálás:
Simon Endre

Kiadja:
Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2014. július

Készült: Szentmihályi Nyomda Kft.
ISSN 0865-3534

Lectori salutem!

*„Senki se tudja, mit veszített,
de a sétatéren, a híd alatt,
az ágyban, a csókban, a zsebében
valamit mindenki kutat.*

*Valahol valami eltörött,
valahol valami nincsen rendjén.
Künn a határban Káin zokog
a holt Ábel fölött.” (Dsida Jenő)*

Vége van egy újabb tanévnek. Egy évvel ismét öregebbek lettünk. Tanárember már csak ilyen, tanévekben méri az időt. Nekem valahogy a fenti idézet jellemzi a 2013/14-es évet.

Pedig azt hittem, könnyebb lesz. Kiismerjük az új módit, kitaláljuk magunkat. A pedagógus „lámpácska”, valahonnan csak meríti az energiát. Megszoktuk ezt a lámpácska létet. A szentjánosbogár is titokzatos úton szerzi meg a világítás képességét. Önmagából és a körülötte lévő napsugárból, mosolyból. Most úgy érzem, az idén ez nem ment. Elnéztem kollégáimat, a vidék legjobb gimnáziumának tanárait, és azt láttam rajtuk, amit magamon is tapasztaltam. Egy kilátástalan harcba keveredtünk. Ülünk az iskolában délután 5-ig, adminisztrálunk, igénylünk, elszámolunk ..., és minden nap úgy megyünk haza, hogy nem oldottunk meg semmit. Az egyik árok csak egy másik árok ásása után temetődik be. Aztán arra is gondoltam, hogy a gyerekekért megéri. Ha elég ügyesek vagyunk, minden megy a régi rendben, és legalább ők úgy érzik, vigyáz rájuk az alma mater. Ez is csak egy élethazugság volt. Tudják ők, látják ők, nem buták, csak fiatalok. Érzékelik a türelmetlenséget, a kialvatlanságot, a lelkiismeret furdalást, a fásultságot. Szép új világ. Csak remélni tudom, hogy értékelni fogják munkánkat.

Ha ezt az évkönyvet megnézi a tisztelt olvasó, azt látja, hogy minden rendben. Sokszínű, gazdag, tartalmas évet zártunk. Diákjaink csodálatos eredményeket értek el, tanáraink közül sokan kaptak kitüntetést, programjaink színesek voltak. Nem csak tanítottunk, neveltünk is. Ahogy ez egy jó pedagógoszhoz illik (gör. gyermekvezető). Nem vádolunk senkit, és kérésünk is csak egy van. Káin ne zokogjon az általa meggyilkolt holt Ábel sírja fölött! Hagyják csinálni azt, amihez értünk, amire szegődtünk! A gyerekek tanítására és szeretetére.

Kollaricsné Soós Erika

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA

„A valódi ünnep: az idő és az öröklét érintkezése. Igaz, csak pillanatra tarthat, órákra vagy pillanatokra, de enélkül a »pillanat« nélkül pusztá körforgásba merül vissza nap-tárunk.” (Pilinszky János)

Szalagavató – 2014

Tisztelt ünneplő közönség, kedves végzős diákok!

Szalagavatói beszédet nem könnyű írni, hát még elmondani. Kikerülni a szokásos közhelyeket, végiggondolni, elképzelni, amit majd Eszter utánam fog elmondani – ezért valami más formával próbálkoztam.

Az intelmek mint műfaj már foglalt volt, és mégiscsak egy király írta. Ez se jó. Akkor legyen így: *Levél ifjú barátomhoz* (természetesen az egész évfolyamhoz)

Most figyelj rám, vagy ahogy a latin mondja, *fordítsd felém a lelkedet!* Bár tudom, hogy te inkább úgy szereted, hogy: „*ülj le mellém, valamit mondok...*”.

Hogy is kezdődött az életed? Ahogy Madách írta:

„*Messiás minden újszülött,*

Fénylő csillag, mely feltűnt a családnak,

S csak későbbben fejlík szokott pimasszá.” – Mi, tanárok már csak a szokott pimasszal találkozunk az alma mater falai között.

Szóval eljött ez a nap majdnem öt, illetve nyolc év után. Hogy miről is szól? Talán magad sem tudod. Próbák, kötelességek, valakik igyekeznek sorba rendezni. Feltűznek rád egy kis kék szalagot. És most akkor mi történt? Hát felnőtt lettél, barátom? Mi lesz ettől más? Úgy gondolom, hogy most, holnap, holnapután még nem sok minden, de átlépsz a mi világunkba. Amikor a gimnáziumban dolgozni kezdtem, csak pár évvel voltam idősebb az akkori végzősöknél. Ez mára már közel 30 évre nőtt. Már elvlaszt bennünket egy generáció, ezért veszem a bátorságot, hogy útmutatást adjak neked a nagybetűsre. Nem kell megfogadni őket, majd megtapasztalod. Nemsokára a kezervedbe kerül a világ, formálhatod saját képedre – embert próbáló feladat lesz, nekem elhiheted.

Nemsokára elhagyod a sokat szidott-szeretett alma matert (hogy kedvenc kifejezést idézzem, bár sosem tudtad, mit is jelent...), ahol komoly, ráadásul hatalmas tudással próbáltak tanáraid felvértezni. Sok mindent éreztél feleslegesnek, hiábavalónak, urambocsá' hülyeségnek. Milyen koszinusz-tétel, hidrodinamika, meg mitokondrium, meg ki az a Hailé Szelasszié? Még nem tudatosul benned, de életed mostani szakaszában tudsz a legtöbbet abból, amit úgy hívnak, általános műveltség. Lehet, hogy a tanultakból sok mindenre nem lesz szükséged a továbbiakban, és van, amit sosem értetél igazán. Mit csinálnak Adynál a héják az avaron, meg mi az a fekete zongora, meg minek nézi József Attila azt a dinnyehéjat, meg Dunának, Oltnak hogy lehet egy a hang-

ja? Egyszer meg fogod érteni, ha megtapasztalod a világot. Azt jegyezd meg: a műveltséghez alapokat kaptál, az építkezés már a te feladatod és felelősséged lesz. Persze, csak ha akarod a műveltséget.

Mit kaptál az elmúlt évek alatt? Magad sem tudod. Közösséggé formálódtatok, barátságok, szerelmek születtek vagy múltak el. Hidd el, az itt szerzett élményekre mindig emlékezni fogsz! Talán megtanultad néhány szó igazi értelmét: *köszönöm, elnézést* – valahogy manapság ezek a kifejezések eltűntek életünkéből, emberi kapcsolatainkból.

Egy szót tartok nagyon fontosnak: ez a *tisztelet*. Hiányát naponta érezzük magunk körül, hidd el, te is érezni fogod. Tiszteld apádat és anyádat – erről mintha lett volna szó valahol már pár ezer éve! Tiszteld a másik embert, mert ugyanolyan emberi lény, mint te vagy! Tiszteld a másik véleményét, még ha el is tér a tiédétől! A szintén nagy pimasz Voltaire (állítólag mégse) mondta: „*Uram, egyáltalán nem értek egyet azzal, amit mond, de életem végéig harcolni fogok azért, hogy mondhassa.*” Tiszteld a nőt – a kislányt, a szerelmezt, az anyát, a nagymamát –, a gyermeket és az öreget, mert te is voltál és majd leszel is az! A szépet, a jót. E kettőt minek magyarázzam? Az igazat, azt majd kiválasztod, melyik igazat, remélem, megtalálod, hogy melyik igaz az igaz. A kultúrát, amelyben felnőttnél és amiben nem: a szlovákot, a románt, a szerbet, a horvátot, a szlovént, a cigányt, a zsidót. És talán egyszer majd más, jobb létező világunkat, amelyben élni fogunk.

Bármi leszel: orvos, tanár, mérnök, humánmenedzser, politikus, adótanácsadó vagy gitáros – találd magadnak célt az életben! Pénz, paripa, fegyver? Karrier, kocsis, nő? Drága barátom, ezek csupán külsőségek. De akkor mi legyen a legfontosabb? Sokat törtem a fejem ezen, és még töröm ma is. Mindenkinek joga van tévedni, de azt mondom, próbáld meg boldog lenni – ez talán a legfontosabb, és nem is hiszed, milyen nehéz ide eljutni. Életre szóló program.

Találd meg a helyed az életben! Ahogy az ókori görögök fogalmazták: „*Gnóthi szeauton! – Ismerd meg önmagad!*” Tudd, hogy mit tudsz és mire vagy képes! Legyen meg benned mindig az egészséges kíváncsiság a világ és az új dolgok iránt! Őrizd meg valamit gyermeki lelkedből, és jegyezd meg, a humor sok mindenben átsegít! Ne felejtse el megköszönni az elmúlt 18 évet a szüleidnek és azoknak, akik mindig melletted álltak!

Mit mondhatok még tanárként? Sosem könnyű a szigor-szeretet-következetesség háromszögében eltalálni a súlypontot – van, amikor sikerül, és van, amikor kevésbé. Úgy érzem, hogy „az utamat megfutottam” a legjobb képességeim, a legszebb szándékaim szerint. Búcsúzom a negyedik osztályomtól és az egész végzős évfolyamtól. A beszédem útvesztőin végigvergődtem, már csak egy van hátra: köszönöm, hogy meghallgattak.

Monok Zoltán

Tisztelt vendégek, kedves tanáraink és diáktársaim!

Szalagavatós beszédet írni emberpróbáló feladat. Nemcsak azért, mert a szerencsétlen végzős diákot még az ág is húzza, hanem azért is, mert az ember szeretne valami újat mondani, ami szinte lehetetlen, hiszen mindannyian sok hasonló beszédet hallhattak, hallhattunk már, így nehéz kikerülni a közhelyeket. Filozófiaórán beszéltünk az ünnepekről, melyek azért vannak, hogy egy pillanatra megállítsák a rohanó időt. A diákok életében ilyen esemény a szalagavató. Ilyenkor itt, a célegyenesben kapunk ajándékba egy pillanatot, mikor – mint valami kilátóból – visszanézhetünk arra az útra, amerről jöttünk, és előre tekinthetünk arra, amerre menni fogunk. Nagyon készültünk a mai estére, és nem csak azzal, hogy betanultunk egy koreográfiát. Szépen kiöltöztünk, elkészült a frizura és a smink, hiszen meg kell adni a módját az ünneplésnek. A külsőségek mögött azonban ellentmondásos érzelmek rejlenek.

Egyrészt boldogok vagyunk, hiszen ez egy egyszeri és megismételhetetlen alkalom. Mától büszkén viselhetjük a szalagot, mely jelzi, hogy végzősök lettünk, méghozzá a legjobb vidéki gimnáziumban, ahol nem egészen három hónap múlva komoly próbákkal nézünk majd farkasszemet. Ebben az időszakban hozzuk meg eddigi életünk talán legfontosabb döntéseit. Mától máshogy néznek majd ránk, kicsit talán felnőttbbnek tekintenek minket.

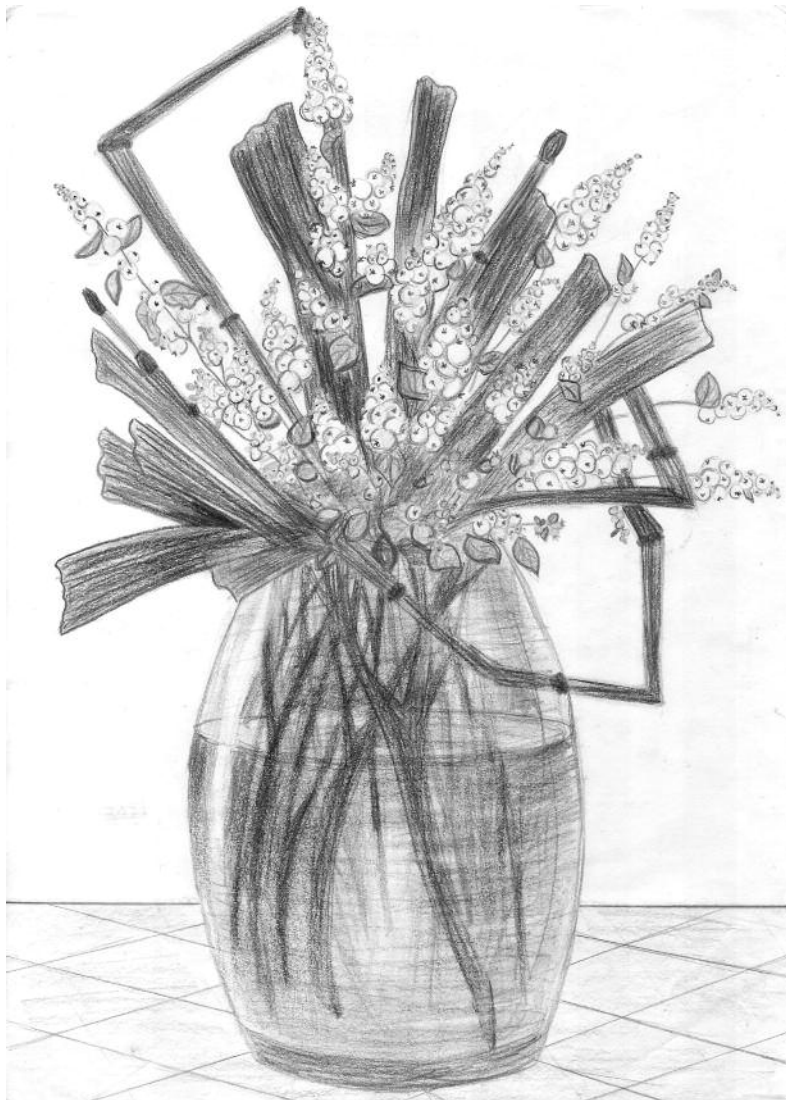
Másrészt félelemmel tölt el, hogy már itt tartunk. Kérdések ezrei kavarnak a fejünkben, melyeket csak az idő múlásával fogunk tudni megválaszolni. Azt reméljük, hogy talán nem fogunk orra esni a tornateremben, miközben táncolunk. Aztán eszünkbe jut, hogy holnap van a jelentkezési határidő, és reménykedünk, hogy az e-felvételi rendszer nem omlik össze, így jelentkezéseink célba érnek. Kételyeink vannak, hogy vajon jól választottuk-e meg céljainkat. Nyugtalanok vagyunk, hiszen alig van már időnk az érettségi vizsgákig, és még dolgozni kell azokon az év végi jegyeken is.

De talán ma este a jövőt övező félelmeinket mégis legyűri a felemelő érzés, hogy végre eljött ez a nap, hiszen a kis kék szalag oly sok mindent jelképez számunkra. Ez az elmúlt évek lezárásának és egy új kezdetnek a szimbóluma. Felidézi azt a hosszú utat, melyen eljutottunk idáig. Sokat dolgoztunk, hogy olyan sikereket érjünk el, melyekkel tovább öregbíthetjük az iskola hírnevét, talán kiérdemeltük, hogy a gimnázium is büszke legyen ránk. A kemény munka során szüleink és tanáraink gondoskodásukkal és áldozatos munkájukkal segítettek minket. Támogatásuknak is köszönhető, hogy itt állhatunk ma, felnőtt életünk kapujában.

A szalag az iskolatársainkkal, osztálytársainkkal való összetartozás jelképe is. Hiszen akarva-akaratlanul együtt töltöttük az elmúlt öt, illetve nyolc év nagy részét. Részesei voltunk egymás örömének és bánatának, sikereinek és kudarainak. Olyan szálak fűznek össze minket, melyek akkor sem szakadnak el, ha pár hónap múlva elválnak útjaink.

Beszédemet egy jó tanáccsal szeretném befejezni. Különösen nekünk, végzős diákoknak van szükségünk most ilyesmikre, hogy átsegítsenek minket az előttünk álló akadályokon. De legyen ez útravaló nemcsak nekünk, hanem önöknek is: *„A szűk kapun menjete be! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a pusztulásba vezet, és sokan járnak rajta. De az életre vezető ajtó szűk, az ösvény keskeny, és csak kevesen találják meg.”*

Mónok Eszter 12.B

Grafika: **Berta Bernadett 9.N**

Ballagás – 2014

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves ballagó tanítványaink!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit az iskolai évek legszebb, legemlékezetesebb ünnepségén, a ballagáson. A búcsúzó diákok mellett külön köszöntöm a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat, akiknek ez a hétvége dupla ünnepet jelent. Kívánom, hogy a hétvége öröme kísérje Önöket és családjukat gyermekük, unokájuk érettségi-felvételi vizsgáján. Köszöntöm a körünkben megjelent Vigh László országgyűlési képviselő urat, Pácsonyi Imre urat, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Zalaegerszegi Tankerületének igazgatóját, Felföldi Tibornét és dr. Vajda Istvánt, gimnáziumunk nyugalmazott igazgatóit, dr. Kocsis Gyulát, az Iskolaszék és az Intézményi Tanács elnökét, Gyuk Zsoltot, a szülői munkaközösség vezetőjét és Németh Lászlót, a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriumának elnökét.

A világhírű magyar tudós, Szent-Györgyi Albert a következőképpen vall a tudásról, a tudományról: *„Az én nézetem szerint az agy gondolkodásra való és nemcsak gondolkodni kell, hanem élvezni, látni a szellemi élet nagyszerűségét, az örömeit is. A tudományokat át kell élni. Én a kísérleteimmel élek. Shakespeare-t sem megtanulni, hanem átélni kell! Arany Jánost is át kell élni. A zenét sem megtanulni, hanem megélni kell. Mindent meg kell élni, teljesen fel kell olvadni benne.”*

Hiszem, hogy tanítványaink évről évre ebben a szellemben mélyednek el a tudományok gyakorlásában, és ennek eredményeképp sokszor egészen az országos hírnévig küzdik magukat a különböző tanulmányi, sport- és kulturális versenyeken, ezzel is öregbítve iskolánk hírnevét. Az elmúlt évben a gimnáziumok ranglistáján a Zrínyi elérte a legjobb vidéki gimnázium címet. Ennek az eredménynek ti is részesei vagytok.

Megszerzői voltak a Helikoni Ünnepségek arany, ezüst és bronz minősítéseinek. A polgármester úr a polgárvatón 21 zrínyis ballagót köszöntött, akik az országos középiskolai tanulmányi versenyeken vagy a diákolimpiákon az első 10 helyezés valamelyikét érték el. A 100 ballagó diáknak összesen 122 közép- és 69 felsőfokú nyelvvizsgálója van. Ezek a teljesítmények bizakodással töltenek el, hogy az előttetek álló feladatokat is sikeresen megoldjátok, és a következő tanévet valamely felsőoktatási intézményben kezdhettek. Bízom benne, hogy az érettségi vizsgák eredménye alapján gimnáziumunkat továbbra is Magyarország legjobb középiskolái között tartják számon.

Kedves ballagó fiatalok! A mai nappal lezárul életetek egy nagyon fontos szakasza. Elbúcsúztok az utolsó igazi közösséget nyújtó alma matertől, s hamarosan elbúcsúztok a szülői háztól. Ilyenkor az ember fontolóra veszi, mi dolga a világon. Terveket sző, álmodozik. Napra pontosan 10 éve, hogy hazánk az Európai Unió tagja lett. A csatlakozás nemcsak Magyarország, hanem egyenként polgárai számára is végtelen lehetőséget nyújt, azzal együtt, hogy az uniós tagságnak nemcsak előnyei, hanem néha kellemetlen kötelezettségei is vannak. Ahhoz azonban, hogy túlléphessünk a XXI. század Magyarországnak kicsinyes politikai játszadozásain, korrupcióval átszótt közéletén és gazdaságán, szükség lesz a ti szakmai elkötelezettségetekre, tudásotokra és arra a gondolkodásmódra, melyet remélhetőleg a gimnáziumban töltött idő alatt sikerült megalapozni.

Ballag a 12.A és a 12.B osztály

*„Eddig csak álmodtunk, terveztünk még,
Most valóra válhat minden, ami szép.
Az élet, a munka tárt karokkal vár;
S hogy szép lesz, csak rajtunk áll.” (Szabó Pál)*

Búcsúznak a matekosok. Igen, csak rajtatok áll, hogy az életek szép lesz-e. A munka tárt karokkal vár, mint ahogy eddig is várt, de közületek néhányan kikerültétek a kítárt karokat. Ez nem biztos, hogy a legjobb út.

Hamarosan kiderül: érdemesek vagytok-e a jövőre. Bízom benne, hogy igen. Habár az igazi sikeres élethez még rengeteg tanulnivalótok van. Nemcsak a tudományban, hanem toleranciában és a közösségért tenni akarásban is. Nagyon sok tehetség van bennetek, de ezzel a tehetséggel élni kell, hogy a siető világ el ne hagyjon benneteket.

Köszönöm Hóbár Hajnalka és Péteri Szabolcs osztályfőnökök munkáját.

*„Az ember ott kezdődik, hogy teremt valamit, ami nincs. Valakinek lenni a semmiből.
Nem a legkisebb, hanem a legnagyobb ellenállást keresni. Csak azt érdemes megcsinálni,
ami lehetetlen.” (Hamvas Béla)*

A nyelvi osztály hitvallását ajánlom minden végzős figyelmébe. Eddig mellettetek voltak szüleitek, osztálytársaitok, iskolátok, de eljön az idő, amikor egyedül kell megoldani a problémáitokat. Ha továbbra is komolyan dolgoztok, és e harcban lesz egy-egy segítő barát, társ, eléritek, amit akartok. Felkészültek vagytok a sikeres jövőre. Ezt

Ballag a 12.N osztály

gyökereitek. A szüleitek és tanáraitok megmutatták, hogyan lehet elérni a magaslatokat, hogyan lehet szárnyalni. A majdani szárnyalás után térjete vissza erre a tájra, megszerzett tudásotokat, tapasztalataitokat itt hasznosítsátok! Remélem lesz erre lehetőségetek és okotok is. A dalai láma által megfogalmazott gondolatokkal búcsúzom tőletek:

*„Adj szárnyat azoknak, akiket szeretsz, hogy repülhessenek,
gyökeret, hogy visszajöjjenek
és okot, hogy maradjanak.”*

Viszontlátásra, kedves tanítványaim!

Horváth Attila igazgató

Tisztelt tanáraink, családtagjaink, vendégeink! Kedves ballagó társaim!

„100-an írtuk hosszú évekig azt a történetet, amely ma egy fejezet végéhez közeledik” – így kezdődött az a ballagási beszéd öt évvel ezelőtt, amelyet zrínyis diákként először hallottunk. Most mi állunk itt, mi, akik nem is olyan rég az iskola falait díszítettük, a sorfalat álltuk. *„Hamar elmegy ez az öt, illetve nyolc év!”* – hallottuk gyakran tanárainktól. Persze sosem hittük el nekik. Most mégis itt vagyunk, és a sorfal nekünk tiszteleg, az alma mater falait miattunk díszíti virág. *„Az ember, ha jól él, tudja, hogy*

változásban él. És nem fél a változástól” – írja Müller Péter. Zrínyis létünkre különösen igaz ez a gondolat. Az iskola falai között váltunk kiskamaszokból felnőttekké.

De miért is volt szép mindezt átélni? Miért jó, hogy itt éltük meg? Az eltelt öt év során számtalanszor megkérdezték tőlem rokonok, barátok, hogy miért éppen a Zrínyi. A válasz közel sem olyan egyszerű, mint gondolják.

Tanáraink többet adtak nekünk a tények pusztá ismereténél. Az iskolában hagyományok vannak, zrínyisnek lenni fogalom, egy közösséghez való tartozást jelent. Egyik tanárunkat idézve, a diák ellen az a legnagyobb büntetés, ha nem követelik meg tőle még a lehetetlent is. Tanóráink ebben a szellemben teltek, azt köszönhetjük tanárainknak, hogy megmutatták, mire vagyunk képesek. Azt is megtanultuk, hogy a munkának, a kitartásnak eredménye van. Megint csak Müller Pétert idézve: *„A nehézségek tanítanak meg arra, hogy van benned Valaki, akinek ez nem nehéz.”*

Utolsó óráink egyikén azt a feladatot kaptuk, hogy próbáljuk meg összegyűjteni, hogy a tudáson kívül mit adott az iskola. Megtanultuk a vereséget méltósággal elviselni, a kudarcokból felállni, és mindig újrakezdeni, de ami a legfontosabb, hogy az eltelt idő alatt örök barátságok szövődtek, amelyek egy életre elkísérnek bennünket. Örök emlékek kötnek minket a tantermekhez, az udvarhoz, minden kis szeglethez, amely látta, hogy felnövünk. Úgy érzem, minden tőlünk telhetőt megtettünk. Szerettünk, ahogy Éva szeretett, és küzdöttünk, ahogy Ádám küzdött.

Végül, de nem utolsósorban, hozzátok, az itt maradókhoz szeretnék szólni. Ne tűz vagy szél módjára éljetez, mert a tűz, ahogy terjedni kezd, elpusztít maga körül mindent, a szél pedig elszáll a semmibe! A víz bölcs taktikáját kövessétek! A víz szüntelenül áramlik, s miközben mindenhez hozzásimul, minden követ megkerül, és mindent magába fogad: önmaga nem változik. A víznek nincs formája, csak lényege. Ezért győz le mindent, és hömpölyög feltartóztathatatlanul a végtelen tengerbe. Végzősként bízunk benne, hogy tudtunk valami maradandót alkotni, a sziklában nyomot hagyni, valamit, ami miatt üres lesz nélkülünk az iskola, valamit, ami ránk emlékezetet majd titeket.

Életünk a mai nappal fordulóponthoz ért. Mától már csak az érettségi miatt lépünk át a vaskos tölgyfaajtó küszöbén, amely egy erősebb szélben mindig nyitva fogadott minket. Mától már csak vendégek leszünk az ódon falak között. Pár hete zrínyis vendiákokkal volt lehetőségem találkozni. Ők egyetlen dolgot hangsúlyoztak, amelyre az egyetem éve alatt szükségünk lesz. Ez nem más, mint a cél. Ha van célunk, semmi sem tud megállítani minket. Ez a cél lesz az, amelyből a nehéz időkben erőt tudunk meríteni, és amelynek segítségével azzá tudunk majd válni, akik ma lenni akarunk. Beszédem végéhez közeledve szeretnék köszönetet mondani szüleinknek, akik végig velünk voltak, és támogattak minket az elmúlt években, tanárainknak az áldozatos munkáért és a belénk vetett hitért. Bertolt Brecht szavaival búcsúzom:

*„Egyszer mindent elér az ember,
Azt is, mi most még messze cél.
Csak küzdj és áldozz, ne csüggedj el,
S győzelmed lesz a hősi babér.”*

Bertók Fanni 12.B

2044. május, Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30. Húvös szombat délután. A patinás gimnázium udvarán, a költő-hadvezér szobra körül, többségében jól öltözött, jól konzervált, de már öszülő, kissé testes hölgyek és urak gyülekeznek. Eleinte tétován, majd egyre felszabadultabban veregetik egymást hátba, örvendeznek. 30 éves érettségi találkozóra érkeznek a zalaegerszegi Zrínyi-gimnázium egykori diákjai. Azok, akik 2014 májusában ballagtak el. Hogy melyik osztály? Az N, az A vagy a B? Teljesen mindegy. Eljöttek, mert mindig eljönnek. Eljönnek, mert sokat jelent nekik ez az iskola, hiszen itt kapták tudásuk legfőbb alapjait, itt lettek gyerekekből felnőttek.

Az elismert kutatóorvos, a jellegzetes hangú színész, az egykori olimpiai bajnok, a hatodik férjét fogyasztó színésznő, az ügyvéd, a bíró, a mérnök, az egyetemi meg a középiskolai tanárok, akik tanítják egykori osztálytársaik gyerekeit. Diákjaikról magukban gyakran állapítják meg: tiszta apád vagy, esetleg, sajnos egyáltalán nem vagy olyan, mint az anyád. Izgatottan várják, hogy megérkezik-e az osztályfőnök, melyik tanár fog eljönni. A tanárok felismerik az ismerős mozdulatokat, megállapítják, hogy no lám, ezek még mindig együtt vannak! S hogy a diákokon mennyivel jobban látszik az elmúlt 30 év! Ti pedig, mert ti lesztok ez a találkozóra érkező társaság, higgyétek el, újra gimisnek érzitek magatokat, felidéződnek bennetek a megszépült emlékek, hogy kivel, hol, hogyan és mi történt.

30 év távlatából sok minden megváltozik. De a régi vicceken, poénokon még mindig nevetni fogtok. Megkeresitek az osztálytermet, a tablótokat. Végigsétáltok az elkoptatott, de stabil lépcsőkön. Az egykori osztályteremben leültök, és várjátok az osztályfőnököt. Jelentés, hiányzók, és elkezdődnek az élménybeszámolók. A harmincévnyi siker, megannyi karrier, amelyről majd akkor beszámoltok, innét indult el, ezekben a percekben.

30 év alatt kiderül, hogy tényleg bármi lehetsz, ha tudás, küzdeni akarás, kitartás, szorgalom vezérel utadon. Lehetsz bölcsész, magasröptű gondolatokkal, művész teli szenvedéllyel, vagy feltaláló, mérnök, üzletember, orvos, tanár. S akkor elmondhatod, hogy feltaláltad, megoldottad, megírtad, felavattad, eljátszottad, továbbadtad, amit megálmodtál. Zrínyis voltál, s az is maradsz, aki önkéntelenül összeráncolja a szemöldökét, ha alma matere nem lesz az első tízben a gimnáziumok rangsorában, mert bezzeg a ti időtökben! Lobbizol az iskolatárs építésszel az iskolatárs polgármesternél, hogy a 150 éves évfordulóra igazán fel kellene újítani ezt a gyönyörű épületet. Megjavítani a napórát és restaurálni a két homlokzati szobrot, amelyek a ti tanulmányaitok idején kerültek oda. S biztosan eléritek, hogy ez megvalósuljon.

Most következnek a valóságos jelen, melyben ahányan vagytok, annyiféleképpen élitek meg ezt a pillanatot. Vannak, akik boldogan libbennek át életük egyik szakaszából a másikba; vannak, akik az örökkévalóságnak érzett „iskolai rabság” alól szabadulva megkönnyebbülten indulnak el a korlátok nélkülinek hitt szabad, felnőtt világba. Megint mások kényszeredett mosollyal az arcukon megállnak, körülnéznek, és döbbenten fedezik fel, hogy immár egyre több minden múlik rajtuk, csak rajtuk. S a búcsúzás perceiben mindenki visszanéz, és köszönetet mond. Most mindenképpen lezárult egy fejezet, és egy új korszak veszi kezdetét. Segítséget, tanácsot bárkitől kérhettek, de a döntés joga és felelőssége csakis a tiétek lesz. Őszintén remélem, hogy mindegyikötöknek sikerül megérkezni oda, ahova vágyai, álmai vezérlik, s a szeretetteljes búcsúzást az új társakat köszöntő lelkes üdvözlés követi.

Az időmérőkön túl vagytok, az indítókulcsot elfordították, a motor felpörgött, és indul a verseny. Mostantól önállóan kell boldogulnotok, de hiszem, hogy az a bizonyos Z faktor segíteni fog. Végül egy kortárs dal szavaival köszönünk el tőletek:

*„Valahogy mindig volt, valahogy mindig lesz.
Így állok mindenhez, a sors mindent elrendez.
Nincs megírva semmiféle nagykönyv.
A sok élmény feltölt, a jelszó: ne add föl.
Csak dobd el jó messzire a kockákat,
Itt az nyeri a játékot, aki bátor és kockáztat!
Lehet, hogy nagy a tét, túl mély a szakadék,
De feletted a szabad ég, ne másért, most magadért.
Állj ki lazán, merj gondolni, tervezni,
Ismeretlen vizekre evezni, bennük elveszni!
Ne bánkódj soha azon, ami nincs már;
Meg nem lehet a tiéd, mert holnap egy újabb kincs vár!
Az élet attól szép, hogy kiismerhetetlen,
A lehetetlen az a szó, mit rég el is temettem.
Magadba' bízz mindig és ne az istenekben,
Ideje, hogy indulj, mert vár az ismeretlen!” (Hősök és Deniz)*

Írták: **Boronyák Márton és Fábián Kristóf 11.A**
Felolvasta: **Tóth Zsombor 11.A**

végtelen

..kongó kezeid közt, kopott koloncaként a kornak.
Körötted kóborlások keserű kincsét kutattam –
veled. Vágyaink vakságában véletlenek voltak
válaszai a valótlán valósnak; via viam

mortis. Maró miértjeim menekülő magánya
bennem már minden. Búcsú, s megmaradás is hiába –
múltamnak borzongató, beteg makacs bestiája.
melletted meredek bele a kába éjszakába...

Vers: **Lukács Izabella 10.C**
Grafika: **Stanbury Krisztina 9.B**

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT

Itt közöljük azokat az írásokat, amelyek a tavalyi évkönyvből kimaradtak, mert az események már lapzárta után történtek.

Pannonhalma–Bábolna–Herend

A XII. Cultura Nostra történelmi vetélkedő nyári jutalomkirándulása

A Rákóczi Szövetség és a Pannonhalmi Bencés Főapátság immár XII. alkalommal rendezte meg közös együttműködéssel a Cultura Nostra történelmi vetélkedő jutalomkirándulását. A vetélkedő legjobban teljesítő 10 csapata és felkészítő tanárai vehettek részt a kiránduláson, akik szokás szerint a Kárpát-medence különböző városainak középiskoláiból érkeztek. Miután 3. helyezést értünk el az országos döntőben, mi is ott lehettünk ezen az érdekes programon.

Július 3-án Győrben Dénesi Tamás és Krupi Bernadett várt bennünket, különbuszon vitték a csapatokat Pannonhalmára. A vacsora után a diákok és tanárok részére ismerkedést segítő feladatokra került sor Hódsági-Molnár János vezetésével.

Csütörtökön reggel megismerhettük az apátság életét. A „*Bárki vagy, aki a mennyei hazába igyekszel...*” – *Másfél évezredes életforma Pannonhalma monostorában* című film megtekintése után az apátságban tettünk sétát. Felkerestük a levéltárat, ahol az eddig csak könyvekből látott régi okiratokat nagy érdeklődéssel tanulmányoztuk. Utána a gyönyörű főapátsági könyvtárat és az időszak kiállítását néztük meg. A délután apátsági pincelátogatással folytatódott, majd kerekasztal beszélgetést folytattunk Várszegi Asztrik főapát úrral, aki a bencés főapátságról és élete fontosabb eseményeiről mesélt nekünk.

Pénteken reggel Márton testvér vezetésével felkerestük az apátság arborétumát és gyógynövénykertjét, majd elindultunk Bábolnára, a nemzeti ménésbirtokra. Elfoglaltuk szállásunkat, ebéd után a délutáni programok következtek: a ménésudvar bemutatása, a lovarda, a kocsimúzeum, egy lovasbemutató, az arborétum és a csikótelep megtekintése sétakocsiról.

Szombaton a program Bábolnán folytatódott a lovasmúzeum megtekintésével, ezt követően a futószáras lovaglást próbálhattuk ki. Nagy élményt nyújtott ez a program. A jutalomút ezt követően Herenden folytatódott, ahol a Herendi Porcelánmanufaktúra

megtétekintésére került sor. Az este Veszprémben tett sétával és nevezetességek megtétekintésével zárult.

Vasárnap reggel Tihanyba indult a csapat, ahol egy kis nézelődés után, idegenvezetéssel a Tihanyi Bencés Apátságot vettük szemügyre. Ebéd után Balatonfüreden, a Kisfaludy strandon töltöttük a délutánt.

Hétfőn reggel elhagytuk a szállásunkat, és Veszprémből különjáráttal Budapestre indultunk, ahol mindenki elkészönt egymástól, bízva abban, hogy versenyeken vagy más rendezvényeken még találkozunk.

Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Máttyás 11.N

Zánka – AJTP-gólyatábor, 2013

Nagyon meglepődtünk az új osztálytársaimmal, hogy az iskola megkezdése előtt lehetőségünk lesz egy 5 napos táborban részt vennünk Zánkán. Az utazás közben, akik még nem ismerték egymást, bemutatkoztak, összehaverkodtak. Sajnos leendő osztályfőnökünk, Pethő Attila tanár úr nem lehetett velünk, de hiányát pótolta Czinder Enikő tanárnő kedvessége.

Megérkeztünk Zánkára, a híres ifjúsági táborba. Nagyon szép környék erdőkkel, bennük titkos ösvényekkel, gyönyörű stranddal. Beköltöztünk a 10 ágyas szobákba. Mi a nyári ötös épületben laktunk a második emeleten, egymással szemben voltak a lányok és a fiúk. Az első nap kaptunk egy szép kék pólót, abban mentünk a tábornyitóra. Érdekes volt több mint 600 gyereket látni egyforma pólóban.

Reggelente Tamás tanár úr ébresztett minket, eléggé kialvatlanok voltunk az átbeszélgetett éjszaka után. 7 óra körül keltünk, és indultunk reggelizni. A menzán általában finom ételeket kaptunk. Ebéd után mindig lementünk a strandra fürödni a Balcsiban. Kellemes volt ott lenni: jó hangulat, finom ételek, szép lányok és jó zene. A parton is voltak feladataink, kerestünk a strandon Enikő és Tamás nevű embereket, gyűjtöttünk sörösdoboznyitófüleket, kerestünk a parton külföldit, akinek megtanítottunk egy magyar mondókát, és ő elénekelte nekünk. Találtunk is egy néger fiút, akit nagy nehezen megkértünk angolul, hogy énekelje el nekünk a „Boci boci tarká”-t.

A második nap busszal utaztunk Tihanyba, megnéztük az apátságot, hazafelé pedig hajóval mentünk vissza Zánkára. Mindenki hullafáradtan kóválygott be a szobájába. Majd jött Tamás tanár úr, és azt mondta, hogy vár még ránk a táncház, lenni a stadion mellett. Az utolsó nap voltak a koncertek, amelyekre szívesen lesétáltunk a strandra. Ott koncertezett az Ocho Macho, a Gringó Sztár és a Ladánybene 27. Minden zenekar nagyon jó bulit csapott. Éjfélkor hazakevergettünk az esőben.

Másnap mindenki „üdén és kipihenten” kelt fel, és csomagolta össze a bőröndjét. Nagyon nehéz volt elbúcsúzni a megszokott szobánktól, a gyönyörű környektől. A tábor ideje alatt szövődtek szerelmek, kisebbek, nagyobbak. Egyszerűen csodálatos volt az a hét. Élményekben gazdag, színes programok voltak. Sohasem unatkoztunk! ☺

Lakatos Szilárd 9.C/AJTP

Montenegrói utazás

2013. június 21–29. között egyik osztálytársammal, Bujtor Alexszel egy montenegrói és bosznia–hercegovinai jutalomkiránduláson vettünk részt. Ezt a díjat a Lóczy Lajos országos földrajzversenyen való eredményes helyállításunkért nyertük. Alex az 1., én a 11. lettem.

Június 21-én Kaposvárról indultunk este 8-kor, és három határátkelés után (horvát, bosnyák, monte-

negrói) másnap délután 4-kor érkeztünk meg. Az utazás hosszú és nagyon fárasztó volt, mindenki örült, mikor begördültünk a táborhoz, utána felvertük a sátrakat.

Másnap hegyet másztunk. A Durmitort, amely a tábor szomszédságában magasodott, próbáltuk meghódítani. 1900 m-ig busszal kapaszkodtunk felfelé, aztán gyalog. A túra közben többször mentünk a csúszós havon, mint sziklán, sok hó esett a télen, maradt belőle még júniusra is. Egészen 2300 méter magasig jutottunk el. Gyönyörű tájat láttunk: kristálytisza vizű gleccsertavat, havas hegycsúcsokat, száz méter mély szakadékokat, távolból feltűnő moréna tavakat.

Hétfőn 3 óra utazás után megérkeztünk a Kotori-öbölbe, amely gyönyörű látványával mindenkit elkápráztatott. Megnéztük Kotor és Budva városát, minden városban kóstoltunk helyi különlegességeket, a tengerparton még pár órát fürödtünk is.

Kedden, legnagyobb sajnálatunkra és bosszúságunkra, egész nap esett, ezért mindenki a sátrában gubbasztott, és próbálta magát feltalálni. Legfeljebb a barátságok elmélyítésére volt az idő alkalmas.

Szerdán délelőtt újra buszra szálltunk, és átmentünk Bosznia–Hercegovinába, ugyanis két napot ott táboroztunk. Megint sátorverés következett, 100 méterre tőlünk az iható vizű Drina folyó hömpölygött. Vacsorára bosnyák ételeket szolgáltak fel.

Csütörtökön visszamentünk Montenegróba, egy másik hegy megmászására vállalkoztunk. Ez a hegy „csak” 2200 méter magas volt, de meghódítása nehezebbnek bizonyult, ugyanis meredekebb képződményeket kellett legyőzni. Hatalmas élmény volt a felhőben állni, és a 300 méter mély szakadékba belenézni. Természetesen ezer kisebb lélegzetelállító dolgot láttunk.

Pénteken az egyetlen program a vadvízi evezés volt a Tara folyón, számomra ez jelentette a legnagyobb élményt az utazás során. A folyó annyira tiszta volt, hogy ittunk is belőle, utunk során még a 4 °C-os vízben is megfürödtünk. Miután visszaértünk a táborba, összeszedtük „sátorfánkat”, délután 5 órakor elindultunk. Útközben megálltunk Szarajevóban, ahol láttunk vízipipázó embereket, kolduló gyerekeket, és remek

helyi ételeket kóstoltunk. Másnap délután 1 órakor megérkeztünk a zalaegerszegi buszállomásra.

Azt kell mondanom, hogy a kirándulás életünk egyik legnagyobb, maradandó élményének számít, amely során remek embereket és lenyűgöző tájakat ismerhettünk meg. ☺

Mikó-Baráth Szilveszter 11.B

Illusztráció:
Takács Enikő 7.N

EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT

Élmények, találkozások, különleges pillanatok

„Az élet örömei a hétköznapiakban rejlenek, s apróságokból tevődnek össze. Aki magán hordja a világot, s mint Atlasz, emeli minduntalan a Földet, képtelen ezt észrevenni.”

(Jancsó Miklós)

Zrínyi-túra – 2013

A túra szeptember 20-án került megrendezésre, egy szép, napsütéses őszi napon. Ezen a rendezvényen az iskola összes osztálya összemérhette tudását, ügyességét és kreativitását. 11 állomáson különféle feladatokat kellett megoldani, amelyek a 10.N-esek furfangos ötleteit dicsérték. Ilyen volt például: limbó, talicskás ügyességi verseny, rögtönzött színjátás, kötélmászás, íjászat, diótörés és még sok más érdekes feladvány. Az osztályfőnökök részvételét a játékokban plusz pontokkal jutalmazták. A túrának izgalmas, de egyúttal hosszú és fárasztó útvonala volt. A végállomást a zalaegerszegi alsóerdei napközis táborban értük el, itt került sor az eredményhirdetésre. A versenyt a 11.B osztály nyerte.

Új iskola, új élmények. Szerintünk a kirándulás szórakoztató, összekovácsoló program volt, melyen jövőre is szívesen veszünk részt.

Báger Boglárka, Cserép Vivien, Perjési Anna Katinka 9.C/AJTP

Zrínyis küldöttség Franciaországban

Iskolánk és hét másik európai intézmény a népi kultúrát és annak a XXI. századi mindennapokra gyakorolt hatását vizsgálja egy multilaterális Comenius programban.

Ennek első nemzetközi projekttalálkozójára utaztunk októberben Franciaországba. Ahhoz, hogy kölcsönösen megismerhessük egymás kultúráját, két prezentációval készültünk. Bemutattuk Magyarország népi hagyományait, zenéjét és a terveinket a jövő áprilisi zalaegerszegi találkozóval kapcsolatban. Ehhez az elutazás előtt hetente kétszer ötleteltünk, alkottunk, sőt, még énekeltünk is Kocsisné Németh Erika és Gombás Szilvia tanárnők vezetésével. A csapatot angolul beszélő, hangszereken játszó, franciául tanuló zrínyisek (Tóth Emese, Kintli Zsuzsanna, Stanbury Krisztina, Vass Dorina, Dienes Márton Gyula, Gyuk Izabella) alkották.

A lyoni reptéren vártak bennünket a fogadó családok és diákok, majd a hétvégét La Côte-Saint-Andréban töltöttük a francia családokkal. Csoportokba osztottak bennünket, és megindult az ismerkedés a többi nemzettel: csehekkel, lengyelekkel, walesiekkel, szlovákokkal, franciákkal, románokkal és bolgárokkal. Jutott idő helyi irodalomóra-látogatásra, és eljutottunk a Berlioz-múzeumba is, hiszen a zeneszerző Hector Berlioz errefelé született. A prezentációk bemutatásakor énekkel, hangszerekkel kísért előadásunk nagy sikert aratott. A hét további napjain kirándultunk Grenoble-ba és Lyonba, kipróbálhattuk a helyi sportokat, például a boule lyonnaise-t, és Berlioz műveit is hallhattuk egy koncerten. Házigazdáink megtanítottak nekünk egy francia dalt, melyet a záró esten együtt énekelt nyolc ország ifjúsága. Francia népi táncok tanulása és táncház zárta a hetet.

Nehéz búcsú után visszatekintve tudjuk, hogy örök emlékekkel lettünk gazdagabbak. Új barátságokat kötöttünk, és a program már az első fordulóban közelebb hozta a részt vevő országokat, miközben hűek maradtunk nemzeti nyelvünkhöz, identitásunkhoz. Pedig nekünk csak annyi volt a feladatunk, hogy bemutassunk egy kis részletet az életünkből, bizonyítva, hogy a magyar népművészet, kultúra itt él a mindennapjainkban és a szívünkben.

A projekt résztvevői

*Hector Berlioz szülőháza
La Côte-Saint-Andréban
(fr.wikivoyage.org)*

Hagyományteremtő céllal vitáztunk

Február 17-én első alkalommal került megrendezésre iskolánkban a „Jugend Debattiert International” elnevezésű vitaverseny első kvalifikációs köre. A Németországból indult vetélkedő 2001 óta nyolc kelet- és közép-európai országban honosodott meg, Magyarországon pedig negyedik éve vehetnek részt rajta középiskolás diákok. A program célja nemcsak a német nyelv népszerűsítése, hanem az intelligens vitázás elsajátítása, amely napjainkban kiemelten fontos, hiszen a demokrácia alapját képezi. Ezen képesség fejlesztésével a résztvevők megtanulhatják, hogyan álljanak ki saját álláspontjuk mellett pusztán objektív érvekkel, valamint hogy a vitapartnerünk is figyelmet és elsősorban tiszteletet érdemel.

Az iskolai fordulóban két osztály tanulóit mérették meg magukat: Molnár Marcell a 11.B-ből, Bertók Fanni, Mónok Eszter és Szakony Dorina pedig a 12.B-ből álltak a vitapultok mögé. Ezt a délutánt azonban hosszas felkészülés előzte meg, amelyben Szűcsné Jóna Ágota és Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnők voltak segítségünkre, akik – két diák-társunkkal együtt – az értékelés nehéz feladatát is magukra vállalták. A programot meglepően nagy érdeklődés övezte: osztálytársaink mellett számos tanárunk izgulva velünk a két kérdés köré épülő versenyt. A következő, Budapesten megrendezésre kerülő fordulóra azonban csak két vitázó juthatott tovább: ők Mónok Eszter és Szakony Dorina voltak.

Bízunk benne, hogy az alsóbb évfolyamokat is magával ragadta a megmérettetés lendülete, és a jövő tanévben utánpótlást biztosítanak ahhoz, hogy a vitázás egy újabb színfoltja lehessen gimnáziumunk nyelvoktatásának. Ami mindannyiunk számára értékes tapasztalat volt, az annak a megértése, hogy a nézetek ütköztetése nem egyfajta erendő rossz, a konfrontáció ugyanis az egyetlen lehetőség a konstruktív együttműködésre az élet minden területén.

Újra vitáztunk

A „Jugend Debattiert International” februári, iskolai kvalifikációs köre után sok minden történt a továbbjutottakkal: a német nyelvű vitaversenyre ugyanis tovább folyt a felkészülés Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnő segítségével.

Az ezúttal Budapesten megrendezett Schulverbundqualifikation, azaz iskolahálózati fordulóban 4 DSD-iskola tanulóit vitáztak egymással [Városmajori Gimnázium (Budapest), Babits Mihály Gimnázium (Pécs), Karinthy Frigyes Gimnázium (Budapest), Zrínyi Miklós Gimnázium (Zalaegerszeg)]. Iskolánkat Szakony Dorina és Mónok Eszter 12.B osztályos tanulók képviselték.

A következő két kérdésre keresték a meghívottak a választ:

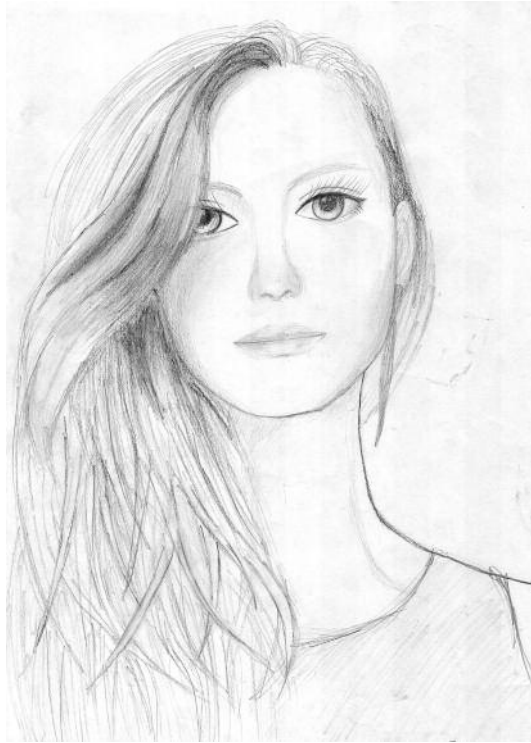
1. A magyarországi parlamenti választásokon a szavazati jog korhatárát le kellene-e 16 évre csökkenteni?
2. A magyar államnak a szórakozóhelyeken nők és férfiak számára egyenlő belépőjegyárakat kellene-e törvényileg elrendelni?

A két vitában felváltva képviseltünk pro és kontra pozíciót, az elhangzott vitát pedig nemcsak magyar, hanem német anyanyelvű zsűritagokból is álló bizottság értékelte. A megmérettetésből Mónok Eszter 12.B osztályos tanuló jutott tovább az elődöntőbe, amelyre április 11-én a Goethe Intézetben kerül sor.

A versenyen iskolánk egy vitacsengőt is átvehetett, amelyet remélhetőleg az elkövetkező években rendszeresen használni fogunk.

Szakony Dorina 12.B

Eszti a magyarországi döntőben bejutott abba a 8 főből álló csapatba, akik Németországban folytathatták volna tovább a versenyt, de az időpont egybeesett a ballagásával, így nem ment el. Gratulálunk szép teljesítményéhez!

Grafika: Demeter Adrienn Katalin 11.N

Újra itthon

2013 augusztusától kezdve négy hónapon át egy szemléletváltó élménynek lehettem részese. Az Armand Hammer United World College of the American West nemzetközi iskolájában tanulhattam ösztöndíjasként kétszáz diáktársammal együtt, akik a világ számos országát képviselték. A két év során olyan emberfők kiművelésére törekednek, akik a világ különböző kultúrái iránt megértést tanúsítanak, és akár változtatásra is készen követik figyelemmel a társadalmi konfliktusokat vagy a globális éghajlati problémákat. A nemzetközi érettségi követelményeinek megfelelő oktatást a UWC multikulturális környezete teszi páratlanná.

Mit is takar ez a rendszer? Hat tantárgyat kell kötelezően választani, hat tantárgycsoportból, ezek közül háromból emelt szinten kell érettségit tenni. Az első az anyanyelv, amely számomra csak angol vagy az ún. „önmagamat oktatom” tantárgyként az egy éves magyar lehetett, mivel egyedüli magyar voltam a kampuszon. Sikerült bejutnom az anyanyelvi angolcsoportba, de a többi tantárgyamtól, amelyek a továbbtanulás szempontjából fontosabbak lettek volna, túl sok időt vont el, így áttértem a magyarra. A májusi írásbeli érettségit magyarból megelőzi két esszéírás és szóbeli vizsga is, amelyet magnóra vesznek fel, és a londoni központban értékeli egy magyar professzor. A második csoport a második nyelv, amely nálam az anyanyelvi csoport változtatása miatt spanyol után az emelt angol lett. Matekot középszinten tanultam. Kötelező egy társadalomtudományi tárgy választása is, nekem ez az emelt földrajz volt, míg természettudományos tantárgyam az emelt kémia lett. A hatodik csoport a művészeteké, de nem muszáj azt választani, lehet az előző öt csoport valamelyikéből még egyet, így tanulhattam emelt biológiát is.

A hazai rendszertől eléggé eltér az oktatás. Hosszú és rövid órákat különböztetnek meg; az emelt szintű tantárgyakat heti $2 \times 90 + 45$ percben oktatják, az alapórákat $2 \times 45 + 90$ percben. Negyedévente vannak vizsgák, de a félévi és az év végi számít igazán. Felelések nincsenek, a dolgozatok gyakorisága tanártól függ, de rengeteg a beadandó munka, és a házi alól nincs kibúvó, az elmulasztása a félévi és év végi jegyeket is leronthatja. A késéseket percben mérik, a „lógás” vagy az „elalvás” esti tanulószobával jár.

Azonban a hagyományos értelemben vett tanulás csak egy szelete a UWC-s életnek. A sikeres érettségihez szükséges közösségi munka végzése, a művészeti tevékenység és a rendszeres sport is. Önkéntesként a közeli városka kórházában dolgozhattam, a sulititkárságán segítettem be, zumbáztam, a Sziklás-hegységben túráztam, az iskola kórusának és a vonós kamarazenekarnak lehettem tagja. A megannyi esemény krónikája a blogomon olvasható: www.wildwestenchantment.blogspot.hu. A rengeteg élményt még mindig nem dolgoztam fel, napról napra újabb emlékek villannak át az agyamon. A UWC varázsa a támogató erejű közösségben rejlik, amely egy világot összekötő hálózatot alkot.

És hogy miért jöttem haza mégis, illetve miért nem mentem vissza a téli szünet után? A dr. Vida Sándor filozófiai pályázatra benyújtott munkám részlete talán megválaszolja.

„Az otthon az, ami akkor hiányzik, ha sokáig távol vagyunk tőle.”

A fenti idézet nem egy híres embertől származik, hanem e sorok írójának személyes tapasztalata. Egy évvel ezelőtt hosszú útra indultam, először csak lelkiekben, majd testben is. Sokan megkérdezték az utazás előtt, nem félek-e. Hogyan bírom ki majd a családom nélkül? Hazudtam volna, ha az első kérdésre nemmel válaszolok. De valójában a félelem szó nálam inkább izgalmat jelentett, és lelkesedést az új dolgok iránt. Nem voltam tisztában azzal, mitől lehet tartani. Csupán egy szólufi volt a félelem. Arról pedig igazán fogalmam sem volt, hogy a család hiánya mekkora űrt hagy az emberben. Úgy képzeltem, új, kétszáz fős családom körében második otthonra lelhetek.

A búcsú hazámtól és az elszakadás szüleimtől fokozatosan történt meg. A „ki-repülés” előtt néhány napot Lengyelországban töltöttem szüleimmal, és összeismerkedtem egy leendő évfolyamtársammal, vele indultam útnak. Még a reptéren sem fogtam fel, mi történik. Miért sír anya és apa, amikor nekem az életem egyik álma valósul meg? Az ő hangulatuk és az enyém erősen különbözött egymástól. A hazaérkezésemkor persze fordult a kocka, ők örültek, és én hullattam krokodilkönnyeket.

Lényegében kézzől kézre adtak, mire megérkeztem új életem színhelyére. A felsőbb évesek és a tanárok gondoskodtak róla, hogy meglegyen a biztonságérzetünk, bárkitől kérdezhessünk, és jól érezzük magunkat. És valóban, az első hetekben otthonosabbnak tűnt minden, mint más esetben egy idegen helyen. Az első kétely a bemelegítő két hét végén, egy háromnapos, szabadban éjszakázós túrán fogalmazódott meg bennem. Zuhogó esőben, sárban, egy erdő közepén aludtunk egy ponyva alatt, legalábbis próbáltam volna, ha egy bucka nem nyomja az oldalam, és a medvék esetleges felbukkanása nem járt volna az agyamban. Kimerültem. Nemhogy komfort, de biztonságérzetem sem volt. Itt kezdett el először hiányozni az otthon, és ilyenkor mást nem tehet az ember, mint felnéz az egyébként Új-Mexikóban mindig ragyogóan tiszta, csillagos égre, és azokra gondol, akik a világ túlsó felén ugyanezt látják, és feltesz egy *miért is?* kérdést.

Az iskola kezdekor minden rendbe jött látszólag, újra ismerős terepen, a tanulás biztonságában voltam. A kezdeti nyelvi és a más szemléletmódból származó nehézségeken aztán sikerült túltennem magam, és egészen decemberig ez volt az a terület, ahol otthonosan mozogtam. A honvágy azonban egy rendkívül alattomos érzés. Akkor jelentkezik, amikor az ember elgyengül, elfárad, és támogatásra van szüksége. Ilyenkor a „*saját magamnak is jó otthona vagyok*” frázis csődöt mond. Nemcsak a család, hanem az azt körülvevő környezet is hiányzik. A hangulatomnak kifejezetten jót tett, amikor az európai nemzeti napok keretében műsort szerveztünk európai társaimmal. Egy hónapon át ebben a közösségben lehettem, megbeszéléseken, próbákon, az órákon is szervekedtünk. Ekkor jöttem rá, hogy Európa is az otthonom. Rengeteg önbizalmat adott a ráébredés arra, mennyi közös elem van a régi kontinens kultúráiban. Az Iliász, az Unió himnusza, a kelet-európaiak néptánca, mind egy csepp otthont idéztek. Az igyekezetben, hogy hazámat minél jobban megismertessem a kulturális napok során, óhatatlanul egyre közelebb kerültem hozzá. Végzetes hibát követtem el az országimázsfilmek között való válogatással. A show után egy hazája után sóvárgó lány maradt, és még csak október végét írtuk. Vegyük elő a centit! Még hatvanhárom nap...

A családért való rajongás pedig az ünnepekkor tör ki rajtad. Amikor az édesanyádat születésnapján nem tudod átölelni, vagy mindenszentekkor Halloweent ünnepelsz és csokit gyűjtesz, a rokonok látogatása helyett. Amikor hétvégén váratlanul megüresedett

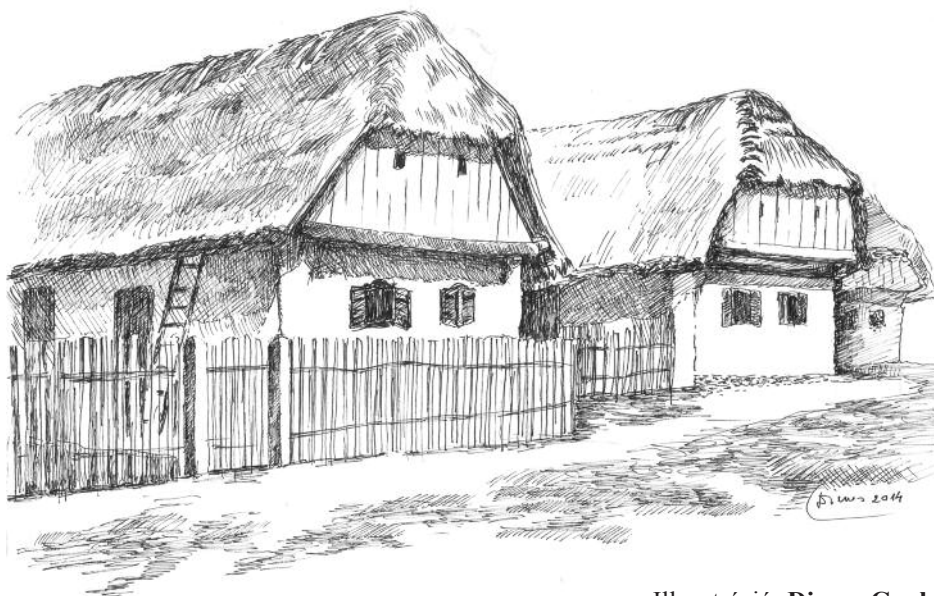
óráidban egy kicsit lepihennél otthon a kanapén, feltennéd a lábad az asztalra, bekapcsolnád a tévét, és ezt anélkül tehetnéd meg, hogy bárkit is megkérdeznél. Amikor meglátsz egy kutyát, és a sajátodat látod benne, még akkor is, ha fele olyan nagy, és egyáltalán nem is hasonlít rá. Amikor már az is fáj, ha Skype-on látod őket, mert nem vagy velük, nem vagy a részese az életüknek. Amikor lebetegszel, és meg kell kérned másokat, hogy gondoskodjanak rólad. Amikor minden percben csak egy pillanatot is vársz az újbóli találkozásra.

És a honvágy, szép lassan, mint egy élősködő, felemészt. Küzdhetsz ellene, de a végén ugyanott lyukadsz ki, ahol elkezdted mindent. A légzést, a járást, a beszédet és az álmodozást. Visszatérsz, legyél bár nyolcvankettő vagy tizenhét éves. Többet nem akarsz elmenni, újra akarod kezdeni, és minden – a távolban eufemizált – semmiséget át szeretnél élni. Nem vagyunk tökéletesek. Se én, se a családom, se a városom, se az országom, sem Európa, de én így szeretem, a hibáival együtt. Az aluljárót a graffitivel, a szűk utcákat a kátyúkkal, a koronát a ferde kereszttel, a vén kontinenst a széttagolt-ságával. Elfogadom, elfogadjuk egymást, és a szívünkbe zárjuk kitörölhetetlenül.

Petőfi *Az alföld* című verse is más értelmet nyert számomra egy idegen színpadon, egy Európát bemutatni igyekvő műsor részeként, öt-hatszáz olyan ember előtt szavalva, akik egy szót sem értettek belőle. Az eldarált kisiskolás vers utolsó sorai hitvallássá változtak:

*„Szép vagy, alföld, legalább nekem szép!
Itt ringatták bölcsőm, itt születtem.
Itt borúljon rám a szemfödél, itt
Domborodjék a sír is fölöttem.”*

Szabó Réka Eszter 11.N

Illusztráció: Dienes Gyula

Tétova tangó

Tátogó kérelem habozik,
Szólani képtelen, álmodik
Éberen, vágyai ködfalán
Itten és most mászhat át-talán.

Szoruló szíve fojtogatja,
Gondolatát s szavát, meri-e
Kimondani lelke mély bánatát?
Vagy marad a fal innenső oldalán?

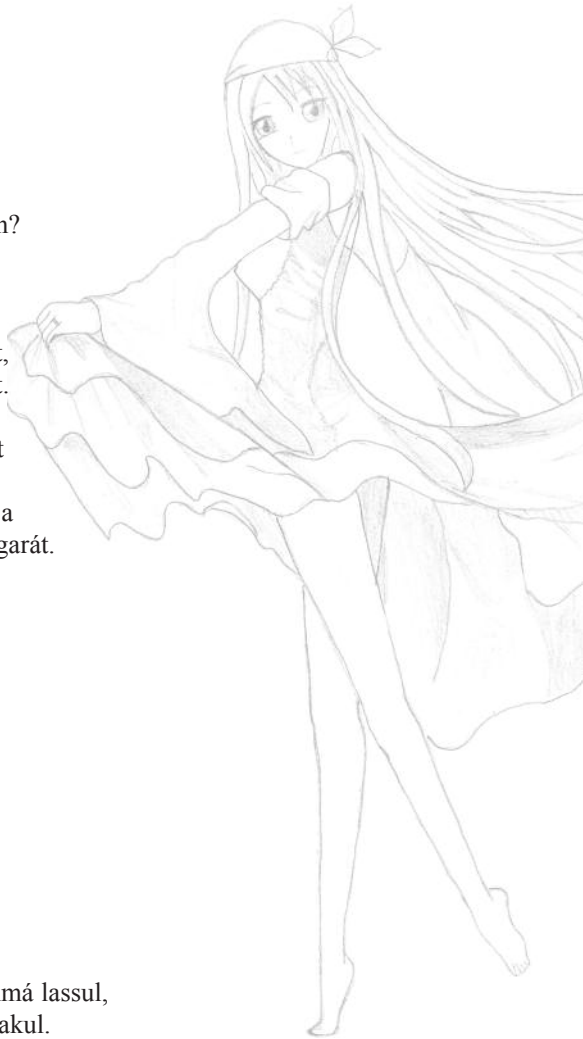
Hebegő válasz reméli titokban,
Kereső szeme kíséri sarokban
Merengő kérő hangtalan akaratát,
Várva szikla-biztos elhatározását.

Jelent meghaladó képzet lebeg át
A tépelődő fiatal agyán,
Vastag fátyol borítja-homályosítja
Mindkét révedő tekintet szembogarát.

Hirtelen impulzus állítja
A kérőt ingatag lábakra.
Remegő levegő izzítja s
Készíti a nőt gyors válaszra.

Közelít torpanó léptekkel
a test, de a lélek már régen
találkozott a parkett közepén,
s véges-örökké összeforrt eggyé.

Civódó tangó veszi kezdetét,
Áttáncolnak az élet tengerén,
Majd a szökőár simogató hullámmá lassul,
S táncuk előzékeny keringővé alakul.

Vers: **Szabó Réka Eszter 11.N**
Grafika: **Demeter Adrienn Katalin 11.N**

Házi feladat: Vallomás a szülőföldről. Tanár: Szűcsné Jóna Ágota

Szülőföldem

Barlahidán mindig süt a nap. A meteorológiai intézet tagadja ezt, úgy látszik, az ő Barlahidáján más az időjárás, mint az enyémen. Kiskoromtól kezdve nagyon sok időt töltöttem itt. De lássuk csak, milyen is ez a település!

A falu szeres község, azaz egy domb tetején fekszik. Első említése 1394-ből való, de a török támadások miatt 1600-ra már teljesen elpusztult. Az 1750-es években szlovénok telepedtek le itt, azonban átvették a magyar szokásokat, illetve a nyelvet.

A Göcsej dimbes-dombos tájának közepén fekszik patakokkal körülölelve. A falu kicsi, lakosainak száma csak 120 fő, éppen ezért csendes, nyugodt. A látnivalók között van a szoknyás harangláb és az evangélikus templom is. De ez még nem ad magyarázatot arra, hogy miért szeretem ennyire ezt a falut. Ez a tájban mutatkozik meg.

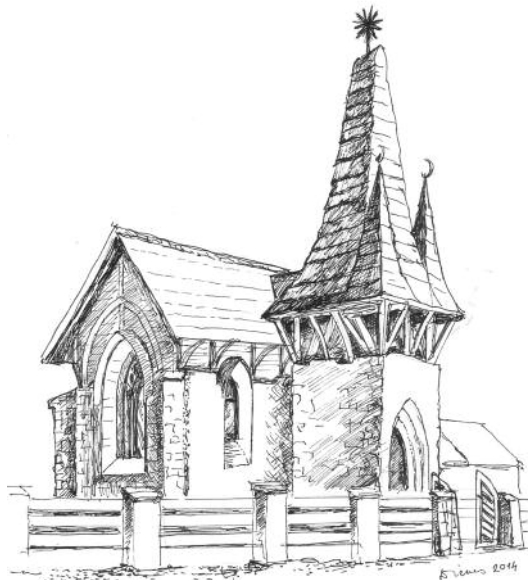
A település körül mezőgazdasági tevékenység folyik. A falu szélén a halastavak ragyognak a mélyzöld erdők mellett. A vízen évente visszatérő hattyúpár úszik. A mocsárban gólya békászik, párja a fészeknél kelepel. Ők is hazajárnak ebbe a faluba. A távolból kakukkszó hallatszik, a patak csobogásával egybevegyülve. Az óriási mező fölött szétszéled a fecskehad, előbukkan egy egerészölyv. És nini, a patakparti bokrosból figyel a kedvencem, egy tövisszűrő gébics! Hogy miről kapta a nevét? Amikor sok zsákmányt ejt, a fölösleget tövisekre szúrja. Most szitálva vadászik, és hallatja „csekk” hangját. A vidék gazdag őzben, szarvasban, vaddisznóban. A környező dombokon még egy nyúlcsalád is tanyázik.

Tiszta nyári éjszakákon fantasztikus látványban lehet részünk, ha az égboltra tekintünk. Felejthetetlen élmény még az őszbeköszöntével a szarvasbögés. E mellett a rókák ugatása is hétköznapi esemény. Mindezek talán megmagyarázzák, miért áll olyan közel hozzám hazánknak ez a kis szeglete.

Fülöp Álmos Huba 5.N

Illusztráció: **Dienes Gyula**

Hogy mit jelent nekem a szülőföldem? Felsorolni is nehéz, hisz mindent, ami körülvesz. Utcákat és tereket, házakat és kerteket, dombokat és völgyeket. A válaszon töprengve először az apró, lényegtelennek tűnő részletek idéződnek fel bennem, majd egy régi naptár fotóira emlékezve az egész Zalai-dombság és benne Göcsej vidéke.

Ha csak a képzeletemre és az emlékeimre hagyatkozom, akkor kanyargós utakat és sok-sok erdőt látok, völgyekben meghúzódó falvakat, dús lombokat, hegyi pincéket. Majd egy kisvárost, amelyet dombok ölelnek körül. Ha utazásból térünk haza, az első, ami örömet okoz, amikor megpillanthatom ezeket az eleven zöld dombokat. Biztonságot és melegséget árasztanak magukból, óvják és takargatják az érkezők előtt a csak lassan előbukkanó várost, Zalaegerszeget. Szeretek ide hazaérkezni. Ha már esteledik, és kigyulladtak a fények, még örömtelibb a viszontlátás, csend, nyugalom és béke fogad. A város főutcája ilyenkor végre járható, különösebb zökkenők nélkül lehet végigszálalomozni rajta. A téren üresek a padok, az utcák kihaltak, csak néhány ember viszi esti sétára a kutyáját.

Van úgy, hogy egész másnak látom a várost. Amikor az íróasztalomra görnyedve épp egy házi feladaton töröm a fejem, sokszor érzek késztetést arra, hogy inkább kinézzek az ablakon, és szemügyre vegyem az elém táruló látványt. Ennek a városrésznek minden pontját ismerem rég. Gyalogosan, autóban ülve és az ablakból bámészkodva is feltérképeztem már. A kisebb-nagyobb épületek közül leginkább az evangélikus és református templom tűnik ki. Sokszor rápillantok a templomtoronyra, melyen az óra többnyire a pontos időt mutatja.

Néha csak úgy kiülök a teraszunkra nézelődni és hallgatni a városi élet zaját. Az autókat, a madarakat, a hangoskodó embereket és az utcában élő, állandóan vonyító kutyát. Követem a szemmel a házak fölött repülő varjakat, míg el nem tűnnek a kórház előtti, hatalmasra nőtt fák lombjaiban. Vonulásuk minden nap ugyanazon az útvonalon történik.

A fák szinte mindenütt túlnőttek a háztetőkön, és ebben a magasságban eltakarják a kilátást a várost szegélyező dombokra. Csak a tévétorony magasodik a lombok fölé, amelynek csúcsán esténként piros fény világít. Egyszer a toronyból csodálkozhattam rá, milyen szép is ez a vidék.

Kilépve az utcára, ismerősként köszöntenek a fák, bokrok és a kedves néni a szomszéd üzletből. A pékségből friss péksütemény illata árad, felidézve az óvodai éveket, amikor a bátyámmal anyukám és az eladó néni türelmét próbára téve fontolgattuk, hogy melyik finomságot is válasszuk. Sétálgatva rádöbbenek, hogy mennyi élmény és emlék köt ide. Észreveszem a kapott feliratot a szemközti ház oldalán, amelyet frissen szerzett olvasási tudományommal elsőként böngésztem ki. A környék szinte minden részletéhez kötődik valamilyen emlék, élmény.

És talán ezt jelenti, az emlékekkel megtöltött utcákat, tereket, parkokat, épületeket és kisboltokat a környező dombokat, völgyeket, országutakat, településeket és erdőket. Bármennyi élmény és szépség vár még az életben, bárhová is sodródunk majd, valamit csak itt találhatunk meg.

Darabos Lili 5.N

XXIII. Nemzetközi magyar matematikaverseny

Csikszereda, 2014. március 12-16.

Iskolánk idén is meghívást kapott a XXIII. nemzetközi magyar matematikaversenyre, mely a Márton Áron Gimnázium és a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem jóvoltából került megrendezésre Csikszeredában.

Az NMMV különleges helyet foglal el a matematikaversenyek körében. Hazánkban egyedülálló módon nem csak a matematika terjesztését, annak szépségeinek bemutatását és tehetségeinek felkutatását tűzte ki célul, hanem a magyarságtudat erősítését is. Ezen a versenyen ugyanis a hazai diákokon túl a határon túl élő magyar diákok is lehetőséget kapnak a megmérettetésre. Így összesen 5 régióból – Magyarország, Felvidék, Délvidék, Kárpátalja és Erdély – kerültek ki a versenyzők. Ez évben is nehezítették a kárpátaljaiak részvételét a hazájukban fennálló belpolitikai viszonyok, ám mindannyiunk örömeire részt tudtak venni a versenyen.

Egy hosszú és meglehetősen kimerítő, több mint félnapos autóbuszút után érkezett meg a magyarországi delegáció Csíkba. Az első napokon hol önállóan, hol szervezeten ismerkedtünk a várossal, ezen felül közös programokkal igyekeztek a szervezők összehozni a régiók diákjait. Egy színházi előadás mellett zenés, táncos ismerkedő esteket szerveztek számunkra.

Azonban nem csak kikapcsolódni mentünk, így sort kellett keríteni magára a versenyre is. Ennek 4 órája során színvonalas, izgalmas példákkal találkoztunk és többkevesebb sikerrel oldottuk meg őket. Az idei verseny egyik különlegessége volt minden évfolyamon az utolsó feladat, melyhez segítségképp kis kivágott síkidomokat kaptunk, a könnyebb átláthatóság érdekében. A feladat egyébként a MASCIL (Mathematics and Science for Life, <http://www.mascil-projekt.eu>) projekt keretén belül készülő tananyag részét képezte.

Ezek után a délután során ellátogattunk a csíksomlyói lelátóhoz, vagy épp kocsolyázhattak a túrázást kevésbé szeretők.

Március 15-én, szombaton, egy kiránduláson vett részt a csapat. Ennek során ellátogattunk a Nyergestetőn lévő emlékműhöz, megnéztük a Szent Anna-tavat, és részesei lehettünk Tusnádfürdőn az ünnepi megemlékezésnek. Utóbbi valami egészen különleges élmény volt. Nálunk a nemzeti ünnepünkről való megemlékezés sokaknak már csak formalitás. Elszavaljuk a „*Nemzeti dal*”-t, szóba kerülnek az akkori események, részt veszünk az iskolai ünnepélyen. Itthon minden olyan természetes. Ezt tesszük, mert ezt szoktuk meg. Odakinn, Erdélyben azonban ez teljesen más. Tusnádfürdőre menet több helyen láttuk a templomtól vonuló megemlékező tömeget, mellettük díszmagyarba öltözött huszárok. Azokkal az emberekkel énekelni a székely és a magyar himnusz, akiknek ennél sokkal többet, az identitásukat jelenti az ünnep, felemelő érzés. Számukra ez az utolsó, a nemzetünkhöz rögzítő kapszok egyike, melyet oly sokszor próbára tesznek a hazájukban uralkodó viszonyok, de ennek ellenére évről évre, változatlan lelkesedéssel ünnepelnek.

Az utolsó estét is a közösségépítés jegyében töltöttük. Koncert, táncház várta az érdeklődőket. Vasárnap délelőtt sor került az eredményhirdetésre. Ennek során kiderült, hogy hazánkban a kiváló eredmények, a résztvevők és a szervezők nagy lelkesedése

A verseny résztvevői a csíkszeredai Márton Áron Gimnázium bejárata előtt

ellenére sem övezi akkora elismerés a tudást, mint a többi régióban. Az erdélyiek legjobbjai például egyetemi felvételit és ösztöndíjat nyerhetnek, ezzel szemben Magyarországon még továbbtanulási pluszpontot sem jelent egy ilyen győzelem.

A hosszú hét után azonban várt még ránk egy szörnyen hosszú hazaút is, mely során Erdély más nevezetességeit is megcsodáltuk. Sajnos az öt nap a vártnál sokkal hamarabb telt el, de feledhetetlen élményeket nyújtott. Remélem, visszajutok még ide, egy hasonlóan jó társasággal. A zrinyiseket Schulcz Ferenc (dicséret, 10.A) és Szabó Tímea (1. díj) képviselte, Horváth Attila igazgató úr kíséretében.

Szabó Tímea 11.A

Hibaigazítás

Évkönyvünk előző, 2012/13-as kötetében két képaláírás hibásan jelent meg.

A 116. oldalon lévő fotó szövege helyesen:

Az ünnepelt Vajda Lászlóné az ünneplők gyűrűjében

A 160. oldalon, a jobb szélső felvételen Kovács Péter Tamás 8.N osztályos tanuló látható.

Az érintettektől elnézést kérünk.

Erdélyi hangulatok

Egy busz közeledik Marosvásárhely felé, rajta fiatalok. Látszik: egy összeszokott csapat. A levegő fülledt, meleg és emberszaga van. Az egész napos utazástól mindenki elpilledt. Van, aki szunyókál egy kicsit, néha nevetés hangzik, halk beszélgetés, nézzük a tájat.

Aztán egyre nagyobb a zsvaj - közeledünk úti célunk felé. Mindenkit felráz az elkövetkezendő találkozás izgalma. Röpködnek a kérdések. „Mi van, ha nem fogom megismerni?”; „Vajon milyen a cserém?”; „Mi lesz, ha akaratlanul is valami rosszat mondok, vagy félreértetek?”; „Biztosan nem ismerem meg” – így a fiú mellettem, aki egyébként mindig magabiztosnak tűnik. (Igaz, ezt is igen határozottan állítja.) „Nagyon izgulok” – mondja. És egyre gyakrabban hallani a kérdést: „Hogy fogom megismerni?” Úgy tűnik, mindenki ettől fél a legjobban. Egymást próbáljuk megnyugtatni, miközben majd’ kiugrik a szívünk a helyéről, mikor halljuk: ez az iskola. És tényleg, ott vár egy csomó gyerek. Le a buszról, mindenki felkapja a csomagját, és elindulunk. Fürkészzük a tömeget, és reméljük, hogy majd ránk találnak. Mikor egészen közel érünk, lelassítjuk lépteinket, szinte megállunk, és akkor... megtörténik! Összeölelkezünk, megkönnyeb-bülünk, ahogy ott állunk, elkeveredve a többiekkel. Hiszen olyanok, mint mi: a várakozás izgalmában kipirultak, és – mint kiderült – őket is a felismerés aggasztotta.

Végül szétoszlik a tömeg, mindenki megy a maga útján, ahova vezetik. Megismerkedünk a családokkal, és már első este érezzük, befogadtak. „Tudod-e, mi a vineta? Nem? Hát most megismered!” Majd autóba ülünk, és felvisznek a város fölé, hogy lássam, milyen így este, kivilágítva. Bámulom a fényeket, és próbálok elképzelni, milyen lehet napközben. „Az a sötét sáv, ahol nincsenek fények, látod? Az a Maros. De ez csak alig fele a városnak, ami innen látszik.” Büszkék Marosvásárhelyre, Erdélyre, a magyarságukra.

Miután éjszakába nyúlóan beszélgetünk, minden nap útnak indítanak, és esténként hazavárnak. És egész álló nap utazunk. A hosszú út fárasztó, de legalább van bőven időnk megbeszélni, kicserélni legújabb tapasztalatainkat: a sok s-ről, az „erdélyi anyukánk” fasírtjáról, az elbűvölő kutyusról, és mi is néha azt mondjuk, ötön-haton vagy mateket. Közben le sem vesszük a szemünket a csodás és sokszor mesébe illő tájról, a falvakról, melyeket most látunk először, mégis ismerősnek tűnnek. Néha úgy érezzük, akárha egy eldugott zalai vagy őrési falucskában járnánk. Ha megállunk, olyan helyeken találjuk magunkat, mely megérint, és megváltoztat bennünk valamit. A lélegzetelállító látvány a Király-hágónál, a körösfői templom gyönyörűen díszített kazettás mennyezete, Korond, Torockó kis falva mind-mind a múlttól mesél, az emberek babonákkal telített lelkéről, az élet szépségeiről és borzalmairól. Majd a Gyilkos-tó és regéje Eszterről, a csodaszép lányról, akinek kétségbeesett kiáltása a hegyek szívéig hatolt. Séta lefelé a vad sziklák között, a Békás-szorosban. Nem nézünk a lábunk elé, nyakunk hátrahajtvá, szemünk az ormokra szegezve, nehogy egyetlen részletet is elszalasszunk a látványból, amely mindenkinek más arcát mutatja. Talán saját lelkünket tükrözi vissza. Utána még sokat beszélgetünk a kis virágról, aki a szörnyű magasságokban magányosan kapaszkodott a kőfalba, a helyes kis hegyi billegetőpárról, a patak kristálytisza vizéről. Hasonlóan életre szóló élményt jelentett, úgy

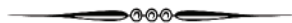
A Medve-tó sósziklái előtt a 11.N

hiszem, mindenki számára a tordai sóbánya, a visszhanggal válaszoló József-tárnával, és a tóban az evezésre, a csónak irányítására tett megfeszített, de sokszor eredménytelen próbálkozásokkal. Mint a kisgyerekek kóstoltuk meg a sós vizet, vagy nyaltuk le ujjunkat, miután végigsimítottuk a barlang falát.

Hazaérve Marosvásárhelyre pedig élménybeszámolónk után a rendszeres kérdések, hogy „...és itt nem voltunk? hát ott?” S mi szinte bűnösnek éreztük magunkat, amiért ekkora csalódást okoztunk. És a csapat lassanként összerázódik, őszinte barátságok szövődnek a színház, az esti bulik, az együtténeklés és a Maros-parti séták alkalmával. És három hét múlva, mikor mi búcsúztatjuk őket, felbűg a busz motorja, és az egész osztály integetve, kiabálva fut utána...

Tóth Rita 11.N

(Gidófalvi Imola cserediákja)

Zalaegerszegi Zenebarátok Klubja – a komolyzene kedvelőinek

Összejövetelek a tanév során
minden hónap második hétfőjén 17.30–19.00 órakor
a Zrínyi Miklós Gimnáziumban (földszint 4. terem).
Belépődíj nincs.
Webhely (műsor, archívum, jelentkezés
az elektronikus levelezőlistára):
www.zmgzeg.sulinet.hu/zeneklub

Zalaegerszeg – Marosvásárhely testvérkapcsolat, 2014

Zalaegerszeg és Marosvásárhely között már több mint 16 éve működik ez a testvérkapcsolat. Minden évben részt vesznek a diákok, úgy az Unirea Kollégiumból, mint a Zrínyi Miklós Gimnáziumból. Nekem volt szerencsém idén részt venni a programban.

Rengeteg élménnyel gazdagodtam röpké egy hét alatt. Olyan embereket ismertem meg, akik okosak, kedvesek, vendégszeretőek. Ottlétem alatt egy rendkívüli programban vehettem részt az osztálytársaimmal együtt, olyan tájakra látogattunk el, amelyek felejthetetlenek. Jártunk a Balatonon, Keszthelyen, Szigligeten, a győri Audi-gyárban, Pannonhalmán, és Zalaegerszeg városának a nevezetességeit is megtekintettük.

Az első napon kis társaságunk még nem heverte ki teljesen az utazás fáradalmait, de ez a hét hátralevő részében teljesen elmúlt. Ezt a vendéglátóinknak, a zalaegerszegi diákoknak és családjuknak köszönhetjük. A második napon megismertük Zalaegerszeg nevezetességeit, a bíróság mindenkinek nagyon tetszett. Ezután szabad délután következett, amelyet mindenki a cserecsaládjával tölthetett. Ez remek alkalom volt arra, hogy még jobban megismerjük fogadóinkat. Azonban fakultatív választási lehetőségként szerepelt a programban a zalaegerszegi Aquapark is. Volt olyan diák, aki ezt választotta délutáni programként. De garantáltan senki nem bánta meg választását. ☺

Rendkívül jól éreztem magam, a vendégfogadóim mindent megtettek ennek érdekében. Nagyon jó érzés volt olyan helyen lakni egy hétig, amely biztonságot ad, és árad belőle a szeretet. A cserecsaládom befogadott, nem voltak problémák ezzel kapcsolatban. Otthon éreztem magam. Egy hét alatt megismerhettem a zalaegerszegi kultúrát és az ottani embereket. Örök emlék marad nekem és az osztálytársaimnak is ez a kirándulás. Olyan barátságok szövődtek ez alatt az egy hét alatt, amelyek örökké tartani fognak. A cserediákom személyében megismerhettem egy olyan lányt, aki mindig a barátom marad, és tudom, hogy mindig számíthatok rá.

Mindenkinek nagy terveik vannak a jövővel kapcsolatban. Az érettségi közeledtével már mindenki csak a jó eredményekre és az egyetemi bejutásra koncentrál. Ezért jó, ha néha kiszakadunk a hétköznapi életből, elmegyünk kirándulni, részt veszünk különböző kulturális programokban – például egy cserediák-kapcsolatban. ☺ Ez egy olyan hét volt, amelyre biztosan mindenki emlékezni fog. Köszönöm az osztálytársaim nevében is a csodálatos élményeket!

Találkozunk még! ☺

Gidófalvi Imola

Unirea Nemzeti Kollégium, Marosvásárhely
(Tóth Rita 11.N cserediákja)

Gloria Victis jutalomkirándulás – Bethlen Gábor emléktúra

2014. február 26. – március 2.

A Rákóczi Szövetség a 2013 októberében lebonyolított Gloria Victis történelmi vetélkedő első öt helyezettjét egy 2014. február 26. és március 2. között megrendezett erdélyi kirándulással jutalmazta meg. A kiránduláson a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium, az érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium, a tolnai Sztárai Mihály Gimnázium, a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium és a gödöllői Premonstrei Szent Norbert Gimnázium, Egyházzenei Szakközépiskola és Diákoththon csapatai vettek részt.

A kirándulás folyamán Csernakeresztúron és Farkaslakán az erdélyi faluturizmus szolgáltatásait élvezhettük, Gyulafehérváron és Marosvásárhelyen pedig református kollégiumban voltunk elszállásolva.

A túra első napján megtekintettük az aradi emlékműveket, Marosillyén Bethlen Gábor szülőházát, és Déván látogatást tettünk a Böjte atya-féle kollégiumban.

A második napon felkerestük a tatárlakai emlékművet, Fráter György kastélyát, és városnézésen vettünk részt Gyulafehérvárott. Ezt követően Krizbai Jenő tanár úr, a Bethlen Gábor Kollégium volt igazgatója fogadott bennünket Nagyenyeden. Örömmel láttuk a teljes felújítás monumentális munkálatait a Bethlen kollégiumon. Ezek után ellátogattunk Bod Péter falujába, Magyarigenbe, ahol a lelkész csodálatos fogadtatásban részesítette a csoportot.

A kirándulás harmadik napján Bethlen-kastélyokat kerestünk fel Bethlen-szentmiklóson, Küküllővárott és Keresden. A Bethlen-kastélyokat segesvári városnézés követte, majd látogatást tettünk a bögözi templomban, illetve Székelyudvarhelyel ismerkedtünk.

A negyedik napon Farkaslaka, Korond nevezetességei, Orbán Balázs sírja, a fenyédi festett székelykapuk és Csíksomlyó következett. Ezek után a Gyimesekbe utaztunk, ahol Antal Tibor, a Szent Erzsébet Gimnázium énektanára kalauzolt bennünket az iskolában és a Szent Korona határánál. Útközben az autóbuszban megemlékeztünk Wass Albertről, a Helikon körről és Bethlen Istvánról.

A jutalomkirándulás utolsó napját Marosvásárhelyen töltöttük, és különösen lenyűgözött minket a Teleki Téka. Ezt követően kolozsvári városnézés zárta a programot. Nagyon örültünk annak a gondolatnak, hogy miután az idei tanévben az osztályunk vesz részt az erdélyi cserekapcsolatban, néhány hét múlva visszatérhetünk a csodálatos erdélyi tájakra.

Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás 11.N

Kicsi a bors, de erős – a Bicsák testvérek triatlonsikerei

Interjú Magyarország és a gimnázium két legjobb utánpótláskorú triatlonsportolójával

7 éves volt, amikor kiderült Bicsák Bencéről, hogy lisztérzékeny, és ezért hátrányba került kortársaival szemben. Alacsonyabb volt és vékonyabb, mint ők, de bebizonyította, hogy kitartással és kemény munkával bármit el lehet érni. A 2013-as év legjobb magyar junior triatlonsportolójának sikereit egyvalaki képes elhomályosítani: a húga, Bicsák Flóra. Korosztályában begyűjtötte Az Év Ifjúsági Triatlonsportolója címet, hazánkat képviselte augusztusban az ifjúsági olimpián, és tavaly még atlétikai magyar bajnok is lett 3000 m-en a diákolimpián.

– Sokan nem tudják, miből áll a spotág, melyet üztök. Mi a triatlon?

Bence: A triatlon úszásból, biciklizésből és futásból áll. Minden korosztálynak más a távja. Én most junior vagyok, 750 m-t kell úsznom egy versenyen, 20 km-t bicikliznem és ötöt futnom. Mindezt folyamatosan kell csinálni, tehát nincs megállás. Az olimpiai táv ennek kétszerese, olyanon is indultam már párszor.

– Mikor kezdtetek el sportolni?

Bence: 2007-ben kezdtem el triatlonozni, de előtte úsztam már 5 évet.

Flóra: 2009-ben kezdtem el triatlonos edzésekre járni. Előtte úsztam, és 2 évig dzsesszbalettoztam is, amit nagyon szerettem, de amikor jött az ötlet, hogy triatlonozni fogok, el kellett döntenem, mit szeretnék, mert nem volt idő mindenre.

– Hány edzésetek van naponta?

B: Naponta 2–3 edzésem van. Egy héten olyan 12–15, de nyáron akár több is van. Viszont a téli edzések sokkal keményebbek.

F: 2–3 edzésem van minden nap. Télen általában kicsit kevesebb időm van edzeni, a nyaram viszont szinte 100%-ig a sportról szól.

– Hogyan tudjátok összeegyeztetni a sportot a tanulással?

B: Nagyon nehezen, de főleg úgy, hogy kevesebbet tanulok. A szüleim mindig is azt mondták, hogy első a tanulás, de szerintem igazából mindig is a sport volt az első. A sporthoz egyeztettem a tanulást, tehát akkor tanulok, ha jut rá időm a sport után (edzések között). Sokan azt hiszik, hogy edzés után csak fizikailag fárad el az ember, és utána könnyű tanulni, de szerintem egyáltalán nem így van. Minden edzésen ugyanúgy koncentrálni kell, mint tanuláskor. Én már több éve próbálok a számomra fontos tantárgyakra koncentrálni, így tudok viszonylag sikeresen tanulni.

F: Nem könnyű a sportot és a tanulást is magas szinten csinálni. Ha nem figyel oda az ember, az egyik a másik rovására megy. Igyekszem nem elhanyagolni a tanulást az edzések mellett, de néha nehéz bírni a tempót. Szerencsére a legtöbb tanár megértő ezzel kapcsolatban.

– Kik segítik a felkészüléseteket?

B: Rengetegen segítenek a felkészülésben. A szüleim, a nagyszüleim, a családom mindenben támogatnak, és nagyon sokat köszönhetek nekik. Az edzőimnek is rengeteget köszönhetek, Góczán István futóedzőmnek, Binder Tamás kerékpáros edzőmnek, Horváth Csaba és Tamás úszóedzőimnek. Természetesen edzőtársak nélkül se lett volna ilyen sikeres a felkészülésem.

Bicsák Bence Tigrá Magyar Nagydíj győzelme

F: Legfőképp a családomnak és az edzőknek köszönhetem az eddig elértet. Sajnos a klub nem sok versenyzőt tudhat magának, ezért sokszor egyedül edzek, de az edzőtársak is sokat tudnak segíteni. És természetesen az edzőtáborok is nagyon sokat jelentenek.

– Mik az erényeitek és a gyengéitek?

B: Amiben a leggyengébb vagyok, talán az úszás, főleg a rajt utáni néhány másodperc. Amikor 80 ember beugrik egyszerre a vízbe, és egy 300 m-re lévő bójánál mindenki legbelül akar fordulni, nagy verekedés van. Itt általában sokat vesztek, hiszen a legtöbben nálam jóval erősebbek. Volt már azonban olyan verseny, ahol ilyen helyzetekből én jöttem ki jobban. Legnagyobb erősségem talán az, hogy sosem adom fel. Legnagyobb eredményeim ennek köszönhetem.

F: A legerősebb futásban vagyok, ez talán családi adottság. Atlétikaversenyeken is elindulok, ha van idő rá. Szerencsére a külföldi mezőnyben is jónak számít a futásom, ezzel kicsit kompenzálom, hogy nem vagyok túl jó úszó. Ez ellen egyébként folyamatosan küzdök, de sokat számít a vízben, hogy kinek mekkora a termete, és mivel elég alacsony vagyok, ez sajnos hátrány nekem.

– Ha nem triatlonoznátok, mi lenne a hobbitok?

B: Ha nem triatlonoznék, biztos vagyok benne, hogy valamit sportolnék. Minden sportot szeretek, de focizni a legjobban. Persze, így hobbi szinten is, alig van rá idő, ráadásul az edzőim megtiltották, mert vigyáznom kell magamra.

F: Biztos, hogy sportolnék valamit. Talán atletizálnék, táncolnék vagy valami mást, de nem tudom elképzelni az életemet úgy, hogy csak otthon ülök. Sok más sportág van, melyet szívesen kipróbálnék.

– Hogyan kapcsolódtok ki, mivel töltitek a szabadidőtöket?

B: Nem nagyon van szabadidőm, de régebben, amikor még volt, akkor nagyon szerettem focizni. (Főleg Kuti Barnival. ☺)

F: Sajnos kevés idő jut a barátokra, de ha van időm és erőm, akkor velük vagyok.

– Jól tudom, hogy a válogatottal is szoktatok együtt edzeni?

B: Valóban szoktam a válogatottal edzőtáborozni. Ezek közül különösképpen jó, amikor télen utazunk el egy melegebb éghajlatú tájra. Ezek az edzőtáborok egyébként mindig jó hangulatúak, de ez egyértelmű, mivel én is ott vagyok.

F: Igen, mindig vannak válogatott edzőtáborok. Iskolaidőben mindig nehezebb a helyzet, mert elég nehéz pótolni a 2 hetes kimaradásokat, de szerintem megéri.

– Mióta vagytok tagjai a válogatottnak?

B: Négy éve vagyok válogatott, de ebből csak az utolsó két év volt számomra sikeres.

F: 2010 óta vagyok a válogatott tagja, de nekem is az utóbbi 2 évben kezdtek el jönni a sikerek.

– Mi volt ez idő alatt a legjobb eredményetek?

B: Számomra az eddigi legnagyobb sikerem az, hogy idén sikerült megnyernem a felnőtt országos bajnokságot. Rengeteg külföldi versenyen vettem részt, legutóbb a junior világbajnokságon, Londonban (ITU World Triathlon Grand Final), de apróságok miatt nem sikerült az élmezőnybe kerülnöm.

F: A legjobb eredmények számomra a 2013-as országos bajnoki győzelmem és az ifjúsági olimpiára való kijutás. De annak is nagyon örültem, hogy sikerült kijutnom ifiként a junior világbajnokságra, melyet sajnos esés miatt nem tudtam befejezni.

– Bence, úgy érted, hogy alig több mint 17 évesen a legjobb triatlonos lettél 2013-ban a felnőttek között is Magyarországon?

B: Igen.

– Van példaképek a sportban vagy az életben?

B: Van több is, például Usain Bolt, aki megmutatta, hogy lehet egyszerre bulizni és edzeni is. Triatlonból pedig a legismertebb talán Javier Gomez.

F: A bátyám a példaképem.

– Milyen céljaitok vannak a jövővel kapcsolatban?

B: Pécssett szeretnék továbbtanulni, mivel ott van egy rendkívül erős triatlonos csapat, sok barátom van köztük. Szeretnék Pesten is edzeni, fontos, hogy ne csak egy környezetet szokjak meg. Vannak más terveim is, később szeretnék külföldön is sportolni. Sokan nem tartják jó ötletnek, hogy már jövőre kimenjek Amerikába vagy Ausztráliába, pedig tudnék ösztöndíjat szerezni. Pár év múlva lesz fontos számomra ez a kérdés. Illetve szeretnék még kijutni az olimpiára is, de ez még attól is függ, hogy tudok teljesíteni az olimpiai távon, ami ugye 1500 m úszás, 40 km bringa és 10 km futás. Persze ehhez elég sok pénz is kell.

F: Még számomra is nagy kérdés, hogy Pécssett vagy Pesten szeretnék továbbtanulni. Valószínűleg folytatom a versenysportot, de ez nagyban függ attól is, hogy mennyi időm lesz rá az egyetem mellett. Tisztában vagyok vele, hogy csak sportból majdnem lehetetlen megélni, ezért fontos, hogy legyen egy szakmám. Sokat gondolkozom azon, hogy külföldre menjek és egy külföldi klubhoz igazoljak, de ez még a jövő zenéje.

– Meddig szeretnétek űzni ezt a sportot?

B: A triatlon az a sportág, melyet bármennyig lehet csinálni. Sokan felnőttként kezdik el. Én is ismerek pár embert, akik 60 felett is indulnak versenyeken, szerintem ez óriási elismerést érdemel. Azt nem tudom, hogy én meddig fogom csinálni, sokak szerint az ilyen sportolókat, mint én, túlságosan kihajtják.

F: Addig csinálom, amíg bírom, és kedvem tartja. Ezt a sportot gyakorlatilag akármeddig űzheti az ember, a kor nem akadály.

Készítette: **Szabó Ramóna Andrea (12.N), Borbély László Benedek (12.N),
Bicsák Bence (12.N), Bicsák Flóra (11.N), Karvalits Levente**

Grafika: **Takács Enikő 7.N**

Német látogató Írországból

Csíkszentmihályi Mihály, a pozitív pszichológia egyik megalkotója szerint, ha életünket jobbá szeretnénk tenni, élményeinket kell jobbá tenni. Így örömmel vettem tudomásul, hogy egy május végi keddi németóránk nem a szokásos kerékvágásban fog eltelni. Látogató érkezik hozzánk. Méghozzá nem is akárci. Egy német író, név szerint Harald Jüngst. A tájékozatlanok csodálkozásával néztünk egymásra az osztályban. A német irodalom hallatán Goethe, E.T.A. Hoffmann vagy Heinrich Heine jutott egyből az eszünkbe, de Harald Jüngst...??? Senki sem hallott még róla.

Néhány órával a látogatás előtt kaptunk egy német nyelvű összeállítást, amely az író életével kapcsolatban tartalmazott pár hasznos adatot, illetve érdekességet. Harald Jüngst 1950-ben született Duisburgban. Írországgal egyetemi tanulmányai során találkozott először, és egyből lenyűgözték őt olvasmányélményei. Húszas éve elején pedig el is látogatott oda, és az első perctől fogva a hely szerelmese lett. Szíve két részre szakadt: egyik része maradt Duisburgban, a másik az észak-írországi Donegalba szökött. Az év két felét ma is e két helyen tölti. Elmondása szerint ez a megosztottság erősen meghatározza mindennapjait és személyiségét. Egy nap egyszerre hallgatja a kölni WDR és a dublini RTE rádióadót, reggelente elolvassa a Westdeutsche Allgemeine Zeitungot és az Irish Times-t, ebédre ír pörköltet eszik német „Knödel”-lel, amelyet szívesen öblít le egy finom német vörösborral vagy egy jó hideg Guinness-szel. Írt már angol szöveget német énekesnek, s ír szomszédai vidáman kiáltják neki, hogy „Hi Harald, wann kommst du denn wieder nach Hause?” Harald Jüngst számos elbeszéléskötet megírása mellett zenei, sport- és politikai újságíróként, televízióműsorok forgatókönyvírójaként, zenészként, dalszövegíróként és mesemondóként tevékenykedik. Önmagára realista romantikusként tekint, aki nem ír le vagy mesél el olyan történetet, amely a valóságos életben nem történt volna meg. Miután végigolvastam az életéről szóló, kétoldalas, apró betűs ismertetést, és magamba szívtam minden érdekes és hasznos információt Herr Jüngstről, izgatottan vártam a keddi találkozót.

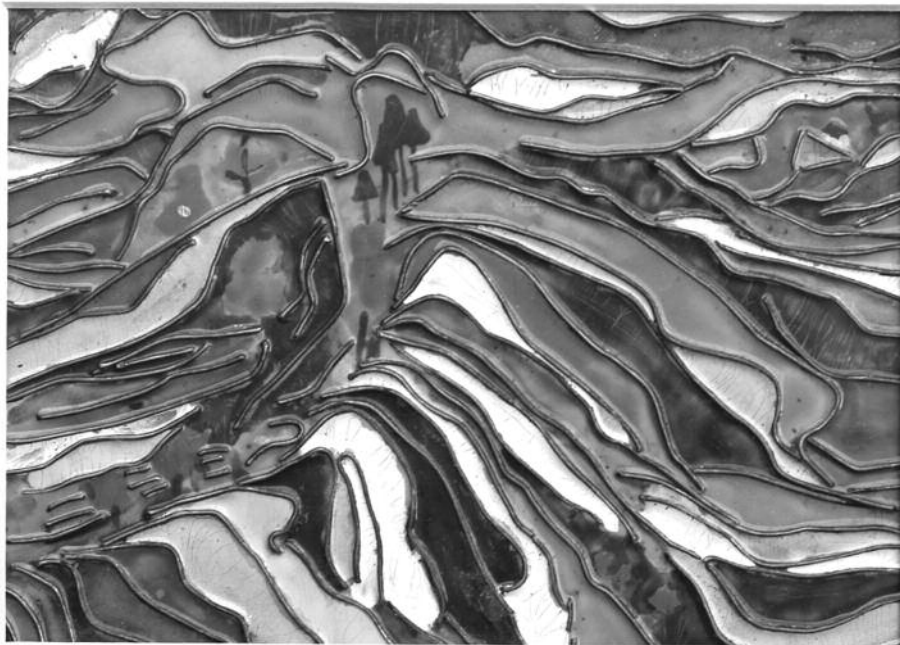
2014. május 27., kedd, reggel 8:55. Miután szertartásosan elfogyasztottam menetrend szerinti kávémat az első szünetben, és nagy erőfeszítéssel felvontam szemhéjaim vitorláját, amelyet agresszívan feszítettek szét a reggeli nap sugarai, komótosan baktattam felfelé a 36-os terembe. Már nagy tömeg volt bent, és a sarokban az ablaknál nyugodtan szemlélődött egy ősz hajú, borostás, szemüveges, ír mezbe öltözött férfi. Kicsit emlékeztetett a kirakatok ablaküvegére ragasztott Mikulásra. Miután becsöngettek, és mindenki helyet foglalt, vendégünk felállt, a tábla elé középre ment, és egy sámándobon kezdett dobolni, és eközben mutatkozott be. Hatalmas rémület lett rajtam úrrá. Szinte

semmit nem értettem mondataiból, azt hittem, hogy itt és most veszik fel a német ECL vizsga rettegett C1-es hallásértés szövegét. Összenéztünk a többiekkel. Ők is értetlenül grimaszoltak. Na jó, ettől egy kicsit megnyugodtam. De aztán megint ideges lettem. Mit fogunk mi még negyven percen keresztül csinálni? Honnan tudjuk, hogy mikor kell majd nevetni?

Szerencsére az író öt perc után félretette a dobozt, és hozzákezdett anekdotikusan humoros, kedves, életörömmel teli kis ír történeteikhez, amelyek általában az ír élet bájos kaotikusságáról szóltak – német nézőpontból. Először is megtudhattuk, milyen nyugodtan, szinte homéroszi ráérősséggel hömpölyög az íreknél az idő folyama. Azt is megtudtuk, hogy mit hívnak a lóherék földjén „Loch in der Wand”-nak! Ez nem más, mint a hole in the wall. Most a mellettem ülőkkel azért néztünk össze, mert 99%-ban mindent értettünk abból, amit Herr Jüngst mondott, legyen az angol vagy német nyelven. Nem akartuk elhinni. A végén meg is énekeltetett bennünket a vendégünk. Igazi magyar népdalt szeretett volna tőlünk hallani, s mi meg sem álltunk kettőig. Ha még lett volna időnk, többet is énekeltek volna.

Így nagyon hamar eltelt ez a rövid negyvenöt perc, és a nap várható folytatása miatt letörve, de a sikerélménytől feldobott hangulatban vonultunk el a következő órára.

Molnár Marcell 11.B

Illusztráció: Seres Sára 9.N

A Szépirodalmi Műhely munkája a 2013/2014-es tanévben

Dömdödöm

Az idei tanév első félévének mesedarabja Lázár Ervin A Négyszögletű Kerek Erdő című könyvéből készült. Habár a kész színdarabot elsősorban kisgyerekeknek adtuk elő, a tinédzsereket is sikerült vele lekötni, elgondolkoztatni.

A Dömdödöm egy bájos erdei társaság különös napjáról szól. Bevezetésként minden lakót megismerünk, és azt is megtudjuk, ki, miért és hogyan került a tisztás lakói közé. Azonban egy váratlan esemény fenekestül felforgatja békés életüket, próbára téve barátságukat, sőt bátorságukat is.

A próbák pénteken háromkor kezdődtek, és „kifulladásig” tartottak. A Szépirodalmi Műhely munkája a külső megfigyelő számára igencsak bizarrnak tűnhet. Mindenki felalá járkál, szöveget olvas hol így, hol úgy, idegeskedik, a tanár úr instrukciókat oszt, felnevetünk olyan dolgokon, melyeket egy „kívülálló” aligha érthet meg. Itt viszont meg kell állnunk egy szóra. A próbák alatt rengeteget nevettem, bármennyire is furcsa mindez egy tizenhat éves diák szájából egy mesejáték kapcsán. Személy szerint rendkívül élveztem a próbákat mind a hangulat, mind az általam játszott karakter, Szörnyeteg Lajos miatt.

A visszajelzések alapján a darab mindenkinek tetszett, és ezt az előadások utáni közvetlen reakciók is alátámasztották. Értek azonban meglepetések is, mivel arra számítottam, hogy legfőképp az óvodásoknak, kisiskolásoknak fog tetszeni a darab, ám elsősorban a „szinte felnőtt” 5–6. osztályosok tetszését nyerte el. Igaz, Lázár Ervin könyve már maga zseniális, ám Bajnóczy Zoltán tanár úrnak sikerült még izgalmasabbá tennie azzal, hogy az írói sorokat színpadi jelenetké alakította át. Nem túlzok, ha azt állítom, hogy minden egyes előadást a semmiből kellett felépíteni, és itt nemcsak a színészi játékra gondolok, hanem a díszletre és a játéktérre is.

A Dömdödöm rendkívül jó mesedarab, mivel a gyerekeket és a felnőtteket egyaránt le tudta kötni, minden befogadó számára sajátos üzenettel bírt, és mi, szereplők is folyamatosan fedeztünk fel benne újabb és újabb szépségeket. A próbák és előadások boldog perceit sohasem felejtjük el.

Bakó Bálint 9.B

A Bölcs Hiánypótló

Nagyon sokáig én is azokhoz tartoztam, akik csak kívülről szemlélték a Szépirodalmi Műhely munkáját. Azonban január végén villámként csapott bele Facebook-postaládámba az üzenet, miszerint rám is szerep vár az új mesedarabban, melynek címe még titkos. Izgatott lettem. Hány éve is nem álltam színpadon? Három? Négy? Tudok én még egyáltalán játszani? Nem felejtettem el? Ilyesfajta kérdésekkel bombáztam önmagamot a sípálya egyik hűtőjében. Igen, mert a felkérés épp a sítábor végén ért utol. Hazafelé is még sokat vívódtam, de szívem mélyén éreztem, hogy ez a vívódásoknak azon fajtája, amely gyorsan átfordul az igenbe.

Februárban megismerkedtünk a darabbal, a szerepünkkel és legfőképpen egymással. Kicsit megnyugtató az a tény, hogy sok újonc van a csapatban, így velük együtt én is újratanulhattam a színjátszás farkastörvényeit. Azonban a darab nem volt hétköznapi. Már amikor a szövegkönyv tetején elolvastam a címet – A Bölcs Hiánypótló –, furcsa grimaszokkal lapoztam tovább a szövegkönyvet. Azonban mielőtt még elragadott volna minket a próbák sodró folyama, a darabot kényszerpihenőre kellett küldenünk, ugyanis a Műhelynek Büchner Leonce és Léna című drámájára kellett összpontosítania, mellyel az április végi Helikonon mérettette meg magát.

Ha már a „helikoni leállásnál” tartunk, megragadom az alkalmat, hogy elmeséljem a történetet. A mese központi figurája a különleges, mindentudó, jóságos és pótolhatatlan Bölcs Hiánypótló (jómagam alakításában), aki a türelmetlen, fontoskodó Segédjével (Gönczöl Csenge) próbál nap mint nap segíteni a pótlásra várók özönén. Volt már náluk veszett fejsze nyele, fakutya, aki elhagyta a vasmacskáját, fiú, kinek nem volt meg a magához való esze, végül egy harminckét szavas (szinte értelmetlen) mondat, melynek úgy adott értelmet a Mester, hogy harminc szót elvett belőle. Azonban egy átlagosnak induló napon a rendelő nyugalma brutális dübörgés töri meg. A gonosz és bamba Bödönök (Németh Fanni, Áfra Melinda) a kilincset sem ismerve, a Segédet brutálisan bántalmazva, a többi páciens elé tolakodva, azonnali hiánypótlást követelnek. Mindenki tudja, hogy a mesékben a gonoszok heten vannak. Ők viszont csak hatan, így nincs elég önbizalmuk az igazi gonoszok végrehajtásához. Ezt természetesen a Bölcs Hiánypótló is tudja, így nem hajlandó kipótolni az agresszív betolakodókat. Bosszúból a Bödönök gonosz haditervet agyalnak ki, amelynek az a lényege, hogy elzárják a külvilágtól a Mestert, így nem tud élni hivatásának, amely olyan neki, mint halnak a víz, madárnak a repülés.

Ahol a szükség, ott a segítség! A nem mindennapi darab különleges varázslójának megmentésére „átlagon felüli hősök” indulnak: Pontos Idő (Nérel Leonarda), az időzavaros bolondóra, Venyige II. (Dienes Márton Gyula), a csupasz, szőrös rém, aki inkább nevetség forrása, mint borzalmak keltője és végül, de nem utolsósorban: a személyiségzavaros Lyuk (Bakó Bálint hangja), aki egy Filinger Marcell irányította, robotizált szobainas volt a színpadon. Három hősünk ádáz küzdelmet vív a Bödönökkel

a Bölcs Hiánypótló megmentéséért, minden reményüket és erejüket annak szentelve, hogy jutalmul a Mester pótolja hiányaikat. De nem! A mester hosszú szónoklatában bebizonyítja, hogy hőseink a hiányaikkal egészek, és csak velük győzhették le a Bödönöket, menthették meg az életét. Ezután a Mester hivatalos órájává teszi Pontos Időt, testőrévé Venyige II.-t és „titkos segédjévé” Lyukat, aki nélkül munkája nem lenne teljes.

A Helikon után, május elején gőzerővel folytatódtak a próbák, hiszen a darabokban lévő darabot egészé kellett kovácsolni. Lázasan munka folyt, de az eredmény nem maradt el, annak ellenére, hogy produkciónk úgy ért be, mint a brazil narancs... A teherautón. De a közönséghez már az egészségesen narancssárga, érett gyümölcs jutott. Őszintén remélem, hogy az íze is igazi volt. A tanév meghatározó élménye marad, ahogy a 22-es teremben Bajnóczy tanár úr lázasan instruál, miközben a rendeződő forgatagot szótlanul követi Fehér Csenge dramaturgunk a Csendes-óceán nyugalmaát idéző tekintete.

Molnár Marcell 11.B

Leonce és Léna

– Vagy ha...? – hangzik el főhősünk szájából (kezdetben gúnyosan) a Hamletből már jól ismert kérdés. A darab egészét végigkíséri a nyers irónia, és a különböző szerzőktől való idézetek. Noha az irodalmi utalások nagyfokú műveltséget igényelnek, és erősen megnehezítik az értelmezést, a dráma célközönségeként mégis inkább a saját korosztályomat nevezném meg, hiszen a felnőtté válás és a személyiségfejlődés problémáit mutatja be.

A darab számomra azért egyedülálló, mert a gondolatok helyett sokkal inkább az érzések erejével közvetít. Ez kezdetben kihívást jelentett, mivel a darab Rosettájaként a jelenetemen elején egyetlen szóval kellett kifejeznem a legkülönbözőbb érzéseket. Az összetettebb szövegrészeknél viszont gyakran kaptam magam azon, hogy a mű nyelvezetére való koncentráció nélkül is belecsöppentem a darab világába, és az éppen aktuális érzelmek hatása alá kerültem. A mű különlegessége tehát abban rejlik, hogy egyéntől függően végtelen sok értelmezése lehetséges, hiszen az érzelmek mindenkire máshogy hatnak, mindenkiből mást váltanak ki.

Ezért nem is bocsátkoznék a darab történetének részletes elmesélésébe, bizonyos részek magyarázatába. Fiatal tinédzserek lázadnak, és keresik egyéniségüket egy meglehetősen statikusnak tűnő világban. Akkor döntenek jól, ha elfogadják a sors által kijelölt szerepüket, és életüket a társadalmi elvárásoknak megfelelően élik, vagy ha...? Cseppet sem ismeretlen probléma – ezernyi továbbgondolási lehetőséggel.

A darab az április végén tartott Helikoni Ünnepeken ezüst minősítést kapott, a Pétert játszó Molnár Kristófot pedig színészi különdíjjal ismerte el a zsűri. A negyvenöt percesre bővített előadást tanév végén nyolcszáz zalaegerszegi diáknéző is megtekinthette a Keresztury ÁMK kamaratermében.

Közvetlenül a bemutató után volt szerencsém jó néhány nézői reakcióval szembesülni, és azt hiszem, a darab sokféle értelmezhetőségét igazolja a következő kérdés is: „Tényleg öngyilkos lett Leonce és Léna az előadás végén?” Izzalmas felvetés – jó érzés volt, hogy sokakat készítettünk gondolkodásra, megmozgatva a közönség fantáziáját. Persze olyan nézőnk is akadt, aki csak annyit mondott: „Jó volt, csak nem értettem...”

Gönczöl Csenge 10.N

Leonce és Léna – Takács Bence és Molnár Gergő a „Hamlet-jelenetben”

Leonce és Léna – Trömböczky Julianna Sára a darab zárójelenetében

Fotók: **Paulovics Zoltán 11.A**

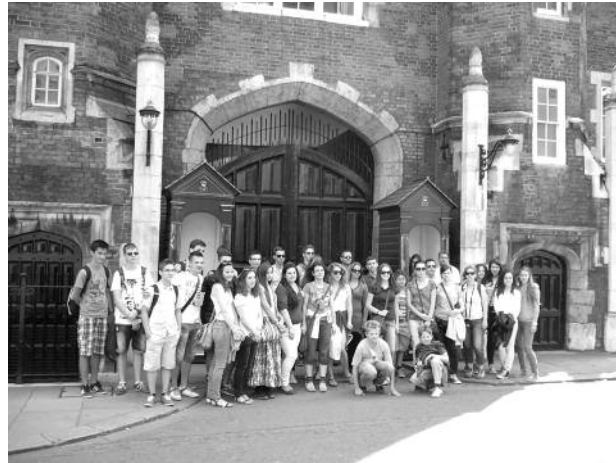
Angliai utunk – élménybeszámoló két tollra

Mikor először hallottunk erről az útról, tudtuk, egy hihetetlen hét áll előttünk. Már októberben eldöntöttük, ki mellett ülünk majd a buszon, és elkezdjük tervezni, ki milyen ruhában jön, és kinek a táskájában fér majd el a hajvasaló. Az indulás előtti pár napban már másról sem tudtunk beszélni, csak hogy milyen izgatottak vagyunk.

Június 17-én kezdetét vette egy fantasztikus hét a zrinyis diákok számára. Ekkor indultunk el Angliába, hogy ott töltsünk 7 felejthetetlen napot. Kedden délután fél 3-kor már a Sportsarnoknál gyülekeztünk, és mindenki lestoppolta magának a legjobb helyeket a buszon. Egy fekete és egy fehér színű Challenge busz jött értünk, és igaz, egy fél óras csúszással, de elindultunk Egerszegről. 16 óra fárasztó utazás után, végre megérkeztünk Franciaországba, ahol választani lehetett, hogy Párizsba megyünk városnézésre, vagy Disneylandben töltünk egy-egy napot. Én Párizst választottam és nem bántam meg, mert gyönyörű város. Sajnos csak egy napunk volt, de megnéztük a tőlünk telhető legtöbb látványosságot. Ellátogattunk a Notre Dame-hoz, sétáltunk a Szajna partján, az egyetemi városrész mellett. Megnéztük a Louvre udvarán lévő híres üvegpiramist, felmetróztunk a Montmartre-ra, ahol kaptunk egy kis szabadidőt vásárlásra, sétálgatásra. Ezután a Diadalívhez látogattunk el, az utolsó látványosság, melyet megnéztünk, az Eiffel torony volt. Szerintem mindközül ez a legszebb, monumentális és rabul ejtő. Voltak, akik felmentek a torony tetejére, hogy gyönyörködjenek a kilátásban. Mi csak leültünk az „Öreg Hölgy” lábához a fűbe, pihentünk és gyönyörködtünk Párizs jelképében. Az Eiffel-toronytól busszal mentünk a szállásunkra, egy Párizs melletti kis faluba. Itt hármasával voltunk elosztva külön szobákba, amivel igazán senki nem foglalkozott, mert az egész napos séta kimerített mindenkit.

Másnap reggel 8 órakor indultunk is tovább, hiszen várt még ránk egy átkelés a La Manche csatornán, persze nem úszva, hanem egy hatalmas komphajón. Az utunk kb. másfél órán át tartott. Voltak, akiket megviselt a hajózás, de a doveri fehér sziklák látványa feledtette velünk az átkelés megpróbáltatásait. Utunkat busszal folytattuk Canterburybe, ahol a nap további részét töltöttük. Megnéztük a katedrális, az Öreg Halász házát, majd pár óras szabadidőnkben felfedeztük a várost. Ezután elindultunk Eastbourne-ba, hogy megismerjük az „új” családjunkat. A buszon már mentek a találgatások. „Vajon jó fej?..Van állatuk?..Milyen lehet a házuk?” Három óra múlva már hazafele tartottunk az új „apukánkkal”. A mi családjunk egy idős házaspár volt, akik nagyon kedvesek voltak. Folyamatosan fogadták a várost megismerni vágyó diákokat, ezért velünk együtt még két kínai fiú is a házban lakott.

Ebben a kis városban két éjszakát töltöttünk, utána egy London melletti településen kaptunk szállást újabb két éjszakára. Csütörtökön a napot Portsmouthban kezdtük, ahol megnéztük Nelson admirális hajóját, a Victoryt és még két nagyon érdekes múzeumot. A következő programunk a Stonehenge lett volna, de sajnos nem tudtuk megnézni, mert lezárták egy Szent Iván-éji műsor miatt. De kárpótlásul hajókáztunk egyet a Temzén. Ellátogattunk még Salisbury-be, valamint másnap Warwick-be mentünk, ahol megnéztük a kastélyt, amiben egy korhű kiállítás volt. A kastély parkjában pihengettünk, és kacsák társaságában ettük meg szendvicseinket. Az egyik nagy élményt Oxford nyújtotta, ahol meglátogattunk egy hagyományos kollégiumot, rövid időre mi is oxfordi diákok

*Londonban,
a St. James templom előtt*

lehattunk. (Talán pár év múlva tanulhatunk is itt.) Majd sétáltunk és vásároltunk a High Street-en.

Az utolsó két napot Londonban töltöttük el. Az útnak ez volt a legnagyobb és legmeghatározóbb élménye. A Buckingham palotánál megnéztük az őrségváltást. A London Eye tetejéről gyönyörködhettünk a város panorámájában. Ráláttunk a Big Benre, a Buckingham-palotára és a Temzén közlekedő hajókra. Később közelebről is láthattuk a Tower Bridge-t, és bejutottunk az egykori börtönben, a Towerbe is. A filmekből jól ismert londoni taxik kanyarogtak az utcákon. Voltunk a Piccadilly Circus-nál is. A Piccadilly Circus hatalmas hirdetőablái, a Trafalgar Square, a híres Tower Bridge mind-mind ámulatba ejtettek bennünket. A Tower of Londonban láthattuk a koronázási ékszereket. Elsétáltunk a Big Ben és a Parlament épülete mellett is. A Natural History Museumban láthattuk a neandervölgyi ember koponyáját és rengeteg őskori leletet. A British Museum által nyújtott élmények is felejthetetlenek maradtak számunkra. Utolsó nap nagy élmény volt látni Shakespeare híres Globe színházát, majd lehetőségünk nyílt felülni egy igazi doubledeckerre, amivel elmentünk az Oxford Streetig, ahol 2 órán át vásárolgattunk, nézelődöttünk. Nagy élmény volt a Madame Tussauds-ban fotózni kedvenc hírességeinkkel, spotrolóinkkal valamint történelmi figurákkal. Itt megnéztünk egy 4D-s filmet is. Hatalmas élmény volt.

Hétfőn este indultunk vissza a kontinensre, amit a Csalagúton keresztül villámgyors vasúttal értünk el. Az éjszakát és a másnap egészét a buszon töltöttük. Beszélgettünk, filmet néztük és persze türelmetlenül vártuk, hogy hazaérjünk. Kedd este fél hét körül érkezünk meg a sportcsarnok elé, ahol boldogan borultunk szüleink nyakába. Igaz, csak egy hétre mentünk el, de annyi élményben volt részünk, hogy sokkal többnek tűnt. Azt hiszem mindenki nevében mondhatom, hogy nagyon hálásak vagyunk kísérő tanárainknak, legfőképpen Kocsisné Németh Erika tanárnőnek, ezért a fantasztikus lehetőségért. Köszönjük!

Stomfai Anna Borbála 9.B/Ny
Vernarelli Laura 9.B/Ny

Iskolai közösségi szolgálat a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma 2012-es rendelete alapján 2016. január 1. után csak az kaphat érettségi bizonyítványt, aki igazoltan 50 óra közösségi szolgálatot végez.

Mit is jelent ez a közösségi szolgálat, milyen munkákat lehet végezni, és ezt hogyan kell igazolni?

A közösségi szolgálat a világszerte ismert és elterjedt önkéntes munka mintájára, olyan tevékenységek irányába szeretné irányítani a középiskolás korú diákokat, amelyet segítő szándékkal végeznek, belső indíttatásból, saját akaratukból és nem várnak érte ellenszolgáltatást.

Nem kell azonban mindig olyan nagy dolgokban gondolkodni, mint egy árvízi összefogás vagy egy hirtelen katasztrófavédelem. A segítségre a mindennapokban is szüksége van mindenkinek. Lehet az gyerek, idős, fiatal, beteg vagy egészséges. Segíteni lehet bárhol: kórházban, gyermekotthonban, könyvtárban, múzeumban, állatmenhelyen vagy akár egy sportpályán is. Csak meg kell találni a módját!

Mivel kötelező 50 órát teljesíteni, ezért nem teljesül, hogy saját akaratunkból tesszünk jót, de mi az iskola közösségi szolgálat során, szeretnénk megadni minden lehetőséget arra, hogy ezeket a tevékenységeket olyan intézményben, olyan tevékenységi körben végezzék diákjaink, amelyik a személyiségükhöz és az érdeklődési körükhöz a legközelebb áll.

Tájékoztató a közösségi szolgálattal kapcsolatos rendelkezésekről

A rendeletben meghatározott közösségi szolgálat keretei között egészségügyi, szociális és jótékonyági, oktatási, kulturális és közösségi, környezet- és természetvédelmi, a katasztrófavédelmi, az óvodáskorú, sajátos nevelési igényű gyermekekkel, tanulókkal, az idős emberekkel közös sport- és szabadidős területen folytatható tevékenység.

Az iskola és a fenntartó együttműködési megállapodást köt azokkal a fogadó szervezetekkel, ahol a közösségi szolgálatot végezni lehet.

Az iskola tájékoztatja a tanulót a fogadó szervezetek listájáról és az ott végezhető tevékenységekről.

A szolgálat alkalmanként (naponta) legkevesebb egy, legfeljebb háromórás időkeretben végezhető.

A közösségi szolgálati tevékenységet a tanulónak lehetőség szerint három tanévben arányosan elosztva kell végeznie, ettől indokolt esetben szülői kérésre el lehet térni.

A tanulónak közösségi szolgálati jelentkezési lapot kell kitöltenie, amely tartalmazza a közösségi szolgálatra való jelentkezés tényét, a megvalósítás tervezett tényét és idejét, valamint a szülő egyetértő nyilatkozatát.

A tanuló naplót köteles vezetni, amelyben rögzíti, hogy mikor, hol, milyen időkeretben és milyen tevékenységet folytatott.

A közösségi szolgálat teljesítését természetesen a fogadó intézmény és az iskola is dokumentálja.

A közösségi szolgálat lehetőség szerint nem egyedül végzett tevékenység, törekedni kell párok, illetve kisebb csoportok kialakítására.

Az iskolai közösségi szolgálat megvalósulása iskolánkban

Intézményünk a 2013/2014-es tanév elején kezdte el megszervezni a szolgálatot. Kezdő lépésként felvettük a kapcsolatot városunk szinte minden közintézményével, civil szervezetekkel, vidéki önkormányzatokkal, intézményekkel. Tájékoztattunk minden kilencedik és tizedik évfolyamos diákot a lehetőségekről, melyek alapján a tanulók érdeklődési körüknek megfelelően leadták jelentkezéseiket. A jelentkezést a fogadó szervezetekkel egyetértve rugalmasan kezeltük. A célunk az, hogy diákjaink több tevékenységi formában is kipróbálhassák magukat és lehetőséget biztosítsunk nekik az esetleges évközi módosításra is.

Október hónapban már elkezdhatték munkájukat „önkénteseink”. A feladat új volt a diákok és az intézmények számára egyaránt. A fogadó szervezetek segítőkészen álltak mellénk és együtt próbáltuk kialakítani az iskolai közösségi szolgálat gyakorlati megvalósítását. Természetesen ez egy hosszú folyamat, amelynek még csak az elején járunk. A tapasztalatunk az volt, hogy azoknál a szervezeteknél folyik gördülékenyen a munka, amelyeknél eddig is foglalkoztattak önkénteseket. Az elkövetkezendő években a programba bekapcsolódó osztályok és a megnövekedő létszám miatt komoly feladat lesz hasznos munkát biztosítani a közösségi szolgálatosoknak.

Ennek a problémának elkerülésére úgy gondoljuk, hogy az lenne a hasznos diákjaink számára, ha nem évekre széthúzva, hanem lehetőségeik szerint rövidebb idő alatt teljesítenék a közösségi szolgálatot. Ez az elv megvalósulni látszik, és az a tapasztalatunk, aki szorgalmasan áll neki a feladatnak, annak nem okoz gondot a teljesítés, sőt akár néhány hónap alatt is teljesíteni tudja az 50 órát.

Zrinyisek közösségi szolgálatban

Nehéz lenne felsorolni az összes tevékenységi kört, amelyekben diákjaink részt vehettek, így csak néhány példát ragadnék ki.

- Az első előadásoktól résztvevői és segítői vagyunk a Hevesi Sándor Színház „Nézőtérítő” programjának, és talán ez az eddigi legeredményesebb kapcsolatunk. Vannak tanítványaink, akik szinte állandó résztvevői a színházi programoknak.
- Diákjaink első munkái közé tartozott a Gondozási Központ szervezésében az őszi idősök napi rendezvények segítése.
- Bekapcsolódhattunk a katasztrófavédelem helyi munkájába, és segíthettük a rendőrség bűnmegelőzési programját.
- Közel 40 diákunk végez rendszeres önkéntes munkát a Zala Megyei Kórházban. Emellett segítőként a sérült gyermekeket foglalkoztató Nyitott Ház Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézet is foglalkoztat zrinyiseket.
- A Deák Ferenc Megyei és Városi könyvtár munkáját is segíthették tanítványaink, egyre nagyobb számban és bővülő lehetőségekkel.

- Népszerű munka a kisgyermek segítése, így nagy számban kapcsolódtunk be a Zalaegerszegi Egyesített Bölcsődék mindennapjaiba és több helyi óvoda programjába is.
- Kapcsolatban vagyunk a Bogáncs állatmenhellyel, ahol szintén szívesen fogadják diákjainkat.
- Sportoló diákjaink a Zala Megyei Sportszövetségek Egyesülésének jóvoltából segíthetik helyi rendezvények lebonyolítását.
- Számos vidéki önkormányzat és helyi kultúrház, óvoda foglalkoztatja vidéki tanulóinkat.
- Saját intézményünkben is tevékenykedhetnek önkénteseink. Segítettek már egykori tanáraink sírjának rendezésében, papírgyűjtésben, levélseprésben, rendezvényszervezésben, túrák és ünnepek lebonyolításában vagy az iskolai könyvtár rendezésében is.

Intézményünkben októberben kezdtük el az iskolai közösségi szolgálatot. Jelenleg 250 diák vesz részt a programban, 2014 márciusáig már tizen 40 órát teljesítettek, körülbelül harmincan 20 órát és hetvenen legalább 10-et. Ezek a számok azt mutatják, hogy pozitív hozzáállással könnyen teljesíthető ez az előírt 50 óra. A legnagyobb öröm számunkra az, hogy a diákjaink milyen lelkesen kapcsolódtak a programhoz, mennyire lelkiismeretesen és szorgalmasan végzik munkájukat. Az igazi eredmény az lenne, ha ez a hozzáállás, lelkesedés felnőtt korukra is megmaradna!

Utóirat:

az első 50 „órásunk”

Durgó Fanni 9.B osztályos tanulónk, december 21-én, tehát a program megkezdése után kevesebb mint három hónappal teljesítette az 50 óra követelményét. Gratulálunk neki, és köszönjük lelkes munkáját! Mindenki kövesse a jó példát!

Szekér Gábor

Grafika:
Gyenge Dániel 6.N

Zrínyi DÖK – A 2013/2014-es tanév programja

2013. szeptember

27. Gimnáziumunk elsőéves tanulói részt vettek a városi középiskolák gólyaavató rendezvényén.

2013. október

11. A Zalaegerszegi Városi Diákönkormányzat tisztújításán Takács Nikolett (9.B) alpolgármesteri, Kövesi Csaba (9.C) pedig képviselői megbízatást kapott.
25. Gimnáziumunk hagyományos gólyaavató rendezvényét Pálovicsné Tusnady Katalin tanárnő osztálya, a 9.A/Ny nyerte. Az esti gólyaparti fővédnöke Balogh Edina, a 2013. évi Zala Szépe verseny győztese volt.

2013. november

28. Megrendezésre került az első intézményi Menzafórum: a diákok Mateisz Rolanddal, a Hungast-Nyugat Kft. területei vezetőjével beszélgettek a város menzaszolgáltatásáról.

2014. január

30. Intézményünk adott otthont a „Beugró” improvizációs vetélkedő első városi fordulójának.

2014. február

5. AZVDÖK városi vitakonferenciájának első fordulója a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban.
20. Intézményünk adott otthont a „Beugró” improvizációs vetélkedő második városi fordulójának.
27. A ZVDÖK városi vitakonferencia városi döntője.

2014. március

6. Megrendezésre került a második intézményi Menzafórum.

2014. április

9. A zalaegerszegi városi diákparlament ülése, gimnáziumunkat Takács Nikolett (9.B), Kövesi Csaba (9.C), Stomfai Anna Borbála (9.B/Ny) és Szabó Enikő (9.A/Ny) képviselte.
- 10–12. Városi diáknap rendezvénysorozat, melynek keretében megrendezésre került „24 órá” városi diákvetélkedőn gimnáziumunk 32 fős csapata valamennyi iskolát maga mögé utasítva, fölényes győzelemmel az első helyen végzett. A két főszervező Takács Nikolett (9.B) és Kövesi Csaba (9.C), a csapatkapitány Gáspár Vilmos (12.A) volt. A városi sportnapon iskolánk csapatai közül a kosárlabdázók az első, a kézilabdázók és a röplabdázók a második, míg a labdarúgók a negyedik helyen végeztek.

2014. június

3. Megrendezésre került a harmadik intézményi Menzafórum.

Összeállította: **Stárics Roland**
és **Kövesi Csaba 9.C**

Diák-önkormányzati beszámoló a 2013/2014-es tanévről

Még csak két éve vagyok a Zrínyi Miklós Gimnázium tanulója, de el sem tudnám képzelni az életem, ha más iskolába kerültem volna. Az első év nagyon gyorsan eltelt, szinte elszűnt mellettem. A második szintűgy, de már több volt a tanulnivaló és a feladat. A 2012-2013-as év végén az osztálytitkárok megválasztották a diákönkormányzat elnökének, Kövesi Csabát pedig alelnöknek. Rengeteg ötlettel vágtunk neki a 2013/2014-es tanévnek.

Szeptemberben indítottunk egy csapatot a városi gólyaavató rendezvényen. Októberben mindketten bekerültünk a Zalaegerszegi Városi Diákönkormányzatba, megszerveztük az iskolai gólyaavatót és gólyabált. Ekkor tudatosult bennünk igazán, hogy mire is vállalkoztuk.

Sikerült jó kapcsolatot kialakítanunk a Hungast Kft. vezetőjével, Mateisz Rolanddal, és megszerveznünk három menzafórumot. A fórum során a diákok elmondhatták Rolandnak, hogy mit szeretnének gyakrabban és kevésbé gyakran látni az ét-lapon, valamint hogy milyen problémákat észleltek az étkeztetésnél.

Télen sem maradtunk programok nélkül, hiszen közösen megünnepeltük a Valentin- napot, iskolánk két csapata részt vett a városi Beugró és a vitakonferencia rendezvényeken, mindkettőt sikeresen meg is nyerték. Márciusban gimnáziumunk első alkalommal adott helyet süteményvásárnak, mely a diákság és a pedagógusok visszajelzése alapján jól sikerült, és folytatásra érdemes programlehetőség a következő tanévben is. A bevételt a Bogács állatmenhely kis lakóinak ajánlottuk fel.

Áprilisban volt a legtöbb program, hiszen a Zalaegerszegi Városi Diák-önkormányzattal megszerveztük a harmadik városi diáknapi napot. Az első napon diákparlament és közgyűlés volt, a másodikon sportnap, ahol kézilabda, kosárlabda, röplabda és labdarúgás sportágakban képviselték a diákok az iskolát. Szép eredményekkel zártuk a napot: kosárlabda – első hely; kézilabda – második hely; röplabda – második hely; labdarúgás – negyedik hely.

Talán a harmadik nap volt a legemlékezetesebb az összes közül, hiszen 32 diák vett részt a 24 órás vetélkedőn. A vetélkedő fő témája a „magyarországi olimpia” volt. Hetekig készültünk az előzetes feladatokkal, erre szántuk minden szabadidőnket. Elkészítettünk egy olimpiai lángot, egy interjút, valamint egy háromperces olimpiai megnyitós számot. Ezután április 11-én reggel görög ruhákba öltözve, kis görög zászlókkal felvonultunk a városháza előtti térre, ahol Gyutai Csaba polgármester úr megtartotta a hivatalos megnyitót, majd mind a hét résztvevő csapat bevonult a Sportcsarnokba. A vetélkedő ideje alatt a csapat hihetetlen dolgokat épített, alkotott szinte a semmiből. Több táncstudást, humort és kézügyességet igénylő feladatot hajtottak végre. Számunkra elképesztő volt, hogy 32 ember, akik eddig alig-alig szóltak egymáshoz az iskola falain belül, vagy talán még soha sem köszöntek egymásnak, milyen jól tudtak együttműködni. Minden feladatban kivették a saját kis részüket, és segítették a csapatot a legjobb tudásuk szerint. A részeredmény-hirdetéseknél egymás kezét fogva nézték a táblát, és együtt örültek mikor a csapat, vezető pozícióba került. Hajnalban, mikor már mindenki nagyon fáradt volt, biztatták egymást és együtt táncoltak, hogy felébredjenek. Szerintem mindenki számára egy maradandó emlék lesz a vetélkedő, Csabának és

nekem is, hiszen a végén már nem tudtuk eldönteni, hogy csapattagként vagy szervezőként vagyunk-e jelen. A 24 órás küzdelem minden perce élmény volt, és a győzelemnek is nagyon örültünk.

Az év utolsó napjai sem maradtak program nélkül, hiszen június 13-án szerveztük meg a diáknapot.

A programok közt szerepelt a diáknapos túra és az „Éneklő osztály” vetélkedő is. Nem maradt el a hagyományos LEG-LEG-LEG eredményhirdetés és a megyünk-maradunk sportvetélkedő sem.

Hatalmas megtiszteltetés volt számunkra végigcsinálni ezt az évet mint DÖK-ös vezetők, ezúton is szeretnénk köszönetet mondani azoknak a pedagógusoknak, akik az év során segítettek a munkánkat bármilyen formában is. Szeptembertől pedig felfrissülten, teljes erőbedobással fogjuk végezni munkánkat, hogy minél színvonalasabb diákprogramokat szervezhessünk, és persze ezek mellett a tanulásban is helyt fogunk állni.

Takács Nikolett 9.B

Illusztráció: **Badacsonyi Nikolett 7.N**

ÍGY ÍRUNK MI

Sokszínű cikkek a sokszínű világról

„Olyasmi foglalkozás az írás, mint a játék, a gyermek komolyan veszi, és bár semmi lényeges nem függ attól, amit nagy gonddal végez, afelől, hogy csak játék, még csak-ugyan elfárad bele.” (Szabó Magda)

Utópia a XXII. századból

A környezetvédelem az 1900-as évektől fontos szerepet tölt be az emberek életében. Nincs ez másképp a XXII. században sem. Miután az emberek rájöttek, hogy a pénz nem ehető, a keveseknek gazdagságot hozó fosszilis energiahordozók helyett környezetkímélő technológiákat kezdett használni mindenki, és a befektetések nagy része a kutatásra ment. Ezen kívül – köszönhetően a jobb életkörülményeknek és újonnan kifejlesztett technológiáknak – a betegségek szinte eltűntek.

A Föld megmenekülni látszik. Egyre kevesebb növény- és állatfaj pusztult ki az elmúlt években. Az ősz- és esőerdőket is sikerült úgy-ahogy visszaállítani. Ez természetesen nem kevés pénzt kívánt, Brazília és Kongó majdnem tönkrement tőle. Egyébként a turisták által egyik legkedveltebb úti cél ... és a Kongó-medence, ahol a fantasztikus élővilágot megfigyelhetik. Amióta a fakitermelő nagyvállalatok és a kezükre játszó korrupt kormányok felhagytak az erdők (és a lakosság) kizsákmányolásával, a trópusi területek fejlődésnek indultak, a kutatások fő helyszínévé váltak. Laboratóriumok, egyetemek, iskolák, kórházak, utak, egész városok épültek. Miután egyre több helyen lett ismert a külvilág és a dolgok valódi állása, néhány forradalommal a legkorruptabb országokban is demokráciát teremtettek az ott élők.

Azután, hogy a kutatók rájöttek, hogyan lehet a múzeumi állatmaradványok DNS-eiből és génjeiből állatfajokat feltámasztani, több mint 70 kihalt állatot hoztak vissza. A módszer: a példányból kinyert genetikai hódokat a kihalt állathoz legközelebb álló, még élő állatfaj egyedeibe kell ültetni. Miután szaporodtak – ha kissé kevert génállománnyal is –, visszatértek az addig kihaltak vélt állatok. Nagy részüket azonban még nem engedik vissza a vadonba: az újjáélesztett állatfajok nagy része még a ... központú Második Esély Állatvédelmi Parkban vagy a ... Új Élet Központban él (utóbbiban fedél alatt).

A légszennyezés is sokkal kisebb méreteket öltött. A hőerőműveket bezárták, helyükre a fúziós erőművek kerültek. Emellett nagyon jelentős a napenergia-felhasználás. A Szahara egy meglehetősen nagy részét naperőművek fedik, több ezer négyzetkilométernyi napelemmel. Csád például ebből hatalmas hasznot húz, hiszen a világ áramszükségletének 16%-át fedezi. Az autók vagy árammal, vagy hidrogénnel mennek. A fűtés a legtöbb házban napkollektorok segítségével működik.

A fent leírtakból következik, hogy a globális felmelegedés gyakorlatilag leállt. Csökkent a levegő szén-dioxid, metán, kén-dioxid és szén-monoxid tartalma, és a nagyvárosokban sincs már szmog. A levegő a Föld 95%-án kitűnő minőségű. Az ózon-

pajzs is teljes ép újra, az ózonlyukak- és vékonyodások eltűntek. A levegővel együtt az óceánok is tisztábbak lettek. A Csendes-óceáni szemétszigetet is sikerült felszámolni, ahogy a túlhalászást és a bálnavadászatot is (ott, ahol ez nem létszükséglet). A Nagy Korallzátony is növekedni kezdett, és emberi beavatkozás nélkül új korallfajok jelentek meg. Szóval a világ sokkal zöldebb, tisztább és élhetőbb lett.

Az emberiség fejlettsége azonban nem csak a környezetvédelemben nyilvánul meg. Egyre kevesebb ember halt éhen vagy szomjan az elmúlt évtizedekben, ami a szegénység fokozatos felszámolódását jelzi. A betegségek nagy része is eltűnt. Az olyan járványok, mint az ebola vagy az AIDS ma már nem csak gyógyíthatóak, de meg is előzhetőek. Immár a rák sem jelent olyan nagy veszélyt az emberekre. Noha kialakulását megelőzni nem lehet, túlélni igen, hiszen teljes mértékben gyógyítható. Az idegi betegségek, mint az epilepszia, a Parkinson-kór, a ... szindróma vagy az Alzheimer-kór szintén gyógyíthatóak, csupán egy műtét és két gyógyszeres kezelés segítségével. A születési és fejlődési rendellenességeket is kiküszöbölték a kutatók: egy kisebb génmódosító injekció a kismamának, és az egészséges utód garantált. A csecsemőhalandóság is eltűnt. A népességrebbenés megállt 8,5 milliárdnál, köszönhetően a WHO programjainak. Ezek mellett komikusan hat, hogy egy megfázásra az orvos még mindig egy bögre forró mézes teát ajánl. Hiába, a klasszikusok...

Összegezve: a XXII. század embere sokkal jobban él, mint 100–150 évvel korábban ősei. Az emberiség megtanult ügyelni a környezetére és együtt élni a többi fajjal. Nincsenek háborúk, rasszizmus, gyűlöletkeltés. Az emberek rátértek a helyes útra, és azon meneteknek egy tökéletes világ felé.

Kovács Kristóf 8.N

Ellenutópia a XXII. században A betegségeket nem ismerő emberiség

Földünk hihetetlenül megváltozott az elmúlt évszázad alatt.

2020 körül hatalmas járványok tizedelték meg a bolygónk népességét, és alig 3 milliárdan maradtunk. Ezek után kitört a III. világháború, és a kétségbeesett harcok során biológiai fegyvereket is bevetettek. Ezek olyan „szupervírusokat” hoztak létre, hogy nem csak az ellenséget, hanem az összes embert is megfertőzték. De ekkor pont idejében néhány izlandi tudós kifejlesztett egy ellenszert, és meggyógyultak az emberek. És a kutatók újabb és újabb eddig halálosnak vélt betegségekre találtak gyógymódokat. Először a leprára, a kolerára, a maláriára, később az AIDS-re és a rákra is.

Pár évtizedig mindenki felhőtlenül boldog volt, de ekkor jött a probléma: újra nőni kezdett a Föld népessége rohamos ütemben. Mivel már a végstádiumú tüdőrák máj-áttéttel sem okozott problémát az orvosoknak, 30 év alatt sikerült megdupláznunk az emberek számát. És a tudóscsoport ekkor ördögi tervvel állt elő: elhatározták, hogy „megmentik” az emberiséget, de ennek ára van. Ők akarták uralni a világot, és minden eszközt megragadtak ahhoz, hogy elérjék, amit akarnak. Szabadon engedtek egy „Gyógyír” nevezetű vírust, ami brutális módon végzett az áldozattal. Először csak influenzaszerű tünetek jelentkeztek, majd skizofréniához hasonló megnyilvánulások,

végül a beteg hallucinálni kezdett. Ilyenkor jött a „Takarítóbrigád”, és megszabadította az áldozatot szenvedéseitől. A rémült és kétségbeesett államfők (már aki még élt) átengedték a hatalmat a kutatócsoportnak, az ellenszerekért cserébe. Ez mind 2060-ban történt. Innentől számoljuk az új időszámítást.

A Föld összes országa egy hatalmas birodalom része lett: a Tökéletes Birodalomé. Fővárosa a Béke szigete lett, ez a régi Izland területén található. Tehát a világot egy tíztagú csoport irányítja: az Ősök. Senki sem tudja a nevüket, és a kilétüket homály fedi. Hatalmas hadsereget állítottak elő úgy, hogy kiválasztottak ezer tehetséges és okos fiút, és módosították a génjeiket, létrehozva így a tökéletes fizikai állapotú katonát. Utána egy agyba ültetett chip segítségével elérték, hogy a fiúknak ne legyen saját gondolata és érzése. Így létrehozták az elit egységet, akik mutáns „robotokból” állnak. És természetesen a vezetők nem öregszenek, így diktatúrájuk lassan száz éve tart.

Az eliten kívül létezik egy titkos katonaság is, amelynek száma ismeretlen. Róluk sem tudunk semmit, de ha egy lázadó nyomára bukkannak, akkor másnapra szegény ember a családjával együtt eltűnik. Valószínűleg tesztalanyok lesznek. Mivel nincsenek járványok, sőt még nátha sem, a tudósok kénytelenek tudatosan pusztítani az emberiséget. Ezért minden évben összehívják a polgárokat a nagyvárosokba, hogy „megünnepeljék” az Összetartás hónapot. Ilyenkor minden ötödik embert feláldozzák a „nagyobb jóért”. Természetesen a polgárok tudnak ezekről, de nem tehetnek semmit. Néhány befolyásos család bőkezűen támogatja a kormányt így ők védve vannak.

Az elszántabb emberek titkos társaságokat hoztak létre, hogy bosszút álljanak és véget vessenek az uralomnak. És jól jártak-e az emberek azzal, hogy nincs betegség, kórház és semmilyen egészségügyi probléma? Az új kormány és kegyeltjeik egészen biztosan, de ha a lakosság választhatna, szerintem gondolkodás nélkül a járványokra, betegségekre szavaznának.

Benke Bianka 8.N

Kukoricaháncs

A tűz már alig pislákol. Későre járt már. Gondoltam, hagyom elaludni, s magam is nyugovóra térek. De nagymama megszólalt.

– Dobj rá még egy kis háncsot, lányom!

Nagymamától mindig viszolyogtunk. Kisgyermekként, ha tudtuk, hogy jön, gyorsan elbújtunk az erdőben. Anyám bizony gyakran pirult, ha nagymama felőlünk kérdezősködött, s nyelte a csípős megjegyzéseket az olyan asszonyokról, akik azt sem tudják, hol vannak a gyermekeik. Ha nagy sokára végre előmerészkedtünk, szelíden csak annyit mondott:

– Nagymama sokat szenvedett. Ha újra eljön, itt legyetek!

Hogy nagymama mit szenvedett, az vajmi kevésbé érdekelt bennünket, s megint csak elbújtunk. Anyám végül belátta, mit sem ér a szép szó, és alaposan elnászpángolt minket. Így aztán az öcsémmel beletörődöttünk, hogy nagymama látogatásain ott kell lennünk. Nagymama nem sokat beszélt, sosem fecsegett haszontalanul. Csak nézett,

nézett olyan furcsán, majd kilelt tőle hideg. Akkor is, mikor látta, nem mozdulok, belemarkolt maga a kukoricaháncsba, de ahelyett, hogy a tűzre dobta volna, bámult rá, mintha nem is tudná, mit tart a kezében. Ma már tudom, az emlékei kísértették meg. Egy pillanatra visszatért valahova, ahova én sosem juthatok el. Váratlanul megszólalt...

– Először nem hittük el. Annyi idő telt el békében, körülvett minket a fejlett világ érzete, azt hittük, az emberiség végre felnőtt, nem pusztítja el önnön magát. Az áramszünetről sem gondoltunk semmi rosszat. Morogtunk persze, de azt hittük, pár nap múlva minden visszatér a rendes kerékvágásba. Aztán telt az idő, és semmi sem tért vissza semmilyen kerékvágásba. A hírek késve jutottak el hozzánk. A háborúról csak napokkal később értesültünk, amikor már akadozott az élelmiszerellátás. Mindnyájan tudtuk, hogy valami sötét jön. Minden értelemben, ugyanis a gyertyák is fogyóban voltak, mással pedig nem lehetett világítani. Szerencsére nyáron történt, hosszú napokkal.

Aztán egy nap eltűntek a járművek. Anyám ekkor döntött, hogy falura, a szüleihez költözünk. Ez benzin nélkül nehéz vállalkozásnak bizonyult. Csak a legszükségesebbet vihettük. Fájt otthagynom a házunkat, napokig űrt éreztem magamban. Nem csak lelkiileg, hiszen élelmünk sem volt sok. Útközben erdőkben aludtunk a sok rabló és tolvaj miatt. Tőlük jobban féltünk, mint az állatoktól.

Anyám szüleinél szűkösen éltünk. Sok élelmük nekik sem volt, csupán annyi, amennyi éppen kellett. Addigi tizenöt évemben mindig volt mit ennem. Ez az új helyzet borzasztónak bizonyult.

A külvilágtól elzáródtunk. Hogy mi történt, azt hónapokkal később tudtuk meg. A háború váratlanul érte a kormányokat, nem voltak felkészülve. Az országok szörnyű csapásokat mértek egymásra, és az új helyzetben meggondolatlanok váltak. Ez a háború már nem az emberekről, hanem a technikáról, a gépekről szólt. Úgy tűnik, a fegyverek működtetéséhez volt elég áram, energia.

Sok-sok város megsemmisült, a túlélők vidékre menekültek. Visszatértünk az ősi időkbe. A természetre kellett hagyatkoznunk. Az első, szörnyű év után gazdálkodni kezdtünk. Módszereink kezdetlegesesek voltak, de megéltünk. A betegségek ellen azonban nem tudtunk védekezni. Szegény, bátor anyámat egy egyszerű megfázás vitte el.

A lét bizonytalanná vált. Milyen sebezhetőek vagyunk a technika nélkül! Ránk, akik ismertük a másik világot, furcsán néznek. Honnan is tudnák, milyen nehéz a civilizáció vívmányait nélkülözni!

Nagymama még három évet élt. Végigszenvedte a váltást. Nem tudom, milyen lehetett azelőtt élni. Mindent előlről kezdtünk? Ez így nem lehet igaz. Nem ugyanonnan indulunk, ahonnan nagymama világának emberei. Talán nem is oda fogunk jutni. Ezt szívemből remélem.

Varga Stefánia 10.B

Benke Bianka és Kovács Kristóf fogalmazása magyarórára készült, a feladat utópia vagy ellenutópia megalkotása volt. Tanár: Szűcsné Jóna Ágota
Varga Stefánia fizika szorgalmi házi feladatként arról írt, hogy mi történe, ha hirtelen eltűnne az elektromosság az életünkben. Tanár: Juhász Tibor

Kocsmanovella

Hang nélkül tárul ki az ajtó. Csak a hideg szél kirázó lendülete kelti fel a kocsmá egyhangú unalmát élvező szürke alakok figyelmét. A fagyott kezek esetlen törekvésének ellenére hangosan csapódik be a rozoga ajtó. Félrebillentett, csalódott arccal nyugtázza sikertelen kísérletét a besurranásra, majd sálját már gyakorlott mozdulattal kanyarítja le vöröslő nyakáról. A kemény anyag dörzsölte ki, de nem törődik vele. Kalapjáról és ruhájáról erős csapások ütik le a friss havat. A nehéz szövetkabát tartozékaival kerül fel a fogásra, a neki régóta fenntartott helyre. Majd lassú, didergő léptek hangzanak egyre közelebb a szikár csapos háta mögött.

Ez a szálfá termetű férfiú, vállán a munkájához méltó törlőronggyal, mintha egyenesen a hollywoodi filmgyárakból szökött volna, megunva az állandó kiemelt statisztaszerepet. Nincs is jobb dolga szombat esténként. Minden éjszakát itt tölt, mindig a szokásos vevőkkel. Kiskorában orvos akart lenni, hogy segíthessen másokon. Megspórolta az egyetemet és a rengeteg tanulást, most lelki sérültek megbecsült gyógyszerésze. Legkedveltebb szórakozása pedig a kocsmá patkánytalanítása. Ezt több értelemben is lelkesen űzi. Nem komálja a nem odavalókat arrafelé, hogy az ő szavajárását idézzem fel.

Az eddig több százszor áttörölgetett poharat most gondos mozdulattal a tartóba helyezi, és a bárszék nyikorgó hangjával egy időben szólítja meg a lógó orrú férfit. „*A szokásos?*” Választ nem remélve, már tölti is a vele majdnem egykorú whiskyt. Igaz még csak a harmincat tapossa, de mintha kutyaévekben telt volna. Nem méri, a pohár az pohár. Közömbös mozdulattal próbálja palástolni aggódó tekintetét. Mimikája mindig is elárulta hirtelen feltörő érzelmeit. De hősünk figyelmét ez is elkerüli, úgy látszik, ma már semmi se zökkentheti ki keserves fájdalmából.

A helyiség egyik erősen alulvilágított sarkában lágy dúdolás hallatszik. Majd lassú, kimért léptek töltik be a hangtalan kocsmát. A lemez probléma nélkül indul, habár már a kissé karcos felületen nem szól tökéletesen a régi dal. Oh, igen, mi más illene az idilli izogatóshoz egy fagyos téli estén jobban, mint maga Frank Sinatra. A komor fazon arcán egy szerény mosoly követel magának helyet. Arcizma, mint egy kedvtelen kanyar hajlik a boldogság fanyar jelére. A „zenész” ekkor mögé sétál, az ajtó felé fordul, és bal kezét a kortyolgató jobb vállára helyezi. Egy szó se hagyja el a szájukat, egy kósza tekintet se találkozik aznap este. De mindenki tudja.

A kocsmá lassan ürül ki, de még nem pirkad. Az óra hármát üt, mire a csapos újabb poharat helyez a lógó orr árnyékába. Megint egy mosoly, de ezúttal kicsit valódibb. Majd mellényéből egy köteg pénzt előhúzza odacsúsztat pár fontot. Felöltözik és ugyanazzal a bőbeszédűséggel, ahogy jött, távozik is.

Molnár Gergő 12.B

Grafika: **Demeter Adrienn Katalin 11.N**

Beszűródés

Ott vagyunk, ahol a Tejút tekint
csillagporból szőtt űrporondra,
ott, hol galaxisok árnyéka ring
és a Nap rávetül a Holdra.

Mi vagyunk, kikre a Tejút lenéz,
kozmoszködbe vesző fénylidércek,
kikben a teremtés csillagpenész,
kikben a rossz fekete ígéret.

Kiknek minden szava légritkulás,
gyűrűlobogás tengelyfogságban,
kiknek hang helyett a fény is busás
megmentő, ha a csend fogytán van.

Hitehagyott, kaotikus kérgék:
körülvevő elemeinkké váltak,
melyek között keringő tények
az örökmozgó hullócsillagárnyak.

De mégis eltűnni látszik a tér;
bárki volt itt dimenziók rabja,
az mostani magából visszatér
abba, melyben ragyogását hagyta.

Dezső Katalin 10.C

Etikaórára. Tanár: Hajduné Szabó Ágnes

Gondolatok József Attila verse kapcsán

*„Mért legyek én tisztességes? Kiterítenek úgyis!
Mért ne legyek tisztességes! Kiterítenek úgyis.”
(József Attila: Két hexameter)*

Az embernek önmaga előtt kell tisztességesnek lennie, nem pedig mások előtt. Ez nem kiterítés kérdése. Másokért, de nem másoknak éljük az életünket!

Ha csak a logika eszközeivel szeretnénk megmagyarázni a fenti sorokat, akkor arra juthatunk, hogy mivel a végállapot azonos, nem rajtunk múlik, így nem csak hogy szabadon dönthetünk, de úgymond felelősség nélkül is. A végállapot szempontjából. De az útért, amelyet mi választunk, nekünk kell felelnünk, a döntés saját lelkiismeretünket terheli. Tehát csak két eset közül kell választani, függetlenül attól, hogy hova vezet, de figyelembe véve, hogy ezen út lesz az utolsó utunk. Így tehát nem érdemes a könnyebb, tisztességtelen lehetőséget választani. Legalább most, utoljára legyünk tisztességesek!

Paulovics Zoltán 11.A

Első évem a Zrínyiben

Harmadik osztályos koromban fordult meg először a fejemben az a gondolat, hogy a Zrínyibe járjak. Sokat készültem a felvételi előtt, és a sikeres vizsga után izgatottan vártam a beiratkozást, az évnyitót és az első zrínyis tanévet. Bíztam benne, hogy az általános iskolai tanító néniktől kapott tudás jó alapnak bizonyul, és megállom majd a helyemet a gimnáziumban is.

Az első osztályfőnöki órán kaptunk egy olyan feladatot, hogy írjuk le az idei évre vonatkozó terveinket. Most, így visszatekintve rájöttem, hogy szinte minden valóra vált az eredményesnek, barátinak, vidámnak várt tanévből.

Eredményes volt, mert több versenyen is sikeresen indultam. Legbüszkébb a négy országos versenyeredményemre vagyok, a Bolyai matematika csapatverseny országos 11. helyére, a Curie matematika emlékversenyt országos 4. helyére, a Simonyi Zsigmond helyesírási versenyt Kárpát–medencei döntőjének 2. helyére és a Bolyai anyanyelvi csapatverseny országos 1. helyezése.

Baráti volt, mert rengeteg új barátot szereztem. Mindig tudok kivel beszélgetni, van egy összetartó kis társaságunk. Egy igazán jó kis osztályközösség is kialakulóban van, ami az osztályfőnökünknek is köszönhető.

Vidám volt ez az év, mert nagyon sok közös programunk volt, ilyen például a Zrínyitúra, ahol harmadik, vagy a gólyaavató, ahol második lett az osztály. Nagyon élveztük a közös farsangot és az osztálykirándulást is.

Szóval jó itt. Kíváncsian várom a folytatást.

Schneider Anna 5.N

Illusztráció: Seres Sára 9.N

Tölgyesné Kovács Katalin tanárnőnek van egy kedves szokása. Ha valamelyik nebuló elfelejti visszahozni a szülők által aláírt dolgozatot, jön a büntifogalmazás. Valami magyarázatot ki kell találni. A magyartanárok hálás szívvel köszönik a tanárnőnek a segítségét. ☺

Miért felejtettem el?

Miért felejtettem el?

Nem hiszem el, már megint megtörtént! Meglátogattak a blutyik. Azok a pimasz, szemtelen, 27 szemű, 1 fülű, 5 lábú és 3 kezű kopasz lények.

Megfenyegettek! Azt mondták, ha nem adom oda a dolgozatomat, lőnek. Tudni illik, hogy a blutyiknak lávapisztolyuk van, amiben olyan láva van, hogy ha eltalál, szénné égsz. Hát, ebből nem kértem, és odaadtam a 4-es biológia dolgozatomat.

Édesanyám és édesapám nem hisznek a blutyikban. Anyukám azt mondta. „Nagyot csalódtam benned!” Csak a szokásos szöveg, de apukám más tésztá. Ő így szólt: „Ha egyest kapsz érte KITAGADLAK!!!” A „kitagadlak”-ot a végén már üvöltötte.

Szorongva mentem csütörtökön a biológiaórára. Hiszen Kati néni nem mondhatom, hogy: „Csókolom Kati néni, elvitték a dolgozatomat a blutyik!”

Ám Kati néni azt a feladatot adta, hogy jövő csütörtökre vigyük a dolgozatot, és egy fogalmazást melynek címe: „Miért felejtettem el?” A fogalmazással nincs baj, de a dolgozatot még nem tudom, hogy hogyan viszem be a suliba. Pénteken azonban csoda történt! Egy kisblutyi (aki ott volt a dolgozatom elrablásakor) visszahozta a dolgozatomat! Hálásan megköszöntem neki, és haza küldtem, mert a többi blutyi azt hitte volna, hogy elrablottam őt.

Így esett meg, hogy egy kisblutyi „megmentett”.

Farkas Eszter 5.N

Egy szerencsétlen eset

Amikor csütörtökön hazamentem, magammal vittem a biológia dolgozatomat. Mint szoktam beraktam a dolgozatszéfembe, hogy a gonosz hangyák el ne lopják. Ez a széf 1 dm vastag rubintból készült, és egy 10 jegyű szám a kódja. Azt hittem feltörhetetlen, és nem is hittem rosszul. A hangyák viszont nem hagyták magukat, és kieszeltek egy tervet a dolgozat megszerzésére. Amikor kinyitottam, és betettem a biológia dolgozatot, nem hagyták teljesen becsukódni az ajtót. Míg én lent vacsoráztam, kilopták a lapokat a széfből, és elvitték a királynőjüknek. A hangyaúr nő fogta magát, és minden laphoz odarajzolt egy hangyát. Amikor észrevettem a lopást, egyből a bolyhoz mentem, és visszavettem ami az enyém. Utána leradíroztam a hangyát minden lapról. Visszatettem a széfbe mindent, nem tudva arról, hogy a kisállatok megváltoztatták a kódot. A következő héten, amikor vissza kellett volna vinni, ki akartam nyitni a széfet, de a kód sehogy sem volt jó. Iskola után elmentem a bolyhoz, fogtam a királynőt, és felvittem a szobámba. Ezt mondtam a hangyáknak:

– Ha nem mondjátok meg, mi a kód, a királynő örökre itt marad.

Erre megmondták a kódot. Én kivettem a dolgozatot, és megnéztem nincs-e baja. Szerencsére nem volt. Utána pedig bevittem a dolgozatot a tanárnőnek.

Tanulság: A hangyák gonoszak!!!

Mészáros Sára 5.N

A doga, aki nem akarta, hogy aláírják

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy hármás dolgozat, aki nem akarta, hogy aláírják.

A nagyfiú, aki a dogát írta, hazavitte, az asztalra tette, és megkérte a szüleit, hogy nézzék meg, és firkantsák a lap aljára a nevüket. A dolgozat pánikba esett, és azonnal becsúszta magát egy újságpapírba. Amikor keresték, nem találták. Ezután por-szívózás következett. Már majdnem rábukkantak, amikor menekülésképpen beugrott az asztal alá. Onnét a kanapé mögé mászott, majd a terítő alatt talált menedéket. De bujkált a számítógép fedezékében, konyhaszekrénybe a konzervek között... És ez így ment hét napig, míg újra el nem jött a csütörtök, a biológiaóra napja. Ekkor a dolgozat észrevétlenül bebújít a nagyfiú iskolatáskájába, és emiatt nem tudták aláírni. És a buta dolgozat miatt a fiúnak egy fogalmazást kellett írni. De a fiú nem volt szomorú, egyenesen örült a feladatnak.

Így hát megírta a fogalmazást. És többet a doga sem rendetlenkedett, mindig engedte, hogy aláírják.

Pintér Kristóf 5.N

Miért is nem írtam alá a dolgozatot

Éppen hazafelé indultam az iskolából, elkezdett esni az eső. Annyira zuhogott, hogy percek alatt hömpölygött az ár az utakon. A dolgozatot elsodorta a kezemből, és az Óperenciás tengerig meg sem állt.

Rohantam, de hiába, csak azt láttam, hogy a tenger közepén úszik a dogám. A parton megláttam egy kalózhajót, megkértem a kapitányt, hogy húzza ki a tenger fenekéből a dugót (mint mi a kádból), hogy vissza tudjam szerezni a dolgozatomat, de hiába kérleltem, nem segített. Egy hegy tetején megláttam egy kastélyt, gondoltam megnézem, hogy ki lakhat benne. Hát, egy hétfejű sárkány otthona volt. Megkértem, hogy égesse meg a kalózok hajóját, hátha akkor segítenek nekem a kalózok, de a sárkány nem segített. Továbbindultam, mentem-mendegéltem, mikor egy kacsalábon forgó palotát pillantottam meg. Gondoltam bemegyek, talán valaki a segítségemre lesz. Egy király lakott ott a három fiával, éppen a király születésnapját ünnepelték, engem is vendégül láttak. A legkisebb fiúnak elmeséltem a bánatomat a dolgozatról, a kalózokról, a sárkányról. Gondoltam ő talán segítene nekem a sárkány legyőzésében, de tiszteletlenség lett volna elmenni a király születésnapjáról. Három napig tartott a dínom-dánom, aztán annyira összebarátkoztunk a királyfival, hogy mégis meggondolta magát, és segített nekem. Elindult legyőzni a sárkányt, de én már nem tarthattam vele, mert indulnom kellett az iskolába. Épp az iskola kapujában voltam, amikor a királyfi megérkezett, kezében a dolgozatommal. Elmesélte, hogyan ijesztett rá a sárkányra, aki aztán üldözőbe vette a kalózokat. A kalózkapitány úgy megijedt, hogy nyomban kihúzta a tenger fenekéből a dugót. Így sikerült elhozni a dolgozatomat a tengermederből még óra előtt. Csak egy bökkenő volt, hogy nem volt időm hazavinni a dolgozatot és aláírni. A királyfi azt is elmesélte, hogy a sárkány fogvatartott egy gyönyörű szép királylányt, akivel azon nyomban egymásba szerettek, és most boldogan élnek

Viszont van egy rossz hírem is: amióta a kalózok kihúzták a dugót a tenger fenékről, megszűntek a mesék.

Wohner Benedek 5.N

Feladat: miért nem olvastad el a kötelező olvasmányt? Tanár: Hajduné Szabó Ágnes

Esetem egy kötelező olvasmánnyal

Tisztelt Tanárnő!

A kötelező olvasmányokról, mielőtt elolvasom őket, meg szoktam kérdezni a szüleim véleményét. Így volt eddig mindegyikkel, s *Az arany virágcserep* esetében is ezt tettem. Korábban édesanyám minden kötelezőről tudott valamit mondani, mert emlékezett rájuk. Viszont erről a Hoffmann-műről csupán annyi rémlett neki, hogy kígyók tekeregtek benne. Eleinte nem hittem el, hogy mindössze ennyi maradt meg az emlékezetében, ezért tovább faggattam. De hiába.

Mivel azonban ez is kötelező mű, hát nekiálltam az olvasásnak. Ahogy kezdődött, egészen megszokottnak tűnt: az író belekezd a történetbe, bemutatja a főszereplőt, kiderül az alaphelyzet, mint a többi regényben. Olvastam tovább, s vártam a fordulatot, a bonyodalmat. Amikor ahhoz a részhez értem, amikor először találkozik Anselmus (a főszereplő diák) a kígyókkal, valóban a tekeregtek szót használta az író, ahogy édesanyám említette. Folytattam az olvasást, ám a fordulaton meghökkenem. Anselmus szerelmes lett a kígyó sötétkéék szemébe. Ez több szempontból is letaglózott. Egyrészt, mivel következetesen, racionálisan gondolkodom – ahogy azt a környezetemben élők tanúsíthatják –, nem tudtam összerakni a képet. Irodalomból és hittanból is tanultam, hogy az édenkertben kígyó vezette félre, vitte kísértésbe Évát, ezért a kígyó a gonosz jelképe. Ezek után hogyan lehet valaki szerelmes egy kígyóba? Másrészt, bár nem sok mindentől félek, de a kígyóktól igen. Nincsen főbiám, csak mindig egy gyerekkori élményem jut eszembe, ha kígyót látok. Nem esem pánikba, csak egyszerűen nem szeretek a közelükbe menni.

Míndezek ellenére folytattam az olvasást. Aztán következett az a megdöbbenő tény, amit Lindhorst levéltáros mesél el Anselmusnak, hogy Serpentina – a szép szemű kígyócska – az ő lánya! A bodzabokorban tekergőző kígyókon még túltettem magamat, de ez a vallomás már sok volt nekem! A vigíliát – ez az egyes fejezetek megnevezése – még végigküzdöttem, de már semmire sem voltam kíváncsi! Hogy lehet valakinek kígyó a lánya, s hogy lehet valaki szerelmes egy kígyóba? Így csak a negyedik rész végéig jutottam. Ezek után tanácsot kértem azoktól, akik már gyakorlottak a kötelezők elolvasásának kiküszöbölésében, s elolvastam egy olvasónaplót, illetve a tankönyvben a regényről szóló részeket.

Egyelőre itt tartok, s be kell vallanom, a közeljövőben nem tervezek közelebbi ismeretséget ezzel a történettel. Szíves megértésében bízva kérek elnézést a mulasztásomért.

Gyuk Ábrahám 10.N

Fogalmazás magyarórára. Tanár: Juhász Ildikó

Hátha visszatér a fiú!

Az ispán szónoklata a Döbrögi-ház népe előtt

Legényeim! Hajdúk! A ház mindenféle népe! Amint azt mindnyájan oly jól tudjátok, nemes, nemzetes és nagyméltóságú Döbrögfalvi Döbrögi uraságunkat hatalmas sérelem érte a minap! Éppen az Öregerdőben válogattak nemes fákat az épülő toronyhoz egy talján építómesterrel, amikor kiderült, hogy az a talján mester bizony nem volt más, mint a mihaszna Lúdas Matyi!

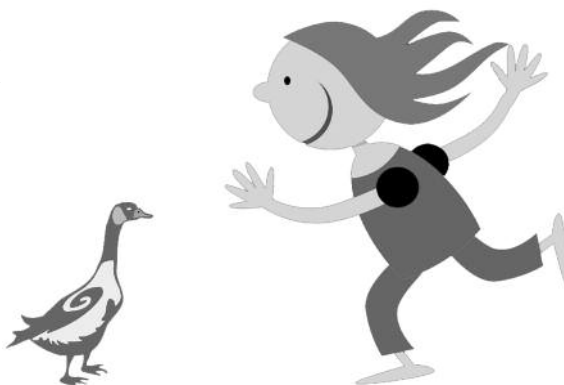
Emlékeztek, a tavalyi Mihály-napi vásárkor 25 botot kapott fizetségül, mert nem adta a libáit szó nélkül fél áron, ahogy az illő! Sőt, nem is emelt süveget a nagyméltóságú urunk előtt!

Aztán a rámért büntetést nemhogy hálásan megköszönte volna, hanem még meg is fenyegette nemes urunkat miszerint „háromszor veri ezt kenden Lúdas Matyi vissza!”. Hiszen nagy volt a vidámság ezt hallva, kacagott a nép, még én is fennhangon nevettem, amikor ezt meghallottam. Ki is gondolta volna, hogy az a semmirekellő valóban sikerrel járhat! Nagy jó urunk rútul megvertetett, most is a betegágyat nyomja a sok vesszőcsapástól! Ki sem látszik a kék foltokból és a púpokból! Még látni is szörnyű, amit ez a pogány gyilkos tett vele!

Gyermekeim! Mi azt már nem hagyhatjuk, hogy ez ismét megtörténjen! Erősítsétek meg lelketeket, erősítsétek meg a figyelmeteket és szintúgy erősítsétek a kastélyt! Szaporán állítsátok a gerendát és emeljétek a falakat! A kapu előtt éjjel-nappal őrség álljon! Engedély nélkül egy lélek se ki, se be! Jusson eszetekbe, az a zsvány *ALCÁBAN* férközött hozzá nemes urunkhoz, és ilyen módon tudta súlyos sérelemmel illetni, minek következtében még most is vagyon három daganat a hátán, melyek eloszlanak nem akarnak. Ezért a banyát, aki immáron sokszor két pint égett bort kent széjjel jóságos urunk testén minden haszon nélkül, a házból kitiltom. A lódoctor és a marhakuruzsló még bejöhet, de csak szigorú ellenőrzés után. Szintúgy bármi orvosféle kerüljön a kapuhoz, szigorúan ellenőrizni kell, mielőtt bebocsáttatik!

Na, mondjad fiam, hogy fogod ellenőrizni? Hogy mondod? Hogy megkérded, Ő-e az a világszerte körözött csirkefogó, a Lúdas Matyi? Nagyon jó! És, ha azt mondja, hogy igen, akkor be nem ereszted, hanem lefogod, és elibém kíséred. Ez az, fiam! Kinevezlek az őrség parancsnokává a rengeteg eszed miatt. És ti, többiek, mind vegyetek példát róla! Óvatosság, ravaszság, határozottság! És most dolgoztokra!

Veres Kristóf 6.N

*Feladat: írd leíró jellegű fogalmazást úgy, hogy egy hajónak képzeled magad!
Tanár: Szücsné Jóna Ágota*

Hajó vagyok

Nem voltam ám mindig ilyen csúnya! Ha kíváncsiak vagytok, hogy mi történt velem, elmesélem nektek.

Alig egy hónapja annak, hogy miután az utolsó csavart is meghúzták rajtam, vízre bocsátottak. Kihallgattam a hajóskapitány és helyettese beszélgetését, akik szintén izgatottan várták, hogy végre elhagyjuk a kikötőt. Tőlük tudtam meg, hogy távoli vizekre küldenek, egész pontosan a Karib-tengerre.

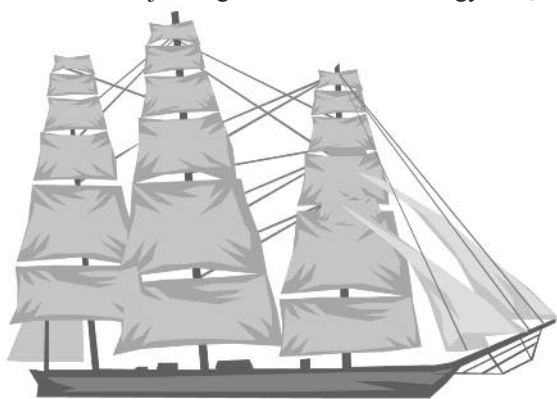
Másnap reggel nagy zsvivajgásra ébredtem. Több száz izgatott ember – köztük sok gyerek – próbált egymást lökdösve, taposva feljutni a fedélzetre. Nem sokkal később a kapitány kiadta a parancsot az indulásra, és életemben először a nyílt tenger felé tartottam. Ahogy távolodtunk a parttól, egyre jobban éreztem a tenger sós, különös illatát. A szél egyre jobban dagasztotta vitorláim, és az utasok nem győztek engem csodálni. Valóban nagyon szép voltam. A hajóorr volt testem legszebb része. Ezüstborításán csak úgy csillogott a nyári nap fénye. Világosbarna fedélzetemen kétoldalt narancs- és vörös színű padok asztalok és székek sorakoztak. A fedélzet közepéről pedig egy díszes borítású csigalépcső vezetett fel a következő szintre, ahol az étterem és a kapitány üvegfallal elválasztott vezetőifülkéje volt. Aki felpillantott, láthatta tízméteres hosszúságú árbocaimat, melyeken nagy fehér vitorlák voltak kifeszítve.

Annyira élveztem a nap finom melegét és a hullámok simogató ölelését, hogy én voltam az utolsó, aki észrevette azt a varázslatos zöld szigetet, amelyhez közeledtünk. A víz egyre sekélyebb lett, és egyre több, ezer színben pompázó kis hal úszkált körülöttem. A part menti fehér sziklák ezüstösen ragyogtak, az aranyárga homokos parton fürdőzők pihentek, és kicsit messzebb hatalmas kókuszdiókkal díszített zöld pálmafák álltak. A turisták leszálltak, és én újra a nyílt tenger felé vettem az utam.

Félúton lehettünk, amikor egy hatalmas kalózhajó tűnt fel a látóhatáron. Most már biztosan el tudjátok képzelni, hogy mi is történt velem azon a délutánon. Alig éltem túl a támadást, minden porcikám csak úgy sajog a fájdalomtól. Ha a víztükörbe nézek, elborzadok saját magamtól. A vitorlák rongyosan, szakadtan lógnak tört árbocaimon, a

fedélzetem deszkáiról lepattogott a festék, a padok épp hogy csak állnak, az üvegfallak már csak a kerete látszik.

S ha azt kérdeznétek, hogy visszamennék arra a kalózkok uralta gyönyörű Karib-tengerre, azt mondanám, hogy igen. Ezt a csodálatos tájat nektek is látnotok kell!

Koltai Luca 5.N

MEGTUDTUK

„Mi igazol ma egy életet? Csakis a siker! Csakis a pillanatnyi elismertség, a buksza pillanatnyi tömörsége. S ha elmúlik a siker, ha lesoványodik a buksza, akkor bárki is volt azelőtt, meghal az ember is kortársai, egykori barátai, üzletfelei emlékezetében. Már senki sem emlékszik rá. A valódi nagyság általában rejtve marad.” (Popper Péter)

Edit néni (Halász Istvánné) nyugdíjba ment

Kedves Edit!

Egy kicsit furcsa, hogy most én beszélek, de valójában ez így a természetes. Már diákként is ismertelek, de számomra is hihetetlen, hogy 20 évet dolgoztunk együtt. Nem vettem észre, hogy ilyen gyorsan megy az idő. Az együtt töltött sok-sok év során megszokhattuk, hogy nap mint nap találkozunk, beszélgetünk és furcsa, hogy most ez nincs így. Mondhatnám úgy is, hogy jó lenne többször összejönni, mesélni egymásnak: lenne miről.

Tösgyökeres zrinyisként bátran mondhatom, hogy minket itt az iskolában egy nagy generáció nevelt, oktatott. Mi még emlékszünk az igazgatónő, Eszti néni szigorára. Velünk még Csiszár Marika töröltette a táblát, és töltötte a fejünkbe az ismereteket. Nekünk még Vajda Ági néni szedte ráncba a történelemtudásunkat. Ránk még Vajda Pista nézett szigorúan, ha rosszak voltunk, és ugyanő magyarázta el századszor is, ha valamit nem értettünk. Nekünk még Halmi Laci osztotta az egyeseket és az élettapasztalatait. Csodáltuk Németh Laci türelmét és jóindulatát. Perlaki Edithez jártunk énekkarra és beszélgetni, Borbás Gyuri bácsi szeretett meg velünk a művészetet és a túrázást. Szikszay Gyuri bácsitól megtudhattuk, hogy mennyivel jobb fickónak lenni, mint lekvárnak és azt is, hogyan kell lottózni... Sorolhatnám még de igen hosszú lenne a lista.

Igen, ennek a korszakot meghatározó generációnak vagy te is tagja, Edit. A fent említettekhez hasonlóan évtizedekre meghatározta iskolánk eredményességét és mindennapjait. A 70-es évek közepén kerültél közénk, egy évnyi tanítási tapasztalattal a hátad mögött. Szép korszak volt, hisz az előtted pár évvel idekerült Szikszay Gyuri bácsival, a szinte veled érkező Lang Marikával és Jakabfy Sanyival együtt kellett valamit megteremtenetek. Az elődeitek példáját követve egy olyan rendszert építettek fel, ami még ma is él és működik. Mi még szerepelhettünk a 80-as évek iskolai tornaversenyein, részt vehettünk a legendás Zrínyi atlétikai ötpróba versenyeken, együtt töltöttük a napjainkat a zöld és piros linóleumon, a felpályányi tornateremben. Játshattunk a ZTE

bajnok kosarasaival ugyanitt, „tömött bordásfalak előtt”. Minden délután bekéretőztünk a tornaterembe, mert ott éreztük jól magunkat. És még valami. Soha annyian nem választották a testnevelői pályát, mint a ti időtökben.

A tanórák változtak ugyan, ahogy a gyerekek is, de a keretek megmaradtak. Futunk, gimnasztikázunk, labdázunk, tornázunk, köteleet mászunk, és gyakran termet pakolunk... ma is. Az alapvető cél azonban megmaradt. Szeressenek a gyerekek mozogni! A tornaterem soha nem volt üres. A teremben soha nem volt csend. Szerencsére most sincs. Talán egy testnevelőnek ez a legnagyobb dicséret. A hagyományok is maradtak és élnek ma is.

Azóta is fontos az atlétika. Először még Bagó Andit, vagy Gáti Zsoltot irányítottad a győzelmek felé, később Kálmán Esztiék koronáztak meg váltó bajnoki címekkel, de szívednek legalább ennyire kedvesek lehetnek a „kicsik” a nyolcosztályosok, Kovács Lea, Gergály Fruzsni, Kustán Lica és a többiek, akiket te vettél észre, és akik mind-mind miattad is szerettek mozogni! Most is kézilabdáznak a gyerekek. Egykor Gaál Andival harcoltatok az országos döntőért, később Vajda Ildiékkel már ez sikerült is. De ennél talán még többet ér az a sok boldog diák, akik megismerhették egy csapatjáték szépségét, megérthették a csapatmunka lényegét. Azt is megtudhattuk, hogy a lányok is tudnak focizni és nem is akárhogy. Tevékeny részese voltál egy bajnoki ezüstnek, amelynél fényesebb színűt még nem nyert zrínyis csapat. Az irányításod alatt ismertük meg igazán a sítáborok szépségét, vidámságát. Igen, ez volt az a rendszer, amit követhettünk, ez volt a példa, amit tőled láttunk, amire építeni lehet. Akár várat is.

Mikor diákéveim után nagy szerencsémre újra ezek közé a falak közé kerültem, csak éppen a másik oldalra, kezdetben lányos zavaromban azt sem tudtam, hogy mitévő legyek. Most akkor csókolom, vagy jó napot kívánok, vagy sziasztok? Most akkor ki szabad már mennem a városba a lyukas óráimon? Most már megint nem, de ez egy egész friss történet. Szerencsére volt, aki mindig mellém állt. Egy idő után már tudtam, hogy mit szabad és mit nem, hogy hova mehetek és hová inkább nem, megtanultam, hogy mi a fontos és mi az, ami nem annyira. Köszönöm. Megtanulhattam tőled a munka szeretetét. A mindennapjaidban mindig precíz voltál és alapos. Szigorú és igazságos. A kisteremben nálunk rendszeres volt az óralátogatás, a szakmai felügyelet. No persze nem olyan, amit most szeretnének. Sokkal komolyabb és hasznosabb. Csak annyit mondtál, hogy gyere, most tartsd te a bemelegítést. Vagy éppen hívtál, hogy segítsek szekrényt ugrani, esetleg fejen átfordulni vagy bíraskodni a házi bajnokságon. Ilyenkor gyorsan kiderülnek a dolgok. Gyorsabban, mint Hoffman Rózsáéknál.

Persze közben a kisteremből nagyobb lett, a kistanáriban a fiúk lettünk többségben, és ez újabb kihívásokat jelentett számodra. Valakinek csak rendet kellett tartani ennyi férfi között. Megtanulhattuk, hogy nekünk, rendtelenebbeknek is el kell magunk után pakolni, az ajtókat bizony be kell zárni, a terem pedig az otthonunk. Türelemmel viselted szétszórtságunkat, bohémságunkat. Még akkor sem szidtál nagyon meg bennünket, ha esetleg bál után nem volt rend az asztalodon.

Családi szinten is együttműködtünk, Vikit tanítottam, Gergő is volt egy kicsit az én kezeim alatt. Kölcsönkenyér visszajár, szerencsére. Emlékszem, hogy volt, mikor tőlem kértél tanácsot, nem voltál-e szigorú a gyermekeddel. Emlékszem a tanácsaidra, hogy én mire vigyázzak a sajátjaimmal kapcsolatban. Emlékszem, mikor a lányom azt mond-

ta: azt hittem, hogy az Edit néni szigorú, pedig tök kedves. És azóta is szereti a rántott palacsintát.

És még mennyi minden történt, amit átéltél, mit együtt megélhettünk és nem csak nekünk, hanem neked is jó emlékezni.

Ismerheted, hogy milyen a tanítás öröme, milyen, ha valaki szeretetből jön vissza hozzád beszélgetni. Ismered, hogy milyen az osztályfőnökség, milyen, ha valaki rád van utalva és még évek múlva is tanácsot kér. Ismered, hogy milyen a kollegialitás, ha az esetleges viták után is tudunk jókedvűen beszélgetni, névnapokat ünnepelni. Ismerheted, milyen, anyaként látni a gyermekeidet felnőni, milyen aggódni értük, milyen boldognak látni őket. Ismerheted, milyen a jó társ, a jó család. Így a legfontosabb dolgokat ismered, átélheted. Mit is kívánhatnék mást a nyugdíjas évekre. Sok-sok pihenést és vidámságot! Sok-sok kerti munkát a hottói gazdaságban, nagyon boldog családi életet és jó egészséget!

Szekér Gábor (Szeki)

Illusztráció: **Henics Blanka Regina 7.N**

Az alábbi ajánlások a MesterM cím odaítéléséhez született. Ezt a kitüntetést olyan természettudománnyal foglalkozó tanárok kaphatják meg, akiket volt tanítványaik javasolnak. Pálovics tanár urat őt, tavaly érettségizett 12.N-es diák terjesztette fel. Köszönjük.

Pálovics Róbert tanár úr hét éven keresztül volt a középiskolai fizikatanárom és mind a mai napig legmeghatározóbb mentorom. A középiskolában alapórán, majd fakultáción és versenyfelkészítő szakkörön is tapasztalhattam oktatói sokrétűségét. Ez a három helyzet három nagyon különböző tanárt kíván, hiszen nemcsak a tananyag differenciálása szükséges, hanem merőben más előadói készségek is szükségesek. Tanár úr – ha fogalmazhatok így – ebben a legnagyobb.

Alapórán az ismeretterjesztés és kísérletezés mellett emelt szintű levezetéseket és összefüggéseket is láthattak a nem mindenképpen természettudományos érdeklődésű diákok, és bizony ezzel az ismerethalmazzal kitűnnek az egyetemi évfolyamokból. A fakultációkon folyó munka révén az emelt szintű érettségi sem okozott gondot diákjainak. A kisebb csoportlétszám miatt személyesebb kapcsolat alakulhatott ki, és a legtöbbszörnek a kedvenc órája a fizikafakultáció volt. A szakkörökön a diákok bevonásával történt a régebbi OKTV és egyéb versenyfeladatok megoldása. Az itt megtanult gondolkodásmód és az elsajátított előadásmód az egyetemi gyakorlatokon rengeteget segített többünknek.

Tanár úr rendkívüli szakember. Neki köszönhetően sikerült részt vennem egy európai szintű versenyen, mint fizikus, és végzős koromban az olimpiai válogató utolsó fordulójáig is felkészítésének és támogatásának köszönhetően juthattam el. Ez alatt az idő alatt olyan bonyolultságú feladatokkal találkoztam, melyek bőven meghaladják a legtöbb végzett fizikus képességeit, mégsem kellett aggódnom, mert ő mindig precíz és elegáns megoldásokat mutatott.

Tanár úr élete a tanítás. Sokszor estig az iskolában marad, hogy felkészüljön az órákra, megtervezze a kísérleteket. A diákok bármikor betérhetnek a szertárba, ha nem értenek valamit. Jómagam az utolsó két tanévben hetente többször is ott készültem a versenyekre. Jelenleg fizika szakos hallgató vagyok, évfolyamtársaim között rengeteg tehetséges hallgató van, azonban egyiküknek sem volt olyan mentora, aki hajlandó volt a délutánjait csakis az ő felkészítésének szentelni. Szerencsésnek mondhatom magam, mert nélküle most nem tarthatnék itt.

Zárszóként csak az előbbi gondolataimat ismételném. Azt, hogy fizikus szeretnék lenni, és azt, ahogyan a világot látom az ő fáradhatatlan és önzetlen munkájának köszönhetően.

Kollarics Sándor

BME TTK Fizika BSc 1. évfolyam

Jó szívvel ajánlom Pálovics tanár urat erre díjra, hiszen alapjaiban meghatározta az érdeklődésemet, a pályaválasztásomat. Szakmai felkészültségéhez nem férhet kétség. Azt gondolom, hogy egy tanár, akit bármikor, a tanított tantárgya bármelyik részletéről lehet kérdezni, és akinek nem okoz problémát, hogy egy természettudománnyal kapcsolatos órát úgy tartson meg, hogy nincs más nála, mint néhány darab kréta és a saját rendíthetetlen tudása, az könnyen válik az érdeklődő diákok példaképévé. Lehető-

Újra együtt a Mester és tanítványai

ségeinkhez képest minden kísérletet láttunk, minden lényeges fizikai problémával foglalkoztunk, amire szükségünk lehetett: ezt most látom igazán, amikor az egyetemen sokszor támaszkodom a megszerzett alapokra. Szerencsés vagyok, és bizony látom, hogy ezt nem mondhatja el mindenki magáról. Hálás vagyok azért, hogy az osztály legjobbjait is kemény munkára sarkallta, és hogy a szorgalmat és jól elvégzett feladatokat, méréseket valóban értékelte is. Ha precizitást és kellő felkészültséget várt el tőlünk, az mostanra igazán a hasznunkra vált. Tudtuk, hogy minden egyes jól megtanult probléma és módszer egyszer még aranyat fog érni. Aligha várhatta volna el bármelyikünk, hogy az órákon kívül, vagy éppen a „hivatalos” szakkörön kívül foglalkozzon a versenyekre való felkészülésünkkel, mégis számtalan délután maradt bent, és szánt ránk időt, akár rendszeres plusz szakkört is tartott. Fontos az is, hogy a tanár ne csak a tudás átadójaként, hanem emberként is forduljon a diákjai felé. Pótosztályfőnökömként hihetetlen nyugalommal kezelte minden helyzetet, és egyhez nem fért kétség: a felvetődött probléma rövidúton megoldódik. És persze mindenre könnyebb humorral tekinteni. Sosem kellett a szomszédba mennie egy jó poénért.

Mindenki számára vannak az életben személyek, akiktől az elismerés mindennél többet ér. Nekem ő ezen kevesek közé tartozott - és tartozik a mai napig. Elég, ha csak eszembe jut, hogy mosolyogna azon, amikor a társaimat korrepetálom, és közben tudom, hogy ezt neki és az ösztönző munkájának köszönhetem. S hogy valóban érdemes erre a díjra: amikor értesültünk erről a lehetőségről, nem én voltam az egyetlen, akinek a tanár úr volt az első gondolata. Ha ezzel a jelöléssel ezúttal én segíthetem, hogy elismerjék a munkáját, akkor azt nagy örömmel teszem.

Takács Zsanett

BME, Építészmérnöki Kar 1. évfolyam

Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő MOL Tehetséggondozásért Díjat kapott. A tanárnőt Egyed Bálint és Havlik Károly 12.A osztályos tanítványai terjesztették fel a díjra. Köszönjük.

Ajánlás a MOL Tehetséggondozásért Díjra

Mentorom. Nem én vagyok az első, aki így tekinthet Tölgyesné Kovács Katalin tanárnőre, mindenki Kati nénijére. Ha ki kellene választanom valakit, akihez gimnazista éveim során bármikor bármivel fordulhattam, bizonyára rögtön a tanárnőre gondolnék. Így most kellemes kötelességemnek érzem, hogy egy őszinte ajánlással viszonzzam, mikor édesanyám helyett édesanyám volt az évek során.

Kati néni számtalan elismerést és kitüntetést vehetett át 33 éves tanári pályafutása során. A díjak azonban nem mutatják meg azt a nap mint nap, olykor éjszakába nyúló áldozatos és kemény munkát, újabb és újabb ellátandó feladatot, ami Kati néni munkájához tartozik. Bár ő nem munkaként, sokkal inkább hivatásként tekint a tanári pályára.

Tölgyes tanárnő 1980-ban az akkori szegedi József Attila Tudományegyetemen szerzett biológia–kémia szakos középiskolai tanári diplomát, s ettől az évtől kezdődően a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban munkálkodik. Érdemei nem csak szakmai tekintetben figyelemre méltóak, hanem személyiségi vonatkozásban is kiemelkedők: diákjaival, kollégáival mindig megtalálja a közös hangot. Tanítványaival könnyen megkedvelteti a természettudományokat, kollégái bármikor fordulhatnak hozzá mind szakmai, mind magánjelleget tanácsért.

Meghatározó szerepet tölt be a zalai oktatásban, hiszen 1992 óta látja el a kémia–biológia–egészségtan tantárgyak szaktanácsadói feladatait. Ennek keretében a kollégákkal szemben tanúsított segítőkészsége mellett olyan közhasznú tevékenységeket is folytat, mint számos megyei kémia-, biológia- illetve környezetvédelmi verseny szervezése, feladatainak összeállítása; vagy tankönyvbemutatók vezetése, szakmai továbbképzések szervezése.

Diákjainak versenyekre való felkészítése, tehetséggondozó munkája pályakezdeté óta központi jelentőséggel bír. Jóllehet, az idáig elért eredmények felsorolása hosszú oldalakba tellene, kiemelendő közülük tanítványának nemzetközi kémiai diákolimpián való aranyérmes szereplése, illetve jó néhány helyezés az OKTV legjobb tíz között. Országos és regionális versenyek tömkelegén vesz részt tanulója minden évben, s áldozatos felkészítő tevékenysége sokszor esti óráit, hétvégéit is igénybe veszi.

Ezenfelül több országos program, és az érettségi követelményrendszer kidolgozásában vett részt. Számos könyvet, illetve versenyfeladatot lektorált (például a műszaki kiadós gimnáziumi biológia-tankönyvsorozatot). Emellett ő maga is írt érettségire fel-

készítő feladatgyűjteményeket: Jeles lesz az érettségim (Műszaki Könyvkiadó, 2012, MK-4003-5-T) és Készüljünk a kétszintű érettségire – biológiából (Műszaki Könyvkiadó Kft., MK 4003-5) címekkel. Tanárnő az iskolai kémia–biológia–testnevelés munkaközösség vezetője immár közel egy évtizede.

Közhasznú társadalmi szerepvállalásához hozzátartozik még, hogy aktív tagja a gimnázium Winterl József Jakab természettudományi díj alapítványának. A szervezet tevékenységi körébe tartozik a diákok versenyekre való utazási költségeinek fedezése, vegyszerek biztosítása a gyakorlati oktatás érdekében; továbbá a Winterl-díj kiosztása minden tanév végén egy, a természettudományok területén kiemelkedőt alkotó diák számára. Az iskola- illetve tehetségnapok alkalmával a tanárnő természettudományos vonatkozású programok szervezését is rendszeresen vállalja: diákjaival előadásokat, látványos kísérleti bemutatókat tart.

Szakmai felkészültségét mi sem mutatja jobban, mint hogy 2010 óta a felsőoktatásba is bekapcsolódott: a Pécsi Tudományegyetem Egészségtudományi Karának zalaegerszegi Képzési Központján biokémia, sejtbiológia és mikrobiológia tantárgyakat oktat, hetente több előadást is vállal.

Figyelemre méltó szakmai eredményei már önmagában is méltóvá teszik a „Tehetséggondozásért Díj” elnyerésére; de népszerűségét kiváló személyisége és hozzáállása a tanításhoz módfelett emeli. Orvosok, gyógyszerészek és vegyészek egész sorának adott oly szilárd alapokat kémiából, hogy a felsőoktatásban is kiválóan megállták helyüket. Köszönök mindent, Kati néni!

Egyed Bálint 12.A

Illusztráció: Rózsa Veronika 5.N

Németh János Kossuth-díjas

Németh János gimnáziumunk neves öregdiákja, a Művészeti Akadémia rendes tagja, Munkácsy-díjas érdemes művész. A tradicionális népi kerámiavilág mondanivalóját a modern szobrászattal és kerámiaművészettel ötvöző mintegy fél évszázados művészi tevékenysége elismeréseként 2014. március 14-én vette át a Kossuth-díjat a Parlamentben. A mester munkássága méltó elismerést nyert. Március 16-án pedig betöltötte a 80. életévét ez a csillogó szemű, jóindulatot sugárzó, humorral és humánnummal átított, csupa nagybetűvel írt „EMBER”. Olyan ő, mint a művészete!

Németh János egész életében a népi fazekasság hagyományait, szellemiségét ápolta, mindig a gyökerekből építkezett. Dr. Kostyál László művészettörténész így ír erről „...A gyökerekhez való ragaszkodás Németh János esetében egyértelmű, technikai téren jelképesnek is tekinthető. A jelkép az ősök bölcsességére utal, amit mindig elismer, tisztel, felhasznál, ápol. És lehetőségei szerint kiegészít. E tág értelemben vett, tapasztalatokon és hiten alapuló bölcsesség azután művészi tehetsége által megtermékenyítve alkotásainak kifogyhatatlan kincses ládájává válik.”

Németh János „Gyökerek. Gondolatok családról, mesterségről, művészetről” című, 2002-ben megjelent könyve „Tanulóévek” fejezetében színesen ír a gimnáziumi évekről, nagy szeretettel emlékezik kiváló tanáira és iskolatársaira. Az Iparművészeti Főiskolán Borsos Miklós és Gábor István tanítványa volt. XX. századi szobrászatunk és kerámiaművészetünk e nagy alakjairól is emberközeli módon, nagy tisztelettel és szeretettel emlékezik. A diploma megszerzése után visszatért Zalaegerszegre. Az 1960-as években a Zalakerámia tervezőjeként dolgozott. 1969-től szabadfoglalkozású művész.

Legjelentősebb alkotásai az épületekhez kötődő kerámia faliképek, illetve domborművek. Ezekből számos megtalálható szülővárosában, az ország középületein és terein, illetve Európa számos országában, de még Újdelhiben és Canberrában is. Faliképei, céhkorsói dísztányérjai állatalakjai, szentfigurái, mitológiai alakjai között évezredek emberi hitvilága elevenedik meg a mindennapok bölcsességével keveredve.

Iskolánk is büszkélkedhet egy Németh János által alkotott kerámiaszoborral. 1998-ban az új tornacsarnok avatásakor került az aulában kialakított falfülkébe az „...*egy pillanatra megálló, a messzeségbe tekintő deák, az életút kezdetén. Egy ifjú ember, akít az alma mater útjára bocsát. Ajándéknak szántam, emlékül egy volt diáktól.*” (Németh János: Gyökerek, 2002)

Kedves Mester! A „zrínyisek” nagy családja nevében szívből gratulálunk 80. születésnapod és magas kitüntetésed alkalmából! Egész eddigi életutad példaként áll előttünk! Jó egészséget, töretlen alkotókedvet kívánunk. Alkoss még sok remekművet mindannyiunk örömére és gyönyörűségére!

Szényi Zoltán

SZAKE Tehetséggondozó Díj

A Szakmai Középiskolásokért Kulturális Egyesület (SZAKE) műveltségi vetélkedőinek idején, 2014. március 22-i budapesti döntője két szempontból is emlékezetesnek számít. Ezen a napon ugyanis nem csak a gimnáziumunkat képviselő hat diákcsoport versenysikeréért izgulhattunk, de egy örömteli és felemelő eseménynek is a részesei lehettünk, mivel a rendezvény megnyitó ünnepségén iskolánk tanszervelete SZAKE Tehetséggondozó Díjban részesült. A díj jelentőségét mutatja, az egyesület minden évben csupán egy magyarországi bázisiskola nevelőtömbületének ítéli oda a kitüntetést.

Az intézményt méltató indoklás szerint az elismerés az egyesület és a gimnáziumunk között hosszú ideje tartó – immár 22 esztendeje folyamatosan fennálló – és töretlenül fejlődő együttműködésnek, valamint a tehetségkibontakoztatás és tehetséggondozás terén elért páratlan versenysikereknek köszönhető. Az adományozó szervezet vezetősége a felsorolásban megemlítette, hogy a 119 éves múltú visszatekintő gimnázium életében a következetes és a minőségi szakmai munka meghatározó elemként van jelen, továbbá a pedagógusok jövő nemzedék iránti nagyfokú figyelmessége és elkötelezettsége példaértékű.

Az egyesület és a gimnázium közötti, évről-évre mélyülő és bővülő szakmai és versenykapcsolat rövid krónikája:

1. Intézményünk az 1992-1993. évi tanévben jelentkezett először SZAKE-vetélkedőre és azóta állandó résztvevője az egyesület által szervezett versenyeknek.
2. Az elmúlt 22 év alatt gimnáziumunk 32 diákcsoportja vett részt a meghirdetett versenyeken (18 diákcsoport az „Örökségünk 48”-as, 12 diákcsoport az „Európa” és 2 diákcsoport a „Magyarország az én hazám” című vetélkedő résztvevője volt).
3. Iskolánk páratlan eredményességet tudhat magáénak az egyesület versenyein, diákcsoportaink ugyanis 19 alkalommal állhattak fel a döntőt követően a „virtuális” dobogó valamely fokára (ebből 5-ször az 1., 9-szer a 2. és 5-ször a 3. helyen végeztek).
4. A gimnáziumunkban folyó átgondolt és összehangolt, komplex szakmai műhelymunka eredményességét mutatja, hogy az egyesület által szervezett mindhárom vetélkedőn értek már el csapataink döntős dobogós helyezést, sőt mindhárom kiírásban végeztek már 1. helyen diákjaink.
5. Tanáraink számára az egyesülettel fenntartott versenykapcsolatok folyamatos ápolásában mindig is a prioritások közé tartozott (az együttműködés fennállása alatt tíz felkészítő tanár munkálkodott csapataink sikeres felkészítésén, sajnos néhányan közülük már nincsenek közöttünk).

Stárics Roland

Curriculum vitae egy sikeres tanítvány tollából

Bevallom őszintén soha nem gondoltam volna, hogy nem sokkal a harmincnyolcadik születésnapom előtt esszét fogok írni kedvenc magyartanárnom kérésére, valamint azt sem tudtam volna elképzelni, hogy annyira sikerül hozzászokni az ékezet nélküli gépeléshez, hogy több időbe telik kijavítgatni az ékezetek hiányát, mint kitalálni, hogy mit is írjak. Hogy hogyan jutottam el idáig? Pontosan ez az, amit megpróbálok most elmesélni.

1976-ban születtem Zalaegerszegen. Általános iskolai tanulmányaimat a Hamburger Jenő Általános iskolában kezdtem, majd harmadik osztálytól a Kilián György Általános Iskolában folytattam. Furcsa gyerek lehettem, máig élénken él bennem negyedik osztályos osztályfőnököm döbrent arckifejezése, amikor meghallotta válaszem a „*Mit szeretsz legjobban csinálni?*” kérdésére. Azt feleltem ugyanis, hogy matekozni. Hiába magyarázta el, hogy nem a kedvenc tantárgy volt a kérdés, hanem arra volt kíváncsi, hogy az iskolán kívül mit szeretek. Én ragaszkodtam a válaszomhoz. (Megnyugtatóan közlöm, azért ez azóta megváltozott.) Életem talán két legmeghatározóbb eseménye ötödikes koromban történt: megnyertem a városi matekversenyt, és nagyapámtól kaptam egy Commodore 16-os számítógépet karácsonyra. Az első kijelölte, hogy hogyan tovább: egyértelmű lett, hogy a Zrínyi Gimnázium speciális matematika tagozata lesz a következő állomás, míg a második egy életre szóló kötődést, egy szakmát adott nekem. Hetedik-nyolcadikos koromban ismerkedtem meg későbbi gimnáziumommal Orbán Edit tanárnő matematika szakköre révén.

Nyolcadik osztály végén következett a felvételi a gimnáziumba. Majd' elsüllyedtem, amikor meghallottam otthon a hírt, 76%-os lett a felvételem. Úgy éreztem, vége, ennyi, semmit nem tudok. Szüleim némi hatásszünet után tették csak hozzá, hogy „nyugi, a tied lett a legjobb”. Egy egyszerű osztályba kerültem, rengeteg barátság máig elkísér. Már első osztálytól kezdve egyértelműen arra készültem, hogy programozó matematikusként tanulok tovább majd az ELTE-n. Harmadévesként ült le velem három tanárom (Pálovics Róbert, Pethő Attila, Kiss Zsolt), és megkérdezték, hogy „*Biztos vagy te ebben?*”. Örökké hálás leszek ezért a kérdésért, mert ugyan emiatt a következő 18 hónapban nem csak a matekkal keltem és feküdtem, hanem a fizikával is, de végül a Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, Műszaki Informatika szakon kötöttem ki.

Első évben legfélelmetesebb tárgyunk az analízis volt, az általános közvélekedés szerint, ha abból megvolt a „bélás”, akkor már nem jelentett gondot a bennmaradás. Csoportunkban négyen írtunk 100 pontos első zh-t. Kérdezte is a tanszékvezető a tanárunkat az eredmények kihirdetésekor, hogy ez hogyan lehetséges. Egyszerű, – volt a válasz – van három zrínyis meg egy fazekasos diákom. Egyből megértette a szituációt a tanszékvezető. Azt hiszem megfelelő útravalót kaptunk. Nálunk voltak alapok olyan témákhoz, melyekkel szinte az egész évfolyam küszködött. Valószínűségszámítás, függvény határértékek, integrál- és differenciálszámítás. Ezekre az egyetemen nincs elég idő és türelem sem talán. Vízválasztó volt, hogy nekünk, zrínyiseknek ez már rutintól ment.

Már a középiskolában is elég aktív életet éltem, a tanulás mellett iskolaújságot szerkesztettünk, rengeteget kosárlabdáztunk, és persze ültünk a számítógép előtt, bár az

internetről ekkor még nem is hallottunk. Ez az aktivitás folytatódott az egyetemi évek alatt is, évfolyamtitkár lettem, majd a kollégiumi önkormányzat vezetőjévé választottak. De a „politikai” pálya helyett a még több tanulást választottam: felvételiztem a közgázra, és a műegyetem harmadik évfolyamával párhuzamosan elkezdtem közgazdasági tanulmányaimat is. Egyedül az idegen nyelvek okoztak kisebb nehézséget, ebben az áttörést egy hollandiai nyári egyetem pár hetes kurzusa hozta meg, ahol sikerült megfelelő önbizalmat szerezni az angol nyelv használatával.

Ötödévben a mérnöki tanulmányok része egy „önálló labor” nevű tantárgy, melynek keretében lehetőség van külső cégeknél megszerezni a szükséges krediteket. Mivel én már második félévtől kezdve dolgoztam az egyetem mellett, mindenképpen ezt akartam választani. Sikerült is, témavezetőm a már azóta megszűnt Konzumbankban szerzett nekem feladatot. Rendszertervezés és fejlesztés volt a munkám, mely később diplomamunkává nőtte ki magát. Nagyon jó tapasztalat volt nem csak az egyetem falai között tanulni, főleg, hogy feleségemet is itt ismertem meg.

Bankos referenciámnak köszönhetően a műegyetem elvégzése után felvettek a Budapest Bankba dolgozni. Mindenképpen olyan céghez szerettem volna menni, ahol belefér, hogy a közgázon még van két évem – bejárni eddig is csak akkor jártam be, ha nagyon muszáj volt, de fontos volt, hogy rugalmasan álljanak hozzám. Mivel a közgazdaságtan „profilba vágott”, ezért még támogattak is a tanulásban. A kezdetben igazából csak annak örültem, hogy egy megbízható, nagy vállalatnál dolgozom, érdekes, kihívást jelentő feladataim vannak, és olyan emberek vesznek körül, akiktől tanulhatok. Úgy gondoltam, amíg befejezem tanulmányaimat, addig maradok, jól fog mutatni egy bank az önéletrajzomban. A Budapest Bank logo alatti „A GE Capital Affiliate” felirat nem is nagyon foglalkoztatott. Értettem én, hogy a tulajdonos egy amerikai nagyvállalat (a General Electric), ugyanaz, aki sok minden között például égőket is gyárt, és akinek alapítói között Edisont is megtalálhatjuk – de ez egyáltalán nem tűnt fontosnak. A későbbiekben viszont ez határozta meg a pályámat.

1999-ben kezdtem a munkát rendszerszervezőként, banki alkalmazások felhasználói felületét készítettem első munkaként, illetve banki tranzakciók folyamatait terveztem. A multiknál általános határidő kényszer és erőforrás-hiány hamarosan projektvezetőt csinált belőlem. Izgalmas, mozgalmas időszak volt, a közgázos számvitel-vizsgák és a sokszor hétvégi munka mellett a diplomához még egy nyelvet is meg kellett tanulnom (a németre esett a választás). Mindeközben 2000-ben megnősültem, és megszületett Nóra lányom.

A munka csak egyre több (és meg kell hagyni, egyre érdekesebb) lett, és úgy tűnt, sikeres is. 2002-ben főosztályvezetővé neveztek ki, én feleltem a bankban folyó összes informatikai fejlesztésért. A legfiatalabb voltam a 25 fős csapatban. A legbüszkébb talán arra lehetek, hogy a kinevezésemet követő két év során senki sem ment el a társaságból. Folyamatosan növekedtünk, egyre komolyabb dolgokat (Internetbank, mobilbank, hitelkártya-rendszer) fejlesztettünk, nagyon szép feladatink voltak. 2004-re már több mint hetvenen voltunk. Közben egyre inkább foglalkoztatni kezdett a lehetőség, hogy kipróbáljam magam külföldön, a GE más leányvállalatánál is. Ebben megerősített amerikai főnöknőm is, aki végleg kikényszerítette, hogy otthonosan mozogjak az angol nyelvben.

Persze a tanulással sem állhattam le: a miután lediplomáztam a közgázon, elvégeztem egy kétéves Bankinformatikai Szakmérnök képzést, ismét a műegyetemen. 2004-ben pedig ismét bővült a család: megszületett Flóra, a kisebbik leányom.

Három diplomával és három nyelvvvel sok barátom nevezett örültnek, hogy nem váltok munkahelyet, de megérte a várakozás. 2006-ban felajánlottak egy informatikai igazgatói állást Bukarestben, a GE által akkor felvásárolt 3 pénzügyi cég vezetőségében. Ezzel párhuzamosan részt vehettem a GE 2 éves informatikai vezetőképző programjában, melynek keretében a tanfolyamok mellett (melyek kifejezetten érdekesek voltak, pl. az MIT-n, a világ legnagyobb műszaki egyetemén is eltölthettünk egy hetet) dolgozhattam két egy hónapos projektben az NBC-nél. Fantasztikus érzés és tapasztalat volt mind New Yorkban, a Rockefeller Centerben, mind Hollywoodban dolgozni, még ha csak rövid időre is.

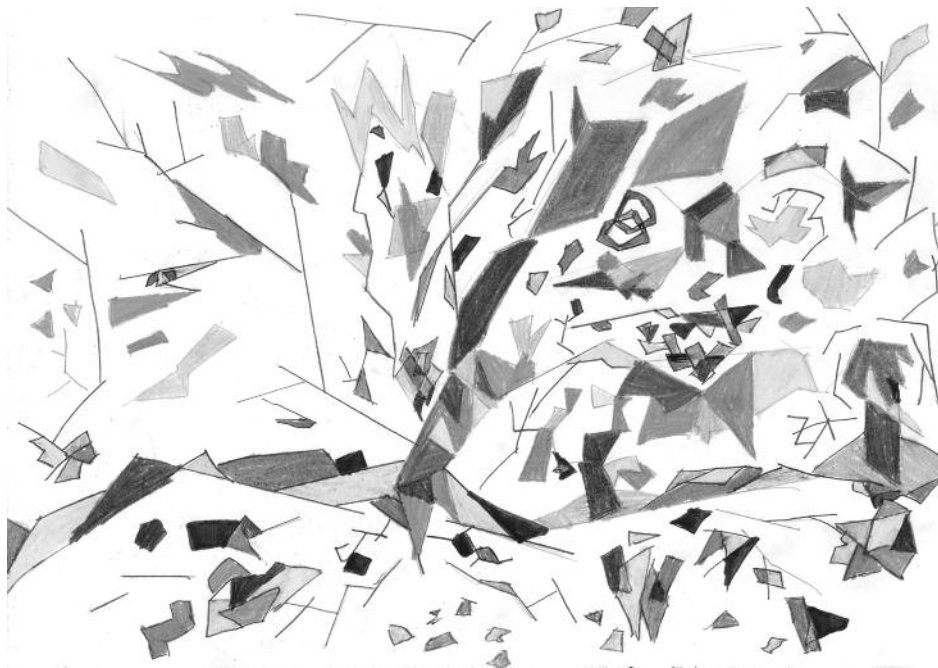
Még ezek után is sokan megkérdezték tőlem Romániára célozva, hogy „őszintén, téged most előléptettek vagy eltettek az útból?”, de számomra egyértelmű volt, hogy ezzel a lehetőséggel élni kell. Nem mondom, hogy nem aggódtam magyarként Bukarestben, de hamar rájöttem, hogy felesleges: az IT-s csapat az első céges vacsorára kerített valakit, aki magyar nótát húzott a város közepén lévő étteremben, szimbolizálva hogy elfogadnak, függetlenül attól, hogy honnan jöttem. Az előrejelzések szerint 1, maximum 2 év alatt kellett a három céget integrálni, de ez közben megváltozott: 3 évet kaptunk, hogy banki licenst szerezzünk. Ez sikerült, csak közben beütött a pénzügyi válság. A GE a bank eladásán gondolkodott, nekünk pedig menni kellett. Tudtam, hogy ha hazatérek, akkor még egyszer nem indulunk el külföldre. Ugyanakkor láttam, mennyire sokat ad lányaimnak, hogy többnyelvű környezetben nőnek fel. Nóra lányom kilenc évesen jobban beszélt angolul, mint ahogy én valaha is fogok. Komoly vitánk volt, hogy a Harry Pottert nem olvashatja még végig eredetiben.

Itt mutatkozott meg az igazi előnye annak, hogy egy hatalmas multinacionális konzernnél dolgozom: a válság kellős közepén is több lehetőségből választhattam, így kötöttem ki 2009-ben Münchenben, egy német bank informatikai igazgatói székében. Nagyon örültem, hogy annak idején a diplomához szükséges második nyelvvizsgát németből tettem le. A feladat itt is hasonló volt, míg a lányok a helyi amerikai iskolába jártak, nekem 3 pénzügyi cég informatikai integrációját kellett levezényelnem. Komoly kulturális sokk volt Románia után a német környezet, de pozitív értelemben: minden, ami nehéz volt Bukarestben hirtelen könnyűvé vált Bajorországban. Míg az integráció jobbára városon belüli feladat volt előző állomáshelyemen, Németországban ez rengeteg utazással járt. Leginkább a Frankfurt–Düsseldorf–München háromszögben, de sokszor bőven ezen kívül is. Évente több mint 100 éjszakát töltöttem szállodában. Amikor nem dolgoztam, akkor is utaztunk. Nyáron Európába, télen olyan helyekre, ahol sütött a nap. A sikeres munkát két alkalommal is komoly elismeréssel honorálta a cég. Ebben az esetben a dolgozó „csak” egy plakettet kap, pénzjutalom nem jár hozzá. Az a szokás, hogy – a társadalmi felelősségvállalást erősítendő – a díjazott kolléga választhat egy alapítványt, melyet a cég a nevében támogat. Így sikerült immár két alkalommal is a Zrínyi Gimnázium alapítványának 5000, illetve 10000 dolláros támogatást folyósítani. Fontosnak tartom, hogy ne felejtjük el, honnan indultunk, jó alapok nélkül sem működik!

Látom ezt most nap mint nap, legújabb állomáshelyemen: eddigi országon belüli felelősségi körömet kiszélesítve, egy globális információs biztonsággal foglalkozó csapatot vezetek New Orleansban, Louisianában, már második éve. Ezért keresem az ékezeteket a billentyűzeten – de nincsenek. Barátaim – akik már értik, hogy miért jó nekem, hogy nem váltottam – nevetnek, amikor elmesélem, hogy gyakorlatilag egy mocsárban élünk, hogy gyakori vendég egy-egy oposszum, armadillo, és egymilliárd szúnyog nálunk. És látom, hogyan süllyednek bizonyos épületek – ugye, az az alapozás milyen fontos! Nemrég beszélgettünk arról, milyen fantasztikus osztályunk volt 1990 és 1994 között. Hárman itt dolgozunk Amerikában, van, aki a CERN csapatát erősíti Svájcban, van aki a Deutsche Telekomét Bonnban, sokan Zalaegerszegen, Győrben vagy Budapesten nagyon sikeresek a saját területükön: jó helyről, bőven elegendő útra-valóval indultunk. És még mindig felhívjuk egymást, hogy megbeszéljük a legutóbbi kosármeccs eredményeit.

Néz Péter

1993/94-es tanév, IV.A osztály

Illusztráció: **Koltai Luca 5.N**

„Mint oldott kéve, széthull nemzetünk...!” (Tompai Mihály)

Egy szétszórattott osztály krónikája

Megkésve mondunk köszönetet iskolánk volt diákjának, a gyémántokleveles Csath Béla bányamérnöknek, aki az utóbbi időben párját ritkító dokumentumokat adott át iskolánk részére. Ezek közül kettő rövidebb tanulmány, mely részben a „cserkészéletének”, valamint az 1944 nyarán szervezett „munkatábornak” a történetét dolgozta fel, sok-sok eredeti fényképpel téve színessé. A harmadik anyagban az érettségi találkozók történetét foglalta össze. Ez az anyag hat iratrendező dobozt töltött meg, a 24 érettségi találkozó dokumentumait külön-külön iratgyűjtőbe rakta. Az alábbiakban ezt próbálom bemutatni a legfontosabb események kiemelésével.

Az 1944/45-ös tanév második felének befejezésére a háború miatt nem kerülhetett sor, és a 36 fős létszámú VIII. osztály tanulói hét részletben érettségiztek. Olyan döntés született, hogy az érettségi találkozót az „eredeti”, 1945. évhez igazodva fogják megtartani, az „állandó hetes”, azaz Csath Béla szervezésével.

Ennek megfelelően az érettségi vizsgák első évfordulójára, egyben a 10. érettségi évfordulóra Zalaegerszegen, 1955. május 29-én került sor, a „Zrínyi Miklós” nevét viselő gimnáziumban, az eddigi utolsóra pedig 2013-ban, az érettségi 68. évfordulóján, így az érettségi találkozók száma 24-re emelkedett. Eleinte 10, majd 5, végül 2001 májusától évente került sor a találkozókra meghatározott napirend szerint, fő pontja volt az „osztályfőnöki óra” megtartása volt. Eleinte a volt tanárok (Móra János, Kaposi Antal, Ostoros Károly és dr. Tóth Ervin) később a mostani iskola felkért vezetői (Felföldi Tiborné, dr. Vajda István, Horváth Attila igazgatók, Kollaricsné Soós Erika, illetve Németh László igazgatóhelyettesek) látták el az osztályfőnöki feladatot.

Tekintettel arra, hogy az osztálynak nem volt ballagása, érettségi bankettje, érettségi tablója, a 3. számú, 25 éves érettségi találkozón (1970) elhatározott tabló megvalósításához Csath Béla fényképek küldését kérte. Öt évnek kellett eltelnie, hogy 1975-re elkészüljön a tabló, melyről meglelt férfi- és női arcok néztek le, és a „Tablók könyve 1902-2003” című kiadvány 39. oldalán látható. A felírás a következő volt: „1937-ben kezdtünk. A II. világháború utolsó vihara szétszórta bennünket. 1945–1948 között érettségiztünk. Az együtt töltött nyolc évre emlékezve készítettük ezt a tablót 1975-ben.” Csath Béla a tablóról készült másolatot mindenkinek elküldte. A következő találkozón, 1980-ban felajánlotta a gimnáziumnak, melyet a találkozón résztvevő Felföldi Tiborné igazgató nagy örömmel vett át.

Az 1985-ben az érettségi vizsgák 40. évfordulójára megrendezett találkozó azért volt emlékezetes, mert ezen jelent meg először és utoljára dr. Tóth Ervin, volt osztályfőnök is.

1990. május 19–20-án dr. Vajda István igazgató tartotta az osztályfőnöki órát, aki felkérte az osztály tagjait, hogy az iskola részére készítsenek el egy életsorozatot. Ismét nagy feladat hárult a „heti hetes” szerepét betöltő Csath Bélára, aki öt éves sziszifuszi munka után elkészítette az osztálytársak életét bemutató, a „Szétszóródott osztály” című könyvecskét, mely történelmi dokumentumnak is beillett, és az 1995. évi találkozón került kiosztásra a Horváth Attila igazgató által vezetett osztályfőnöki órán. A „Zalai

Hírlap” „A szétszóródott osztály” címmel számolt be az „Érettségi találkozó – ötven év múltán” eseményeiről, többekkel rövid interjút készítettek.

A következő találkozók megtartására szintén Zalaegerszegen, a gimnáziumban került sor, ha ideje engedte, Horváth Attila igazgató tartotta az osztályfőnöki órákat.

2003 májusától kezdve dr. Pallos László vendégszeretettel élvezve, a budapesti mag törzshelyének számító lakás verandáján került sor – egyre csökkenő létszám mellett – a találkozók megszervezésére, változatlanul Csath Béla közreműködésével. Ettől függetlenül az eredeti megállapodásnak megfelelően a 2005-ös és a 2010-es találkozókra Zalaegerszegen jöttek össze az öregdiákok, ilyenkor ismét megnyílt az iskola kapuja. Első esetben Kollaricsné Soós Erika, majd Németh László igazgatóhelyettesek tartották az osztályfőnöki órát. 2003-ban jelent meg az iskola által készített „Tablók könyve” című kiadvány, melyet Csath Béla mutatott be. 2005. május 29-én az érettségi vizsgák 60. és a 16. érettségi találkozó alkalmával a „hetes”-i tisztséget még betöltő Csath Béla „Ne feledd a 60 évet” című versikével köszöntötte a megjelenteket, idézve egy versszakot: „*Az osztályunk együtt van még / Közös emlék tartja össze / Hatvan-évünk tekint vissza / Az elmúlt életünkre*”.

2010-ben újból a gimnázium adott otthont az összejövételnek. Az érettségi vizsgálatok 65. évfordulóján Németh László igazgatóhelyettes vállalta az „osztályfőnök” szerepét, aki a beszámolók után megemlékezett a „Tudomány” és a „Művészet szobra”-inak avatásáról, megajándékozta a „hetest” a két szobor keletkezésének történetét tárgyaló könyvecskével. A következő három találkozó helyszíne ismét Pallos Lászlóék verandája volt, ahol a „mag” egyre csökkenő létszámmal jelent meg.

Ahogy lapozgattam az iratrendezőkben lefűzött irattartókat, melyek az idő folyamán egyre vékonyabbá váltak, Csath Béla precizitásával találkozhattam. A meghívókra kapott leveleken az érkezés idősorrendjében való számozása volt található, míg a két találkozó között íródott válaszok és egyéb levelek külön nyertek elhelyezést. Ugyanakkor pontosan vezetett „pénztár-könyvével” is találkozhattam, mivel „nem futok a pénzem után” alapon becsületkasszát vezetett, hiszen sok-sok kiadás merült fel a hosszú évek alatt (másolások, postaköltség, koszorú, illetve sírcsokor vásárlás). Olvashattam, hogy mennyire követette az állandó „hetes” a lakásváltozásokat, milyen hihetetlen energiát fordított az új címek felkutatása. Sokszor emlegették mondását: „Én még a sírban is megtalállak benneteket.”. Érdekesnek találtam, hogy a találkozók évében politikai eseményekről is megemlékezett háttér gyanánt. Egy összejövételről szóló tudósítással is találkoztam 1991-ből, amikor Léránth Imre a 45. találkozóról készített filmjét mutatta be. Részletes tájékoztatást adott Csath Béla az elhunytakról, többeknél búcsúbeszédet is mondott. A találkozások szervezőmunkájának nagy részét is ő, a mindenkor-i hetes végezte, itt-ott besegített Bódey Zoltán és Tarnai Ottó is.

Csath Bélának még arra is volt ideje és ereje, hogy a 2002-es találkozóktól küldött meghívók jobb sarkába egy-egy mottóval jelentkezzen, pár soros versikét vagy versrészletet közöljön, melyek a múlttal, a jelennel és a jövővel foglalkoztak (pl. „*Öregedni csak úgy szabad / hogy nem tesszük folyton szóvá.*”). Még egyszer hálás szívvel köszönjük Béla bácsinak mindazt, amit tett, és azt, hogy nem engedte feledés homályába szétszóródni az osztályát.

Csath Béla által leírtak alapján Kollaricsné Soós Erika

Buzády Tibor 80 éves

Felkészülés az életre Zalaegerszegen

Évről évre figyelem a statisztikai adatokat. A mi gimnáziumunk mindig az ország legjobb tíz gimnáziuma között van. Mi lehet ennek a titka?

Iskolánkat a fegyelmezett tanítás, a követelmények rendszeres elvárása jellemezte mindig is. De így volt ez az én időmben, a 40-es években is. Jöhetett gazdasági vagy politikai hullámvész, de az alma mater falai szilárdan álltak, és a falak között megbújt a klasszikus gimnáziumi szellem. Nem volt ugri-bugri, vitatkozás iskolámban, itt mindig tanulni kellett. Ahogy drága osztályfőnököm, Kékesi Antal mondta: „*Először tanul meg az ábécét, keresd ki az érdekes szavakat a szövegből, használd azokat, azután majd írhat sz verseket!*”

Ahogy visszaemlékszem, az alaptanrend szigorú betartását követelte meg a szombathelyi tanfelügyelőség. Tanulás, magolás, dolgozatírás, felelés alatt nyögtünk, mi kisdiákok, de az év végén ott volt az eredmény. Általános műveltséget kértek tőlünk, utána mindenki választhatott magának bármilyen szakágat, mert mindenkinek erős alapja volt, amire építhetett.

Szót vesztegettem erről a kemény porosz-magyaros oktatási rendszerről, mert bár a módszert manapság görbe szemmel nézik, de én mégis ebben látom hosszú életem sikereinek titkát. Megtanultam angolul, németül, svédül, dánul, kicsit oroszul és franciául, de ennek az volt az alapja, hogy nyolc évig nyúzták velem a latint. A többi nyelvet mindig csak a latin kaptafájára kellett felhúzni. Ha pedig tudod a nyelvet, az ugródeszkaként megadja a lehetőséget bármely ország vizébe való belecsozbanásra.

A rajzórán nemcsak ügyeskedni kellett, hanem átvettük a művészettörténetet is. Evvel aztán mindenütt villoghattam. Bemagoltatták velünk Spanyolország folyóit és városait, az odaérkezésemkor rajt voltam a térképen. A matematikus Sanits tanár úr felosztotta az osztályt „zsenikre” és „nem zsenikre”. A két csapat nehezebb avagy könnyebb feladatot kapott dolgozatíráskor, hogy még a száraz számtan is adjon a gyengébbeknek sikerélményt és alapintelligenciát. Matematikai tudásunkra legtöbbször nem volt később szüksége, de az agytekervények fejlesztésének ma is a legjobb módszere. A történelmet be kellett magolni és nem pedig politikai, gazdasági és filozófiai magyarázatokra szűkíteni. Így aztán nem ijedtem meg később az évszámoktól, a királyoktól és a háborúktól, mert a történelmi események alaptáblázata belénk került.

Hálásan gondolok tehát vissza gimnáziumomra, amelytől oly sokat kaptam. Ő készítette fel életemre, tőle kaptam biztos alapokat későbbi alkotói éveimre. Szeretettel gondolok vissza Zalaegerszegre. Ezt a várost, szerencsére, nem rontották el. Szellemiségre nézve humánus és polgári. Anyagában bájos és egységes. Karakterében magyaros és civilizált. Az ilyen városnak, ilyen az iskolája, és ma is ezért van az első között.

Ezekkel az adatokkal arra akartam rámutatni, hogy tipikus dunántúli kisvárosból indítottak el. Stabil, erős gyökereim voltak. Civilizált, összefogott társadalomban éltünk, amely nem volt sem veszekedő, sem forradalmár. A munkának, a tanulásnak, a jó magatartásnak megvolt a becsülete. Ebbe a kisvárosi idillbe becsapott a kommunizmus.

Az alsóbb évfolyamokban még ösztöndíjat is kaptam, de 1949-ben az év végén kicsaptak vagy harmincunkat. Nem csináltunk mi gyerekek semmi különösebbet, csak meg akarták félemlíteni az iskolát, főleg az úgynevezett „egyéb” származásúakat és a templomba járókat.

Egy fűrésztelepre mentem el dolgozni, majd az ávós laktanya építkezéséhez kerültem. Tizenhat éves szívem elszorult, amikor a gimnázium előtt vitt el az utam, és láttam a többieket az iskolaudvaron. Behívtak társaim az osztályterembe, leültem a hátsó padra. Bejött a tanár, majd közölte, hogy az igazgató azt sem engedi meg, hogy egy órát ülhessek régi osztályomban. Kidobtak, bánatosan elkullogtam. Szerencsére apám volt kollégája Körmenten igazgató lett, aki felvett az iskolájába. Főigazgatói engedéllyel, a nyári szünetben tanulva, két hónap alatt letettem egy osztályt, és visszaugrottam a korosztályomba. Darvas József közoktatásügyi miniszter még kitűnő tanuló érdemérmét is adott az érettségimre.

Orvostanhallgató Pécsen és Londonban

Ötvenhat őszén ötödéves orvostanhallgató lettem Pécsen. A tüntetés élén vittem az egyetem zászlóját, amely ma a Magyar Nemzeti Múzeumban van kiállítva. A sok kis kedvezményező egyikeként, minden külső utasítás nélkül, én is szerveztem a tiltakozást, a felkelést. Tagja lettem a Baranya Megyei Munkások Nemzeti Tanácsának, és a pécsi Rádió egyik felügyelőjeként is működtem tíz napig. November 5-én, az oroszok bejövetelének másnapján már kerestek engem is az ávósok. Barátaimat elvitték, szerencsére én nem voltam otthon. Néhány napig bujkáltam, aztán nyugatra menekültem. Ausztrián keresztül Londonba kerültem. Egy orvos család fogadott otthonába, majd ápoló lettem egy ideggyógyintézetben. A magyarokat annyira szerették az angolok, hogy ösztöndíjat adtak a diákoknak. Az egyik egyetem rektora elhatározta, hogy tíz magyar medikust felvesz, és ingyen kitaníttatja őket. Ebbe a csoportba kerültem be, úgyhogy 1957 szeptemberében, tíz hónappal Angliába való érkezésem után már folytathattam, majd 1961-ben befejezhettem orvosi tanulmányaimat. Kezdő orvosként először Londonban dolgoztam, majd állást szereztem Koppenhágában, az Ortopéd Intézet posztgraduális klinikáján.

Szép emlékem, hogy magyar egyetemistákból szerveződött néptánc együttesünkkel 1960-ban az európai néptáncversenyt mi nyertük meg. Vittek is bennünket több országba szerepelni. Koppenhágában egy évet töltöttem, majd Stockholmban letelepedvén tíz évig maradtam. Mindig magyar lányt akartam feleségül venni. Hiába udvaroltam angolnak vagy svédnek, egész egyéniségem magyar maradt. Úgy éreztem, ha nem magyar lányt veszek feleségül, lelkileg más leszek. Egész életem derékba török, mert elveszítem magyarságomat. Egy házasság nagyon sokat tud javítani és rontani egy életsorson. Az 1963-as amnesztia megengedte a hazaruccanásokat, és minden vakációm Magyarországon töltöttem, és találtam is magyar feleséget. Én háziorvosi rendelőmben, nejem pedig fogorvosként dolgoztunk.

A magyar kutyák elterjesztése Skandináviában

Még drága jó édesapám szellemeskedve mondotta: honvagy ellen vegyél magyar kutyát! Megfogadtam a tanácsát és egy helyes kis kuvaszkölyköt hoztam Magyarországról 1968-ban. Először a szomszédok jártak a szép fehér kutya csodájára, majd komoly érdeklődők is megjelentek. Importáltam egy vemhes szukát, tőle lett mindjárt

tíz kölyköm. Majd tovább tenyésztettem a fajtát. Összesen száz kuvaszt neveltem fel. Egyesületet alapítottam a magyar fajták támogatására. A svéd–finn–norvég egyesület jelenleg ötszáz tagot számlál, mert a magyar kutyáknak nagy sikerük van. Még mindig tiszteletbeli elnökük vagyok.

Kínai misszió és kínai szótár

Az ötvenhat utáni nehéz hónapjaim reménytelenségében fogadtam meg, hogy ha a Jó Isten énbőlöm valaha is orvost csinál, akkor ebből a tudományomból valamit visszaadok rosszul ellátott embertársaimnak, és elmegyek valamelyes időre egy misszióba dolgozni. Olvastam arról, hogy a Kínából kiutasított magyar jezsuiták Tajvan szigetén telepedtek le, sőt az egyikük egy kis kórházat is alapított. Német, kanadai és amerikai adományokból működött ez a kórház ötven ágygal. Orvost viszont sem a németek, sem az amerikaiak nem küldtek. Éreztem, hogy most jött el az idő régi fogadalmam beváltására, szedtem a családomat, a feleségemet és a három fiamat, és útra keltünk. 1974–1975-ben dolgoztunk Tajvanon, a feleségem fogorvosként, én pedig egyedüli orvosként egy ötvenágyas kórházban: jómagam voltam a laboráns, a röntgenes, a belgyógyász, a sebész és a szülész. Kínai tanárnómmal szorgalmasan írogattam és tanul-tam a kínai szavakat. Amikor az óriási jegyzetrengetegben nem ismertem ki már magamat, elkezdtem rendszerezni a szavakat és a kifejezéseket. A kétezredik szónál elhatároztam, hogy szöszedetemet és kifejezés-gyűjteményemet publikálni fogom. Így én, – a volt Zrínyi Miklós Gimnázium diákja – írtam meg az első kinyomtatott kínai–magyar szótárt, amelyben természetesen a magyar fonetikát is mellékeltem.

Orvos, könyvkiadó és nyomdász

Útban volt a negyedik fiunk, visszatértünk Németországba és Münchenben telepedtünk le. Már házasságunk elején észrevettük, hogy mi tulajdonképpen közép-európaiak vagyunk, és nekünk talán Bécs vagy München felelne meg legjobban, ahol otthonosabban éreznék magunkat, gyerekeink közép-európai tudatot kapnának, kulturális örökséget, de fizikailag is közelebb lennének hazánkhoz.

1976-ban vettem egy nyomdát és kiadót, így orvos, nyomdász és könyvkiadó is lettem egyszeriben. Magyar–bajor–sváb nyomdásszá lettem, ami a valóságban azt jelentette, hogy a nyereséges német munkából eltartottam a ráfizetéses magyar emigráns könyvkiadást.

Bár halványulnak az emlékeim, de az utókor számára tanúsíthatom, hogy a kommunista uralom idején az emigrációban nagyon komoly irodalmi, politikai és egyesületi élet folyt. Az egyházak, a könyvkiadók és az újságok voltak a szellemi központok, az intellektuális csoportosulások találkahelyei. A társadalmi életet a negyvenötös és ötvenhatos hazafiak szervezték meg, akik kiadómnál találtak irodalmi életünk jeleseivel.

Keresztény és magyar nemzeti eszményt követtem, de a kiadómnak különösebb politikai vagy irodalmi profilja nem volt. A német munkákon begyűjtött nyereséget fordíthattam szegény magyar költők, irodalmárok vagy történészek munkáira. Átvettem a nyomtatási és terjesztési költségeket, majd bíztam abban, hogy befektetésem valahogy megtérül. A hetven könyvből körülbelül ötvenre ráfizettem, a huszonvalahányon kerestem, de a célom volt a fontos: a magyar irodalom életben tartása, mert odahaza a párt cenzúrázta a könyvkiadást. Az anyagi jövedelem az én esetemben csak másodlagos volt,

mert amúgy jól éltem orvosi keresetemből. A publikálást szerelemből tettem, honfiúi érzéseimből táplálkozva. Más ember is adományozott a haza oltárán, én ezt tudtam tenni...

A müncheni Széchenyi Kör

Úgy éreztem, hogy kell olyan egyesületnek is lennie valahol, ahol nem az üres beszéd és politikai vitatkozás, a szócséplés a cél, hanem a kulturális munka, az önművelés, a baráti találkozás, a jó szó és a lelkiekben való gazdagodás. Megalapítottam tehát egyesületünket, a müncheni Széchenyi Kör, amelynek már a neve is mutatja, hogy nekem az alkotó Széchenyi imponált. Céлом az volt a Körrel, hogy erősítsük önmagunkat, gazdagítsuk emigráns öntudatunkat, hogy készüljünk fel a nagy hazatérésre. Ne egy megvert had, egy kiürült emigráció térjen haza, hanem erős, kiművelt egyéniségek segítsenek az újjáépítésben. De ez nem sikerült. Sajnos nem kellettünk sem az első, sem a második kormánynak... Nem fogták fel, hogy az emigráció mennyi értékes embere segíthetett volna az újrakezdésben!

Harminc év alatt háromszázötven rendezvényünk volt, azt hiszem, ez európai rekord. Havonta gyűltek össze a müncheni magyarok és meghallgatták jeles előadóinkat. A Szabad Európa kitűnő gárdája jelent meg nálunk. Meghívtunk európai, sőt tengerentúli előadókat. Írók, költők olvastak fel műveikből, hogy úgy mondjam, író–olvasó találkozókat rendeztünk minden megjelent könyv után. Ha amerikaiak, dél-amerikaiak Európában jártak, megálltak nálunk és előadást tartottak saját szakterületükről. A hetvenes évek végén kezdtek megjelenni a magyarországi előadók is. Tudósok, színészek, zene- és egyéb művészek jelentek meg nálunk. A Széchenyi Kör meghívása számukra egy kis ajtó megnyitása volt, amin keresztül ki lehetett jutni nyugatra. Az egyesület maga sohasem politizált, büszkéek voltunk toleráns és széles skálájú működésünkre. A Kör formailag megtartottuk politikamentesnek, hogy hazai látogatóinknak utat nyithassunk. Munkámért később megkaptam a magyarországi „Pro Cultura Hungariae” díjat.

Segélyszállítmányok Magyarországra

Amikor 1987-ben az erdélyi menekültek megindultak Magyarország felé, a kormány nem volt felkészülve a befogadásukra. Előbb a protestáns, majd a katolikus papok tették magukévá az ügyet. Azt éreztük a Széchenyi Körben, hogy valamit nekünk is tennünk kell sorstársaink megsegítésére. Gyűjtöttünk tizenkét évig. A legelső gyűjtésünk módszerét a lengyelektől tanultam el, akik a Szolidaritás idején odaálltak a teherautójukkal a vasárnapi istentiszteletre, miután megszervezték a hívőket, hogy mindegyikük egy-egy doboz ajándékkal jöjjön el majd a szentmisére. Elment az első küldeményünk, de az adományok még azután is csak jöttek-jöttek hozzánk. Bekapcsolódtak a németek is, akik hallottak a Széchenyi Kör gyűjtéseiről. Akarva-akaratlanul indíthatuk a második, harmadik, tizedik teherautót. Végül is nyolcszázötvenhat tíztonnányi teherautós segélyszállítmányt küldtem. Jutott belőle Erdélybe, a Felvidékre, a Vajdaságba, Kárpátaljára, sőt, a harcok idején még Albániába is – úgyszintén Zalába több is.

Hetente küldtem egy vagy két szállítmányt Magyarországra. Ágyak, székek, szőnyegek, szekrények, lakásberendezési tárgyak, tűzhelyek, jégszekrények, ami éppen adódott. Volt több kórházi felszerelés is, műtőberendezés, betegágyak, gyógyászati segédeszközök, tolokocsik. Megemlítem még a több száz iskolai padot, a szertári

anyagokat. Sok templomi padot, miseruhát és három orgonát juttattam át. A három harangom közül az öregharangot szülővárosomban, Zalaegerszegen szentelte fel a szombathelyi püspök.

Elismerések

Először a Magyar Püspöki Kar „Pro Ecclesia Hungariae” emlékérmét nyertem el, majd később úgy döntött a bíboros érsek és a püspökök, hogy megérdemelnék egy pápai kitüntetést is. Felterjesztettek a Szentatyához és dr. Seregély István egri érsek hozta el számomra Münchenbe II. János Pál pápa elismerését, amellyel a Nagy Szent Gergely lovagrend tagjává nevezett ki. A magyar állam elnökének elismerését a „Magyar Köztársaság Érdemrend Tisztikereszt”-je mutatja, amelynek indoklásában „a magyarság érdekében végzett több évtizedes munkásságáért” kifejezés áll. Kitüntetett a Széchenyi Társaság „Széchenyi Emlékérem”-mel. Mint angol állampolgárnak, II. Erzsébet királynő királyi széke családirag öröklődő angol nemességet, címet és kutyabőr adományozott karitatív munkám elismerésére Mégis, hogy úgy mondjam, a legkevésbé rangos kitüntetésemre vagyok legbüszkébb. Ezt az egyszerű emlékérmét a Szabadságharcos Szövetség adta azokért a szép napokért és lelkes tevékenységért, amelyet 1956-ban végeztem. Az érem oldalán az áll, hogy „Pro Patria et Libertate”, a Hazáért és Szabadságért. Örülök, hogy abban az időben tudtam, hol a helyem, tudtam, hogy valamit tennem kell. Egész életemet bearanyozta az a néhány nap.

Feleségemmel együtt már régen eldöntöttük, hogy mégiscsak Magyarországon van a helyünk. Megvárjuk a nyugdíjkorhatárt és hazatelepszünk Budapestre. Az emigráció éveiben mindig bíztam abban, hogy egyszer majd vissza fogunk térni, és ezért a gyermekeimet magyarnak neveltem. Álomom valóra vált: a német érettségijük után mind a négy fiam – saját elhatározásából – hazajött Magyarországra.

Epilógus

Ha valaki megkérdezi tőlem, hogy mi ad legnagyobb erőt egy tevékenyen eltöltendő élethez, akkor onnét indulnék el, hogy az embernek legyenek gyökerei. Legyen belső öntudata. Tudja, honnét jön, hol van. Egy arisztokrata és egy nem arisztokrata között az a különbség, hogy az arisztokrata még a tizedik nagypapájáról is mindent tud, egy nem arisztokrata pedig már a nagyszüleit sem ismeri igazából. A gyökereket, a helyhez kötöttséget, a méltóságos tartást, a szellemi erőt tudatosan kell a gyerekekbe belenevelni. Az iskola ne csak nemzetközi és egyéb tudományokat adjon, hanem a szülőkkel együtt készítsen fel a személyes életre, a társadalmi életre, a magyarságtudatra. Ehhez bátran hozzáteszem: igen, adjon az iskola ideológiai és vallási nevelést is! Az ember élete ezáltal egy történelmi folyamatba áll be, és nem válik szélből lengetett náddá, vagy elfújtt falevellé. Szép és boldog életem volt. Tölgyfává erősödhettem ki, mert jó földet és szép napsütést kaptam. Hogy az élet sodrában megállhattam a helyemet, azt nagyrészt a zalaegerszegi Deák Ferenc Gimnáziumnak – a mai Zrínyi Miklós Gimnáziumnak – is köszönhetem. A kereszténység, a magyarság, az alkotás hármasszeretete volt életem főmotívuma, ezt szeretném átadni fiaimnak is. Az erős gyökerek erős törzset adnak, az erős törzsből lesz gazdag és áldásos termés. A gyökereket kell erősíteni!

Buzády Tibor

Illusztráció: Seres Sára 9.N

EZ SIKERÜLT

„*Diadal nem teremhet
semmilyen téren annak, aki lomha,
s boldogok sem lehetnek,*

*kik végzetükkel sohasem dacolva,
csak élnek egyre tétlen,
eszükpusztító, tunya renyhességben.”*
(Miguel de Cervantes)

Az átváltozás

Ha már mindenképpen írnom kell valamit... Nekem tulajdonképpen semmi közöm az irodalomhoz. Pont. Semmi, de semmi. Ezt, azt hiszem, jobb tisztázni így az elején. Mert lehet, hogy szégyellnivaló, és esetleg közmegebotránkozásra ad okot, de még soha nem képzeltem magam agyament kóbor lovagnak. A szerelmet pedig a lábam közt sem nagyon hordtam, nemhogy a fogamban tartva (ami egyébként elég gusztustalanul hangzik). És magyarórán is folyton kinevettek. Pedig annak a Godot-nak tényleg szüksége lenne egy pszichológusra. Ha már ennyire üldözési mániás a szerencsétlen.

Ennyi. Ezenkívül nincs mit mondanom.

Pont. Illetve...Mégis. De rövid leszek. Szóval azóta, hogy elbotlottam abban az útszéli kilométerköben, ha enyhén befelé fordítom a szemgolyómat, a kezemet a mellkasomra szorítom, a jobb lábamat hátrahajlítom, és csücsörítem a számat, egy kicsit én is képes vagyok átszellemülni. De csak ha nagyon akarom. Néha, amikor egészen fellelkesülök, és befelé fordított szememmel látom már a nedves, piros ragyogást, szinte ihletet kapok.

Állok az út szélén pózba merevedve, és előnt a bíbor fény. Hirtelen felindulásból föllépek a mérföldköre, s érzem, ez az a pillanat. Megteremttem a verset a saját képemre. És látom, hogy ez jó.

De valami zörögni-hörögni-röhögni kezd a hátam mögött. Megfordulok, szemügyre veszem, és a szemöldököm a homlokomig szalad. *Mely örök kéz szabta rád rettentő szimmetriád?* Megnézem közelebbről, most éppen egy szögesdrótkerítésnek tűnik, ahogy ott áll az esti homályban. Nevet rajtam. Rámordulok, hogy ne ingereljen, úgymint átlátok rajta. De azért mégis intek neki: most figyeljen! Nagy levegőt veszek, szemgolyómat enyhén befelé fordítom, felveszem a pózt, és újra belekezek. De a kerítés már a második szónál fülsértően vihogni kezd. Elhatározom, hogy ezentúl akármit is csinál, keresztülnézek rajta.

De továbbra is csak röhög. Olyan gúnyosan, olyan élesen vihog, hogy elpattan valami a mellkasomban. A fájdalom átcikázik a testemen. Lekuporodok a mérföldkö tövébe, a könnyek az arcomra száradnak.

Alkonyodik már, mikor magamhoz térek. Tiszta vagyok belül, a szívem törékeny. A sötétség szellőt hoz, érzem a lehetét az arcomon. Megszólalok. A szavak könnyűek és egyszerűek, ízük a nyelvemen, mint a pillecukoré. Beszélek, beszélek, a mondatok értelmet nyernek és mélységet, színük van, ízük és illatuk, más és más és ezerféle.

Sírt. Mesélek, és a táj elcsöndesedik, rám figyel. Őszi éjjeleken hallgattam, ahogy sírt. Átöleltem a törzsét, lekuporodtam a gyökereihez, és csönd támadt bennem. Akkor meghallottam azt is, ahogy nő, rügyek pattannak, és virágok nyílnak-halnak, gyümölcsök fejlődnek és öregszenek, és a levelek reszketve hullnak a mélybe. Amikor elaludtam alatta, álmomban levelek sóhajával takaróztam. Egy este sírásába suttogás hangja vegyült. Felnéztem a levelek közé, egy sötét, karcsú kis alak ült az egyik ágon, dús hajának hullámai a földet érték. Tekintetünk összecsillant, a suttogás elnémult, hosszú pilláit lesütötte. Amikor újra felnyitotta a szemét, lélektavának tükre alá buktam. Egyre lejjebb és lejjebb úsztam titkai között. De hullámok támadtak a tavon, fuldokolni kezdtem mélysötét szemében. Mesélek, és a sötétség lassan bezárul körülöttem. El kellett takarnom az arcomat, mert láttam már a tekintetében, miért is jött. Mondom, és hirtelen fények villannak az arcomba. Egyre élesebbé válnak.

Hagyják abba, így nem látok semmit! De nem hagyják. Apró zajok sokasága todul körém, és hirtelen nem tudom már, hol vagyok. Hagyják abba, hagyják abba! Kiabálok. Beáll a csönd. Figyelnek. Mindenki engem figyel. Elsápadok zavaromban, és megpróbálok emlékezni arra, hogy hol tartottam az előbb. Láttam már, miért is jött, láttam már, miért is jött... Elhal a hangom, a vér az arcomba szökik. Miért is jött?

Mindenki feszülten figyel. Valaki kiabál valamit, ettől még nagyobb zavarba jövök. *Azért jött, hogy.* Próbálok meggyőző lenni, de a hangom nem akar engedelmeskedni. *Hát persze, hogy azért jött! Hogy.* A tömeg felmorajlik, a zajok közelebb férkőznek. Valaki azt kiabálja: *hogy? Hogy?* Vélhetően nem nagyon tetszik nekik, amit mondtam. Zavaromban elkezdem hadarni többször egymás után, hogy répa, retek, mogyoró. Plágium, üvöltözik, plágium! Várok, már annyira ijedt vagyok, hogy szinte nyugodt. A zajok lassan elhallgatnak, és arra gondolok, most eredeti leszek és őszinte: azt mondom, ami mélyen bennem van, ami először a nyelvemre todul. Nagy levegőt veszek, és belekezek:

Apám tyúkja, írta Bruckner Szigfrid.

Fütyögnek körülöttem. Valami elrepül a fejem mellett, rohanni kezdek, deszkákon dobolnak lépteim, a körvonalak hirtelen kiélesednek. Lyuk tátong előttem, mélyében hegedűk morognak, rohanok tovább, sötét szárnyak suhanását érzem az arcomon. Nem, egy függönybe gabalyodok bele. Eszeveszetten kapálózom. *Befogad és kitesz a világ.* Fények villannak, egy pillanatra megdermedek. Aztán nagy nehezen kimászom a függöny alól.

Egy folyosón állok. Mindenhol magamat látom. A falakon tükrök, véges-végig. Ezer és ezer és... ezer darabra töröm őket. Megcsókolom a tükörképem, önmagamba fuladok bele. Tükrök ködtaván táncolok. Lágyan és észrevétlen belesüllyedek a ködbe. Tükrök ragyogása ébreszt egy új hajnalon. Belenézek az egyikbe. Mély, sötét szembogár. A lány tekintete a meséből. *Tükröm, tükröm, mond meg nekem, kit rejtesz el itt a képen?*

Megrázom a fejem. *Nem bolondultam meg, csak most tükör által, homályosan...* Behunyom a szemem, sötét és csönd ölel körül. Semmiből teremtek világokat, és megnyugszom bennük.

Felpillantok, újra tükörbe nézek. Valami nem stimmel velem. Forgolódni kezdek a tükrök előtt, és akkor meglátom. A hátamon vadonatúj, fényes bogárpáncélzat csillog. Hát, mégis van valami közöm az irodalomhoz?

A függöny mögül egyre nő a zaj. Futni kezdek végig a folyosókon, és menekülés közben eszembe jut valami. Hogy tulajdonképpen miért is megyek most.

Azért, hogy. Hogy csakazértis átmásszak azon a kerítésen. Feltétlenül meg kell néznem, mi van a túloldalon.

Fehér Csenge 10.B

Helikon 2014 – bronz minősítés
Felkészítő tanár: Bajnóczy Zoltán

Illusztráció: **Takács Enikő 7.N**

Elhangzott az „Örökségünk '48” történelmi és állampolgári vetélkedő országos döntőjén az 1. helyezett 11.A osztályos csapat előadásában. Felkészítő tanár: dr. Beckné Sallay Anikó

Képzeltbeli politikai vita

a nemzetgyűlés 1848. december 31-i ülésén, Pesten

Szereplők:

KOSSUTH LAJOS, az OHB elnöke: Schranz Natália Éva (11.A)
MADARÁSZ LÁSZLÓ, a rendőri és posta-ügyekért felelős OHB tag: Nagy Máté (11.A)
BATTHYÁNY LAJOS, volt miniszterelnök, országgyűlési képviselő: Sziva Dániel (11.A)

KOSSUTH Uraim! Azért gyűltünk most össze, hogy sorsdöntő kérdésekről határozzunk.

Az események kedvezőtlen fordulatot vettek: Görgey a visszavonuló fel-dunai hadsereg élén nem tudja már megállítani Windischgrätzet a főváros előtt. Perczel tegnapi csatát vállalt Móránál megcáfolandó, hogy az „örökös retiráda levert minden bátorságot a nemzetben”, de sajnos a bátorság kevés volt a túlerő ellenében. Puchner Háromszék kivételével elfoglalta Erdélyt, Schlick pedig Kassát, és Miskolc felé tart.

MADARÁSZ Haladéktalanul intézkedni kell a nemzetgyűlés, a honvédelmi bizottmány és a hivatalok biztonságáról a további zavartalan munka érdekében.

KOSSUTH Az ország védelme nincs a fővároshoz kötve, s ha Pestet el kellene hagyni, van az országnak még olyan szeglete, például Debrecen, amely az országgyűlést biztosan keblébe fogadhatja.

BATTHYÁNY Képviselőtársak! A költözésnél sokkal fontosabb, hogy mindent elkövessünk az események békés rendezése érdekében. Válasszunk magunk közül delegációt azzal a felhatalmazással, hogy keresse fel Windischgrätz tábornagy urat bicskei táborában, és kezdeményezzen tárgyalást a fegyverszünet lehetőségéről.

KOSSUTH A küldöttség kinevezésébe teljes készsággel beleegyezem, de a nemzet védelmére rendelt intézmények biztosítása mindennél előbbre való.

BATTHYÁNY Egyszer már elszalasztottuk a megbékélés lehetőségét. Ferenc József el nem ismerése kilenc oldalról zúdított ránk ellenséget. Ne hozzuk magunkat olyan pozícióba, ahonnan már nem lesz tehetségünk a nemzet érdekében tenni! A honvédelmi bizottmány – ha úgy dönt, – a nemzetgyűlés nélkül induljon Debrecenbe! Ez pedig vagy oszlassa fel magát, vagy Pesten maradván, várja be a delegáció visszaérkezését, és annak jelentése nyomán határozzon!

MADARÁSZ A honvédelmi bizottmány, nem lévén felelős kormány, a nemzetgyűléstől elválaszthatatlan. Vagy oly gyávának képzeli, miniszterelnök úr „a nemzetgyűlést, miszerint eddigi tetteire nézve a felelősséget magára vállalni ne merészelje?”

KOSSUTH Becsülettel cáfolni az előttem szözlöt nehezen lehetne. Ezért kérem Önöket, szavazzák meg a nemzetgyűlés és a honvédelmi bizottmány azonnali költöztetését, valamint egy 5 tagú békeküldöttség felállítását!

MADARÁSZ Úgy van, megszavazzuk!

Szerzők: a győztes csapat tagjai

Politikai röpirat egy Habsburg-udvaronc tollából 1619 novemberében

Magyarország a mi „Magas Házunk” öröksége, de ebbe bele nem törődve Zápolyától kezdve ártalmas fondorlatokat szőnek arra a magyarok, hogy a szabad királyválasztást megalapítsák. Kétszínű, Janus-arcú politikát folytatnak azóta, hogy Szolimán igáját a nyakukba vették. Ebben pedig erdélyi fejedelmek járnak az élen. Végeik védelme érdekében esdekelve nyújtják felénk kezeiket, de nem átallják túrni a török protektorátust annak érdekében, hogy megvédjék Erdély függetlenségét törvényes, koronás Habsburg uralkodójukkal szemben. A rákosi végzés ott munkál fejükben, mely szerint „a magyar nemzet idegeneket sohasem fog királyául elismerni, s mindazokat, akik idegeneket támogatnak vagy akár behoznak, hazaárulóknak bélyegzi.” S ha kényserűségből ennek megfelelni nem tudnak is, csak ez lebeg szemük előtt.

Függetlenségükért cserébe az ördöggel is szöveteznének. Különösen is a mostani fejedelmük, Bethlen, akit Erdély trónjára idegen haderők emeltek. Iszkender pasa és Sahin Giráj tatár kán több tízezres serege állomásozott Torda és Kolozsvár között, hogy szükség esetén támogassák a fejedelem megválasztását. Csakis ezért döntöttek úgy az erdélyi rendek, hogy „föltükben libere eligálják”, azaz megválasszák. Aztán pedig kimondatta az országgyűléssel Lippa dicső várának felajánlását a török javára, fejedelemiségének megmentésére. A rendekkel pedig elhitette, hogy „az egy Lippa odaadásával” sikerült megmenteni az ország egészét a török dúlástól.

Micsoda arcátlanság! Micsoda képmutatás! Jól megtanulta a fondorlatos észjárását fiatal korában a török fővárosban. Otthonos volt a szultán és a basák udvarában. Azt mondták róla, hogy félig törökké is lett. Mindenesre jól kiismeri magát a török politika titkos útvesztőiben. Átvette és alkalmazta nem egyszer a török szokásokat, öltözetet, törökös modort használ néha beszédében, írásaiban, és jól forgatja azokat az eszközöket is, melyekkel a török hatalmasoknál sikert lehet elérni. S mindezek után azon csodálkozott, hogy felséges királyunk, Mátyás nem fogadta el az ő megválasztását, s hogy a magyar végvárat németekkel rakatta meg? Ez volt az egyetlen biztosíték neki Erdély megtartására, és egyszersmind eszközt is nyújtott kezünkbe, hogy a Habsburg-ház ellen fondorkodók biztosabban megbüntethetők legyenek.

Királyunk Erdélyt továbbra is a magyar királyság tartományának tekintette, Bethlent pedig az oszmánok gubernátorának, a Porta kiszolgálójának. Sajnos az 1614. évi egyetemes rendi gyűlést, ahol a cseh, a morva, az ausztriai, a sziléziai és a magyar királyságbeli rendek jöttek össze, a félelem szállta meg, és elutasították az uralkodói javaslatot a törökbarát fejedelem megregulázására. A következő évben azonban Nagyszombaton az uralkodó elismertette Bethlennel ama híres speyeri egyezmény nevezetes pontját, amely kimondta, hogy Erdély és a hozzá tartozó Partium továbbra is a Magyar Királyság része, és Erdély fejedelme elismeri „maga fölött állónak a magyar királyt”. Mindez azonban csak taktika volt Bethlen részéről. A török szultán és a magyar király között ügyesen lavírozva igyekezett országát is lecsendesíteni, az egyes nációkat, rendi közösségeket különféle praktikákkal megbékíteni, kiengesztelni és elfogadtatni a maga fejedelemiségét velük. Három-négy év alatt megbékéltette a szászokat, rendet tett a székelyek között is, kialakította a maga talpnyalói körét a magyar nemesség

soraiban is. Protestáns híveivel a Sátán vert tanyát Erélyben. Nem átváltoztatja egymás után befogadni az eretnekeket, a menekülő anabaptistákat ugyanúgy, ahogy a szombatos irányzat híveit is megtűri maga mellett. Fejedelmi tanácsában négy felekezetet képviselteti magát. Még a zsidóknak is elengedte a megkülönböztető öltözéket, „hogy ne sértegethessék őket”. Az általa pártfogolt prédikátorok és írók közül Szenczi Molnár Albert a legveszedelmesebb, aki patrónusát Kálvin János főművének, az Institutionnak a magyarra fordításával szándékozik megajándékozni. Szégyenletes módon az egykor katolikusnak született Bethlent „jó keresztényi fejedelmeknek” tartja.

Pedig Bethlen a kígyó ravaszságával és simulékonyságával várta, hogy eljőjön a leszámolás napja. Várt és figyelte az udvar ellen formálódó nemzetközi koalíciót. A prágai lázadás kitörése 1618-ban jelezte, hogy az ő számára is közeleg a cselekvés ideje. De még nem sietett. Szándékosan úgy viselkedett, hogy nyugalomba ringassa a bécsi udvart. Úgy tett, mintha kész volna a békéltető szerepére vállalkozni. Bevárta, míg a trónra lépett mostani császáruk és királyunk, II. Ferdinánd, és elismeri fejedelmnek 1619. április 11-én. Rendbe hozta a portával egynémely kellemetlen vitás ügyét, hogy a török, ha kell, támogassa. Készült, de nem sietett. A cseh rendek 1619 augusztusában még azzal is kecsegtették, hogy királyukká választják. Bethlen agyában úgy látszik, visszhangra találtak efféle vágyak és remények. Sőt tovább gondolkozott: a magyar királyság lebegett a szeme előtt. Ősszel aztán cselekvésre szánta el magát: Kassán, Poprádon és Liptón keresztül Nagyszombatra ért, majd pár napja Pozsony is meghódolt neki. A várban őrzött szent koronára rátette mocskos kezeit, s már azt írta állítólag Szkender basának, hogy, ha Isten akarja, rövid nap alatt Bécset is elfoglalja. Isten irgalmazzon nekünk!

Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás (11.N)
a Gloria victis verseny győztes csapatának tagjai

Illusztráció: **Dienes Gyula**

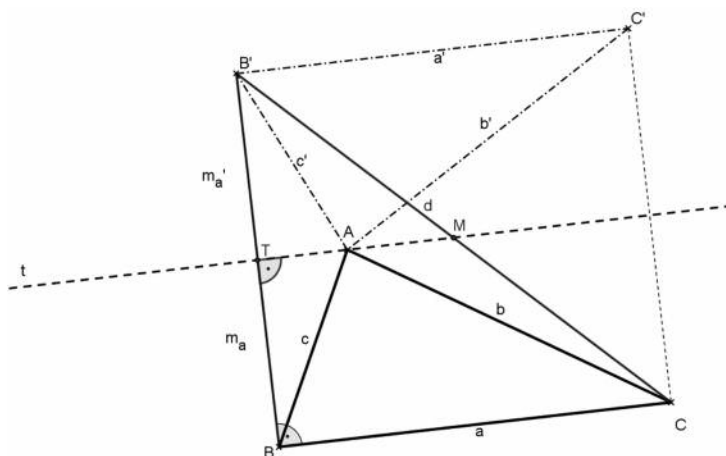
Matematikai kaleidoszkóp*

Arany Dániel matematika tanulmányverseny 2. forduló, haladók II. kategória, 2. feladata

Mutassuk meg, hogy egy tetszőleges háromszögben $a^2 + 4m_a^2 \leq (b+c)^2$, ahol a , b és c a háromszög oldalainak hosszát, m_a pedig az a oldalhoz tartozó magasságot jelenti!

Megoldás

Az ABC háromszög A pontjában húzzunk párhuzamost BC -vel (t egyenes), és tükrözzük rá tükreltően a háromszöget!

$BT = m_a$, a tengelyes tükrözés tulajdonságai miatt: $BB' = 2m_a$.

A BCB' háromszög derékszögű (mert $m_a \perp a$) így felírható a Pitagorasz-tétel:

$$\begin{aligned} B'C^2 &= BC^2 + BB'^2 \\ d^2 &= a^2 + (2m_a)^2 = a^2 + 4m_a^2 \end{aligned}$$

A B' és C pont között a legrövidebb út az egyenes, de CA és AB' egymásutánja is út, azaz

$$\begin{aligned} B'C &\leq CA + AB' \\ d &\leq b + c \quad (d, b \text{ és } c \text{ pozitív}) \\ d^2 &\leq (b + c)^2 \\ a^2 + 4m_a^2 &\leq (b + c)^2 \end{aligned}$$

BC és TM párhuzamos, tehát TM a BCB' háromszög középvonala, ezért M felezi a $B'C$ szakaszt. A fenti egyenlőtlenségben akkor teljesül az egyenlőség, ha $A = M$, tehát egyenlőség akkor áll fenn, ha $b = c$, azaz az ABC Δ egyenlőszárú.

Schulcz Ferenc 10.A

(*) *Rovatunk címét H. Steinhaus 1951-ben magyarul is megjelent, nagyszerű könyvétől kölcsönöztük. Ha a kezébe kerül, feltétlenül olvasd el! Biztosan meg fogod szeretni a matematikát. ☺*

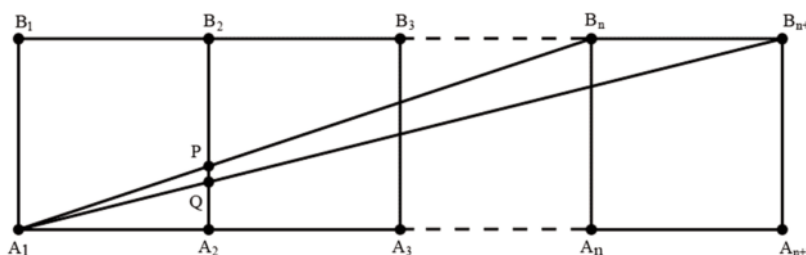
A XXIII. nemzetközi magyar matematikaverseny 11. évfolyamának 4. feladata

Az e és f egyenesek párhuzamosak és egymástól egységnyi távolságra vannak. Vedd fel az e egyenesen az $A_1, A_2, A_3, \dots, A_n, A_{n+1}$ pontokat és az f egyenesen a $B_1, B_2, B_3, \dots, B_n, B_{n+1}$ pontokat úgy, hogy mindkét egyenesen bármely két szomszédos pont távolsága egységnyi, és minden $i \in \mathbb{N}$, $1 \leq i \leq n+1$ számra az $A_i B_i$ szakasz merőleges az e és f egyenesekre! Kösd össze az A_1 pontot a B_n és B_{n+1} pontokkal! Az összekötő szakaszok az $A_2 B_2$ szakaszt a P és Q pontokban metszik.

- a) Van-e olyan pozitív n szám, amelyre az $A_1 P Q$ háromszög területe $1/1802$ egység?
 b) Van-e olyan pozitív n szám, amelyre az $A_1 P Q$ háromszög területe $1/1860$ egység?
 (A feladat kitzűzője: Bíró Bálint, Eger)

Megoldás

Használjuk az ábra jelöléseit! Ekkor $A_i A_{i+1} = 1$, $A_i B_i = 1$ és $A_1 A_n = n-1$.

A megfelelő szögek egyenlősége miatt az $A_1 B_n A_n$ és az $A_1 A_2 P$ háromszögek hason-

lóak, így a megfelelő oldalak aránya megegyezik. Azaz $\frac{A_1 A_2}{A_2 P} = \frac{A_1 A_n}{A_n B_n}$.

Ebből $A_2 P = 1/(n-1)$. Nyilvánvaló, hogy $n \neq 1$, mert ha csak egy négyzet szerepelne az ábrán, akkor a P, Q pontok nem jöhetnek létre.

Szintén a szögek miatt az $A_1 A_{n+1} B_{n+1}$ és az $A_1 A_2 Q$ háromszögek is hasonlóak, így $\frac{A_1 A_2}{A_2 Q} = \frac{A_1 A_{n+1}}{A_{n+1} B_{n+1}}$, amiből $A_2 Q = 1/n$

Számítsuk ki a keresett területet!

$$T_{A_1 P Q \Delta} = T_{A_1 P A_2 \Delta} - T_{A_1 Q A_2 \Delta} = \frac{A_1 A_2 \cdot A_2 P}{2} - \frac{A_1 A_2 \cdot A_2 Q}{2} = \frac{1}{2n(n-1)}.$$

- a) Lehet-e a tört értéke $1/1802$? Azaz teljesülhet-e a $2n(n-1) = 1802$ egyenlet, ahol n pozitív egész? Ez nem lehetséges, mivel a bal oldal osztható 4-gyel (2 és két egymást követő szám szorzata), a jobb oldal viszont csak 2-vel, de 4-gyel nem.

- b) Lehet-e a tört értéke $1/1860$?

Ekkor $2n(n-1) = 1860$, azaz $2n^2 - 2n - 1860 = 0$. Ennek $n = 31$ és $n = -30$ az egész megoldása, ezekből csak az előbbi jöhet szóba, tehát van ilyen szám! Azaz a b) kérdésre a válasz: $n = 31$.

Szabó Tímea 11.A

A Középiskolai Matematikai Lapok B. 4638. feladata (2014. május)

Legyenek x_1, x_2, \dots, x_n tetszőleges, nem nulla valós számok. Bizonyítsuk be, hogy

$$\sqrt{\left(\sum_{k=1}^n \frac{x_k^4 + k^2}{x_k^2}\right)^2 - n^2(n+1)^2} \geq \sum_{k=1}^n \frac{x_k^4 - k^2}{x_k^2}$$

Bizonyítás

1. Mivel a feladat szövege nem utal arra, hogy a bizonyítandó egyenlőtlenség bal oldala mindig létezik (lásd a négyzetgyök definícióját), ezért ennek bizonyítása is a feladatunk.

Alakítsuk át a gyökjel alatti kifejezést!

$$\begin{aligned} \left(\sum_{k=1}^n \frac{x_k^4 + k^2}{x_k^2}\right)^2 - n^2(n+1)^2 &= \left[\sum_{k=1}^n \left(x_k^2 + \frac{k^2}{x_k^2}\right)\right]^2 - n^2(n+1)^2 = \\ &= \left[\sum_{k=1}^n \left\{\left(x_k - \frac{k}{x_k}\right)^2 + 2k\right\}\right]^2 - n^2(n+1)^2 = \\ &= \left[\sum_{k=1}^n \left(x_k - \frac{k}{x_k}\right)^2 + 2 \cdot \sum_{k=1}^n k\right]^2 - n^2(n+1)^2 = \\ &= \left[\sum_{k=1}^n \left(x_k - \frac{k}{x_k}\right)^2\right]^2 + 4 \cdot \sum_{k=1}^n k \cdot \sum_{k=1}^n \left(x_k - \frac{k}{x_k}\right)^2 + 4 \cdot \left(\sum_{k=1}^n k\right)^2 - n^2(n+1)^2 \end{aligned}$$

Az utolsó két tag összege a közismert összefüggés szerint

$$4 \cdot \left(\sum_{k=1}^n k\right)^2 - n^2(n+1)^2 = 4 \cdot \left(\frac{n(n+1)}{2}\right)^2 - n^2(n+1)^2 = 0$$

Így az állítás bal oldalán a gyökjel alatt

$$\left[\sum_{k=1}^n \left(x_k - \frac{k}{x_k}\right)^2\right]^2 + 4 \cdot \sum_{k=1}^n k \cdot \sum_{k=1}^n \left(x_k - \frac{k}{x_k}\right)^2$$

azaz két nemnegatív tag összege áll, hiszen az első tag és a második tag mindkét tényezője nemnegatív.

2. Az állítás bizonyítása során felhasználjuk a közismert Cauchy–Schwarz–Bunyakovszkij egyenlőtlenséget:

Tetszőleges a_1, a_2, \dots, a_n és b_1, b_2, \dots, b_n valós számokra

$$\sum_{k=1}^n a_k^2 \cdot \sum_{k=1}^n b_k^2 \geq \left(\sum_{k=1}^n a_k \cdot b_k\right)^2$$

ahol egyenlőség pontosan akkor állhat fenn, ha van olyan nemnulla λ szám, melyre $a_i = \lambda b_i$ teljesül minden i -re.

Ennek bizonyítását az olvasóra bizzuk (avagy megtalálható a szakkönyvekben).

3. Alkalmazzuk segédteélünket az $x_i \neq 0$ feltétel miatt mindig létező

$(x_1 + \frac{1}{x_1}); (x_2 + \frac{2}{x_2}); \dots; (x_n + \frac{n}{x_n})$ számokra, mint a_i -kre és

$(x_1 - \frac{1}{x_1}); (x_2 - \frac{2}{x_2}); \dots; (x_n - \frac{n}{x_n})$ számokra, mint b_i -kre!

Ekkor a segédteél miatt:

$$\begin{aligned} & \left(\left(x_1 + \frac{1}{x_1} \right)^2 + \left(x_2 + \frac{2}{x_2} \right)^2 + \dots + \left(x_n + \frac{n}{x_n} \right)^2 \right) \cdot \\ & \quad \cdot \left(\left(x_1 - \frac{1}{x_1} \right)^2 + \left(x_2 - \frac{2}{x_2} \right)^2 + \dots + \left(x_n - \frac{n}{x_n} \right)^2 \right) \geq \\ & \geq \left(\left(x_1 + \frac{1}{x_1} \right) \left(x_1 - \frac{1}{x_1} \right) + \left(x_2 + \frac{2}{x_2} \right) \left(x_2 - \frac{2}{x_2} \right) + \dots + \left(x_n + \frac{n}{x_n} \right) \left(x_n - \frac{n}{x_n} \right) \right)^2 \end{aligned}$$

A jobb oldalon $(a + b)(a - b) = a^2 - b^2$, míg a bal oldalon az $(a \pm b)^2 = a^2 \pm 2ab + b^2$ azonosságok felhasználásával adódik:

$$\begin{aligned} & \left(x_1^2 + \frac{1}{x_1^2} + x_2^2 + \frac{4}{x_2^2} + \dots + x_n^2 + \frac{n^2}{x_n^2} + 2 + 4 + \dots + 2n \right) \cdot \\ & \cdot \left(x_1^2 + \frac{1}{x_1^2} + x_2^2 + \frac{4}{x_2^2} + \dots + x_n^2 + \frac{n^2}{x_n^2} - (2 + 4 + \dots + 2n) \right) \geq \\ & \geq \left(x_1^2 - \frac{1}{x_1^2} + x_2^2 - \frac{4}{x_2^2} + \dots + x_n^2 - \frac{n^2}{x_n^2} \right)^2 \end{aligned}$$

A $2 + 4 + \dots + 2n = 2 \cdot \frac{n(n+1)}{2}$ miatt:

$$\left(\sum_{k=1}^n \left(x_k^2 + \frac{k^2}{x_k^2} \right) + n(n+1) \right) \cdot \left(\sum_{k=1}^n \left(x_k^2 + \frac{k^2}{x_k^2} \right) - n(n+1) \right) \geq \left[\sum_{k=1}^n \left(x_k^2 - \frac{k^2}{x_k^2} \right) \right]^2$$

Alkalmazva a bal oldalon, ismét az $(a + b)(a - b) = a^2 - b^2$ összefüggést,

$$\left(\sum_{k=1}^n \frac{x_k^4 + k^2}{x_k^2} \right)^2 - n^2(n+1)^2 \geq \left[\sum_{k=1}^n \left(x_k^2 - \frac{k^2}{x_k^2} \right) \right]^2$$

adódik.

Láttuk, hogy a bal oldal nemnegatív, így négyzetgyököt vonva:

$$\sqrt{\left(\sum_{k=1}^n \frac{x_k^4 + k^2}{x_k^2} \right)^2 - n^2(n+1)^2} \geq \left| \sum_{k=1}^n \frac{x_k^4 - k^2}{x_k^2} \right|$$

Ha a jobb oldal abszolútérték-jelén belül álló kifejezés nemnegatív, akkor ez éppen a bizonyítandó állítást adja. Ha pedig negatív, akkor az eredeti állítás a fenti bizonyítás nélkül triviálisan igaz az állítás bal oldalán álló négyzetgyök definíciója miatt.

Ezzel az állítást beláttuk.

Megjegyzés:

$n = 1$ esetén éppen az egyenlőség áll fenn a két oldal között.

$n \geq 2$ esetekben azonban egyenlőtlenség sosem állhat fenn, mert a Cauchy–Schwarz–Bunyakovszkij egyenlőtlenségénél nem létezik alkalmas λ szám.

(Bizonyítsuk be a megjegyzés állításait!)

Javasolta és megoldotta:

Paulovics Zoltán 11.A

Egy könnyű és egy nehéz feladat a Zrínyi Ilona matematikaversenyről

A könnyű:

Egy héttagú társaságban mindenki a társaság ugyanannyi tagját ismeri (az ismeretség kölcsönös). Hány ismerőse van egy-egy tagnak, ha ez a szám prímszám?

A: 2 B: 3 C: 5 D: 7 E: nem lehet egyértelműen megmondani

Megoldás: A

A gráfban a foksámok összeg páros szám. Mivel a csúcsok száma páratlan, ezért minden csúcs csak másodfokú lehet.

A nehéz:

Egy dobozban 79 darab kocka van, melyek pirosak vagy kékek, és vannak közöttük kicsik és nagyok. Legkevesebb a nagy piros kockákból van, és piros kockákból annyi van, amennyi a nagy kék kockák száma. Tudjuk még azt is, hogy a kék kockák száma 11 többszöröse, és mind a négy fajta kocka száma prímszám. Hány darab kis kék kocka van?

A: 11 B: 13 C: 41 D: 53 E: 59

Megoldás: D

Négy prímszám összege csak úgy lehet páratlan szám, ha közöttük van a 2, és mivel legkevesebb a nagy piros kockákból van ezért ezek száma 2. Marad 77 kocka. A 77 osztható 11-gyel, és a kék kockák száma is, ezért a kis piros kockákból 11 van, mert ez az egyetlen 11-gyel osztható prímszám. Így a kék kockák száma 66. A nagy kék kockák száma $11 + 2 = 13$, a kis kékeké pedig $66 - 13 = 53$.

A feladatok kitűzője **Orbán Edit** tanárnő

Internet-ajánlat ☺:

<http://>

3.141592653589793238462643383279502884197169399375105820974944592.com/

Nova Delphini 2013

2013. augusztus 14-én Koicsi Itagaki japán amatőr csillagász egy nóvát (új csillagot) fedezett fel a Delfin csillagképben.

A nóvák kifényesedését általában az okozza, hogy csillagpárjuktól tömeget szippantanak el. A megnövekedett gravitáció összetömöríti a csillagot, amely hirtelen felmelegszik, és egy hatalmas robbanás következtében megnő a fényessége. Az addig csak nagy távcsövekkel megfigyelhető csillag eléri a szabad szemes láthatóság határát.

A mellékelt felvételeket egy Panasonic DMC-FZ38 fényképezőgéppel készítettem. Az első kép két és fél hónappal a kitörés előtt ábrázolja az égterületet (természetesen nem sejtetem előre a kitörést). A hosszabb expozíció ellenére a nóvának nyoma sincs rajta. A csillagok a Föld forgása miatt kis nyomot húztak a képen.

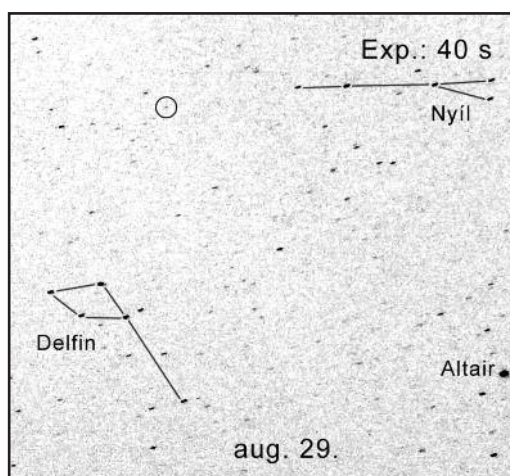
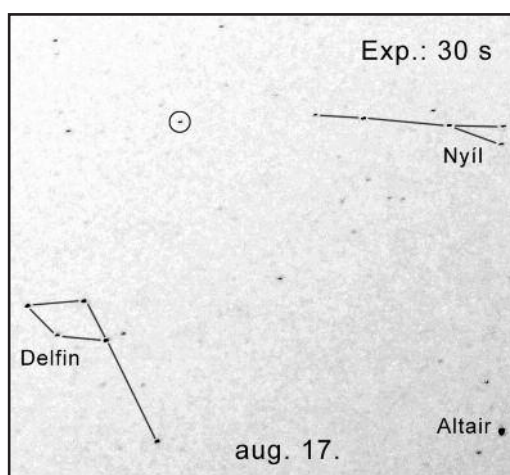
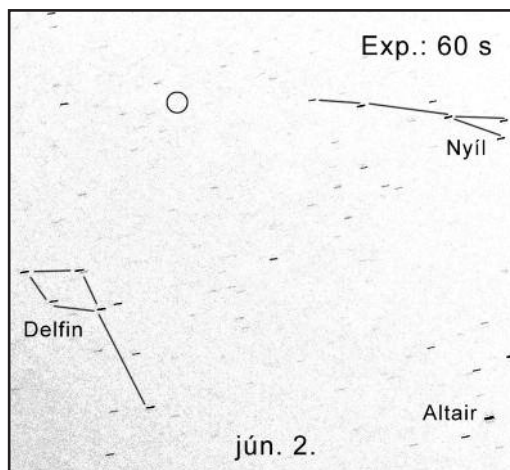
A második fotó a legnagyobb kifényesedés idején készült, rövidebb expozícióval. Kevesebb csillagot mutat, de a nóva jól megfigyelhető.

A harmadik kép már jelzi a halványodást. Az expozíciós idő nőtt, a fényesség csökkent.

A mellékelt fotók negatív képek, erős kontrasztnöveléssel. A világos háttéren sokkal jobban látszanak a fekete pöttyök, mint fordítva. A csillagászatban gyakran használnak negatív felvételeket.

Az ábrákra bejelöltem a Delfin és a Nyíl csillagkép körvonalait, továbbá a Sas fényes csillagát az Altairt. A nóvát, illetve a helyét kör mutatja.

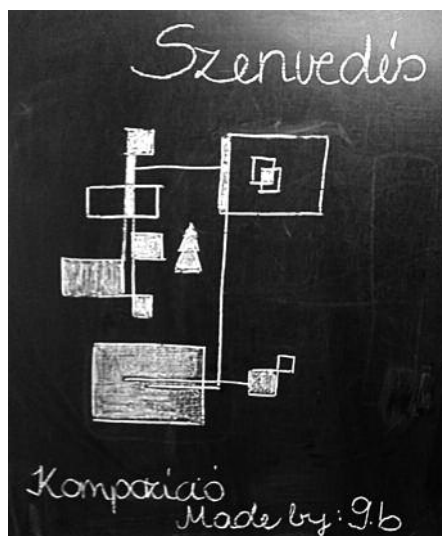
Jákli Aida Karolina 11.N

Fizikai kaleidoszkóp

„Aki azt hiszi, hogy érti a fizikát, az nem érti a fizikát.”

Niels Bohr után, szabadon

A kaleidoszkóp elnevezés a $\kappa\alpha\lambda\omicron\sigma$, $\epsilon\iota\delta\omicron\varsigma$ és $\sigma\kappa\omicron\pi\omicron\zeta$ görög szavak összetételéből származik. Szó szerint „szép formákat néző”-t jelent. A régről ismert gyermekjáték tükrök segítségével megsokszorozza az apró, csillogó, színes tárgyak képét, így változatos ábrákat hoz létre.

Magad is elkészítheted, ha rákeresel a módjára a tanitunk.blogspot.hu webhelyen. További érdekes fizikai játékokat találsz a jatekanno.hu webhelyen. Ha megrendelsz egyet-kettőt, és bemutatod a fizikaórán, bizonyára megérdemelsz egy ötöst. ☺ (JT)

Táblakép fizikaóra előtt

Megörökítette: **Molnár Réka Zita 9.B**

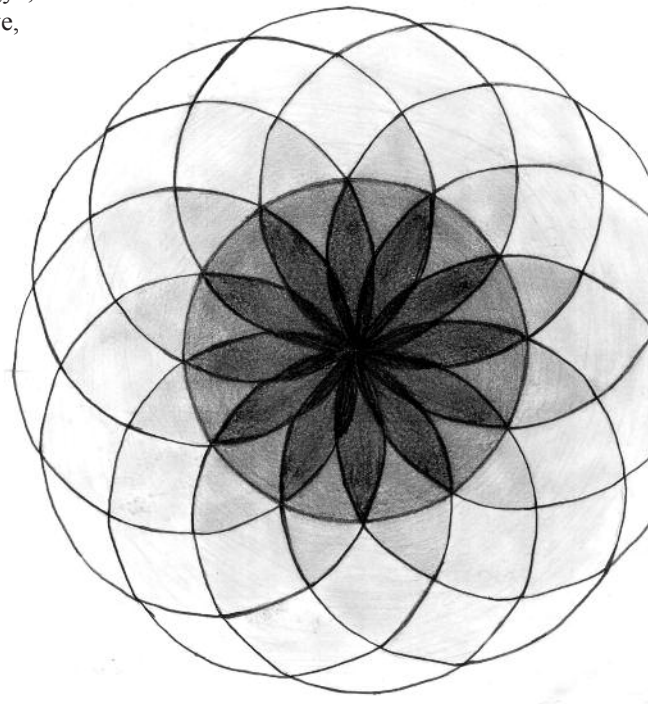
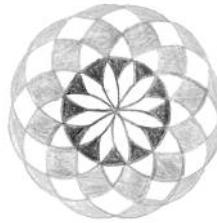
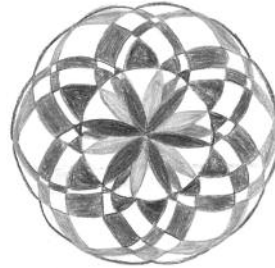
„Nyáron is csak a fizika segít túllendülni a nehéz hétköznapokon.”

Baldauf Sarolt 10.B

Ateista fizika

Határozó atomokhoz érve,
beesülve a teremtési hévbe,
megáll az Úr.
Megáll az úr
egének átmérőjében,
s mit eddig átélt főjében,
gondolá, mit tegyen,
mondaná, Istenem,
(de nem tegezi magát,
nem szitkozza baját)
s mire végez,
rájön, nem is lét ez,
ha nincs kívül lennie,
kinek az almát kéne ennie,
ha szabadna.
S a szavakba
tömi a heti teremtetteket:
az eget, a földet, a felleget,
a növényt, az állatot,
„Ember nincs, nem állapot!”
S mire azt is volt hova tegye,
eszmél: neki nincs itt helye,
mivel lényét kérdezik.
S rájön, nem is létezik.

Dezső Katalin 10.C

Illusztráció:
Berta Bernadett 9.N

Emelt szintű történelem érettségi dolgozat – hosszú esszé

Az osztrákok és a franciák legyőzése után megvalósult a német egység. 1871. január 18-án Versailles-ban kikiáltják az egységes Német Császárságot, alkotmányban rögzítik a császár jogait a külpolitikai kapcsolatokat illetően. Az uralkodók – I. Vilmos, a német császár, az osztrák császár és az orosz cár – 1873-ban megkötik a három császár szövetségét.

Németország elsődleges célja ezzel a lépéssel az volt, hogy megakadályozza az osztrákok és oroszok más hatalmakkal való szövetségét. 1881-ben megújítják ezt a szövetséget, ám 1887-re megszűnik. 1888-ban, I. Vilmos halála után, II. Vilmos kerül hatalomra, aki merőben új tervekkel helyezi kilátásba a Német Birodalom szerepét tekintve. Felhagy az óvatos politikával, és 1890-ben meneszti az ezt képviselő Bismarckot. A németek szövetségben álltak a Monarchiával és Olaszországgal, az 1882-ben létrejött hármasszövetség alapján, amely katonai támogatást jelentett az orosz támadás esetén. II. Vilmos tehát agresszív külpolitikába kezdett, célja a német hegemonia megteremtése volt, valamint a gyarmatok újraosztása, hiszen Németország Afrika gyarmatosítása során kevésbé jelentős területekhez jutott csak: Német-Délnyugat-Afrika, Német-Kelet-Afrika, Togó. Megkezdődött a hadianyag-termelés és elindították a Tirpitz-programot, amely flottaépítést és fokozott hadifelhőkészülést jelentett. A XX. század elejére Németország rendelkezett a legütőképesebb hadsereggel, hadikiadásai az 1890-es évekhez képest a hatszorosára rúgtak. II. Vilmos gyarmati törekvéseit az 1898-as jeruzsálemi zarándoklat során tárta a világ elé. Koncessziót szerzett a Berlin–Bagdad vasút megépítésére. A korszakban továbbra is meghatározó maradt a német–francia ellentét, amelyet a németek a francia gyarmatok lázításával akartak fokozni. 1905-ben II. Vilmos Tangerba látogat, ahol Algéria számára demokratikus viszonyokat követel, de kénytelen visszavonulni. Ezt az eseményt első marokkói válságnak nevezzük. Az 1906-ban tartott algécirasi konferencián Németország végleg elszigetelődött. 1911-ben II. Vilmos újra Tangerban próbálkozott, Panther nevű cirkálója a kikötőbe érkezett, ám most sem járt sikerrel, mivel angol és francia nyomásra kénytelen volt visszavonulni. Kárpótlásul a németek megkapták Kamerunt. A német külpolitika másik iránya a Közel–Kelet volt, a már említett vasútvonallal az angolok gyarmatait veszélyeztette. Németország ezen kívül részt vett Kína felosztásában is, majd a többi nagyhatalommal együtt, sikerrel verte le az 1900-as boxerlázadást.

Az 1910-es években véglegessé váltak a nagyhatalmi viszonyok és a szövetségi rendszerek, Németország a háború kockázatát is vállalta. Sikertelenek voltak az angol–német flottatárgyalások és kapcsolatfelvételek, és az 1914. június 28-án megtörtént sarajevói merénnyel a nagyhatalmak elérkezettnek látták az időt: kitért az első világháború.

Kovács Anna Livia 12.B
(maximális pontszám)

Középszintű történelem érettségi dolgozat – rövid esszé

Reformkornak az 1830-tól 1848-ig tartó időszakot nevezzük. Magyarország a Habsburg Birodalom fennhatósága alatt állt. A reformkor fő kérdései: a Habsburg Birodalomhoz fűződő viszony, a jobbágyok helyzete, az ország vezető rétege.

Kossuth – ellentétben Széchenyivel – a köznemeseket szánta az ország vezető pozíciójába, nem az arisztokráciát. Kossuth nem pártolta, hogy kiváltságok, privilégiumok alapján dőljön el, kik az ország vezetői. A születési jogon járó kiváltságokat nem pártolta, a szolgaságon és a megszorításon változtatni akart, a privilégiummal szemben. Kossuth nem a mérsékelt reformok, hanem a radikalizmus híve volt. Az asszimilációt erőszakos úton kívánta megvalósítani, a közigazgatásban kizárólag a magyar nyelvet pártolta.

Széchenyi ezzel ellentétben a magyar kultúra és oktatás vonzó, jó színvonalával kívánta volna megnyerni a nemzetiségieket, nem volt híve a nyelvhasználatuktól való megfosztásnak. Míg Széchenyi a Habsburgokhoz fűződő viszonyt elfogadta, megváltoztathatatatlannak vélte, addig Kossuth nem húzott arra, a magyar különválóságot támogatta. A gazdaságot pedig a Védegylettel próbálta óvni, igazságtalannak tartotta az örökös tartományok és Magyarország közötti vámrendszert. A Védegylet tagjai kizárólag hazai ipar termékeit vásárolták, ezzel segítve hazánk gazdasági állapotát. Kossuth és Széchenyi egyaránt pártolta a jobbágyfelszabadítást, melyet kétféle módon képzeltek el. A jobbágy és a földesúr megállapodik, vagy az állam kártalanít. Ezt hívjuk önkéntes vagy kötelező örökváltságnak. Az ősiség eltörlése és a törvény előtti egyenlőség szintén mindkét politikus célja volt. Széchenyi nézeteit először 1830-ban Hitel című művében fogalmazta meg, majd megjelent a Világ és a Stádium. Kossuth az Országgyűlési Tudósítások című kiadványban és a Pesti Hírlapban írt.

Purger Nóra 12.B

Illusztráció:
**Hadnagy
Helga
Gréta
6.N**

Középszintű magyar nyelv és irodalom érettségi dolgozat

Szövegalkotás, érvelés

Fejtse ki véleményét, érveljen a lassú olvasás mellett vagy ellene!

Felgyorsult világban élünk. Az emberek megszállottan hajszoľják az időt, ez pedig lépten-nyomon megfigyelhető: gyorséttermekben eszünk, gyorsalpaló tanfolyamokat végzünk, szlengesítünk, rövidítünk a beszédben (hát még az írásban), mindent azonnal akarunk, és ezért bármit meg is teszünk, még adósságba is verjük magunkat. A világ felpörgése valóban minden területére kiterjed az életnek, még a kikapcsolódást is befolyásolja, azon belül pedig az olvasást is érinti.

Az emberek már egész kiskorban időt próbálnak spórolni rajta. A diákok a kötelező olvasmányokat inkább megnézik filmen, már ha erre veszik a fáradságot. Nemrégiben ugyanis azt hallottam, hogy a kisiskolás unokaöcsémnek már nem is a kötelező olvasmányokat adják fel a tanító nénik, hanem csak azok rövidített változatát. Azért kényeszerülnek erre, mert az eredetit szinte senki nem olvassa el, hosszadalmasnak, unalmasnak találják, a rövidítésekkel viszont legalább van esély arra, hogy a tanulóknak lesz valami minimális ismeretük klasszikusokról.

Egy internetes oldalon pedig arról olvastam, hogy a tudósok egy különleges technikával gyorsítanák az olvasást. Arra jöttek rá ugyanis, hogy az olvasás alatt az idő nagy részét a szem mozgatása veszi el. Időkiesés végigolvasni a szavakat, mert minden szónak van egy pontja, valahol a közepén, ahol az agy már beazonosítja azt. Az újfajta olvasás lényege az lenne, hogy egy gép gyors egymásutánban vetítené egymás alá a szavakat, középre rendezve azok felismerési pontját. Így az olvasási idő körülbelül a felére csökkenne.

Ezeket hallva és olvasva túl idillinek, szinte giccsesnek tünik az a romantikus kép, hogy az ember egy hideg téli estén hintaszékében, a kandalló mellett ülve, ölében pokróccal, kezében egy csésze forró teával, meghittén olvasgat. Pedig lehet, hogy nem ennek kellene nevetségesnek lennie. Mert ha őszintén végiggondoljuk, hogy miért is szerettek az emberek az évszázadok folyamán olvasni, mégiscsak arra juthatunk, hogy ezáltal magányba vonulhattak, ismeretlen gondolatokkal találkozhattak, és egy merőben új világba csöppenhettek. Az olvasás maga mindig is egy varázslatos, transzcendens élmény volt, amely során az olvasó olyan történeteket élt át, amelyek valójában nem vele történtek meg. Való igaz, a romantika emberének ez különösen fontos volt, mert a kor alapvető hangulata volt a nosztalgia, az elvágyódás, de az olvasás élménye ettől még nem egy meseszerű, kitalált dolog, hanem maradandó értékeket hordoz.

És mi vitt rá embereket minden korban, hogy tollat ragadjanak és írjanak? Leginkább a vágy, hogy gondolataikat az emberiségre hagyományozzák, hogy megörökítsenek valamit, hogy katarzist váltsanak ki az olvasóból, hogy egy új világot teremtsenek, amiben bárki elmerülhet, de leginkább ők maguk. Az írás az írónak is fontos, talán neki a leginkább. Hiszen ő minden szót átgondol, minden mondatot megszerkeszt, keresi azt az egyfajta utat, amin haladva a legmegfelelőbbben mondhatja el, amit szeretne. Végeredményben a műve egy szépen, nagy gonddal becsomagolt ajándékhoz hasonlítható. Ezután már csak rajtunk áll, hogy hogyan bontjuk azt ki. Széttépjük az egészet, hogy minél hamarabb megtudjuk a lényegét, vagyis hogy mi van benne, vagy

szépen, lassan bontogatjuk, közben találgatva, megjegyzéseket téve? Mai világunkra inkább az első lehetőség jellemző, de ezáltal megfosztjuk magunkat a „hallgatóság” élményétől – ahogy Márai Sándor írta. Míg ha az utóbbit választjuk, hagyjuk magunkat beszippantani a mű által: felfigyelhetünk az írói stílusjegyeire, apró motívumokra, felvehetjük a történet hullámzását, a gondolatok ritmusát, meghallhatjuk az egy-egy szóban rejlő zenét, valójában így érthetjük meg sőt, így érezhetjük át a könyvet igazán.

Persze nem könnyű időt szakítani az ilyesfajta olvasásra, hiszen a világ pörög körülöttünk, a munka és a család pedig sok terhet ró ránk. De miért sietünk azokkal a könyvekkel, amelyeket magunk emelünk le a polcra? Nem kellene többet olvasnunk, csak lassabban. Ha van tíz percünk a buszon vagy lefekvés előtt, ne habzsoljuk a szavakat! Ahogy az ízeket sem érezzük, ha falva eszünk, a szavak sem tudnak megérinteni, ha átrohanunk rajtuk. Ha így teszünk – ahogy a gyomrot sem terheli meg az étel, ha megrágjuk –, az olvasás sem fog még jobban kimeríteni: valóban feltölt, felfrissít majd minket, így könnyebb lesz minden más is, amit utána végzünk. Persze nem lehet, és nem is érdemes mindent ilyen áhítattal és szenvedéllyel olvasni. Tankönyvet, újságot azért veszünk kézbe, hogy gyorsan jussunk információhoz.

De vannak művek, amelyek megérdemlik, hogy ha olvassuk őket, az teljes összpontosítással történjen. Olyan tartalommal bírnak, amelyek megérdemlik, hogy nyitottak legyünk rájuk. Ha így teszünk, bővülnek ismereteink, tágul a világlátásunk, értékekkel gyarapodunk, és gazdagabb lesz az érzélemvilágunk és a fantáziánk. Így még a rettegett Jókai-féle Vaskapu-leírás is élvezhető lesz, mert új látványokat fest elénk, de egy Jane Austen könyvet sem dobunk a sarokba, csak mert nem pörgő akcióról, hanem a lélek rezdüléseiről mesél.

Azt hiszem, hogy ha valaki folyton az eseményt, az akciót hajszolja olvasmányában, az rengeteg nagyszerű könyvről marad le. A húgom például képtelen volt túljutni Az Ackroyd-gyilkosság első negyven oldalán, mert nem történik meg benne a gyilkosság, így viszont – véleményem szerint – a világ legfantasztikusabb krimijét hagyta ki. És bár nem a krimik azok, amelyek a leginkább gazdagítják az ember lelki-világát, de a hozzáállása semmiképpen sem biztató.

Ha nem szánunk időt arra, hogy szellemileg táplálkozzunk, hogy érzékeket tegyünk magunkévá, akkor torzulni fog a társadalmunk. Lélek és érzések nélküli, elgyötört emberekként jövünk-megyünk a világban, és éppen azt hagyjuk ki, amiért igazán érdemes élni.

Hiszem, hogy az olvasás az egyik legjobb kapcsolódás, hiszen táplálja és építi a lelket. De sietni vele ahhoz hasonlítható, mintha egy szimfónia lassú tételét felgyorsítva hallgatnánk: így oda a benne levő harmóniának, amit az közvetíteni volt hivatott. Az élmény csak úgy lesz teljes, ha hagyjuk kibontakozni.

Lovas Viktória Zsuzsanna 12.A

Fogalmazási feladat magyarórára. Mikszáth Kálmán Új Zrínyiász című művének alapján jellemezd a 19. századi magyar parlamentet és politikai elitet!

Tanár: Kollaricsné Soós Erika

A parlament, mint magyar toposz / időtlen magyar politika

Mikszáth Kálmán az Új Zrínyiász című regényes eposzának vagy eposzos regényének olvasása közben az olvasó nagyon kényelmesen érezheti magát, hiszen a majdnem másfél évszázaddal ezelőtt játszódó történet körülményei, a politikai elit viselkedése és a parlament működése számos ponton mutat hasonlóságot a jelen viszonyokkal. Az eseményeket nem fogadjuk olyan meglepődéssel, mint azt gróf Zrínyi Miklós tette a műben, mikor tapasztalta a változásokat a társadalomban, az erkölcsökben és az értékekben a tizenhatodik századhoz képest.

A kor politikai miliőjének megértéséhez elengedhetetlen megismernünk az azt mozgató társadalmi rétegeket. A feudális viszonyok maradványa a politikai elit, a hivatalokat ők töltik be. Az elszegényedett, földjeit elvesztő, eladósodott része a dzsentrik csoportja, akik nevéből próbálnak egyik napról a másikra (meg)élni. A vállalkozók és gyártulajdonosok jelentik a polgárság csíráját. A politikába kevés beleszólásuk van, és született nemesség lenézi őket, ahogy azt Rózerék esetében is láthatjuk. A nemesség erkölcsi válságban van, magát ünnepli, nem törődik a vidékkel, a múlt dicsőségéből táplálkozik. Nem tesznek semmit a fejlődésért, elődjeik érdemeiről megfeledkeznek, amelyet Széchenyihez való hozzáállásuk is tükröz.

A politikai véleményalkotás színtere nem csak a parlament, hanem a Nemzeti Kaszinó, amelyet Széchenyi korábban még azzal a nemes céllal alapított, hogy az ország szekerét előbbre vigye, egy újabb platformként. Mikszáth korában azonban a Kaszinó már csak a dzsentrik szórakozásának helyszíne. Csoportosulások képződnek, és ezekben a kis körökben születik a politika. Burkoltan megjelenik az is, hogy az ország sorsa olyan bizonytalan, mint a szerencsejáték, hiszen kártyaasztalok mellett dől el. Kiszűri magánügyekkel, mint az Alapi-ügy, foglalják le magukat. Mikszáth úgy jellemzi, mint sovány talajt.

Zrínyiék feltámadása precedens nélküli eset, és ez rávilágít a vezetők cselekvésképtelenségére. „*Maga a belügyminiszter, mint rendesen, vadászaton volt s nem intézkedett.*” Wlassics miniszter levele Zrínyihez kicsinyes, megalázkodó, hízogó. A fogadóbizottság összetételét a túlszabályozás bonyolítja, a józan ész helyett az íráshoz ragaszkodnak. A hadügyminiszter helyett a kereskedelmet kéri fel a feladatra, mert Zrínyi törvény szerint sosem volt katona, és Mikszáth karcos állítása szerint Magyarországon kereskedelmi miniszternek lenni hasonlóan nagy bátorságot és vitézséget igényel, mint Zrínyi kirohanása. A negyedik fejezetben láthatjuk, hogy a politikai elit gondoskodik kegyeltjeiről, Zrínyit minden tudás nélkül bankigazgatóvá teszik meg.

A parlament működéséről a Zrínyiék letartóztatása körül kialakult botrány megvitatása során kaphatunk képet. A tizedik fejezetben megváltozik a közhangulat, főként vidéken, és a feltámadt urak védelmére áll a nép. Kérvényt küldenek Somogyból az országgyűléshez, hogy oldják meg a kialakult helyzetet. Mikszáth megállapítása szerint az ilyen feliratok és kérvények sorsa siralmas, elvesznek a kismillió között. A Zrínyi-ügy viszont divatcikk, felkapja a Tisztelt Ház. A kérvénynek híre megy, és ostrom tör ki

a karzatjegyekért a következő országgyűlésre, csakúgy, mint egy színházi előadásra. A szépasszonyok páholyokban ülnek, és Apponyi beszéde alkalmával azt is megtudjuk, hogy egy-egy képviselő felszólalása jobban érdekli őket, csakúgy, mint egy ünnepeltebb színész. Az ülések tehát szórakoztatást nyújtottak a közönségnek. Kiderül az is, hogy már akkoriban is összehívhattak ún. zárt üléseket.

Mivel a kormánynak kényelmesebb az interpelláció, mint a kérvény, előre elrendezik, hogy Pulszky Ágost még a kérvények előtt interpelláljon. Persze ennek a híre is elterjedt még a gyűlés előtt. Mikszáth véleménye „*a párbaj csak egy játék, kivált ha az ellenfelet maga a válaszoló választja*”, hogy a nyilvánosság előtt zajló ügyek előre megrendezettek, nem hagynak semmit a véletlenre. A parlamenten belül is két helyen folyik a tanácskozás: az ülésteremben és a folyosón. Az okosabbak a folyosón várnak a meghallgatásra érdemes beszédekre. Három féle szónoklat létezik szerintük: a közép-szerű, mely teljesen értelmetlen, ezért nem hallgatják, a nagyon okos, melyből tanulni lehet, és a nagyon szép, amely gyönyörködtet. A folyosó külön életet él, csoportosulások jönnek étre, így születik a dzsentrí, a Hungária-szoba vagy az István-szoba. Ezekben a körökben pletykálnak, találgatnak és spekulálnak a gyűlés eseményeiről hírt vivők és saját értesüléseik alapján. A politikai eszmefuttatások közé gyakran vegyül lényegtelen, magánéletéről szóló fecsegés is. Azonban az ülésteremben csak „*sok zöldség, szalma-széna-szecska*” hangzik el, nem érdemes jelen lenni.

Az országgyűlést az író az olümposzi istenek tanácskozásához hasonlítja. Mindenkinnek megvan a maga feladata. A résztvevők irányítják, igazgatják a nép (halandók) sorsát, ezért tanácsos – Mikszáth szavaival élve – csúnya szolgálatokat tenni a kedvükért, hajlongani, görbülni és hízelkedni előttük. A visszatérő Zrínyiék veszítenek nimbuszukból (csakúgy, mint az Olümposzról letaszított, emberek közé vegyülő istenek), egy erkölcsösebb, magasztosabb korból származnak. Szilágyi, az elnök is kiküldi a jegyzőt, hogy még a kezdés előtt értesülhessen arról, hogy mire kell számítani a teremben. Érdekesség, a mai és régi gyűlések közötti technikai különbség. A felszólalni kívánó képviselőket táblára írta fel a jegyző, a szavazás felállással történt, és az elnök maga számolta össze a szavazatokat. A képviselőket rendre intő csengő maradt csak meg eredeti használatnak megfelelően. De lehet, hogy csak technikai különbség van. A politikusoknak minden rezdülésére felhívják a figyelmet a folyosón. A legapróbb jelekből olvassák ki véleményüket. Jól összeszokott társaságról van szó, amit az is jelez, hogy amikor Szilágyi megjelenik, a hangulatát találgatják, és abból következtetnek aznap viaskedésére. Az emberek álláspontját alapvetően nem a magánvélemények, hanem a pártállás, az érdekek, a vallási hovatartozás és akár a legtávolabbi rokoni szálak befolyásolják (vö. Rosenberg szimpatizálása Csákyval).

Pulszky interpellációja patetikus, hosszadalmas, filozofikus, minden oldalról körüljárja a témát és kérdésének jogosultságát történelmi példákkal támasztja alá. Beszéde közben gyakoriak a közbeszólások (olykor humorosak-csipkelődők), így az elnöknek rendre kell intenie a T. Házat. Bánffy nem a kérdésre válaszol, kitér az egyértelmű válasz elől.

Mikszáth öt pártot említ: kormánypártot, néppártot, függetlenségi pártot, nemzeti pártot és a szélsőbalt. A pártok „évtizedek alatt összetömörültek”, általában teljes egyetértésben támogatják tagjaikat, de Zrínyiék ügye megosztja őket, csoportok, gárdák

alakulnak ki egy-egy párton belül is. A pártok állása egymástól is függ, a lényeg, nem a téma, hanem, hogy más véleményen legyenek, mint ellenfeleik. A miniszterelnök válasznak elfogadását szavazásra bocsátják, és a ház egyként háborodik fel, amikor kiderül, hogy a pártokon belül is megosztottság uralkodik. Bánffy választ nem fogadják el, a miniszterelnök erre csak egy baljóslatú (hatalomfitogató) mosollyal, míg a többi elégedetlen a szavazás érvényességének kétségbevonásával válaszol. A hatalmas kavardásnak az elnök öt perc szünet elrendelésével vet véget.

A 11. fejezet narrációval indul, melyben Mikszáth az országot, Hungáriát egy szép-asszonyhoz hasonlítja, és parlamentet, mint gyermekét ugyanolyan tulajdonságokkal rendelkezőnek tartja. Az országbírálatban végig érződik az író szeretettel teli szatirikus humora. A hazát kiszámíthatatlannak és megvesztegethetőnek tartja. Hibás az értékítélete, a divatnak, az érzéseknek és a mának él, nagy dolgokra vállat von, a kicsi dolgokon fennakad. Ezek a jellemvonások a politikai elit ismertetőjegyei is, hiszen ők is a haza gyermekei. A Zrínyi-ügy is olyan felfűjt eset, mely szikraként kiváltja mindenki hozzászólását, felhánytorgatják a régi ügyeket, általánosítanak a pártok, és felhasználják az alkalmat arra, hogy a többi párt hibáit bizonyítsák. A gyermeki vitához hasonlított diskurzus részletein rágódnak, bizottságokat állítanak fel, amelyek csak tovább bonyolítják a helyzetet. Az újabb gyűléseken egymást követik a felszólalások, Győrffy Gyula határozati javaslatot nyújt be (a bürokrácia újabb példája) a király bevonására, miszerint egyszerűen törölni kell a pört. Apponyi szónoklatát epedve várják a karzaton. Ironikusan ábrázolja Mikszáth a felszólaló jellemét: a külsőségek fontosak számára, majdhogynem piperkőc, és fogalmakat boncolgat, az időn kívüliséget szeretné bevezetni a helyen kívüliség analógiára, és így semmissé tenné Zrínyiék perét.

A nép közben erőtlenné és komolytalan tüntetéseket tart Zrínyi mellett. A parlamentben is vannak kételkedők, mint Eötvös, aki a kormányzat egy újabb fogásának tekinti csak a híres-neves feltámadást. A folyosón üldögélő közönyös tartózkodó generális látja a helyzetet a legtisztábban: „*birói funkcióba nincs helye a kormánynak és a közvéleménynek*”. „*A törvény pedig nem ismer kivételeket*” – ahogy azt korábban említik. Az egyre csak húzódozó esetet nem képes megoldani az országgyűlés, a zűrzavar folyamatosan nő. A megoldás kívülről és felülről érkezik (deus ex machina), amíg a vita folyt, Zrínyiék a királyhoz utaztak, aki felmentette őket, és gondoskodott róluk. A nép lecsillapodott, a képviselők pedig fellélegeztek, mert nem kellett további felszólalásokat meghallgatniuk.

Az igazságot karddal osztó Zrínyinek teljességgel érthetetlen a 19. század kicsinyessége és az értékek megváltozása. A kor politikusai csak arra jók, hogy deheroizálják és lealacsonyítsák őket a saját bagatell világukba. Vajon egy 21. századi ülésen hogy tárgyalnák Zrínyi ügyét? Király hiányában születhet-e megoldás?

Szabó Réka Eszter11.N

A 2013/2014. TANÉV KRÓNIKÁJA

„Az idővel minden kísérletünk kudarcot vallott. Mindössze arra vagyunk képesek, hogy mérjük, de kilépni nem tudunk belőle. S kiváltképpen: nem tudjuk megállítani vagy visszafordítani.” (Hankiss Elemér)

2013. augusztus

- 19–21. Gólyatábor Zánkán a 9.C/AJTP osztályba felvett diákok számára. Kísérő: Czinder Enikő tanárnő.
26. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét. A tanévkezdés legfontosabb teendőinek megbeszélése után Horváth Attila igazgató úr köszöntötte a tanári kar tagjait és az újonnan érkező – Geiszler Ágnes (magyar–angol), József Attila (angol–német) és Novákné Bosits Csilla (matematika–testnevelés) – kollégákat. Ezt követően a tanulók javító-, különbözeti és osztályozó vizsgáira került sor.
- 28–29. Munkaközösségi, vezetőségi értekezletek.
28. 437 pedagógust tüntettek ki Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért díjjal a budapesti Nemzeti Színházban rendezett ünnepségen. „Jótól jót” – ez a latin közmondás vált névadójává ennek a kitüntetésnek. Iskolánkból Horváth Attila igazgató úr kiváló tehetségsegítőként, Monok Zoltán tanár úr kiváló tehetséggondozóként és Pálovics Róbert tanár úr kiváló versenyfelkészítőként részesült az elismerésben.
30. A tanévnnyitó értekezleten a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét.

2013. szeptember

1. Megtartottuk a 119. tanévnnyitó ünnepséget. A műsort iskolánk vegyeskara adta, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével. Gönczöl Csenge 10.N osztályos tanuló olvasott fel Csáth Géza: Egy vidéki gimnazista naplójából című alkotásából egy részletet. A műsorközlő szerepét Bakó Bálint 9.B osztályos tanuló vállalta magára. A műsor összeállítója, a szereplők felkészítője Bokányi Tiborné tanárnő volt.
A Móra János-émlékgyűrűt Juhász Tibor tanár úr vehette át.
„A Gimnázium Legsikeresebb Tanára” címet Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő nyerte el.
2. Az első tanítási nap. Az osztályfőnökök kiosztották a tankönyveket, ismertették a tanév feladatait, a tanulók meghallgatták a baleset- és tűzvédelmi tájékoztatót.
3. Szülői értekezlet az 5.N osztályban.
5. Az őszi érettségire való jelentkezés utolsó napja.

„A 119. tanévet ünnepélyesen megnyitom.”

- szept. 9. Keresztury-ünnepség Zalaegerszegen. Iskolánkat a 9.A/Ny osztály képviselte. A műsorban közreműködött Peresztegi Dóra 10.B és Tóth Emese 10.N osztályos tanuló.
17. Az általános iskolák 4., 7. és 8. osztályos tanulói számára elindultak a tehetséggondozó, előkészítő szakkörök magyar nyelv és irodalom, illetve matematika tantárgyból.
20. Jó hangulatú Zrínyi-túrán vett részt az egész iskola. A fárasztó útvonalat vidám feladatokkal tette könnyebbé Kovács Tibor tanár úr 10.N osztálya. A versenyt és a tortát a 11.B osztály nyerte, a jövő évi rendezési jogot pedig a 9.B.

2013. október

1. Tantestületi értekezlet.
A zene világnapját egy nagyszüneti közös énekléssel ünnepelték a diákok. Szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök.
Fizika versenyfelkészítő szakkör indult sikeres diákmentorok bevonásával (TÁMOP-3.4.5-12-2012-0001). Időszak: 2013. október 1. – 2014. április 5.
Kezdetét vette a Fizikai Mérések és Feladatok Műhelye című program is, amely az NTP-TM-13 pályázat keretében támogatott tehetséggondozó műhely. Időszak: 2013. október 1. – 2014. június 3.
4. Iskolánk a Virágos Zalaegerszegért 2012. évi pályázatán, intézmények kategóriában 1. helyezést ért el.

Zrínyi-túra

4. Megemlékeztünk az aradi vértanúkról. Az idei tanévben a tornateremben ünnepeltünk. Megtekintettük a Katona Tamás történész előadásáról szóló filmet és elénekeltük a Himnuszt.
- 4–5. ECL nyelvvizsga.
5. Az Integrált Természettudományos Verseny regionális fordulója Veszprémben.
11. A Manna Kulturális Egyesület a színházi-nevelési programsorozat keretében bemutatta A bogoyógyümölcskertész fia című előadását.
- 12–19. Franciaországban járt Vass Dorina (9.B), Stanbury Krisztina (9.B), Gyuk Izabella (11.N), Tóth Emese (10.N), Dienes Márton Gyula (10.B) és Kintli Zsuzsanna (10.N) Kocsisné Németh Erika tanárnő és Gombás Szilvia tanárnő kíséretében, egy nemzetközi projekt, a Comenius program jóvoltából.
14. A Zenebarátok Klubjának évadnyitó összejövételén a Sír a téli éjszaka című egyfelvonásos drámai daljáték felvételét tekintették meg a résztvevők. A szezonnyitót megtisztelték jelenlétükkel az előadás zeneszerzői, Andrásy Frigyes és Andrásy Krisztina, a Magyar Állami Operaház tagjai. Az est első felében a szerzőkkel dr. Szigethy István beszélgetett.
15. A Borbás György Galérián a tavalyi osztálykirándulásokon készített fényképekből nyílt tablókiállítás.
16. A Manna Kulturális Egyesület a színházi-nevelési programsorozat keretében bemutatta a Sorslabirintus című előadását.
Az iskolai szülői munkaközösségének választmányi ülése.

Az osztálykirándulásokról mesélnek a tablók

- okt. 17. A városi Deák-ünnepségen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt. Gimnáziumunkat az 5.N, a 9.B/Ny és a 9.C/AJTP osztály képviselte. Az idei tanévben a műsort is iskolánk tanulói adták. A Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő által vezényelt kórus mellett közreműködött Bakó Bálint 9.B és Molnár Kristóf 10.B osztályos tanuló.
- 17–19. „Tollal a csillagokig” címmel országos vetélkedőt rendezett a Gárdonyi Géza Emlékbizottság és a Dobó István Vármúzeum. A döntőben iskolánk csapata 4. helyezett lett.
21. A Manna Kulturális Egyesület a színházi-nevelési programsorozat keretében bemutatta az Antigoné című előadását.
22. A 11.A osztály műsorával emlékeztünk meg október 23-áról. Az előadás összeállításában közreműködött Juhász Ildikó tanárnő és dr. Beckné Sallay Anikó tanárnő. A próbákon a legtöbb segítséget a diákok osztályfőnöküktől, Csík Enikő tanárnőtől kapták.
- 22–23. A Gloria Victis Kárpát-medencei történelmi verseny országos döntője Budapesten.
- 24–25. Monok Zoltán tanár úr irányításával és Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő segítségével a 10.N osztály tanulói rendbe tették egykori tanáraink sírját, és koszorút helyeztek el az iskola nevében.
25. A délutáni gólyaavatót Dienes Gyula tanár úr 9.C osztálya szervezte. A nagyon jól irányított, gördülékeny, érdekes feladatokkal tarkított vetélkedőt Pálovicsné Tusnady Katalin 9.A/Ny osztálya nyerte. Így jövőre ők rendezik a gólyaavatót. A napot bál zárta.
Ez volt az őszi szünet előtti utolsó tanítási nap.

*A Gloria Victis döntőjének
győztes csapata*

- 25–26. 22. alkalommal került sor az Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny megrendezésére, melyen 13 meghívott iskola diákjai vettek részt, főleg a Dunántúlról. Az idei tanévben, rendhagyó módon a lányok külön feladatsor megoldásával is összemérhették tudásukat matematika és informatikai alkalmazások kategóriában.

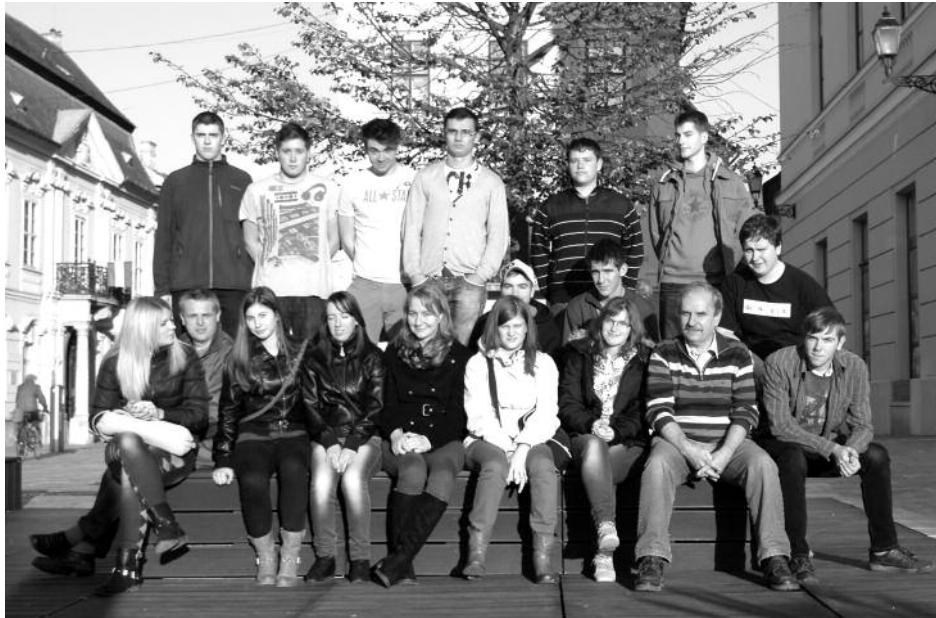
2013. november

4. Az őszi szünet utáni első tanítási nap.
A történelem OKTV első fordulója (33 tanuló).
A Zenebarátok Klubjának novemberi összejövételén dr. Szigethy István mutatta be összeállítását, melynek címe: Párhuzamosságok a zenetörténetben – 200 éve született Giuseppe Verdi és Richard Wagner.
5. A földrajz OKTV első fordulója (9 tanuló).
Tantestületi értekezlet.
Fogadónap az 5., 7., 9., 11. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
6. A Nemes Tihamér OITV (programozás) első fordulója a 9–10. évfolyam számára.
Megyei matematikaverseny.
7. Nemes Tihamér OITV (alkalmazás kategória, 2. korcsoport).
Az informatika OKTV II. kategória első fordulója (22 tanuló).
Fogadónap a 6., 8., 10., 12. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
9. A tatai Öveges József emléktversenyen iskolánkat négy fő képviselte, akik megnyerték a csapatversenyt. Kovács Péter Tamás (9.N) egyéni fizika és egyéni összetett versenyben is első helyezést ért el.
11. Az irodalom OKTV első fordulója (7 tanuló).
- 11–13. A 11.A 16 tanulója Horváth Attila és Kovács Tibor vezetésével a Nemzeti tehetségprogram (NTP-KTMK-MPA-12-128 számú pályázat) keretén belül rendhagyó matematikáttáborban vett részt. A tantárgy szépségei mellett bepillantást nyerhettek a győri Széchenyi István Egyetem életébe, tesztelhették magukat a Mobilis kiállításon. A Pannon Csillagdában érdekes dolgokat tudtak meg a világűréről és az űrkutatásról, valamint látogatást tettek az Audi gyárban is.

Izsák-verseny

- nov. 12. Az angol nyelvi OKTV (I. és II. kategória) első fordulója (49 tanuló).
A III. Mentovich Ferenc természettudományi verseny első fordulója.
13. Megnyílt Elekes Júlia és Baki Melinda (12.N) közös tárlata a Borbás György Galérián.
Nemes Tihamér OITV (programozás kategória, 2. korcsoport).
14. A fizika OKTV első fordulója (18 tanuló).
- 14–15. Pályaválasztási napokon tájékoztattuk a hozzánk felvételizni szándékozó 8. osztályos gyerekeket és szüleiket az indítandó osztályokról, a felvételi feltételekről és a nálunk folyó nevelő-oktató munkáról.
18. A kémia OKTV első fordulója (21 tanuló).
Zrínyi Miklós halálának évfordulóján Monok Zoltán tanár úr, Gyuk Zsolt SZM-elnök, Gyuk Ábrahám (10.N) és Máhr András (10.N) felkereste Csáktornyt és megkoszorúzta a Zrínyi-emlékművet, majd rövid látogatást tettek a csáktornyai várban és Varasdon. Megtekintették a kursaneci erdőben felállított, Zrínyi halálának helyét jelző obeliszket.
Az Ady Endre versmondó verseny városi döntője.
19. A francia nyelvi OKTV első fordulója (9 tanuló).
20. Az informatika OKTV (I. kategória) első fordulója (38 tanuló).
21. A biológia OKTV első fordulója (41 tanuló).
Német nyelvi játékos rejtvényfejtő vetélkedő.
A nyolc évfolyamos gimnáziumi osztályba készülő tanulók és szüleik számára tájékoztatót tartottunk.

Győrben a 11.A legjobbjai

22. A Bolyai matematika csapatverseny országos döntője.
A „Tiszán innen, Dunán túl” népdaléneklési verseny területi fordulója.
23. A 9.A/Ny, a 9.N, a 10.A, a 10.B, a 11.B és a 12.B osztályos diákok tanulmányi kiránduláson vettek részt Bécsben.
25. A német nyelvi OKTV első fordulója (36 tanuló).
28. A matematika OKTV első fordulója (55 tanuló).
Megjelent a HVG különszáma, benne a középiskolák rangsorával. Iskolánk a vidék legjobb gimnáziuma lett.
Kiállítás nyílt a folyosógalérián a matekos tábor (november 11–13.) fotódokumentációiból.
29. A „Szent-Györgyi Ifjak, Diákok, Tanárok és Mentorok” találkozója Szegeden. Szent-Györgyi Tanár kinevezést kapott kiemelkedő munkája elismeréséül Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő. Szent-Györgyi Ifjú kinevezést kapott: Egyed Bálint (12.A) és Havlik Károly (12.A).

2013. december

3. Tantestületi értekezlet.
A Varga Tamás országos matematikaverseny 1. fordulója.
DSD nyelvvizsga írásbeli része.
4. A Manna Kulturális Egyesület a színházi-nevelési programsorozat keretében bemutatta az Ady-Petőfi című előadását.
Az Országos Logo-verseny 1. fordulója.
A Winkler Lajos megyei kémiaaverseny Nagykanizsán.

Tisztelet és hála a 350 éve meghalt Zrínyi Miklósnak

dec. 6–7. ECL nyelvvizsga.

7. A „Migráns tanulók szerte az országban” című TÁMOP-projekt második helyszíni versenye. A vetélkedőn az Ajlan Esmail Wahbi (10.B), Demeter Adrienn Katalin (11.N), Horváth Júlia (12.N), Máthé Bence (9.B) és Mózsa Ábel (8.N) által vezetett csapatok vettek részt Stárics Roland szervezésében. A Bolyai anyanyelvi csapatverseny országos döntője Budapesten.
8. A Zenebarátok Klubjának decemberi összejövetelén részleteket láthattunk Király László zalaegerszegi származású zeneszerző Egerszegi miséjéből, melyet a brüsszeli koronázási templomban mutattak be. Dr. Szigethy István felidézte a Hatoscsatorna műsorát, melyben a zeneszerző beszélt a műről.
10. A Rákóczi történelemverseny első fordulója.
A XIV. Idegen nyelvi fesztivál az Apáczai Csere János ÁMK-ban.
12. A Manna Kulturális Egyesület a színházi-nevelési programsorozat keretében bemutatta A gáton című előadását.
Az Arany Dániel matematikaverseny első fordulója.
A Cultura Nostra történelmi vetélkedő első fordulója.
14. A Hungarian Geographical Contest nevű angol nyelvű, földrajzi tanulmányi verseny első fordulója.
21. Ismét itt a karácsony. A 10.A osztályos diákok, osztályfőnökük, Beviz Zsófia tanárnő segítségével, egy különlegesen megszerkesztett műsort mutattak be.

Kiállításmegnyitó a Folyosógalérián

A napjainkban, egy nagyváros hajléktalanjai között játszódó történettel újra-értelmezték a betlehemi csodát.

23. A téli szünet kezdete.

2014. január

6. A téli szünet utáni első tanítási nap.
7. A félévi magatartás- és szorgalomjegyek lezárása.
A történelem OKTV második fordulója, iskolánkból 6 tanuló jutott be.
A Zenebarátok Klubjának januári összejövetelén Egy új műfaj születése címmel Juhász Tibor tanár úr nyújtott áttekintést az opera történetéről 1650-ig.
Az előadást számos jelenet, operarészlet bemutatása színesítette.
9. A földrajz OKTV második fordulója, iskolánkból 3 tanuló jutott be.
11. Az informatika OKTV (II. kategória) második fordulója, iskolánkból 6 tanuló jutott be.
14. DSD nyelvvizsga szóbeli része.
17. Osztályozó konferencia a 12.A, 12.B, 12.N, 9.A/Ny, 9.B/Ny, 9.C/AJTP és az 5.N osztályos tanulók félévi munkájáról.
18. Központi írásbeli felvételi vizsga a gimnáziumban.
- 17–18. Találkozás az AJTP-ba jelentkezett tanulókkal.
22. A magyar kultúra napja. A Manna Kulturális Egyesület a színházi-nevelési programsorozat keretében bemutatta a Benga című előadását.
A Szépirodalmi Műhely bemutatta a Négyszögletű kerek erdő című előadását.
23. Pótló írásbeli felvételi vizsga.

A karácsony varázsát a 10.A osztály idézi fel

- jan. 24. A Georgikon biológia tanulmányi verseny döntője Keszthelyen.
 28–29. A Négy megye matematikaversenye döntője Pécsen.
 28. Kiállítás nyílt a Borbás György Galérián Szényi Zoltán és Dienes Gyula tanár úr műveiből. Iskolánk volt és jelenlegi rajztanárát Németh László tanár úr köszöntötte. Az alkotásokat Hajduné Szabó Ágnes tanárnő mutatta be. A műsorban közreműködött Nagy Eszter (zongora) és Tóth Emese (ének), 10.N osztályos tanulók.
 Varga Tamás matematikaverseny 2. fordulója.
 Tantestületi értekezlet, témája az első félév értékelése.
 29. A matematika OKTV második fordulója, iskolánkból 5 tanuló jutott be.
 A Szép magyar beszéd verseny megyei fordulója.
 30. Az 5–8. osztályos tanulók a zsinagógában megtekintették Prokofjev Péter és a farkas című művének előadását.
 31. „A siker kulcsa” – Kóstolj bele a közgazdász szakmába! országos középiskolai csapatverseny döntője Budapesten.

2014. február

1. A gimnázium tantestülete és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány 21. alapítványi bálját Gyutai Csaba polgármester úr és dr. Kocsis Gyula, az iskolaszék elnöke nyitotta meg. A vendégek szórakoztatására összeállított műsorban az iskola fitnesscsapata, a Ladies Fitness (Czinder Enikő tanárnő felkészítésében) és Hertelendy Attila művész úr működött közre. A nyitótáncot a Gála táncgyűttes táncolta. Az alapítvány bevételeinek jelentős részét a Dienes Gyula művésztanár, Németh János művész úr, Szabolcs Péter művész úr és Szényi Zoltán művésztanár által felajánlott egy-egy műalkotás kisrészletének köszönhetően. Az est házigazdája Csík Enikő tanárnő és H. Horváth Gyula volt. A rendezvény főszervezője Pethő Attila tanár úr.
3. A német nyelvi OKTV második fordulója (I–II. kategória), iskolánkból 5 tanuló jutott be.

A művésztanárok kiállítását Hajduné Szabó Ágnes nyitja meg

- 3–4. A központi írásbeli felvételi dolgozatok megtekintése.
4. Szülői értekezlet.
5. Az angol nyelvi OKTV második fordulója, iskolánkból 2 tanuló jutott be.
6. Az Irinyi János kémiaverseny első fordulója.
Farsang a zenében – Liszt Ferentől Luiz Bonfáig. Dr. Szigethy István bemutatójával folytatódott a Zenebarátok Klubjának rendezvénysorozata.
- 7–8. ECL nyelvvizsga.
8. Az informatika OKTV (I. kategória) második fordulója, iskolánkból 9 tanuló jutott be.
- 8–15. A Comenius csereprogram keretében Major Ágoston, Horváth Rebeka, Gáspár Enikő és Porpáczy Flóra a 9.B, Koller Virág és Kámán Fruzsina pedig a 10.B osztályból lehetőséget kapott arra, hogy részt vegyen egy walesi utazásban, melynek főbb témája a népi kultúra és a szöveg megismerése volt.
10. A kémia OKTV második fordulója, iskolánkból 5 tanuló jutott be.
A Lóczy Lajos országos középiskolai földrajzverseny első fordulója.
11. A magyar irodalom OKTV második fordulója, iskolánkból 1 tanuló jutott be.
A Rákóczi verseny második fordulója.
A Mikola Sándor országos középiskolai tehetségkutató fizikaverseny iskolai fordulója.
13. A fizika OKTV második fordulója, iskolánkból 3 tanuló jutott be.

*A Nemzetközi magyar matematikaverseny
zrínyis résztvevői*

- febr. 13. Az Arany Dániel matematika-verseny.
14. Szalagavató ünnepség és bál. A három végzős osztályunk a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben tartotta a szalagavató ünnepségét. A tanárok nevében Monok Zoltán tanár úr, a 12.B osztályfőnöke mondott köszöntő beszédet. A diákok nevében Mónok Eszter 12.B osztályos tanuló szólt. Az esemény házigazdái Farsang Luca Orsolya (12.N) és Molnár Gergő (12.B) voltak.
- A műsorban közreműködött: Balla Júlia (12.B), Gáspár Vilmos (12.A), Lőrincz Bernadett Petra (12.A), Paál Barnabás (12.B), Takács Bence (12.N) és Vaski Violetta (12.N).
- A műsort Bajnóczy Zoltán tanár úr, Bokányi Tiborné tanárnő és Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő állította össze. 19 órakor a gimnáziumban folytatódott az ünnepség. A végzős osztályok táncbemutatóját vacsora és szalagavatói bál követte.
17. A biológia OKTV második fordulója. Iskolánkból 7 tanuló jutott be.
- 18–19. Az Ifjúsági Hangversenybérlet első előadása a zsinagógában. A zalaegerszegi zeneiskola tanárai részleteket mutattak be a romantika korának zenei alkotásaiból. Az előadást vezette, a műveket értelmezte: Tóth László, a zeneiskola tanára.
19. A Földgömb földrajzverseny első fordulója.
20. A Mindszenty-verseny második fordulója.
21. A Zrínyi Ilona és Gordiusz matematikaverseny megyei fordulója.
24. A Szilárd Leó fizikaverseny első fordulója.
25. A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja. A megemlékezést Monok Zoltán és Stárics Roland tanár úr szervezte.
- febr. 26–
márc. 2. Gloria Victis történelmi vetélkedő országos győzteseinek jutalomútja Erdélyben a Rákóczi Szövetség szervezésében. Iskolánkat Horváth Ádám (11.N), László Mátyás (11.N) és Tompa Mátyás (11.N) képviselte Stárics Roland kíséretével.
- febr. 27. A Focus on Britain regionális verseny Zánkán.

A boldog 11.N a március 15-i ünnepély végén

2014. március

1. A Nemes Tihamér OITV és az informatika OKTV programozás kategória harmadik, országos fordulója. A Zrínyiből 10, illetve 5 diák jutott be a döntőbe.
3. Megyei angol nyelvi verseny.
6. Vivaldi, Haydn, Beethoven, Wagner, Sztravinszkij zeneművei alapján a tavaszt idézte dr. Szigethy István válogatása a Zenebarátok Klubjának márciusi összejövetelén.
7. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat keretében a Savaria Szimfonikus Zenekar mutatkozott be.
A Hungarian Geographical Contest nevű angol nyelvű, földrajzi tanulmányi verseny országos döntője Pécssett, iskolánkat egy tanuló képviselte.
10. A Less Nándor földrajzverseny első fordulója.
11. Lendvai Patrícia (11.B) önálló kiállítása a Borbás György Galérián.
A Varga Tamás matematikaverseny döntője.
12. Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő átvette a MOL Tehetséggondozásért Díját Budapesten, a Művészetek Palotája Üvegtermében példamutató munkájáért. A díjat Ferencz I. Szabolcs, a MOL-csoport társasági kapcsolatokért felelős ügyvezető igazgatója, az alapítvány kurátora, valamint Ónodi Eszter színművésznő, az Új Európa Alapítvány jószolgálati nagykövete adta át. A tanárnőt 12.A osztályos tanítványai, Egyed Bálint és Havlik Károly terjesztették fel a díjra.
13. Az első három tanóra megtartása után ünnepi műsort tekintettek meg a tanárok és a tanulók. A 11.N osztály diákjai egy anekdotafüzérből összeállított műsorral emlékeztek meg a nemzeti ünnepről. A műsort összeállította,

Március 29., Dötk

- szerkesztette Gyuk Izabella, Tóth Rita és Varga Kata Dorina. Felkészülésüket magyartanáruk és osztályfőnökük, Kollaricsné Soós Erika segítette.
- márc. Az Irinyi János országos kémiaverseny második fordulója.
- 13–16. Nemzetközi magyar matematikaverseny Csíkszeredában. Iskolánkat két tanuló és Horváth Attila igazgató úr képviselte.
17. Megyei német nyelvi verseny.
18. A Mikola Sándor országos középiskolai tehetségkutató fizikaverseny második, megyei fordulója.
20. Nemzetközi kenguru matematikaverseny.
- 20–22. Az Arany János Tehetséggondozó Program XIII. országos irodalmi versenye Egerben.
21. ECL országos nyelvvizsga verseny.
- 21–22. A Földgömb földrajzverseny országos döntője Bonyhádön, iskolánkat két tanulója képviselte.
A Hlavay József Országos Környezettudományi és Műszaki Diákkonferencia Veszprémben.
- 21–23. A biológia iránt érdeklődő tanulók (8 fő) a TÁMOP – Tehetséghidak keretében meghirdetett Gazdagító programpárok pályázat adta lehetőséggel élve annak intenzív programján vettek részt Dötkön, az ökoházban, Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő vezetésével.
22. A SZAKE földrajz, honismereti és történelmi vetélkedőinek országos döntője Budapesten. Iskolánkat hat csapat képviselte. Gimnáziumunk nevelőtestülete SZAKE Tehetséggondozó Iskola címben és díszoklevélben része-

Megnyitottuk Dienes Gyula tanár úr festőkörének kiállítását

sült a több mint két évtizedes tehetségkibontakoztató munkának elismeréseként.

A Nemes Tihamér OITV és az informatika OKTV alkalmazás kategória harmadik, országos fordulója. A Zrínyiből 11, illetve 6 diák jutott be a döntőbe.

25. A Tehetséghidak Program keretében megvalósuló Tudástranszfer Fórumot szerveztünk. A megjelent iskolák képviselőit Pácsonyi Imre, a KLIK Zalaegerszegi Tankerületének igazgatója és Horváth Attila igazgató úr köszöntötte. A megnyitót előadások követték.
26. Megyei középiskolai fizikaverseny. A 9. évfolyamon az első három helyezést iskolánk diákjai érték el. A 10. évfolyamon az első, a 11. évfolyamon a második, a 12. évfolyamon pedig az első két helyezett szintén zrínyis diák lett. A Lóczy Lajos országos földrajzverseny második fordulója.
27. A Cum deo pro patria et libertate országos történelmi verseny döntője Budapesten.
28. A német nyelvi OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 1 tanuló képviselte. Idegen nyelvi verseny az AJTP program tanulói számára. Az amatőr kosárlabda diákolimpia döntője Zalaegerszegen.
- 28–30. A TÁMOP-3.4.5-12-2012-0001 azonosítószámú Tehetséghidak Program kiemelt projekt keretében megvalósuló Gazdagító programpárok II. egyik rendezvényeként újabb intenzív táborra került sor Dötkön, Horváth Attila, Juhász Tibor és Kiss Zsolt tanár urak vezetésével. A 8.N és 9.N osztály tehet-

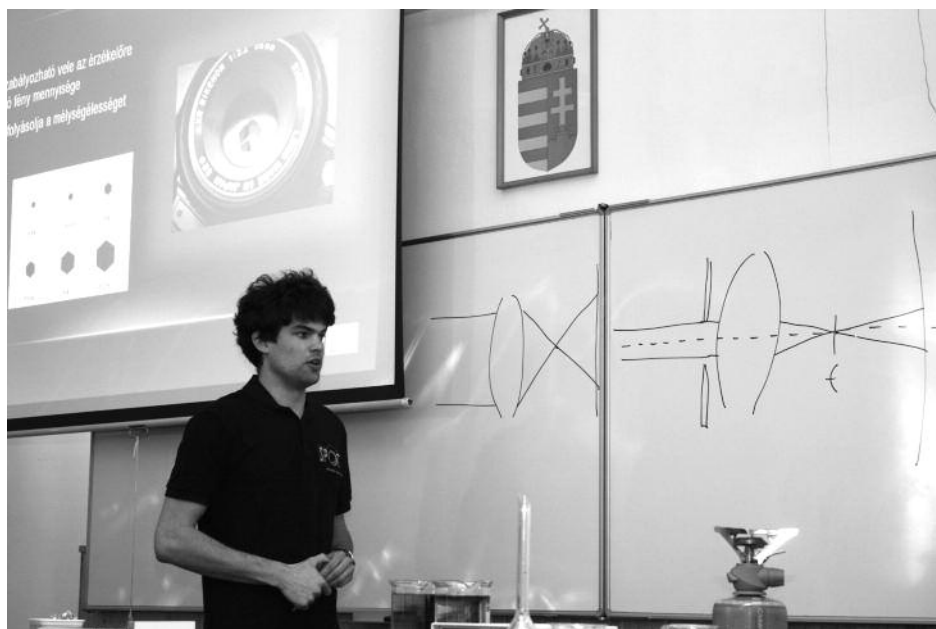
Vendégünk a Vujicsics-együttes

séges diákjai felsőbb éves diákmentorokkal együtt vettek részt a programban. A komplex természettudományos gondolkodás fejlesztése volt a fő céljuk. A programpárok matematika- és programozásfejlesztő foglalkozásokat tartalmaztak, de csillagászati ismeretekkel is kiegészültek, kihasználva a bentlakásos tábor természetközelségét. 29-én délután jó hangulatú, 12 km-es túrán vett részt a csapat, amely „kihelyezett” vacsorával zárult a pakodi hegy egyik pincéje előtt.

márc. 29. Az Örökségünk '48 történelmi verseny döntője Budapesten.
A kémia OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 1 tanuló képviselte.

2014. április

1. Tantestületi megbeszélés.
2. Megnyílt a 10 éves Dienes Festőkör jubileumi kiállítása.
Az Ifjúsági Hangversenybérlet utolsó koncertjét az idei tanévben a Vujicsics Együttes tartotta.
3. Az AJTP-ban tanulók matematikaversenye Bonyhádön.
5. Fizikaversenyzők találkozója (TÁMOP-3.4.5-12-2012-0001). A fizika-versenyekre felkészítő szakkör zárásaként versenyzők találkozására került sor. A rendezvény keretében volt zrinyis diákok és Pálovics Róbert tanár úr tartottak előadásokat.

Pácsonyi Imre visszatért az alma materbe

- 7–12. Comenius projekttalálkozó. Iskolánk diákjai és tanárai külföldi cserediákokat fogadtak, és megismertették őket Zala megye népi építészetével.
- 10–12. A városi diáknapi rendezvénysorozat, melynek keretében megrendezésre került „24 órás” városi diákvetélkedőn gimnáziumunk 32 fős csapata valamennyi iskolát maga mögé utasítva, fölényes győzelemmel az első helyen végzett. A két főszerző Takács Nikolett (9.B) és Kövesi Csaba (9.C), a csapatkapitány Gáspár Vilmos (12.A) volt. A városi sportnapon iskolánk csapatai közül a kosárlabdázók az első, a kézilabdázók és a röplabdázók a második, míg a labdarúgók a negyedik helyen végeztek.
- 11–12. ECL nyelvvizsga.
 - 12. A biológia OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 2 tanuló képviselte. A II. Rákóczi Ferenc irodalmi és műveltségi csapatverseny országos döntője Budapesten. A Teleki Pál földrajzverseny megyei fordulója, iskolánkat négy tanuló képviselte. A „Migráns tanulók szerte az országban” című TÁMOP-projekt valamennyi országos részvevőjének Országház-látogatással egybekötött közös vetélkedője Budapesten. Gimnáziumunkat Stárics Roland mentor képviselte.
- 11–13. A Szilárd Leó fizikaverseny országos döntője. Junior kategóriában Kovács Péter Tamás (9.N) első helyezést, Büki Máté István (10.A) pedig második helyezést ért el.
 - 13. A Curie országos matematikaverseny döntője Szolnokon.

A fizikai mérések és feladatok műhelye

- ápr. 13. A Zenebarátok Klubjának tagjai dr. Szigethy István vezetésével „húsvétoztak”. Bachtól Mascagniig idézték meg a tavaszi ünneppel kapcsolatos zene-műveket.
- 14–16. Próbaérettségi a végzős osztályok számára.
15. Fogadónap az 5–12. évfolyamosok számára.
A Tömörkény István Alkotói Pályázat díjkiosztója Budapesten.
16. A holokauszt áldozatainak emléknapja. A megemlékezést dr. Beckné Sallay Anikó szervezte. A 11.N és 11.A osztály faktosai egy rendkívüli történelemórán találkozhattak egy holocaust-túlélővel.
A földrajz OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 3 tanuló képviselte.
- 17–22. Tavaszi szünet.
- 24–26. Helikoni Ünnepségek Keszthelyen. Iskolánkat 92 tanuló és négy kísérő tanár képviselte a művészeti bemutaton. 15 kategóriában indultak diákjaink, 6 arany, 2 ezüst és 1 bronz minősítést szereztek. A Szépirodalmi Műhely előadásában főszerepet játszó Molnár Marcell (11.B) és a vers-próza kategóriában induló Takács Bence (12.N) különdíjat kapott. Gratulálunk!
- 25–26. A Curie környezetvédelmi verseny döntője Szolnokon.
A Less Nándor földrajzverseny országos döntője Miskolcon, iskolánkat két tanuló képviselte.
- 25–27. Az Irinyi János országos középiskolai verseny döntője Szegeden.
Kézilabda diákolimpia döntő Békéscsabán.
Röplabda diákolimpia döntő Nyíregyházán.

A ballagáson Gáspár Vilmos veszi át a gimnázium legrangosabb díját

A Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium szervezte meg a „Gymnasion” elnevezésű, országos sporttalálkozót. A rendezvényen az AJTP-ban résztvevő iskolák előkészítő évfolyamainak 10 fős csapatai indultak, kosárlabda, röplabda, labdarúgás csapatjátékokban és asztalitenisz, lövészet egyéni számokban.

- 28–30. A végzős osztályok szerenádozással búcsúztak el tanáraiktól.
29. A tantestület értekezleten döntött a végzős diákok számára kiosztható díjakról.
30. Az utolsó tanítási nap a végzősök számára.
Osztályozó konferencia a végzős osztályoknak.

2014. május

1. Ballagási ünnepség. Az időjárás kegyeibe fogadta a végzősöket. A szikrázó napsütés, a fújdogáló szél kellemessé tette számukra a napot. Horváth Attila igazgató úr beszéde után Bertók Fanni (12.B) búcsúzott el az iskolától. Az alsóbb évesek nevében Boronyák Márton és Fábián Kristóf szövege alapján Tóth Zsombor köszönt el a végzősöktől. Mindhárman a 11.A osztály tanulói. Peresztegi Dóra 10.B osztályos tanuló Tóth Árpád versét szavalta. A műsorban közreműködött az iskola kórusa, vezényelt Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő.
3. A „Devictus vincit” Kárpát-medencei Mindszenty verseny döntője Esztergomban.

Ismét Zrínyi Miklós előtt tiszteleg a tantestület

- máj. 5. A Zenebarátok Klubjának tagjai dr. Szigethy István évadzáró bemutatóját tekintették meg. A jó hangulatú összejövetelen különleges zeneművek részleteit láthatták a jelenlévők.
- 4–6. A Mikola Sándor országos középiskolai tehetségkutató fizikaverseny harmadik fordulója. Iskolánkat négy diák képviselte a döntőben. Közülük Kovács Péter Tamás 9.N osztályos tanuló 1. helyezést ért el a 9. évfolyamos kategóriában.
- 4–10. A 11.N osztály erdélyi kiránduláson vett részt Kollaricsné Soós Erika tanárnő, Pálovics Róbert és Pethő Attila tanár urak kíséretében.
- 5–8. Tanítási szünet.
- 5–19. Írásbeli érettségi vizsgák.
- 6–7. A Lóczy Lajos földrajzverseny országos döntője Kaposváron, iskolánkat egy tanuló képviselte.
- 7. A Szép magyar beszéd verseny területi döntője.
- 9. Az osztályok kirándulási napja.
Az Országos német nyelvi verseny döntője Szolnokon.
- 9–11. A Teleki Pál földrajzverseny országos döntője Balatonalmádiban, iskolánkat egy tanuló képviselte.
- 10. A Curie kémia emlékverseny döntője Szolnokon.
- 19–24. A marosvásárhelyi diákok látogatása iskolánkban.

A DSD nyelvvizsga-bizonyítványok ünnepélyes átadója

26. Tantestületi kirándulás Csáktornyára, Ptujba és Lendvára.
27. Iskolánkba látogatott Harald Jüngst német író. A második és a negyedik órában rendhagyó irodalomórát tartott, amelyen saját elbeszéléseit olvasta fel, és adta elő haladó és speciális tantervű német nyelvi csoportoknak.
28. Országos kompetenciamérés a 6., 8. és a 10. évfolyamon.
30. A Szépművészeti Múzeum által hirdetett Ozirisz földjén című vetélkedő döntője Budapesten.
Dr. Korsósné Dr. Delacasse Krisztina előadása „Te is lehetsz tudós” címmel.

2014. június

4. Városi ünnepség a Trianon emléknapon. A beszédet Stárics Roland tanár úr mondta.
- 5–12. Az emelt szintű érettségi vizsgák szóbeli része.
 11. A Szépirodalmi Műhely a Keresztury ÁMK-ban mutatta be Büchner Leonce és Léna című darabját.
- 12–15. Az Arany János Tehetséggondozó Program osztályainak Pécsett megtartották a XIV. művészeti fesztivált.
- 13–14. ECL nyelvvizsga.
 13. Az utolsó tanítási nap, diáknappal zártuk a tanévet. Az első három órában az osztályok egy rövid sétával egybekötött vetélkedőn vettek részt. Utána sor került az Éneklő osztály versenyre. Az induló osztályok számára kötelező feladat volt egy népdalcsozor előadása, utána következhetett a szabadon választott produkció. Kikötés volt az is, hogy csak magyar nyelven énekel-

Büszkeségeink kirándulnak

hetnek. A zsűri tagjai Hajduné Szabó Ágnes tanárnő, Farkasné Perlaki Edit tanárnő, Horváth Károly és Berkes Dániel, a Pálóczi Horváth Ádám zeneiskola tanárai voltak. A vetélkedőt a 10.C osztály nyerte.

Délután a tanárok konferencián döntöttek a diákok év végi magatartás- és szorgalomjegyéről.

16–18. A Vermes Miklós nemzetközi fizikaverseny döntője.

20. Bizonyítványosztás osztály szintű ünnepek keretében.

16–25. A középszintű érettségi vizsgák szóbeli része.

26. Beiratkozás.

27. Tanévzáró értekezlet. 9–12 óráig a tantestület az iskolában értékelte az egész évi munkát, majd a nem pedagógus dolgozókkal, a nyugdíjasokkal, a GYES-en lévőkkel kiegészülve, a Gébárti-tó mellett búcsúztatta el a 2013/14-es tanévet. A jó hangulatú délutánt több embernek köszönhetjük. Gyutai Csaba polgármester úr még februárban felajánlotta az alapítványi bálon nyert malackát a tantestület számára. Kövesi Csaba (9.C) szülei felnevelték, megfelelő súlyúra hizlalták, és a záróértekezletre egy szenzációs disznótoros ebédet készítettek mintegy 60 ember számára.

Végre itt az utolsó tanítási nap!

2014. július

- 2. Ügyeleti nap az iskolában.
- 9. Ügyeleti nap az iskolában.
- 16. Ügyeleti nap az iskolában.
- 23. Ügyeleti nap az iskolában.
- 30. Ügyeleti nap az iskolában.

2014. augusztus

- 6. Ügyeleti nap az iskolában
- 13. Ügyeleti nap az iskolában.
- 16–21. A leendő 9.C/AJTP osztályának tanulói zánkai táborozáson ismerkednek meg egymással és leendő osztályfőnökükkel, Novákné Bosits Csillával.
- 26–28. AJTP nyelvvizsgára felkészítő képzés.

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika**

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„Vannak emberek, akikhez igazodni lehet, s kell! Akiknek lelkét boldogság megismerni, értékeit büszkeség követni. Ettől (is) leszünk jobb emberek. Mértékadók, komolyak, elvhűek.” (Vujity Tvrtko)

Díjazott tanáraink

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján
a 2013/2014. tanévben

A Gimnázium Legsikeresebb Tanára

elismerést
eredményes versenyfelkészítő
és szakmai munkájáért

Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnő kapja.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk,
és további sikeres alkotómunkát kívánunk!

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma
a 2013/2014. tanévben

a Móra János-émlékgűrűt

az iskolában végzett több évtizedes,
eredményes szaktanári tevékenysége
és a tehetségek nevelése terén
végzett munkája elismeréseként

Néz Károly

tanár úrnak adományozza.

Kitüntetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!
További munkájához jó egészséget kívánunk!

Tölgyesné Kovács Katalin
MOL Tehetséggondozásért Díj
Bonis Bona –
A Nemzet Tehetségeiért Díj

Pálovics Róbert
MesterM Díj

Pálovicsné Tusnány Katalin
A Graphisoft Alapítvány
A Magyar Matematika
Oktatásért Díja

Stárics Roland
Less Nándor-díj

Ipesics Csilla
Bonis Bona –
A Nemzet Tehetségeiért Díj

Halmi László
Bonis Bona –
A Nemzet Tehetségeiért Díj

Orbán Edit tanárnő Németh László-díjat kapott

2013-ban Bonis Bona – A Nemzet Tehetségeiért Díjat kapott:
Pálovics Róbert, Marosiné Kohut Gyöngyi, Horváth Attila és Monok Zoltán

Díjazott diákjaink

A 2013/2014-es tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat

Zrínyi-émlékérem:	Gáspár Vilmos 12.A
Keresztury Dezső Irodalmi Díj:	Szakony Dorina 12.B
Izsák Imre Gyula Természettudományi Díj:	Tóth András 12.N
Winterl József Jakab Természettudományi Díj:	Egyed Bálint 12.A
Susster Oszkár Irodalmi Díj:	Molnár Gergő 12.B
Dr. Buzády Tibor Közösségvezetői Díj:	Bertók Fanni 12.B
Rozsnyói Sándor Sportdíj:	Bicsák Bence 12.N
Farkas Gyula Idegen Nyelvi Díj:	Mónok Eszter 12.B
A Zrínyi Miklós Gimnázium nyelvvizsga bajnoka:	Kovács Anna Livia 12.B
Dr. Boleratzky Gyula Történelmi Díj:	Kintli Dóra 12.B
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány Díja:	Bakos Bence Gellért 12.B
	Havlik Károly 12.A
	Lóránt Zoltán 12.A
	Purger Nóra 12.B
	Takács Bence 12.N

Tanulmányi versenyek

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek eredményei

A verseny döntőjén

biológiából (II. kat.):	2. helyezett: Egyed Bálint 12.A 39. helyezett: Havlik Károly 12.A (tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)
földrajzból:	8. helyezett: Mikó-Baráth Szilveszter 11.B 17. helyezett: Bujtor Alex 11.B (tanáruk: Stárics Roland) 28. helyezett: Bakos Bence Gellért 12.B (tanára: Oláhné Szigyártó Mária)
informatikából (I. kat.):	7. helyezett: Szabó Tímea 11.A 12. helyezett: Horváth Patrik 11.A 13. helyezett: Egyed Bálint 12.A (tanáruk: Ipcsics Csilla) 19. helyezett: Gáspár Vilmos 12.A (tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor) 31. helyezett: Jákli Aida Karolina 11.N (tanára: Juhász Tibor) 32. helyezett: Lóránt Zoltán 12.A (tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)

Egyed Bálint
12.A

Gáspár Vilmos
12.A

Havlik Károly
12.A

informatikából (II. kat.): 13. helyezett: Jákli Aida Karolina 11.N
(tanára: Juhász Tibor)

26. helyezett: Gáspár Vilmos 12.A

31. helyezett: Tóth András 12.N
(tanáraik: Ipsics Csilla, Juhász Tibor)

36. helyezett: Ács Kornél 12.N

46. helyezett: Paulovics Zoltán 11.A
(tanáruk: Juhász Tibor)

kémiából (I. kat.): 5. helyezett: Egyed Bálint 12.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

német nyelvből (II. kat.): 7. helyezett: Mónok Eszter 12.B

(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

Az OKTV II. fordulójába jutottak

angol nyelvből (I. kat.): Molnár Anna Lujza 11.N

Tompa Mátyás 11.N

(tanáruk: Szilvás Izabella)

biológiából (I. kat.):

Gombocz Eszter 11.A

Wappler Abigél 11.A

(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

biológiából (II. kat.):

Gerencsér Eszter 12.N

(tanára: Szőke Károly)

Takács Piroska 12.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

Tóth Rita 11.N

(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

fizikából (II. kat.):

Czett Antal 11.N

(tanára: Pálovics Róbert)

Gáspár Vilmos 12.A

(tanárai: Pethő Attila, Péteri Szabolcs, Pálovics Róbert)

Bakos Bence Gellért
12.B

Bertók Fanni
12.B

Lóránt Zoltán
12.A

	Tóth András 12.N (tanárai: Kovács Tibor, Pethő Attila)
informatikából (I. kat.):	Gyurkó Máté 11.A Handrik László 11.A Takács Amarilla 12.B (tanáruk: Ipcsics Csilla)
informatikából (II. kat.):	Szabó Tímea 11.A (tanára: Juhász Tibor)
kémiából (I. kat.):	Bui Dávid 11.N (tanára: Halmi László) Büki Máté István 10.A (tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László) Tóth Rita 11.N (tanára: Halmi László)
kémiából (II. kat.):	Havlik Károly 12.A (tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
magyar irodalomból:	Lovas Viktória Zsuzsanna 12.A (tanára: Bajnóczy Zoltán)
matematikából (II. kat.):	Czett Antal 11.N (tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin) Gáspár Vilmos 12.A (tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs) Marx Pál Fülöp 11.A Nagy Máté 11.A Szabó Tímea 11.A (tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)
német nyelvből (I. kat.):	Kovács Anna Livia 12.B Szakony Dorina 12.B (tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)

Purger Nóra
12.B

Molnár Gergő
12.B

Kintli Dóra
12.B

német nyelvből (II. kat.): Kintli Dóra 12.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)
történelemből: Kintli Dóra 12.B
(tanára: Monok Zoltán)
Mikó-Baráth Szilveszter 11.B
(tanárai: dr. Beckné Sallay Anikó, Gyimesi Márton)
Orbán Dávid 12.A
(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)
Péterfi Csaba 11.N
(tanárai: Dr. Beckné Sallay Anikó,
Kollaricsné Soós Erika)

2. A 9. és 10. évfolyamos tanulók országos versenyei

Az Országos angol nyelvi versenyen

10. helyezett: Szekeres Mátyás Pál 10.A
12. helyezett: Varga Stefánia 10.B
(tanáruk: Halász Mária)

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

9. évfolyamon 1. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N
(tanárai: Juhász Tibor, Kovács Tibor)
10. helyezett: Nagy Botond 9.A
(tanára: Pálovics Róbert)
10. évfolyamon 4. helyezett: Büki Máté István 10.A
15. helyezett: Schulcz Ferenc 10.A
21. helyezett: Zalavári Márton 10.A
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Lóczy Lajos országos középiskolai földrajzverseny döntőjén

II. kategóriában
8. helyezett: Varga Stefánia 10.B
(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)

Kovács Anna Livia
12.A

Szakony Dorina
12.B

Mónok Eszter
12.B

Az Irinyi János középiskolai kémiaversenyen

II./A kategóriában

11. helyezett:

Büki Máté István 10.A

23. helyezett

Schulcz Ferenc 10.A

(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi versenyen

Alkalmazás kategóriában

2. helyezett:

Nagy Botond 9.A

(tanára: Ipcsics Csilla)

6. helyezett:

Zalavári Márton 10.N

9. helyezett:

Tóth Márk Andor 9.N

29. helyezett:

Joós Petra 9.A

(tanáruk: Juhász Tibor)

Programozás kategóriában

1. korcsoportban

24. helyezett:

Németh Ciprián 8.N

26. helyezett:

Dávid Dorián 8.N

(tanáraik: Ipcsics Csilla, Kiss Zsolt)

2. korcsoportban

6. helyezett: Zalavári Márton 10.A

13. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N

(tanáruk: Juhász Tibor)

Az Arany Dániel matematikaversenyen

1. díjat kapott:

Kovács Péter Tamás 9.N

(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

3. díjat kapott:

Kulman Mirtill 9.A

(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

Takács Bence
12.N

Tóth András
12.N

Bicsák Bence
12.N

3. A kisgimnazisták országos versenyei

A Teleki Pál országos földrajz-földtan verseny döntőjén

8. évfolyamon

6. helyezett: Kovács Kristóf 8.N
(tanára : Oláhné Szigyártó Mária)

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny Kárpát-medencei döntőjén

2. helyezett: Schneider Anna 5.N
(tanára: Juhász Ildikó)

A „Szép magyar beszéd” verseny regionális (dunántúli) fordulóján

arany fokozat Peresztegi Míra Zsófia 7.N
(tanára: Bertók Éva)

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny országos fordulóján

5. évfolyamon

1. helyezett: Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely, Schneider Anna,
Wohner Benedek 5.N
(tanáraik: Juhász Ildikó, Szűcsné Jóna Ágota)

8. helyezett: Németh Kinga Judit, Mészáros Sára, Rózsa Veronika,
Tompos Anna 5.N
(tanáruk: Juhász Ildikó)

6. évfolyamon

8. helyezett: Horváth Petra, Major Fanni Napsugár, Rosta Maya,
Sefner Rebeka Zsófia 6.N
(tanáruk: Juhász Ildikó)

A „Tollal a csillagokig” országos irodalmi verseny döntőjén

4. helyezett csapat: Henics Blanka Regina, Horváth Fanni Nikolett,
Nagy Vivien, Somogyi Laura 7.N
(tanáruk: Bertók Éva)

Olasz Vivien
11.A

Horváth Patrik
11.A

Porkoláb Ágnes Rebeka
12.N

A Nyelvmester országos levelezős versenyen

7–8. osztályos korcsoportban

2. helyezett csapat: Boronyák Nóra, Darabos Vince 7.N

3. helyezett csapat: Horváth Fanni Nikolett, Nagy Vivien 7.N

4. helyezett csapat: Kiss Kira, Molnár Nóra, Vissi Nóra Zsófia 7.N

6. helyezett csapat: Kocsis Kira Mirjam, Varga Tünde Dorka 7.N

(tanáruk: Bertók Éva)

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

döntőbe került:

Fülöp Álmos Huba 5.N

(tanárai: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

A Varga Tamás matematikaversenyen

döntőbe került:

Németh Ciprián 8.N

(tanára: Kiss Zsolt)

A Bolyai matematika csapatversenyen

11. helyezett csapat:

Schneider Anna, Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely,

Wohner Benedek 5.N

(tanáraik: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

A Curie matematika emlékversenyen

5. évfolyamon

3. helyezett: Kósa Gergely 5.N

4. helyezett: Schneider Anna 5.N

7. helyezett: Ferenczi Sebestyén 5.N

11. helyezett: Wohner Benedek 5.N

(tanáraik: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

A 2. Kecse Kupa csapatversenyen a 6. évfolyamon

3. helyezett csapat:

Rudolf Benedek Csaba, Szalai Bence,

Veres Kristóf 6.N

(tanáruk: Benke Barbara)

Szabó Tímea
11.A

Bujtor Alex
11.B

Bertók Fruzsina
11.B

Az Abacus matematikai lapok 2013/2014. tanévi eredményei

A matematika pontversenyen

5. évfolyamon arany fokozatú dicséretet kapott:

Bertók Dániel 5.N
(tanára: Novákné Bosits Csilla)

5. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott:

Farkas Eszter, Fekete Levente Máté, Györe János,
Németh Imola, Schneider Anna, Sümegi Géza 5.N

5. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott:

Darabos Lili, Györgyfalvai Fanni, Horváth Hanna,
Tompos Anna, Vitkovics Patrik 5.N
(tanáraik: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

6. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott:

Bodrogi Bianka, Gergály Renáta, Horváth Petra,
Iván Hanna, Veres Kristóf 6.N

6. évfolyamon bronz fokozatú dicséretet kapott:

Fregán Doroti 6.N
(tanáruk: Benke Barbara)

8. évfolyamon ezüst fokozatú dicséretet kapott:

Dávid Dorián, Gergály Szabolcs 8.N
(tanáruk: Kiss Zsolt)

A 2013/2014. évi matematika pontverseny legeredményesebb

felkészítő tanára: Benke Barbara

A fizika feladatmegoldó pontversenyen

8. évfolyamon

1. helyezett: Holányi Ákos 8.N
(tanára: Péteri Szabolcs)

Mikó-Baráth Szilveszter
11.B

Jákli Aida Karolina
11.N

Molnár Marcell
11.B

A fizika mérési feladatmegoldó versenyen

8. évfolyamon

2. helyezett: Holányi Ákos 8.N
(tanára: Péteri Szabolcs)

Az országos német nyelvi tanulmányi versenyen

7. évfolyamon

11. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 7.N
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

A Szépművészeti Múzeum „Ozirisz földjén” címmel kiírt egyiptomi vetélkedőjének országos döntőjén

4. helyezett csapat: Henics Blanka, Kiss Kira, Peresztegi Míra Zsófia,
Somogyi Laura, Vissi Nóra Zsófia 7.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

4. Egyéb országos, területi tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

A Focus on Britain regionális angol nyelvi versenyen

3. helyezett csapat: Bakony Barbara, Demeter Adrienn Katalin,
Fehér Zsófia, Fejes Petra 11.N
(tanáruk: Csík Enikő)

Az országos nyelvvizsga versenyen

Nyelvvizsgával még nem rendelkezők kategóriában (B2 – középfok)
angol nyelvből

6. helyezett: Bui Dávid 11.N
(tanára: Szilvás Izabella)

német nyelvből

2. helyezett: Lillik Veronika 10.B
(tanára: Lőrincz István)

Bui Dávid
11.N

Varga Kata Dorina
11.N

Czett Antal
11.N

Nyelvvizsgálóval már rendelkezők kategóriában (C1 – felsőfok)
angol nyelvből

10. helyezett:

Koller Virág 10.B
(tanára: Kocsisné Németh Erika)

német nyelvből

2. helyezett:

Bertók Fruzsina 11.B

4. helyezett:

Böröcz Réka 11.B
(tanáruk: Lőrincz István)

A Pannon Egyetem által szervezett Georgikon biológia tanulmányi versenyen

3. helyezett:

Egyed Bálint 12.A

11. helyezett:

Takács Piroska 12.A

12. helyezett:

Havlik Károly 12.A

21. helyezett:

Olasz Vivien 11.A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

A Fodor József országos biológaversenyen

3. helyezett:

Olasz Vivien 11.A

14. helyezett:

Balázs Bence 12.A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

Az Országos Szilárd Leó fizikaversenyen

junior kategóriában

1. helyezett:

Kovács Péter Tamás 9.N
(tanára: Juhász Tibor)

2. helyezett:

Büki Máté István 10.A
(tanára: Pálovics Róbert)

A Vermes Miklós nemzetközi fizikaversenyen

7. helyezett:

Czett Antal 11.N
(tanára: Pálovics Róbert)

Büki Máté István
10.A

Szabó Réka Eszter
11.N

Schulcz Ferenc
10.A

A Less Nándor földrajzversenyen

3. kategóriában

1. helyezett:

Bujtor Alex 11.B

8. helyezett:

Mikó-Baráth Szilveszter 11.B
(tanáruk: Stárics Roland)

A Földgömb nemzetközi földrajzversenyen

4. helyezett csapat:

Bujtor Alex, Mikó-Baráth Szilveszter 11.B
(tanáruk: Stárics Roland)

A Hungarian Geographical Contest angol nyelvű földrajzi tanulmányi verseny országos döntőjén

10. helyezett:

Bujtor Alex 11.B
(tanára: Stárics Roland)

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi versenyen

II. kategóriában

4. helyezett:

Czett Mátyás 6.N

6. helyezett:

Veres Kristóf 6.N

16. helyezett:

Pácsonyi Péter 6.N

26. helyezett:

Kollarics Rebeka 6.N

döntőbe került:

Molnár Bence, Tóth Boglárka 6.N

III. kategóriában

2. helyezett:

Dávid Dorián 8.N

7. helyezett:

Trombitás Péter 7.N

12. helyezett:

Mészáros Péter 7.N

18. helyezett:

Mózsa Ábel 8.N

IV. kategóriában

9. helyezett:

Nagy Botond 9.A

17. helyezett:

Kulman Mirtill 9.A
(tanáruk: Ipecsics Csilla)

Szekeres Mátyás
10.A

Lillik Veronika
10.B

Zalavári Márton
10.A

A Curie kémia emlékverseny döntőjén

10. évfolyamon

2. helyezett

Büki Máté István 10.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

11–12. évfolyamon

1. helyezett

Egyed Bálint 12.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

11. helyezett:

Szabó Réka Eszter 11.N

12. helyezett:

Bui Dávid 11.N

(tanárak: Halmi László)

12. helyezett:

Lovonyák Adrián 12.N

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

13. helyezett:

Tóth Rita 11.N

(tanára: Halmi László)

A Hlavay József Környezettudományi Diákkonferencia

kémia feladatmegoldó versenyén

2. helyezett:

Szabó Réka Eszter 11.N

(tanára: Halmi László)

4. helyezett:

Olasz Vivien 11.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Klebelsberg Kultúrkúria országos kémiaversenyén

2. helyezett: Büki Máté István, Kovács Gergő, Schulcz Ferenc 10.A

3. helyezett: Gombocz Eszter, Olasz Vivien, Wappler Abigél 11.A

(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Középiskolai Kémiai Lapok 2013/2014. évi feladatmegoldó pontversenyén

K 11–12. kategóriában

4. helyezett:

Olasz Vivien 11.A.

Kulman Mirtil
9.A

Dezső Katalin
10.C

Varga Stefánia
10.B

H kategóriában

7. helyezett:

Egyed Bálint 12. A

(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Curie környezetvédelmi emlékverseny döntőjén

1. helyezett: Gyuk Izabella, Molnár Anna Lujza, Tóth Rita 11.N

(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

2. helyezett: Kőrös Titanilla Anna, Takács Ildikó, Varga Stefánia 10.B

(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

3. helyezett: Olasz Vivien, Pintér Petra, Sőre Hanna 11.A

(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

8. helyezett: Joós Nikolett, Nagy Dávid, Tömpe Eszter 10.B

(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

9. helyezett: Borsos Vivien, Németh Fanni, Pais Panna 9.A

11. helyezett: Békési Péter, Major Fanni Napsugár, Szabó Gergő 6.N

13. helyezett: Kondor Borbála, Kovács Kristóf, Szakonyi Anna 8.N

(tanáruk: Szőke Károly)

19. helyezett: Németh Zalán Barnabás, Peresztegi Míra Zsófia, Somogyi Laura 7.N

(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

A Bod Péter könyvtárhasználati verseny országos döntőjén

9–12. helyezett:

Balogh Lilla Szilvia 10.A

(felkészítője: Bokányi Tiborné)

A „Siker kulcsa” országos közgazdasági–pénzügyi vetélkedőn

1. helyezett csapat:

Kiss Kíra Regina, Szabó Rebeka Aletta, Varga Flórián 10.N

(tanáraik: Monok Zoltán, Szőke Károly, Tölgyesné Kovács Katalin)

Nagy Botond
9.A

Kovács Péter Tamás
9.N

Németh Gábor
9.N

Az Arany János Tehetséggondozó Program XIII. országos irodalmi versenyén

1. helyezett:	Nagy Eszter 9.C/AJTP
6. helyezett:	Dezső Katalin 10.C
13. helyezett:	Lakatos Szilárd 9.C/AJTP
(tanáruk: Bertók Éva)

A Nemzetközi magyar matematikaversenyen

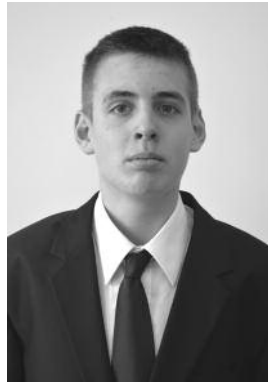
10. évfolyamon	
dicséret (26. helyezett):	Schulcz Ferenc 10.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
11. évfolyamon	
I. díj (2–3. helyezett):	Szabó Tímea 11.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

A Nemzetközi kenguru matematikaversenyen

8. évfolyamon	
15. helyezett:	Gergály Szabolcs 8.N
(tanára: Kiss Zsolt)
9. évfolyamon	
2. helyezett:	Németh Gábor 9.N
7. helyezett:	Stancsics Máté 9.A/Ny
10. helyezett:	Landor Viktor 9.A/Ny
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)
10. évfolyamon	
8. helyezett:	Schulcz Ferenc 10.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
11. évfolyamon	
10. helyezett:	Szabó Tímea 11.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Stancsics Máté
9.A/Ny

Landor Viktor
9.A/Ny

Tóth Márk Andor
9.N

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

9. évfolyamon

20. helyezett:

Nagy Botond 9.A

(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

11. évfolyamon

11. helyezett:

Szabó Tímea 11.A

(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

A 4 megye matematikaversenyén

11. évfolyamon

3. helyezett:

Szabó Tímea 11.A

(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

6. helyezett:

Czett Antal 11.N

(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

12. évfolyamon

6. helyezett:

Gáspár Vilmos 12.A

(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

A Szőkefalvi-Nagy Gyula matematikai emlékversenyen

11. évfolyamon

II. díj (5. helyezett):

Szabó Tímea 11.A

dicséret (13. helyezett):

Paulovics Zoltán 11.A

(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor)

A Medve szabadtéri matematikaversenyen

Veszprémben

3. helyezett: Handrik László, Kenyeres Zoltán, Szabó Tímea 11.A
Budapesten

9. helyezett: Handrik László, Kenyeres Zoltán, Szabó Tímea 11.A

(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Dávid Dorián
8.N

Nagy Eszter
9.C/AJTP

Kovács Kristóf
8.N

A 2012/2013. tanévi Matematika és Fizika Lapok versenyeredményei

a B-jelű matematika pontversenyen

13–14. helyezett: Paulovics Zoltán 10.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

a fizika mérési feladatok versenyén

1–2. helyezett: Kollarics Sándor 12.N
(tanára: Pálovics Róbert)

a fizika elméleti feladatok versenyén

4. helyezett: Büki Máté István 9.A
(tanára: Pálovics Róbert)

2–3. helyezett: Kollarics Sándor 12.N

9. helyezett: Dávid Bence 12.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

az I jelű informatika gyakorlatok versenyén

4. helyezett: Jákli Aida Karolina 10.N
(tanára: Juhász Tibor)

az S jelű informatika feladatok versenyén

3. helyezett: Jákli Aida Karolina 10.N
(tanára: Juhász Tibor)

Az Izsák Imre Gyula komplex természettudományi versenyen

rendhagyó (leány) kategóriában

1. helyezett: Szabó Tímea 11.A
(tanárai: Ipsics Csilla, Horváth Attila, Kovács Tibor)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József emlékversenyen

matematika egyéni versenyben

8. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Veres Kristóf
6.N

Peresztegi Míra Zsófia
7.N

Trombitás Péter
7.N

fizika egyéni versenyben

1. helyezett:

Kovács Péter Tamás 9.N
(tanára: Juhász Tibor, Kovács Tibor)

3. helyezett:

Büki Máté István 10.A
(tanára: Pálovics Róbert)

egyéni összetett versenyben

1. helyezett:

Kovács Péter Tamás 9.N
(tanárai: Pálovicsné Tusnády Katalin, Juhász Tibor,
Kovács Tibor)

5. helyezett:

Büki Máté István 10.A
tanárai: (Orbán Edit, Pálovics Róbert)

24. helyezett:

Nagy Botond 9.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

csapatversenyben

1. helyezett csapat:

Büki Máté István 10.A, Kovács Péter Tamás 9.N,
Nagy Botond 9.A, Zalavári Márton 10.A

Az Integrált természettudományos verseny országos döntőjén

2. helyezett a Rozsomákok csapata:

Paulovics Zoltán, Szabó Tímea, Wappler Abigél 11.A, Bakos Bence Gellért 12.B
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Gloria Victis versenyen (Kárpát-medencei középiskolai történelmi vetélkedő)

1. helyezett csapat: Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás 11.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

Az országos történelmi tanulmányi versenyen

12. helyezett:

Kovács Gergő 10.A
(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)

Ferenczi Sebestyén
5.N

Schneider Anna
5.N

Czett Mátyás
6.N

Az „Örökségünk ‘48” történelmi és állampolgári vetélkedő döntőjén

- 1. helyezett csapat: Nagy Máté, Schranecz Natália Éva, Sziva Dániel 11.A
- 3. helyezett csapat: Gyutai Zalán 10.N, Molnár Marcell 11.B, Tompa Mátyás 11.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A „Devictus Vincit” Kárpát-medencei Mindszenty-verseny országos döntőjén

- 4. helyezett csapat: Péter Krisztina, Szekeres Mátyás 10.A, Gyutai Zalán 10.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A II. Rákóczi Ferenc irodalmi és műveltségi csapatversenyen

- 1. helyezett csapat: Horváth Ádám, Jáger Bence, Péterfi Csaba 11.N
(tanáraik: dr. Beckné Sallay Anikó, Kollaricsné Soós Erika)

A Magyarország az én hazám komplex honismereti versenyen

- 3. helyezett csapat: Kelemen Éva, Kránicz Vivien, Pető Dóra 10.C
- 7. helyezett csapat: Kalamár Judit, Kovács Bianka, Bazsika Norman 10.C
(tanáruk: Stárics Roland)

A Cultura Nostra országos (Kárpát-medencei) történelem versenyen

- 12. helyezett csapat: Horváth Ádám, László Mátyás, Tompa Mátyás 11.N
(tanáraik: dr. Beckné Sallay Anikó, Kollaricsné Soós Erika)

A Magyarok Európában vetélkedő döntőjén

- 5. helyezett csapat: Cserjési Dóra, Kiss Kíra Regina, Varga Flórián 10.N
- 7. helyezett csapat: Palkovics Emese, Vaspöri Noémi, Vígh Dóra 9.B
(tanáruk: Monok Zoltán)

A keszthelyi Helikoni Ünnepek művészeti kategóriáiban

Arany minősítést kapott

- Kamarakórus kategóriában: Ferenczy Kata 9.B/Ny, Takács Ildikó 10.B,
Gyuk Izabella 11.N, Tóth Rita 11.N,
Varga Kata Dorina 11.N, Takács Piroska 12.A
- Versmondás kategóriában: Takács Bence 12.N (különdíj)
- Modern tánc kategóriában: Gála Táncegyüttes

Kósa Gergely
5.N

Rába László Dominik, Ledvai Petra
9.C/AJTP

Komolyzenei hangszerszóló kategóriában:

Molnár Marcell 11.B
Varga Kata Dorina 11.N

Képzőművészeti alkotás kategóriában:

Porkoláb Ágnes Rebeka 12.N

Ezüst minősítést kapott

Vegyeskar kategóriában: a gimnázium kórusa
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

Színjátszás kategóriában: Szépirodalmi Műhely
Bakó Bálint 9.B, Fehér Csenge 10.B, Filinger Ferenc Marcell 10.A,
Molnár Kristóf 10.B (különdíj színészi alakításáért), Dezső Katalin 10.C,
Gönczöl Csenge 10.N, Molnár Gergő 12.B, Takács Bence 12.N,
Tóth Adrienn 10.N, Tóth Kíra 9.B/Ny, Trömböczky Julianna Sára 8.N
(tanáruk: Bajnóczy Zoltán)

Bronz minősítést kapott

Irodalmi alkotások kategóriában:

Fehér Csenge 10.B

Kamarazene kategóriában: Gombocz Eszter, Horváth Rita 11.A

Az Arany János Tehetséggondozó Program osztályainak

XIV. Országos Művészeti Fesztiválján (Pécs)

Arany minősítést kapott

irodalmi alkotás (vers) kategóriában: Ledvai Petra 9.C/AJTP
(tanára: Bertók Éva)

Ezüst minősítést kapott

képzőművészeti alkotás kategóriában: Rába László Dominik 9.C/AJTP
(tanára: Dienes Gyula)

**Pintér Petra, Sőre Hanna,
Olasz Vivien 11.A**

**A Rozsomákok csapata: Szabó Tímea,
Wappler Abigél, Paulovics Zoltán 11.A**

5. Megyei szintű tanulmányi versenyek eredményei

A megyei angol nyelvi versenyen

9./I-es kategóriában

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N
3. helyezett: Berta Bernadett 9.N
(tanáruk: Szilvás Izabella)

9./II-es kategóriában

2. helyezett: Nemes Laura 9.B/Ny
(tanára: Halász Mária)

9./IV-es kategóriában

1. helyezett: Veres Károly 9.A/Ny
2. helyezett: Hujber Sándor 9.A/Ny
(tanárai: Geiszler Ágnes, Oláhné Szigyártó Mária)

10./I-es kategóriában

3. helyezett: Gyutai Zalán 10.N
(tanára: Kocsisné Németh Erika)

10./II-es kategóriában

1. helyezett: Dankó Tamás 9.B
(tanára: Kocsisné Németh Erika)

Az America Contest megyei versenyen

1. helyezett csapat: Rozmann Dorina, Szabó Réka Eszter, Takács Artúr,
Virrasztó Márton 11.N
(tanáruk: Szilvás Izabella)

A megyei biológaversenyen

gimnázium I. kategóriában

1. helyezett: Szabó Réka Eszter 11.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
3. helyezett: Olasz Vivien 11.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

**Tóth Rita, Molnár Anna Lujza,
Gyuk Izabella 11.N**

**Nagy Máté, Schranz Natália Éva
Sziva Dániel 11.A**

gimnázium II. kategóriában

1. helyezett: Balázs Bence 12.A

3. helyezett: Takács Piroska 12.A

(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)

A „Tiszán innen Dunán túl” népdaléneklési verseny megyei fordulóján

Arany minősítést kapott

szóló kategóriában: Wohner Benedek 5.N

énekegyüttes kategóriában: Zalai Muzsikások együttes 5.N

kisegyeüttes kategóriában: Tóth Panna és Farkas Eszter 5.N

Stomfai Anna, Ferenczy Kata, Farkas Vivien 9.B/Ny

Peresztegi Mira Zsófia, Spilák Lili Edit 7.N

Ezüst minősítést kapott

szóló kategóriában: Pető Dóra 10.C

énekegyüttes kategóriában: Kockás Liliom együttes 10.C

Egerszegi Dalosok 9.C

kisegyeüttes kategóriában: Pipacsok együttes 6.N

Major Fanni Napsugár, Holányi Zsófia 6.N

(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A Gyertyafény levelezős játék megyei versenyen

2. helyezett: Pop Girls együttes

Molnár Fanni, Molnár Luca Zsuzsanna, Tóth Panna 5.N

(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A Zemplén Győző fizikaversenyen

3. helyezett: Czett Antal 11.N

(tanára: Pálovics Róbert)

A megyei középiskolai fizikaversenyen

9. évfolyamon 1. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N

(tanára: Juhász Tibor)

2. helyezett: Nagy Botond 9.A

(tanára: Pálovics Róbert)

**Péterfi Csaba, Jáger Bence,
Horváth Ádám 11.N**

**Gyutai Zalán 10.N
Tompai Máttyás 11.N**

10. évfolyamon 3. helyezett: Tóth Márk Andor 9.N
(tanára: Juhász Tibor)
11. évfolyamon 1. helyezett: Büki Máté István 10.A
(tanára: Pálovics Róbert)
12. évfolyamon 2. helyezett: Czett Antal 11.N
(tanára: Pálovics Róbert)
1. helyezett: Gáspár Vilmos 12.A
(tanárai: Péteri Szabolcs, Pethő Attila)
2. helyezett: Tóth András 12.N
(tanárai: Kovács Tibor, Pethő Attila)

A Teleki Pál országos földrajzverseny megyei fordulóján

8. évfolyamon 1. helyezett: Kovács Kristóf 8.N
2. helyezett: Kondákor Márk 8.N
(tanáruk: Oláhné Szigyártó Mária)

**A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi verseny 2. fordulóján
Alkalmazás kategóriában**

1. helyezett: Nagy Botond 9.A
(tanára: Ipsics Csilla)
2. helyezett: Tóth Márk Andor 9.N
3. helyezett: Zalavári Márton 10.A
(tanáruk: Juhász Tibor)

Programozás kategóriában

1. korcsoportban
3. helyezett: Dávid Dorián 8.N
(tanárai: Ipsics Csilla, Kiss Zsolt)
2. korcsoportban
1. helyezett: Zalavári Márton 10.A
2. helyezett: Tóth Márk Andor 9.N
3. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

**Takács Ildikó, Kőrös Titanilla Anna,
Varga Stefánia 10.B**

**Kránicz Viven, Pető Dóra,
Kelemen Éva 10.C**

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi verseny megyei fordulóján

II. kategóriában

1. helyezett: Veres Kristóf 6.N
2. helyezett: Molnár Bence 6.N

III. kategóriában

1. helyezett: Dávid Dorián 8.N
3. helyezett: Trombitás Péter 7.N

IV. kategóriában

2. helyezett: Nagy Botond 9.A
(tanáruk: Ipsics Csilla)

Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny megyei fordulóján

I./A kategóriában

2. helyezett: Vass Dorina 9.B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

II./A kategóriában

2. helyezett: Büki Máté István 10.A
3. helyezett: Schulcz Ferenc 10. A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Winkler Lajos kémiaversenyen

11. évfolyamon

1. helyezett: Bui Dávid 11.N
(tanára: Halmi László)
2. helyezett: Olasz Vivien 11.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
3. helyezett: Tóth Rita 11.N
(tanára: Halmi László)

12. évfolyamon

1. helyezett: Egyed Bálint 12.A
2. helyezett: Havlik Károly 12.A
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

**Cserjési Dóra, Varga Flórián,
Kiss Kíra Regina 10.N**

**Vaspöri Noémi, Palkovics Emese,
Vígh Dóra 9.B**

A Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny megyei/fővárosi fordulóján

2. helyezett: Balogh Lilla Szilvia 10.A
(felkészítője: Bokányi Tiborné)

Az Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei fordulóján

3. helyezett: Varga Stefánia 10.B
(tanára: Bajnóczy Zoltán)

A „Szép Magyar Beszéd” verseny területi fordulóján

7–8. osztály kategóriában

1. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 7.N
(tanára: Bertók Éva)

Az Édes anyanyelvünk verseny megyei fordulóján

2. helyezett: Tóth Adrienn 10. N
(tanára: Hajduné Szabó Ágnes)

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei fordulóján

2. helyezett: Schneider Anna 5.N
(tanára: Juhász Ildikó)

A megyei matematikaversenyen

9. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N
2. helyezett: Németh Gábor 9.N
3. helyezett: Csapó Dániel 9.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnady Katalin)

10. évfolyamon

3. helyezett: Büki Máté István 10.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

11. évfolyamon

1. helyezett: Szabó Tímea 11.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

A Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulóján

5. évfolyamon

2. helyezett: Fülöp Álmos Huba 5.N
(tanára: Novákné Bosits Csilla)

**Major Fanni Napsugár, Horvách Petra,
Rosta Maja, Sefner Rebeka 6.N**

**Veres Kristóf, Szalai Bence,
Rudolf Benedek 6.N**

3. helyezett: Laposa Hédi 5.N
(tanára: Benke Barbara)
6. évfolyamon
3. helyezett: Szalai Bence 6.N
(tanára: Benke Barbara)
9. évfolyamon
1. helyezett: Nagy Botond 9.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)
2. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N
3. helyezett: Németh Gábor 9.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)
10. évfolyamon
2. helyezett: Zalavári Márton 10.A
3. helyezett: Schulcz Ferenc 10.A
(tanáraik: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
11. évfolyamon
1. helyezett: Szabó Tímea 11.A
3. helyezett: Kulcsár Ildikó 11.A
(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor)
- Csapatban 1. helyezést ért el az 5., 6., 8., 9., 10. és 11. évfolyam csapata

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulóján

8. évfolyamon
3. helyezett: Németh Ciprián 8.N
(tanára: Kiss Zsolt)

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulóján

5. évfolyamon
1. helyezett: Schneider Anna 5.N
2. helyezett: Vítkovics Patrik 5.N
6. évfolyamon
2. helyezett: Czett Mátyás 6.N
(tanáruk: Benke Barbara)

**Kósa Gergely, Schneider Anna,
Wohner Benedek, Ferenczi Sebestyén 5.N**

**Rózsa Veronika, Mészáros Sára,
Németh Kinga, Tompos Anna 5.N**

A megyei német nyelvi versenyen

9/I. kategóriában

- 1. helyezett: Kovács Péter Tamás 9.N
- 2. helyezett: Tóth Márk Andor 9.N
- 3. helyezett: Berta Bernadett 9.N, Doffkay Réka 9.N
(tanáruk: Lőrincz István)

9/II. kategóriában

- 1. helyezett: Vincze Virág 9.B/Ny
(tanára: József Attila)

Az országos német nyelvi verseny megyei fordulóján

7. évfolyamon

- 1. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 7.N
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

8. évfolyamon

- 2. helyezett: Kovács Kristóf 8.N
(tanára: Beviz Zsófia)

6. Sportversenyek eredményei

Az atlétika diákolimpia országos döntőjén

110 m gátfutás:

- 1. helyezett: Szűcs Valdó 11.B

súlylökés:

- 1. helyezett: Takács Dóra 9.B/Ny

400 m síkfutás:

- 2. helyezett: Hári Anna Teréz 9.A

100 m gátfutás:

- 3. helyezett: Hári Anna Teréz 9.A

A labdarúgó diákolimpia országos döntőjén

IV. korcsoportban

9. helyezett csapat:

Papp Csenge 6.N, Nérel Leonarda, Nagy Vivien 7.N, Szili Dóra 8.N,
Joós Petra 9.A/Ny, Iberpaker Eszter, Takács Dóra, Vaspöri Dóra 9.B/Ny,
Fábián Bernadett, Perjési Anna 9.C/AJTP

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

Bicsák Flóra
11.N

Szűcs Valdó
11.B

Hári Anna Teréz
9.A

Az amatőr kosárlabda diákolimpia országos döntőjén

10. helyezett csapat:

Németh Bálint 9.B, Herbert Martin, Tornynos Kornél 10.N, Déri Huba,
Fábián Kristóf, Gyurkó Máté, Paulovics Zoltán 11.A, Pethő Marcell 11.N,
Horváth Bálint, Kámán Balázs 12.A, Molnár Gergő 12.B, Kuti Barnabás 12.N
(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

Az amatőr röplabda diákolimpia országos döntőjén

7. helyezett csapat:

Böröcz Réka, Török Claudia 11.B, Vass Luca 11.N,
Boeskor Petra, Farsang Luca, Papp Zsófia, Pinczés Réka, Vaski Violetta 12.N
(felkészítő tanáraik: Novákné Bosits Csilla, Karvalits Levente)

Az amatőr kézilabda diákolimpia országos döntőjén

V–VI. korcsoportban

16. helyezett csapat:

Szili Dóra 8.N, Perjési Anna 9.C/AJTP, Joós Petra, Szabó Enikő 9.A/Ny,
Szabó Eszter Melitta, Kulman Mirtill 9.A, Kovács Júlia, Csuka Barbara 9.B,
Németh Fanni 9.N, Balogh Lilla Szilvia, Péter Krisztina 10.A, Major Rita,
Joós Nikolett 10.B, Kalamár Judit, Kránicz Vivien, Rákos Dóra,
Tóth Lídia Liliána, 10.C, Vizsy Violetta 12.A
(felkészítő tanáraik: Gyimesi Márton, Simon Endre)

A tenisz diákolimpia országos döntőjén

3. helyezett: Balázs Bence Ferenc 9.B/Ny, Nagy Márton 8.N
4. helyezett: Molnár Inez 11.A, Tóth Lilla 11.B
6. helyezett: Molnár Nóra 7.N, Tóth Gabriella 8.N

A tájfutó diákolimpia országos döntőjén

7. helyezett: Fülöp Álmos Huba 5.N (rövid táv)
7. helyezett: Csiszár Barnabás 8.N (normál táv)
9. helyezett: Csiszár Barnabás 8.N (rövid táv)

Molnár Nóra
7.N

Tóth Gabriella
8.N

Takács Dóra
9B/Ny

10. helyezett: Kiss Kornél 10.A (normál táv)
18. helyezett: Simon Alexandra 11.A (normál táv)

A vivó diákolimpia országos döntőjén

2. helyezett (egyéni): Takács Attila 10.B
2. helyezett (csapatban): Darabos Vince, Németh Zalán 7.N, Takács Attila 10.B

A fekvényomó diákolimpia országos döntőjén

1. helyezett: Takács Dóra 9.B/Ny

A sportlövő diákolimpia országos döntőjén

8. helyezett: Boda Mihály Levente 10.N

A sakk diákolimpia országos döntőjén

5. helyezett: Györgyfalvai Fanni 5.N

Területi versenyek

A kézilabda diákolimpia országos elődöntőjén

V. korcsoportban

2. helyezett lány csapat:

Szili Dóra 8.N, Perjési Anna 9.C/AJTP, Joós Petra, Szabó Enikő 9.A/Ny,
Szabó Eszter Melitta, Kulman Mirtill 9.A, Kovács Júlia 9.B, Joós Nikolett 10.B,
Tóth Lidia Liliána 10.C

(felkészítő tanár: Gyimesi Márton)

Megyei versenyek

Az atlétika diákolimpia megyei döntőjén

110 m gátfutás:

1. helyezett: Szűcs Valdó 11.B

súlylökés:

1. helyezett: Takács Dóra 9.B/Ny

200 m síkfutás:

1. helyezett: Hári Anna Teréz 9.A

A kosárlabdacsapat

100 m gátfutás:

1. helyezett: Hári Anna Teréz 9.A

kislabdahajítás:

1. helyezett: Takács Dóra 9.B/Ny

magasugrás:

1. helyezett: Kocka Barnabás 9.A/Ny

A labdarúgó diákolimpia megyei döntőjén

IV. korcsoportban

1. helyezett lány csapat:

Papp Csenge 6.N, Nérel Leonarda, Nagy Vivien 7.N, Szili Dóra 8.N,
Joós Petra 9.A/Ny, Iberpaker Eszter, Takács Dóra, Vaspöri Dóra 9.B/Ny,
Fábián Bernadett, Perjési Anna 9.C/AJTP

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

Az amatőr kosárlabda diákolimpia megyei döntőjén

V–VI. korcsoportban

1. helyezett fiú csapat: Németh Bálint 9.B, Herbert Martin, Tornynos Kornél 10.N,
Déri Huba, Fábián Kristóf, Gyurkó Máté, Paulovics Zoltán 11.A,
Pethő Marcell 11.N, Horváth Bálint, Kámán Balázs 12.A, Molnár Gergő 12.B,
Kuti Barnabás 12.N

1. helyezett lány csapat: Borsos Vivien, Pais Panna 9.A, Takács Alexandra 9.B,
Pető Dóra 10.C, Horváth Rita, Schranz Natália Éva, Simon Nikolett 11.A,
Körhöcz Anett 11.B, Bertók Fanni 12.B, Horváth Júlia, Horváth Szandra,
Papp Zsófia 12.N

(felkészítő tanáraik: Novákné Bosits Csilla, Karvalits Levente)

A leány focicsapat

**Balázs Bence Ferenc 9.B/Ny
Nagy Márton 8.N**

A leány röplabdacsapat

A rovatban található képeket a végzős tanulókról a ZÓKA FOTÓ bocsátotta rendelkezésünkre. Fiaatalabb „büszkeségeinkről” Paulovics Zoltán készítette a fotókat.

A röplabda diákolimpia megyei döntőjén

VI. korcsoportban

2. helyezett lány csapat: Böröcz Réka, Török Claudia 11.B, Vass Luca 11.N, Bocskor Petra, Farsang Luca, Papp Zsófia, Pinczés Réka, Vaski Violetta 12.N
(felkészítő tanáraik: Novákné Bosits Csilla, Karvalits Levente)

2. helyezett fiú csapat: Mile Bence Dávid, Szabó Dániel 10.A, Bokor Roland, Déri Huba, Fábrián Kristóf, Gyurkó Máté, Horváth Patrik, Paksa Péter 11.A, Molnár Marcell 11.B, Paál Barnabás 12.B, Cserjési Kristóf, Tóth András 12.N
(felkészítő tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

Az amatőr röplabda diákolimpia megyei döntőjén

1. helyezett csapat: Böröcz Réka, Török Claudia 11.B, Vass Luca 11.N, Bocskor Petra, Farsang Luca, Papp Zsófia, Pinczés Réka, Vaski Violetta 12.N
(felkészítő tanáraik: Novákné Bosits Csilla, Karvalits Levente)

2. helyezett csapat: Mile Bence Dávid, Szabó Dániel 10.A, Bokor Roland, Déri Huba, Fábrián Kristóf, Gyurkó Máté, Horváth Patrik, Paksa Péter 11.A, Molnár Marcell 11.B, Paál Barnabás 12.B
(felkészítő tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

Az amatőr kézilabda diákolimpia megyei döntőjén

V–VI. korcsoportban

1. helyezett lány csapat: Szili Dóra 8.N, Perjési Anna 9.C/AJTP, Joós Petra, Szabó Enikő 9.A/Ny, Kulman Mirtill, Szabó Eszter Melitta 9.A, Csuka Barbara Kovács Júlia 9.B, Németh Fanni 9.N, Balogh Lilla Szilvia, Péter Krisztina 10.A, Joós Nikolett, Major Rita 10.B, Kalamár Judit, Kránicz Vivien, Rákos Dóra, Tóth Lídia Liliána 10.C, Vizsy Violetta 12.A

(felkészítő tanáraik: Gyimesi Márton, Simon Endre)

A kézilabda diákolimpia megyei elődöntőjén

V. korcsoportban

1. helyezett lány csapat: Szili Dóra 8.N, Perjési Anna 9.C/AJTP, Joós Petra, Szabó Enikő 9.A/Ny, Kulman Mirtill, Szabó Eszter Melitta 9.A, Kovács Júlia 9.B, Joós Nikolett 10.B, Tóth Lídia Liliána 10.C

(felkészítő tanáruk: Gyimesi Márton)

A tájfutó diákolimpia megyei döntőjén:

1. helyezett: Kiss Kornél 10.A, Simon Alexandra 11.A

2. helyezett: Csiszár Barnabás 8.N, Fülöp Álmos Huba 5.N

A sakk diákolimpia megyei döntőjén

egyéni

1. helyezett: Györe János 5.N

2. helyezett: Györgyfalvai Fanni 5.N

4. helyezett: Németh Imola 5.N

csapatban

2. helyezett csapat: Györgyfalvai Fanni, Németh Imola, Schneider Anna 5.N

Összeállította: **Kiss Zsolt**

Grafika: **Stanbury Krisztina 9.B**

Paradicsom

Az örület határáig küzdöttem
magam. És miért? Hogy itt a sötétben
leljen rám a magány kihegyezett

karmú keselyűje? Hogy megérintsem
a fátyolos, az emberemlékezet
óta kísértő Gyümölcsfát? Hogy az

enyém legyen a tudás? Nem. Sohasem.
Nem vágyom erre. Minden csepp mézédés
boldogságra vágyom. Minden drága,

elvesztegetett gondolataimat
újra életre akarom hívni, majd
hagyni felszínre törni. Az összes

mozzanatom megvalósulását meg
akarom tenni újra. Átküzdöttem
magam a szenvedés legszomorúbb

szimfóniáján, mert tudtam a végén
fehér szárnyon száll felém,
majd pihegve
pihen vállamon a Paradicsom.

Lendvai Petra 9.C/AJTP

A tantestület névjegyzéke a 2013/2014-es tanévben

Sorszám	A tanár neve, beosztása	Szaktárgyai	Szolgálati év összesen	ennél az intézménynél
1.	Horváth Attila igazgató	mat.–fiz.–számítástechnika	33	33
2.	Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes 11.N osztályfőnöke	magyar–történelem	30	25
3.	Kiss Zsolt igazgatóhelyettes	mat.–fiz.–számítástechnika	25	25
4.	Adroviczné Tüske Ágnes a 2. félévtől gyesen	angol	10	10
5.	Bajnóczy Zoltán	magyar–angol	8	8
6.	Benke Barbara 6.N osztályfőnöke	matematika–fizika	20	3
7.	Dr. Beckné Sallay Anikó 7.N osztályfőnöke osztályfőnöki munkaköz. vez.	történelem–orosz	27	4
8.	Bella-Kálmán Eszter jelenleg gyesen	testnevelés	9	3
9.	Bertók Éva	magyar–latin–német	23	23
10.	Beviz Zsófia 10.A osztályfőnöke	német	11	7
11.	Bokányi Tiborné könyvtáros	matematika–könyvtár	21	11
12.	Czinder Enikő Katalin	testnevelés	2	2
13.	Csík Enikő 11.A osztályfőnöke angol nyelvi munkaköz. vez.	angol	11	10
14.	Dienes Gyula 9.C osztályfőnöke	rajz	19	4
15.	Egyedné Krizmanics Ildikó	biológia–kémia	32	27
16.	Geiszler Ágnes	magyar–angol	33	1
17.	Gombás Szilvia 12.N osztályfőnöke	magyar–francia	23	23
18.	Gyimesi Márton 9.B/Ny osztályfőnöke	történelem	11	10

19.	Gyutainé Kiss Gabriella	ének–zene	25	5
20.	Hajduné Szabó Ágnes humán munkaköz. vez. 9.N osztályfőnöke	magyar–latin–társadalom és állampolgári ismeretek	28	28
21.	Halász Mária	orosz–angol	33	29
22.	Halmi László nyugdíjas	matematika–kémia	42	37
23.	Hóbár Hajnalka jelenleg gyesen	angol–német	11	8
24.	Ipcsics Csilla	informatika–mat.–fiz.	26	6
25.	József Attila	angol–német	13	1
26.	Juhász Ildikó	magyar–könyvtár	31	12
27.	Juhász Tibor	mat.–fiz.–informatika, csillagász	33	29
28.	Karáth Anita jelenleg gyesen	magyar	10	10
29.	Karvalits Levente testnevelés–média munkaköz. vez.	testnevelés–művelődésszervező	22	17
30.	Knausz-Tuboly Tímea	angol–olasz	11	1
31.	Kocsisné Németh Erika 9.B osztályfőnöke	angol–történelem–orosz	26	11
32.	Kovács Tibor 10.N osztályfőnöke	matematika–fizika	20	8
33.	Lőrincz István 10.B osztályfőnöke	német–orosz	32	24
34.	Marosiné Kohut Gyöngyi német nyelvi munkaköz. vez.	magyar–német	36	36
35.	Monok Zoltán 12.B osztályfőnöke történelem munkaköz. vez.	történelem–angol	23	21
36.	Németh László nyugdíjas	mat.–fiz.–ábr. geometria	39	39
37.	Németh Szilvia	angol–német	6	6
38.	Néz Károly	matematika–orosz–német	38	26
39.	Novákné Bosits Csilla	matematika–testnevelés	23	1
40.	Oláhné Szigyártó Mária 8.N osztályfőnöke	orosz–földrajz–angol	34	27
41.	Orbán Edit nyugdíjas	matematika–fizika	37	37
42.	Pálovicsné Tusnady Katalin 9.A/Ny osztályfőnöke mat.–inform. munkaköz. vez.	mat.–fiz.–számítástechnika	28	25
43.	Pálovics Róbert fiz. munkaköz. vez.	matematika–fizika	28	28
44.	Péteri Szabolcs 12.A osztályfőnöke	matematika–fizika	17	5

45. Pethő Attila AJTP programfelelős 9.C/AJTP osztályfőnöke	matematika–fizika	25	24
46. Rinfel Mónika	magyar–német	18	18
47. Stárics Roland 5.N osztályfőnöke	földrajz–történelem	3	2
48. Székér Gábor 10.C osztályfőnöke	testnevelés–matematika	21	21
49. Szilvás Izabella	magyar–orosz–angol–könyvtár	36	25
50. Szőke Károly 9.A osztályfőnöke	biológia–kémia	11	11
51. Szücsné Jóna Ágota	magyar–német	32	32
52. Tölgyesné Kovács Katalin reál munkaköz. vez. 11.B osztályfőnöke	biológia–kémia	34	34
53. Vesztróczy Judit jelenleg gyesen	angol	15	9

Óraadóink

Perger Valéria (gyógytestnevelés)

Hittanárok: Kovácsné Iványi Judit, Kardos Csongor ofm., Ocsovai Grácián ofm.

Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva

**Köszöntjük azokat a tanárainkat, akik folyamatosan,
hosszú ideig végezték oktató-nevelő munkájukat:**

25 év szolgálat: Gyutainé Kiss Gabriella, Kiss Zsolt, Pethő Attila

30 év szolgálat: Kollaricsné Soós Erika

A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az intézményi tanács elnöke:	dr. Kocsis Gyula
tagjai:	Gyutai Csaba Balaicz Zoltán Darabos Géza Gyuk Zsolt Tóth János Kiss Zsolt Marosiné Kohut Gyöngyi Tölgyesné Kovács Katalin
Az iskolaszék elnöke:	dr. Kocsis Gyula
elnökhelyettese:	dr. Vajda István
tagjai:	Horváth Attila Gyuk Zsolt Kiss Gábor Marosiné Kohut Gyöngyi Néz Károly Rácz Sándor Rosta Róbert Kövesi Csaba 9.C Szabó Enikő 9.A/ny Takács Nikolett 9.B
A szülői munkaközösség elnöke:	Gyuk Zsolt
A diákönkormányzat elnöke:	Takács Nikolett 9.B
alelnöke:	Kövesi Csaba 9.C

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

	<i>Név</i>	<i>Munkakör</i>	<i>Évek száma</i>	
			<i>össz.</i>	<i>itt</i>
1.	Czigány Katalin	iskolatitkár	40	25
2.	Beczökné Molnár Ildikó	adminisztrátor	18	18
3.	Horváth Tiborné	laboráns (részmunkaidős)	28	16
4.	Simon Endre	oktatástechnikus	16	16
5.	Takács Tünde	laboráns (részmunkaidős)	2	1
6.	Trencsényi Péter	laboráns (részmunkaidős)	1	1

A tanulók névjegyzéke

5.N osztály

Osztályfőnök: Stárics Roland

Pótosztályfőnök: Novákné Bosits Csilla

Bábel Ádám
Bertók Dániel
Darabos Lili
Farkas Eszter
Fekete Levente Máté
Ferenczi Sebestyén
Fülöp Álmos Huba
Goldfinger Adél
Györe János
Györgyfalvai Fanni
Harmath Enikő Eszter
Hoffmann Ádám

Horváth Hanna
Koltai Luca
Kósa Gergely
Kósa Gergely
Kósa Kata Patrícia
Kustán Petra
Laposa Hédi
Mészáros Sára
Molnár Fanni
Molnár Luca Zsuzsanna
Németh Imola

Németh Kinga Judit
Pintér Kristóf
Rózsa Veronika
Schneider Anna
Sümegei Géza
Sziládi Noémi
Tompos Anna
Toplak Boglárka
Tóth Panna
Vitkovics Patrik
Wohner Benedek

6.N osztály

Osztályfőnök: Benke Barbara

Pótosztályfőnök: Juhász Ildikó

Bálint Barnabás
 Békési Péter
Bodrogi Bianka
 Boncz Bence
 Czett Mátyás
 Csordás Marina Rovéna
 Dormán Gergő
Fregán Doroti
Gellén Virág Veronika
 Gergály Renáta
 Gyenge Dániel
 Hadnagy Helga Gréta
 Holányi Zsófia

Horváth Krisztián Márk
 Horváth Petra
 Iván Hanna
Kollarics Rebeka
Major Fanni Napsugár
Molnár Bence
 Nagy Kristóf Mátyás
 Németh Valér István
 Novák Szabolcs
Páacsonyi Péter
Papp Csenge
Peterka Flóra Anna
 Rigó Zsolt

Rosta Maya
 Rózsa Sára Anna
 Rudolf Benedek Csaba
 Schmidt Marcell
 Sefner Rebeka Zsófia
Sejpes Júlia
 Szabó Gergő
 Szalai Bence
 Szekér Sára
 Tóth Boglárka
 Veres Kristóf
 Zumbók Benedek

7.N osztály
Osztályfőnök: dr. Beckné Sallay Anikó
Pótosztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Badacsonyi Nikolett

Boronyák Nóra

Darabos Vince

Farkas Márton

Molnár Nóra

Gergely Anna

Henics Blanka Regina

Horváth Bálint Attila

Horváth Fanni Nikolett

Horváth Martin

Kiss Kira

Kocsis Kíra Mirjam

Kovács Szilárd

Langer Ákos

Mészáros Péter

Molnár Dániel László

Takács Liza

Nagy Tamás Levente

Nagy Vivien

Németh Zalán Barnabás

Nérel Leonarda

Novák Marcell

Peresztegi Míra Zsófia

Pesti Szabolcs

Seres Gergő

Somogyi Laura

Soós Áron Roland

Spilák Lili Edit

Takács Enikő

Trombitás Péter

Varga Tünde Dorka

Varga Vencel

Vas Ákos Domonkos

Vigh Dorottya Zsanett

Vissi Nóra Zsófia

Zimborás Márk

8.N osztály**Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária**

Benke Bianka
Csiszár Barnabás
Csiszár Dávid
Dávid Dorián
Farsang Bálint Mátyás
Fekete Míra Panna
Földesi Tamás
Gergály Szabolcs
Gyöngyösi Márton Zsolt
Hencsei Bence
Holányi Ákos
Jakab Dávid

Kálmán Bálint
Kiss Márk Zsolt
Koczka Zsóka Mária
Kondákor Márk
Kondor Borbála
Kovács Kristóf
Kovács Petra
Mózsa Ábel
Nagy Márton Tamás
Németh Ciprián
Németh Csaba Valentin
Rákóczi Anna

Schmidt Benedek
Schrettner Anna
Szabó Bence
Szabó Rajmund Zsolt
Szakonyi Anna
Szekér Bonita
Szekeres Kornél
Szili Dóra
Tóth Gabriella
Trömböczki Julianna Sára
Varga Domonkos
Varga Dóra

9.A/Ny osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Pálovicsné Tusnány Katalin

Bicsák Réka
Bolla Barbara
Bödöcs Richárd
Czémán Bálint
Czémán Dávid
Czipa Borbála
Epelley Bálint
Erdős Anna
Flander Ádám
Halász Gergely Elemér
Horváth Kristóf
Hujber Sándor

Jandó Ákos
Joós Petra
Karakai Máté
Koczka Barnabás
Koronczi Fanni
Landor Viktor
Léber Lilien
Lillik Jakab
Macher Dávid
Polgár Attila László
Putz Fanni
Rezneki Ábrahám

Sipos Ádám
Stancsics Máté
Sulok Zsófia Hajnalka
Szabó Enikő
Szilágyi Györk Máté
Szűcs László Ábel
Takács Kitti Ninon
Tóth Máté
Varga Krisztián
Veres Károly
Zsirai Réka

9.B/Ny osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Gyimesi Márton

Áfra Melinda

Al-Jalal Isra Yahya

Balázs Bence Ferenc

Balázs Laura

Bedő Donát

Berke Martin

Böröcz Lóránt

Czotter István

Csabai Anna Androméda

Csarankó Viktória

Elekes Péter

Farkas Vivien

Farsang Regina

Ferenczy Kata

Fersztl Barnabás László

Gyarmati Anna

Hollós Boglárka

Horváth Jázmin Réka

Horváth Zsófia

Iberpaker Eszter

Jugovits Réka

Kovács Ákos

Lang Veronika

Mészáros Csaba Máté

Mezőfi Alexandra

Nagy Vilmos Henrik

Nemes Laura

Németh Noémi Vivien

Peti Panna

Sárosi Norberta Vanessza

Stomfai Anna Borbála

Takács Dóra

Tóth Kíra

Vaspöri Dóra

Vernarelli Laura

Vincze Virág

9.C/AJTP osztály**Osztályfőnök: Pethő Attila***Arany János Tehetséggondozó Program*

Báger Boglárka
Czinege Adám
Cserép Vivien
Fábián Bernadett
Hosszú Viktória
Hujber Péter

Kulcsár Klaudia
Lakatos Szilárd
Lapat Krisztián
Lendvai Petra
Nagy Eszter
Nemes Tamás László

Perjési Anna Katinka
Pintér Nikolett Ágnes
Rába László Dominik
Szabó Dávid
Szeles Ádám László
Szloszjár Dávid

9.A osztály*Emelt szintű matematika***Osztályfőnök: Szőke Károly**

Berta Csongor
Bonz Richárd Imre
Borsos Vivien
Cseke Mihály
Dóra Dávid Alex
Farkas András
Fullér Barbara Laura
Gárdos Bíbor Zsófia
Gerencsér Gábor
Gidiman Réka Niké
Gombos Bence

Helbert Bence
Hári Anna Teréz
Horváth Kenéz
Kardos Erzsébet Dóra
Kovács Milán
Kulman Mirtill
Kustán Brunó Kálmán
Magyar Boglárka
Márton Anett
Molnár Dániel
Nagy Botond

Nagy Kornél Antal
Németh Bálint
Németh Fanni
Pais Panna
Radics Márton
Remete Bálint
Schreiner Gábor Jenő
Szabó Eszter Melitta
Tóth Máté Soma
Varga Tamás
Vincze Ádám

9.B osztály

Emelt szintű angol–német

Al-Jalal Shaima Yahya
 Bakó Bálint
 Czirkli Dorottya
 Csaba Enikő
 Csiszár Regina Panna
 Csuka Barbara
 Dankó Tamás
 Dén Dolóresz Krisztina
 Dobos Dorina
 Dudar Kata
 Durgó Fanni
 Gál Gréta

Osztályfőnök: Kocsisné Németh Erika

Pótosztályfőnök: Marosiné Kohut Gyöngyi

Gáspár Enikő
 Gombos Dániel
 Horváth Rebeka
 Kovács Júlia
 Major Ágoston
 Máthé Bence
 Molnár Réka Zita
 Osbáth Dorina
 Ozsváth Dorottya Adél
Paksa Gergely Imre
 Palkovics Emese
 Porpáczy Flóra

Somogyi Brigitta
 Stanbury Krisztina
 Szalontai Anna Judit
 Szentirmai Anna
 Szőke Dóra Sarolta
 Takács Alexandra
 Takács Nikolett
 Tornyos Viola
 Vaspöri Noémi
Vass Dorina
 Vigh Dóra Zsuzsanna
 Vizardák Dorka

9.C osztály**Osztályfőnök: Dienes Gyula***Arany János Tehetséggondozó Program*

Czimber Patrícia

Kovács Klaudia

Pető Emese

Hertelendi Viktória

Kövesi Csaba

Rác Alexandra

Horváth Andrea

Kulcsár Lionel Timót

Ruzsics Viktória

Horváth Dóra

Lakatos Alexandra

Szikora Viktória

Horváth Gergő Dániel

Palkovics Melinda

Török Ádám

Kovács Dóra

Patona Dániel

9.N osztály

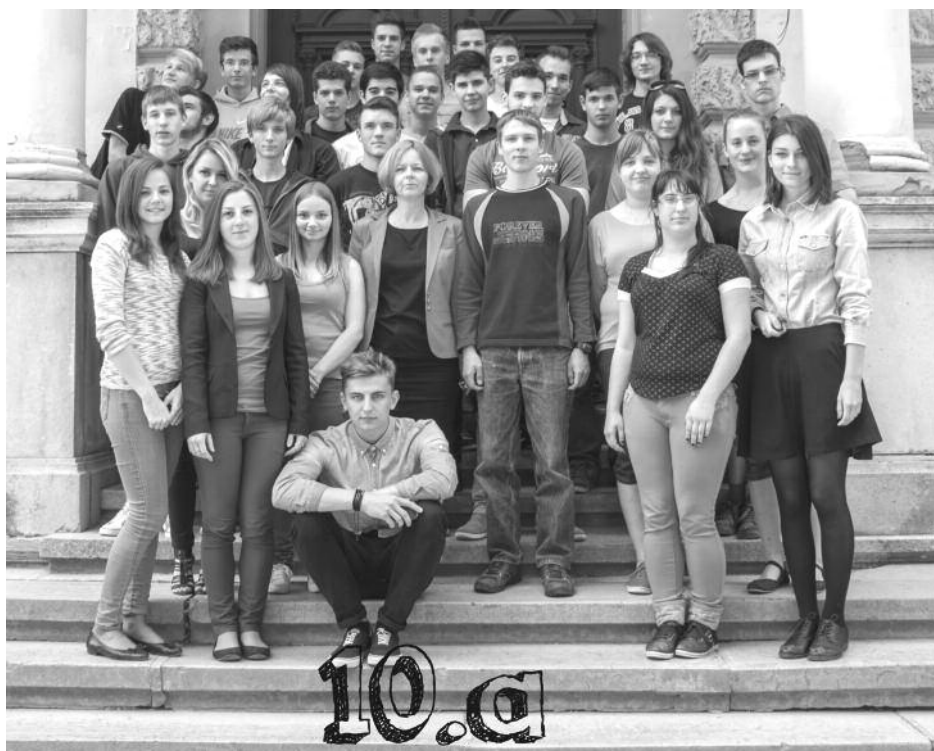
Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Pótosztályfőnök: Gyutainé Kiss Gabriella

Bakos Barbara
 Berta Bernadett
 Bogár Bence Péter
 Boncz Barnabás
 Csapó Dániel
 Dávid Dominik
Doffkay Réka
 Filinger Rozanna Mária
 Harmath Lilla Édua
 Horváth Bánk Bendegúz
Horváth Marcell Dániel
 Horváth Mirabel Virág

Horváth Péter László
 Kocsis Endre Kende
 Koltai Balázs
 Kovács Adél
Kovács Péter Tamás
 Kovács Szilárd Lóránd
 Kovács Ábel
 Krizsán Janka Boglárka
 Kulcsár Milán
 Kustán Bertalan
 Molnár Martina
 Nagy Bianka

Németh Fanni
 Németh Gábor
 Seres Sára
 Szabó Krisztián
 Szalczer Szilárd Lajos
 Szekér Boglárka
 Tibola Dániel
 Tóth Márk Andor
 Tóth Virág
 Ujj Péter
 Vadvári Judit
 Varga Virág

10.A osztály*Emelt szintű matematika***Osztályfőnök: Beviz Zsófia**

Balogh Lilla Szilvia

Büki Máté István

Dominkó Dániel

Epelley Mátyás

Filinger Ferenc Marcell

Góth Máté

György-Mild Loránd

Horváth Bálint

Horváth Cintia

Jámbor András

Jung Martin

Kiss Kornél

Kondor-Vietorisz Gábor

Kovács Gergő

Kustány Kálmán

Mánfai Milán

Mile Dávid Bence

Nérel Eleonóra

Péter Anna

Péter Krisztina

Pilise Nikolett

Putics Bence

Salamon Bence Mihály

Schulcz Ferenc

Seres Bendegúz

Szabó Dániel

Szabó Míra Dorina

Szabó Viktória

Szekeres Mátyás Pál

Szijártó Rozália

Szűcs Márton Tamás

Tar Dávid

Timár János

Zalavári Márton

10.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Lőrincz István

Aglan Esmail Wahbi
 Anti Renáta
 Baldauf Sarolt
 Dankó Anna
 Dienes Márton Gyula
 Fehér Csenge
 Hegedüs Fanni
 Horváth Eszter Zsuzsanna
 Horváth Petra
 Ihász Dorottya
 Joós Nikolett

Kámán Fruzsina
 Kerese Zsófia
 Koller Virág
Kóris Titanilla Anna
 Kulcsár Evelin
Lillik Veronika
 Major Rita
 Méhes Vivien
 Molnár Kristóf
Nagy Dávid
 Nagy Philipp Krisztián
 Nyári Laura

Peresztegi Dóra
 Porpáczy Fanni
 Pungor Márk Tamás
 Rohonczy Dóra
 Sebestyén Laura
 Szabados Dóra
 Szlávecz Réka
 Takács Attila László
 Takács Ildikó
Tömpe Eszter
Varga Stefánia
 Vissi Veronika

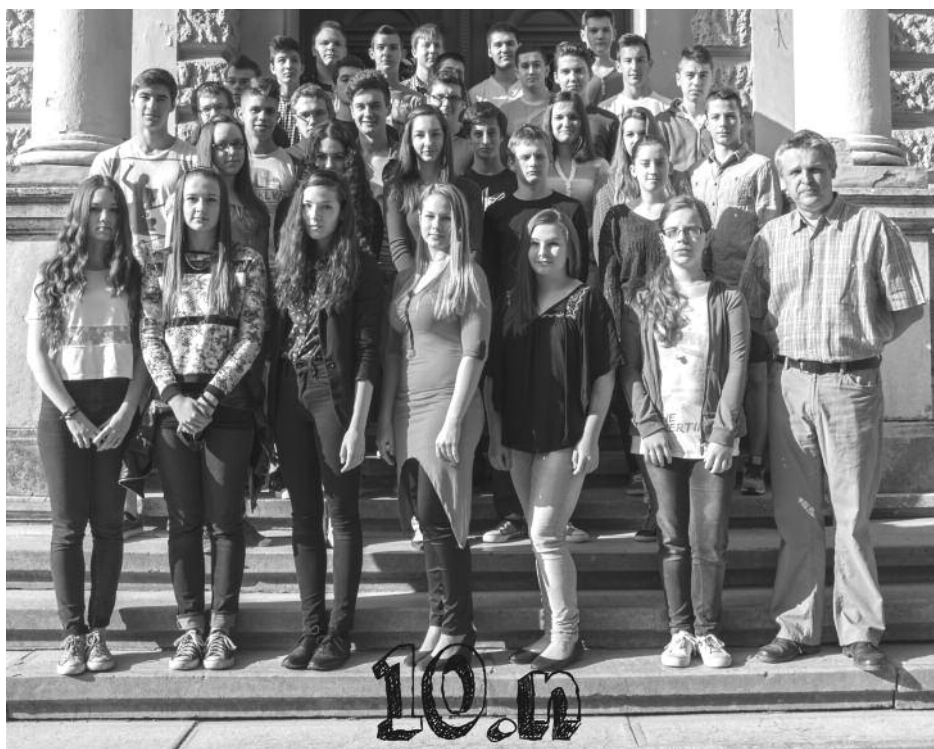

10.C osztály*Arany János Tehetséggondozó Program***Osztályfőnök: Szekér Gábor***Pótosztályfőnök: Csík Enikő*

Bazsika Norman
Bogdán Csilla
Dezső Katalin
Dormán Anna
Fagyal Márk
Halász Alexandra
Horváth Judit
Kalamár Judit

Kelemen Éva
Kósa Rita Zsófia
Kovács Bianka
Kránicz Vivien
Léglér Imre
Lukács Izabella
Pető Dóra
Rákos Dóra

Sári Klaudia Mária
Szakály Krisztián
Szakony Mórió
Szakony Martina Melánia
Szeles Benjámín
Tóth Lília Liliána
Végh Tamara

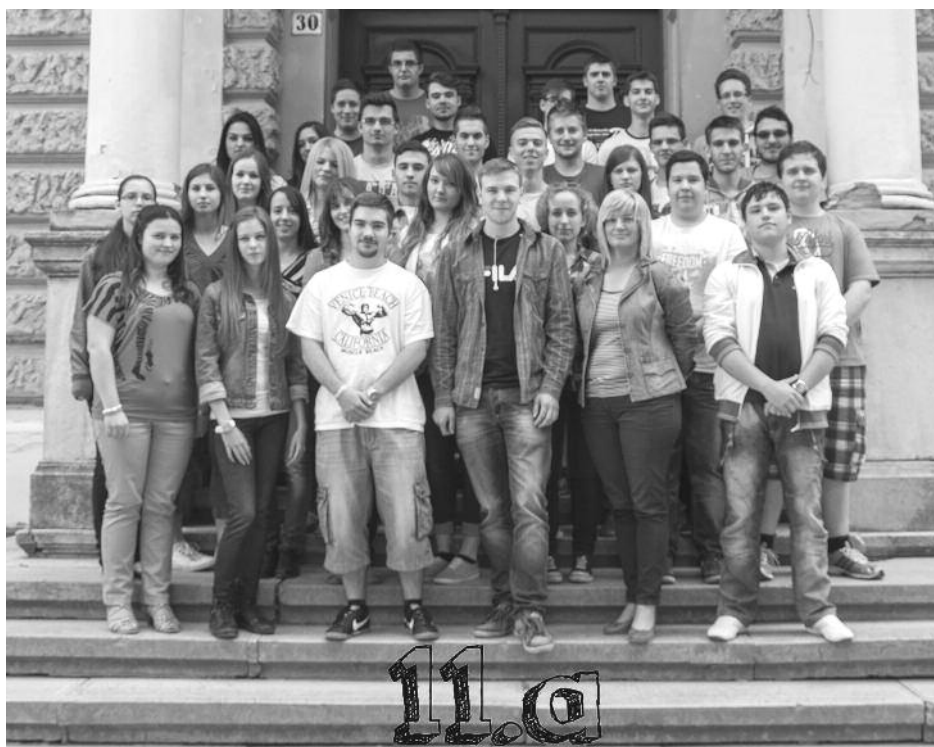

10.N osztály
Osztályfőnök: Kovács Tibor

Bocskor Beáta
 Boda Mihály Levente
 Cserjési Dóra Márta
 Dávid Trisztán Tibor
 Doszpoth Sándor Dávid
 Egyed Tamás Barbanás
 Farkas Márton
 Fehér Márk
 Gönczöl Csenge
 Gönczöl Zoltán
 Gyuk Ábrahám
 Gyutai Zalán

Herbert Martin
 Horváth Ádám
Kintli Zsuzsanna
 Kiss Kíra Regina
 Máhr András
 Marogna Péter Renzo
Marx János
 Marx Tamás
 Molnár Gábor Kevin
 Nagy Eszter
 Prófusz Robin Patrik
 Ronga Adrienn

Rosta Evelin
 Sáfár László
 Szabados Flóra
 Szabó Ákos Márton
 Szabó Rebeka Aletta
 Tornyos Kornél
 Tóth Adrienn
 Tóth Emese
 Varga Flórián
 Vaski Virág
 Völgyes Flórián
 Zsupanek Bence

11.A osztály
Emelt szintű matematika
Osztályfőnök: Csík Enikő
Pótosztályfőnök: Szekér Gábor

Albert Kristóf
 Bokor Roland
 Boronyák Márton
 Csiszár Viola Krisztina
 Déri Huba
 Dudar Tamás
 Fábián Kristóf
 Gombocz Eszter
 Gyurkó Gábor
 Gyurkó Máté
 Handrik László
 Horváth Patrik

Horváth Rita
 Hörcsög Zoltán
 Illés Tamás
 Kenyeres Zoltán
 Kulcsár Ildikó
 Kutai Nimród Dávid
 Marx Pál Fülöp
 Molnár Inez
 Nagy Judit
Nagy Máté
Olasz Vivien
 Paksa Péter

Paulovics Zoltán
 Pintér Petra
 Schrancz Natália Éva
 Simon Alexandra Natália
 Simon Nikolett
 Sőre Hanna
Szabó Tímea
 Szekeres Kinga
 Sziva Dániel
 Tóth Zsombor
Wappler Abigél

11.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin

Pótosztályfőnök: Stárics Roland

Bakó Borbála
 Bertók Fruzsina
 Böröcz Réka
 Bujtor Alex
 Czigány Fanni
 Czirkli Benita
 Cseh Németh Rafael
 Domonkos Lilla
 Farkas Flóra
 Ferenczy Júlia Anna
 Fraller Richárd

Gál János
 Geráth Anna
 Gyurkó Eszter
 Halász Annamária
 Hantos Réka
 Kovács Bianka
 Körhöcz Anett
 Lendvai Patrícia
 Lovonyák Klaudia
 Lukács Dávid
 Mikó-Baráth Szilveszter

Molnár Kitti
 Molnár Marcell
 Paksa Eszter
 Szabados Réka
 Szakács Benjamin
 Szalay Ráchel Katalin
 Szűcs Valdó
 Tokár Dóra
 Tóth Lilla
 Török Claudia
 Vass Georgina

11.N osztály
Osztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika
Pótosztályfőnök: Néz Károly

Bakony Barbara
 Bicsák Flóra
 Bui Dávid
 Czett Antal
 Demeter Adrienn Katalin
 Fehér Zsófia
 Fejes Petra
 Fitos Kinga Brigitta
 Gyuk Izabella
 Horváth Ádám
 Jáger Bence
 Jákli Aida Karolina

Kovács Réka Eszter
 László Mátyás
 Máhr Anna
 Molnár Anna Lujza
 Nagy Mihály
 Oroszlán Máté
 Péterfi Csaba
 Pethő Marcell
 Rozmann Dorina
Szabó Réka Eszter
 Szili Panna

Takács Artúr
 Tompa Mátyás
 Tószegi Judit Réka
 Tóth Rita
 Ujj Krisztina
 Varga Kata Dorina
 Varga Levente
 Vass Luca
 Verebélyi Miklós
 Virrasztó Márton
 Zsók Adrienn

12.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Péteri Szabolcs

Ánik Gergő
 Balázs Bence
 Bertók Ádám
 Dóra Gábor
 Egyed Bálint
 Gáspár Vilmos
Gazdag Fanni
 Györffy Ádám
 Havlik Károly
 Héder Zoltán

Horváth Bálint
 Hunyadi Valter
 Kaisz Dominik
 Kámán Balázs
 Koplár Petra
 Lóránt Zoltán
 Lovas Viktória Zsuzsanna
 Lőrincz Bernadette Petra
 Lukács Bálint
 Marton Dániel

Miszori Dávid
 Oláh Patrícia
 Orbán Dávid
 Ott Erzsébet
 Schrettner Attila
 Szablics Roland
 Szente Tamás
Takács Piroska
 Vizsy Violetta
 Zalavári Bálint

12.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Monok Zoltán

Pótosztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Ágh Nikolett
 Antal Dóra
Bakos Bence Gellért
 Balla Júlia
 Barna Erika
 Berecz Dániel
 Bertók Fanni
 Boronyák Evelin
 Czigány Máté
 Czirkli Zsófia
 Csordás Anna Rita
 Déri Luca

Farkas Viktor András
 Farsang Máté
 Horváth Brigitta
 Horváth Zsófia
 Kintli Dóra
 Kiss Anna Sára
 Kiss Regina
 Kostyál Gergely
Kovács Anna Livia
 Lupkovics Bálint
 Major Gellért

Márton Laura
 Molnár Gergő
 Mónok Eszter
 Paál Barnabás
 Purger Nóra
 Salamon Miranda
 Szakony Dorina
 Takács Amarilla
 Takács Anita
 Vörös Éva
 Zubor Ármin Béla

12.N osztály
Osztályfőnök: Gombás Szilvia
Pótosztályfőnök: Németh Szilvia

Ács Kornél
 Baki Melinda
 Bali Luca
 Bereczk Fruzsina
 Bicsák Bence
 Borbély László Benedek
 Bocskor Petra
 Csalló János
 Cserjési Kristóf Jenő
 Egyed Áron
 Elekes Júlia
 Farsang Luca Orsolya

Füzi Gergő
Gerencsér Eszter
 Gombás Tivadar Gábor
 Halassy Gabriella
 Halász Viktor Olivér
 Horváth Ákos
 Horváth Júlia
 Horváth Máté
 Horváth Szandra Viktória
 Kuti Barnabás
 Lovonyák Adrián
 Molnár Dóra

Molnár-Dala Dalma
 Pais Petra
 Pajor Péter
 Papp Viktória
 Papp Zsófia
 Pinczés Réka
 Porkoláb Ágnes Rebeka
Szabó Ramóna Andrea
 Takács Bence
 Takács Dávid István
Tóth András
 Vaski Violetta

A 2014/2015. tanévre felvett nyolcévfolyamos gimnáziumi tanulóink

5.N osztály	Osztályfőnök: Gombás Szilvia	
Antal Katalin	Huynh-Tran Da Huong	Salamon Tamás Koppány
Bajnóczi Sára	Jandó Flóra	Serman Benedek
Bakonyi Dóra	Kisunyomi Patrik Zsombor	Simon Dániel
Boda Benedek János	Munkácsi Lili	Szabó Vanda Regina
Bubics Gergely Dániel	Nagy Janka	Szalay Réka
Cseh Rebeka	Nérel Larissza Anna	Szelestey Szilárd
Deák Eszter Nóra	Novák Márton	Tóth Dorina Patrícia
Fébert Tamás	Péntek Ciprián	Török Dorka
Foki Hanna	Pete Zétény Dominik	Trombitás Blanka
Gyutai Csanád Keve	Polgár Bendegúz János	Végh Valentin
Haszilló Sára	Puskás Attila	Vissi András
Hoffmann Annamária	Röszler Heléna Regina	Wagner Dominik

Az Arany János Tehetség gondozó Program keretében felvett tanulóink

9.C/AJTP osztály	Osztályfőnök: Novákné Bosits Csilla	
<i>Arany János Tehesség gondozó Program</i>		
Arat Selina	Miklós Vivien	Pete Gréta
Bakos Erik	Monori Melitta	Schmid Dzsesszika Doroti
Bokodi László	Nagy Attila	Szalay Vivien
Csendes Alexandra	Nagy Boglárka Margit	Takács Vivien
Kelemen Erik	Nagy Noémi	Varga Roland
Kincses Imre Róbert	Nédó Vanessza	Varga Virág

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9.A/Ny osztály	Osztályfőnök: József Attila	
<i>Emelt szintű matematika</i>		
Bakon Csaba	Gergály Dorisz	Pozvai Bálint
Bali Ádám	Havlik Miklós	Rábai Barnabás Árpád
Belső Bence	Horváth Balázs	Sándor Nóra Virág
Bérczesi Nóra	Horváth Tamás	Sebők Csanád
Berta Örs	Hovorka Zsófia	Sopronyi Anna Eszter
Büki Noel	Kálóczy Kornél Zoltán	Szabó Dániel
Császár Kornél	Landor Liliána	Szalay Gergő
Cseke Adél	Mánfai Marcell	Tirpák Péter Barnabás
Csóka Máté	Nagy Barnabás	Tornyos Karolina
Csontos Hanna	Nagy Sára	Turós Ákos Zoltán
Fodor Márton	Nyári Marcell József	Varga Bence Benedek
Gál Flórián	Ott Benjamin	Zalavári Ábel

9.B/Ny osztály	Osztályfőnök: Monok Zoltán	
<i>Emelt szintű angol–német</i>		
Baldauf Lenke	Horváth Bálint	Óri Viktória
Bános Gergő	Horváth Lili	Püski Dorina
Bogdán Rebeka	Kintli Emese	Rácz Eszter Veronika
Büki Fanni	Kovács Adél	Schandl Yvette Mária
Czirók Benita	Kristó Anna Boróka	Somogyi Veronika
Csapó Krisztina	László János	Szabó Fruzsina
Csordás Andrea	László Marcell	Szabó Márk Kálmán
Dömötör Dorina	Melles Klaudia	Tóth Ákos
Fazakas Krisztina Noémi	Moser Lili Marleen	Vernarelli Francesca
Fejér Ákos	Németh Evelin	Vugrinecz Réka
Főző Lili	Németh Krisztina	Wappler Franciska

ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN

„Minden tudomány csak a sírig tart, fiúk... latin nyelv, magyar nyelv csak a sírig való... mert ki tudja, milyen nyelven beszélnek odaát az angyalok; de a kétszer kettő, édes gyermekeim, még a síron túl is csak négy lehet.” (Mikszáth Kálmán)

1. Létszámalakulás

Évfolyam:	5.	6.	7.	8.	9/ny	9.	10.	11.	12.	összesen:
Beiratkozott:	34	38	36	36	89	122	129	101	100	685
Kimaradt/Érkezett:	–	–	–	1/1	1/–	1/1	1/1	–/1	–	4/4
Tanév végi létszám:	34	38	36	36	88	122	129	102	100	685
Ebből fiú:	13	19	18	23	42	52	60	43	62	332
leány:	21	19	18	13	46	70	69	59	38	353

2. Tanulmányi eredmények

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,40

Az egyes tantárgyak eredményei

Magyar irodalom (dráma):	4,34	Földrajz:	4,32
Magyar nyelv:	4,39	Természetismeret (egészségtan):	4,42
Emberismeret és etika:	4,51	Ének–zene:	4,63
Bevezetés a filozófiába:	3,87	Rajz és vizuális kultúra:	4,77
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,50	Testnevelés és sport:	4,88
Angol nyelv:	4,59	Informatika:	4,54
Német nyelv:	4,28	Technika és életvitel:	4,97
Francia nyelv:	4,63	Etika:	4,17
Matematika:	3,90	Médiaismeret:	4,96
Fizika:	3,77	Művészetek:	4,65
Kémia:	3,70	Humán blokk	4,94
Biológia és egészségtan:	3,86	Reál blokk	4,00
Bukások	1–2 tárgyból:	7	
	több tárgyból:	2	
	összesen:	9	

Az érettségi vizsga eredményei 2014

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	71	23	6	–	–	100
Matematika	54	31	12	3	–	100
Történelem	74	24	2	–	–	100
Angol nyelv	76	4	–	–	–	80
Német nyelv	37	3	–	–	–	40
Biológia	16	4	–	–	–	20
Fizika	3	4	–	–	–	7
Informatika	46	5	1	–	–	52
Kémia	15	2	–	–	–	17
Földrajz	6	2	–	–	–	8
Rajz és viz. kultúra	2	–	–	–	–	2
Testnevelés	4	2	–	1	–	7

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként

	12.N		12.A		12.B	
	emelt szint (létszám)	középszint	emelt szint (létszám)	középszint	emelt szint (létszám)	középszint
Magyar nyelv és irodalom		82		78		86
Matematika	77 (5)	70	86 (5)	81		75
Történelem	69 (13)	80	93 (5)	80	84 (12)	82
Angol nyelv	87 (6)	92	82 (4)	88	83 (12)	93
Német nyelv	92 (2)	82	85 (2)	85	90 (9)	93
Biológia	78 (4)		78 (7)	69	74 (7)	
Fizika		89		82		
Informatika	75 (5)	88	73 (1)	90	97 (1)	88
Kémia	89 (3)		78 (6)		79 (5)	91
Földrajz		70		91	81 (1)	85
Rajz és viz. kultúra		91				
Testnevelés	75 (1)	70		77		
Összesen	77 (39)	81	83 (30)	82	83 (47)	84

Kitűnően érettségizett tanulóink

12.A: Balázs Bence, Egyed Bálint, Gazdag Fanni, Gáspár Vilmos, Havlik Károly, Lovas Viktória Zsuzsanna, Lukács Bálint, Oláh Patrícia, Ott Erzsébet, Szablics Roland, Takács Piroska

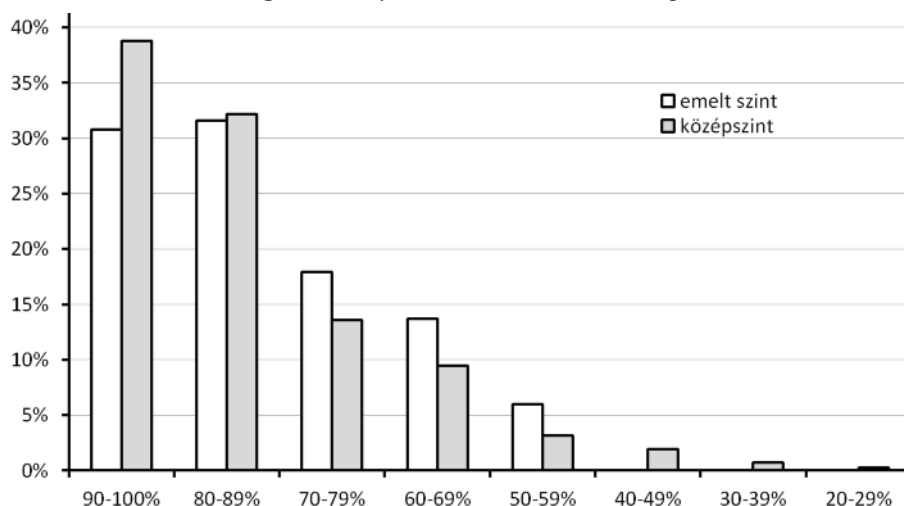
12.B: Antal Dóra, Balla Júlia, Berecz Dániel, Bertók Fanni, Boronyák Evelin, Csordás Anna Rita, Czirkli Zsófia, Déri Luca, Kovács Anna Livia, Márton Laura, Molnár Gergő

12.N: Ács Kornél, Bocskor Petra, Farsang Luca Orsolya, Gerencsér Eszter, Horváth Ákos, Horváth Júlia, Horváth Máté, Horváth Szandra Viktória, Halász Viktor Olivér, Szabó Ramóna Andrea, Tóth András

Összesített eredmények az érettségien

	emelt szint % (fő)	középszint %		emelt szint % (fő)	középszint %
Magyar nyelv és irodalom	–	82	Fizika	–	82
Matematika	81 (10)	75	Informatika	78 (7)	88
Történelem	79 (30)	80	Kémia	81 (14)	85
Angol nyelv	84 (22)	91	Földrajz	81 (1)	81
Német nyelv	89 (13)	87	Rajz és viz. kultúra	–	91
Biológia	76 (18)	69	Testnevelés	75 (1)	73
Iskola összesen	81 (116)	82			

Az érettségi eredmények eloszlása emelt és középszinten

Összeállította: **Horváth Attila** és **Kiss Zsolt**

AZ ÚJ TANÉV ELÉ...

„A gyermek: az elevenség, az öröm, a jövőbe ható ígéret, a bilincsbe nem vert ember, az igazán igaz isten.” (Ady Endre)

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása, egyetemi, főiskolai tanulmánya első félévében.

A pályázat díja: 15 000 (tízezer) Ft/fő/hó öt hónapon keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei:

A pályázatot azoknak a 11. osztályos tanulóknak hirdetjük meg, akik közül az alapítvány a mindenkori lehetőségeinek figyelembevételével, legalább három fő nyerheti el az anyagi támogatást. Pályázhatnak azok az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel végzett tanulók, akiknek eltökélt szándéka a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatot is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázók javára dönt. Ezt a döntést a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és határideje:

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot 2014. október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához, a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezen kitévél azért tesszük, hogy az azonosan jó képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartaná, ha az ilyen pályázó visszalépési szándékát bejelentené.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatukkal is folyamatos és jó teljesítményre sarkallják a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjai eredményes munkájához, elismeréséhez.

Németh László
a kuratórium elnöke

A 2013/2014-es tanévben 11 tanuló pályázatát értékelte a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma.

Egyed Bálint 12.A, Bakos Bence Gellért, Boronyák Evelin, Mónok Eszter 12.B, Baki Melinda, Gombás Tivadar Gábor, Papp Viktória 12.N osztályos tanulónak sikeres felvételi vizsga esetén havi 15 000 Ft-os ösztöndíjat adományoz egyetemi–főiskolai tanulmányai első félévére.

Egyetemi tanulmányai első félévére havi 18 000 Ft-os ösztöndíjat adományoz Gáspár Vilmos 12.A osztályos tanulónak, akit kiemelkedő tanulmányi munkája, versenyeredményei és közösségi tevékenysége miatt a tantestület Zrínyi-émlékérem elismerésben részesített.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat a 2014/15-ös tanévre

2015. szeptemberében lesz 120 éve, hogy két osztállyal megindult Zalaegerszegen az első gimnáziumi oktatás, ezért ebből az alkalomból az alábbi pályázati témát tűzzük ki:

Zalaegerszeg és első gimnáziuma

Aki elindul a pályázaton, arra vállalkozik, hogy bemutatja, hogy a 120 év alatt a gimnázium tanárai és/vagy neves diákjai mivel öregbítették a város és az iskola hírnevét. Az elsősorban saját anyaggyűjtésen alapuló munka kitérhet a tanár vagy volt diák kulturális, oktatási, tudományos vagy egyéb tevékenységére. A pályázó diák döntheti el, hogy melyik korszakból (1945 előtt vagy után) kiket mutat be. A szokásokhoz híven képekkel illusztrált pályamunkákat várunk.

A pályázat terjedelme 10–15 gépelt oldal, amelyet 2 példányban kérünk beadni.

Beadási határidő: 2015. április 25.

A beérkező pályamunkák közül a legjobbakat a 125 éves évfordulón megjelenő kiadványunkban is megjelentetjük.

A történelem munkaközösség

A dr. Vida Sándor filozófiai díj pályatételei a 2014/15-ös tanévre

A pénz- vagy értékes könyvjutalommal járó díj elnyeréséhez körülbelül 10 oldalas terjedelmű pályamunkát kell készíteni a következő két téma valamelyikéből:

1. „Küzdést kívánok, diszharmóniát,
Mely új erőt szül, új világot ad.” (Madách Imre)
Mi ellen és hogyan lázad a mai ifjúság?
2. „Mi dolgunk a világon? küzdeni
Erőnk szerint a legnemesbékért.” (Vörösmarty Mihály)
Segíthet-e az elmúlt korokkal való ismerkedés megtalálni a választ?

A pályaművek készítői törekedjenek arra, hogy munkájukban ötvözzék a filozófia, az etika, az irodalom vagy egyéb művészeti ágak gondolatait saját tapasztalataikkal, önálló véleményükkel!

A pályázat benyújtási határideje: 2015. április 30.

További információkért forduljatok tanáraitokhoz.

A humán munkaközösség

Tablók könyve – új kiadás –

A 2014/2015-ös tanévben, iskolánk fennállásának 120. évében megjelentetjük a *Tablók könyvének* harmadik, javított, bővített kiadását. A megjelenés várható időpontja: 2014. szeptember. Megvásárolható iskolánk titkárságán.

**Nemzetközi, Magyarországon államilag
elismert akkreditált nyelvvizsga**

2014 ECL nyelvvizsga időpontok **2014**
a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban
angol és német nyelvből

Az alábbi időpontok az írásban mért készségekre vonatkoznak (olvasott szövegértés, írásbeli kommunikáció, hallott szövegértés), a szóbeli kommunikáció vizsga napja ettől eltérhet.

Október:

október 3.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

október 4.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: szeptember 4. (csütörtök).

December:

december 5.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

december 6.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: november 6. (csütörtök)

Vizsgadíjak:

Teljes vizsga: 25.000 Ft - Írásbeli vizsga: 15.000 Ft - Szóbeli vizsga: 15.000 Ft

ONLINE JELENTKEZÉS: www.ecl.hu

Személyes jelentkezés (jelentkezési lappal): a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán

Vizsgadíjfizetés:

banki befizetéssel vagy átutalással a

Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

OTP Banknál vezetett számlaszámára: 11749008-20149334

Befizetési bizonylatot nem szükséges küldeni.

The way into Europe

Der Weg nach Europa

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
ECL NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30. Telefon/Fax: 92/313-490

Internet: www.zmgzeg.sulinet.hu/ecl/

E-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

A Zrínyi Miklós Gimnázium az intézményben működő ECL Nyelvizsgahellyel közösen a 2014/2015. iskolai tanévben ismét pályázatot hirdet a gimnázium végzős diákjai részére a

Zrínyi Miklós Gimnázium Nyelvizsgabajnoka 2015

cím elnyerésére.

Pályázati feltételek

- A pályázaton a Zrínyi Miklós Gimnázium *végzős diákjai* vehetnek részt.
- Pályázni a *Zrínyi Miklós Gimnázium ECL Nyelvizsgahelyén* szerzett (nyelvvizsgaeredményt tartalmazó) nemzetközi nyelvvizsgabizonyítványok fénymásolatával lehet.
- Pályázni *4 komplex nyelvvizsgabizonyítvánnyal* lehet; angol és német nyelv B2 és C1 szintű bizonyítványokkal. (A külön megszerzett írásbeli és szóbeli bizonyítvány is együtt komplex nyelvvizsgabizonyítványnak számít.)
- Kivételes esetben a pályázatot 3 ECL nyelvvizsgabizonyítvánnyal is be lehet nyújtani. Ha a pályázó az *egyk nyelvből* (angol vagy német) a B2 szintet átgörva egyből C1 szintű nyelvvizsgabizonyítványt szerzett, akkor a B2 középfokú bizonyítványt helyettesíteni lehet C1 felsőfokú eredménnyel, ebben az esetben az adott nyelvből a C1 eredmény kerül duplázásra.
- A pályázaton (automatikusan) az a résztvevő nyer, aki a nyelvvizsgákon szerzett és összeadott *legmagasabb százalékpontos eredményt* érte el (maximum 400 százalékpont).
- A pályázat nyertese *oklevelet* és egyszeri teljes *vizsgadíj visszatérítést* kap (25.000 Ft).
- A díjat a ballagás alkalmával az iskola igazgatója adja át.
- A pályázatot (nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatai) a nyelvvizsgahelyen lehet benyújtani.
- A pályázat benyújtásának határideje: 2015. április 20.

Horváth Attila
igazgató

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
ECL NYELVVIZSGAHELY

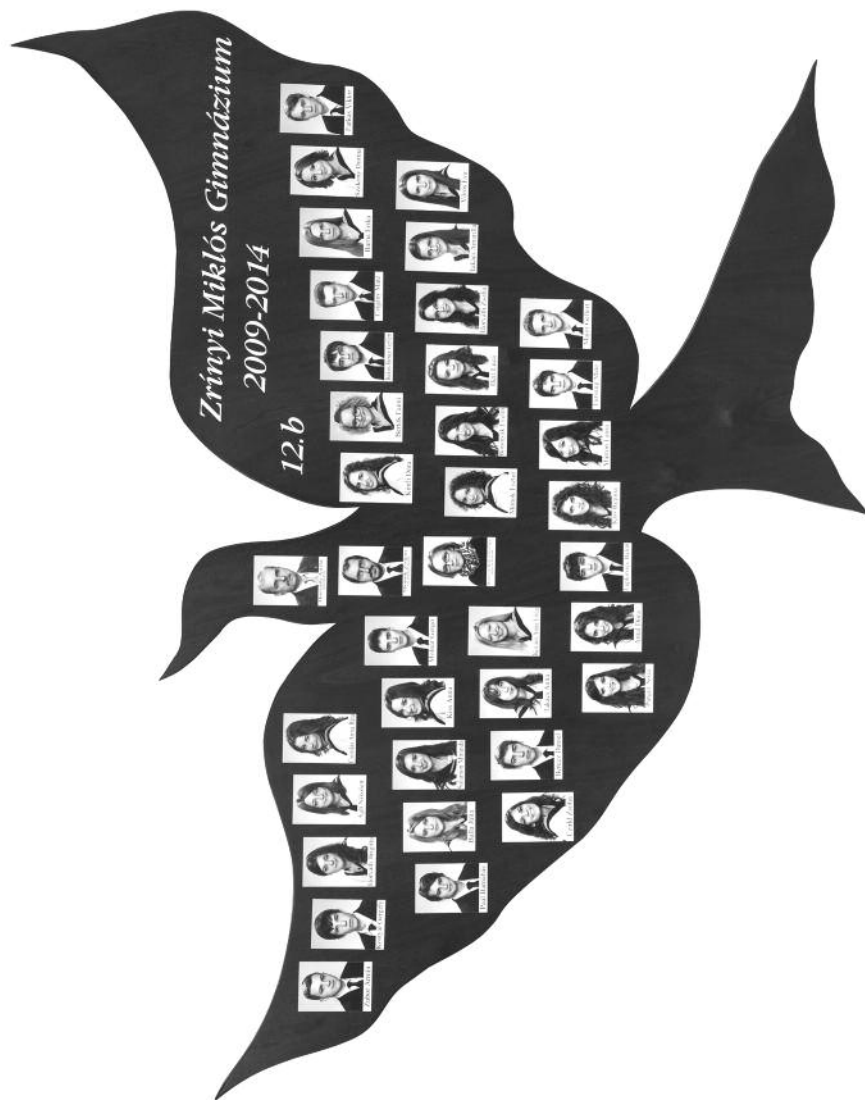
8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30. Telefon/Fax: 92/313-490
www.zmgzeg.sulinet.hu
ec1-zmgzeg@freemail.hu

Der Weg nach Europa

The way into Europe

Végzős osztályaink tablói

2009 - 2014

Palaeogregori Pringyi Miklós Gimnázium

12. A

Károlyi Miklós

Péter Tamás

Miklós Péter

Kovács Péter

Balogh Péter

Székely Zoltán

Kőrösi Péter

Kőrösi Péter

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

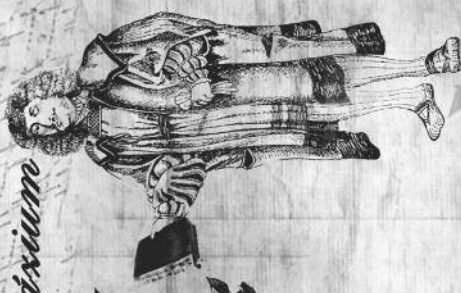
Székely Zoltán

Székely Zoltán

Székely Zoltán

ZRINYI MIKLÓS GIMNÁZIUM 2006-2014 12.n

Tartalom

Lectori salutem! (Kollaricsné Soós Erika)	5
... ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA	6
Szalagavató – 2014 (Monok Zoltán, Mónok Eszter)	6
Ballagás – 2014 (Horváth Attila, Bertók Fanni, Boronyák Márton, Fábián Kristóf)	10
végtelen (Lukács Izabella)	15
LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT	16
Pannonhalma–Bábolna–Herend (Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás)	16
Zánka – AJTP gólyatábor 2013 (Lakatos Szilárd)	17
Montenegrói utazás (Mikó-Baráth Szilveszter)	18
EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT	20
Zrínyi-túra – 2013 (Báger Boglárka, Cserép Vivien, Perjési Anna Katinka)	20
Zrínyis küldöttség Franciaországban (a projekt résztvevői)	21
Hagyományteremtő céllal vitáztunk – Újra vitáztunk (Szakony Dorina)	22
Újra itthon (Szabó Réka Eszter)	24
Tétova tangó (Szabó Réka Eszter)	27
Szülőföldem (Fülöp Álmos Huba, Darabos Lili)	28
XXIII. nemzetközi magyar matematikaverseny (Szabó Tímea)	30
Erdélyi hangulatok (Tóth Rita)	32
Zalaegerszeg – Marosvásárhely testvérkapcsolat 2014 (Gidófalvi Imola)	34
Gloria Victis jutalomkirándulás – Bethlen Gábor emléktúra (Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás)	35
Kicsi a bors, de erős – a Bicsák testvérek triatlonsikerei (Szabó Ramóna Andrea, Borbély László Benedek, Bicsák Bence, Bicsák Flóra, Karvalits Levente)	36
Német látogató Írországból (Molnár Marcell)	40
A Szépirodalmi Műhely munkája a 2013/2014-es tanévben (Bakó Bálint, Molnár Marcell, Gönczöl Csenge)	42
Angliai utunk – élménybeszámoló két tollra (Stomfai Anna Borábla, Vernarelli Laura)	46
Iskolai közösségi szolgálat a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban (Szekér Gábor)	48
Zrínyi DÖK – A 2013/2014-es tanév programja (Stárics Roland, Kövesi Csaba)	51
Diákönkormányzati beszámoló a 2013/2014-es tanévről (Takács Nikolett)	52
ÍGY ÍRUNK MI	54
Utópia a XXII. századból (Kovács Kristóf)	54
Ellenutópia a XXII században – A betegségeket nem ismerő emberiség (Benke Bianka)	55
Kukoricaháncs (Varga Stefánia)	56
Kocsmanovella (Molnár Gergő)	58
Beszűródés (Dezső Katalin)	59
Gondolatok József Attila verse kapcsán (Paulovics Zoltán)	60
Első évem a Zrínyiben (Schneider Anna)	60
Miért felejtettem el? (Farkas Eszter, Mészáros Sára, Pintér Kristóf, Wohner Benedek)	62
Esetem egy kötelező olvasmánnyal (Gyuk Ábrahám)	64
Hátha visszatér a fiú! (Veres Kristóf)	65
Hajó vagyok (Koltai Luca)	66
MEGTUDDTUK	67
Halászné Edit nyugdíjba megy (Szekér Gábor)	67
Ajánlás a MesterM Díjra (Kollarics Sándor, Takács Zsanett)	70
Ajánlás a MOL Tehetségkezelésért Díjra (Egyed Bálint)	72
Németh János Kossuth-díjas (Szényi Zoltán)	74

SZAKE Tehetséggondozó Díj (Stárics Roland)	75
Curriculum vitae egy sikeres tanítvány tollából (Néz Péter)	76
Egy széthullott osztály krónikája (Csath Béla – Kollaricsné Soós Erika)	80
Buzády Tibor 80 éves (Buzády Tibor)	82
EZ SIKERÜLT	88
Az átváltozás (Fehér Csenge)	88
Képzletbeli politikai vita (a győztes csapat tagjai)	91
Politikai röpirat egy Habsburg udvaronc tollából (Horváth Ádám, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás)	92
Matematikai kaleidoszkóp (Schulez Ferenc, Szabó Tímea, Paulovics Zoltán, Orbán Edit) ..	94
Nova Delphini 2013 (Jáklí Aida Karolina)	99
Fizikai kaleidoszkóp (Molnár Réka, Baldauf Sarolt)	100
Ateista fizika (Dezső Katalin)	101
Emelt szintű történelem érettségi dolgozat (Kovács Anna Livia)	102
Középszintű történelem érettségi dolgozat (Purger Nóra)	103
Középszintű magyar nyelv és irodalom érettségi dolgozat (Lovas Viktória Zsuzsanna) ..	104
A parlament, mint magyar toposz / időtlen magyar politika (Szabó Réka Eszter)	106
A 2013/2014. TANÉV KRÓNIKÁJA (Kollaricsné Soós Erika)	109
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK	132
Dijazott tanáraink	132
Dijazott diákjaink	135
Tanulmányi versenyek (Kiss Zsolt)	135
Paradicsom (Lendvai Petra)	166
A tantestület névjegyzéke a 2013/2014-es tanévben	167
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői	170
Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói	170
A tanulók névjegyzéke	171
ADATOK ÉS SZÁMOK BÜVÖLETÉBEN (Horváth Attila, Kiss Zsolt)	194
AZ ÚJ TANÉV ELÉ...	197
Pályázati kiírások	197
Végzős osztályaink tablói	202
Kiseb hírek, közlemények	31, 33, 199

Évkönyvünk illusztrációit készítették: Badacsonyi Nikolett, Berta Bernadett, Demeter Adrienn Katalin, Dienes Gyula, Gyenge Dániel, Hadnagy Helga Gréta, Henics Blanka Regina, Koltai Luca, Paulovics Zoltán, Rózsa Veronika, Seres Sára, Stanbury Krisztina, Takács Enikő

Hátsó borító →

